

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennytte forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

SKRIFTER AF PAULUS HELIE

UDGIVET AF
DET DANSKE SPROG- OG LITTERATURSELSKAB

TREDIE BIND
VED
MARIUS KRISTENSEN

GYLDENDALSKE BOGHANDEL
KØBENHAVN MCMXXXIII

SKRIFTER AF PAULUS HELIE
BIND III

SKRIFTER AF PAULUS HELIE

UDGIVET MED
UNDERSTØTTELSE AF CARLSBERGFONDET
AF
DET DANSKE SPROG- OG LITTERATURSELSKAB

TREDIE BIND
VED
MARIUS KRISTENSEN

GYLDENDALSKE BOGHANDEL
KØBENHAVN MCMXXXIII

NORDLUNDES BOGTRYKKERI KØBENHAVN

INDHOLD

Om kranke og fattige Mennesker.	1528	1
St. Athanasii Bog om Psalteren.	1528	35
Svar paa Malmøbogen.	1530	57
Fortale		59
I. Bagvaskelse af Kirken		73
II. Første Hovedsag: Forsømmelse og Misbrug af Skriften		87
III. Anden Hovedsag: Menneskets Selvklogskab		89
IV. Tredje Hovedsag: Gejstlighedens Formynderskab		92
V. Misbrug af Messerenten		98
VI. Messens rette Skik		102
VII. Stiftede Messer		109
VIII. Prædiken og Sang		133
IX. Sakramenterne og deres Brug		147
X. Ægteskabet		152
XI. Sjælemesser og Bøn for afdøde		187
XII. Tiende		201
XIII. Hospitaler		208
XIV. Klostre		210
XV. Tiggeklostre		222
XVI. Herreklostre og Kanniker		234
XVII. Pligt og Bod		242
Sammenfattende Afslutning		250
Brev imod Præsters Ægteskab.	1530	285
Tekstkritik		287

HUORE KRANCKE, MIJSLIGE, SAARE,
ARME OC FATTIGE MENNISKIR
SCHULE TRACTERIS OC BESØRGIS, EEN KORT
VNDERWIJSNING AFF
BRODER PAULO HELIE

1528

¶ Fredt oc naade in Christo Jesu, ønskir
Paulus Helie erlig oc fornwmstig mandt
Niels Stemp, Borgemester i Købmehaffen.

¶ Kiere Borgemestere, gunstighe oc gode wenn.
Som eder well fortenkir, ther ieg war eder gest
ij Paaske wge nw sist forleden, at ij talde met meg
vdi raatzwijss om eet hospitall at rettelige stigte oc
sckike Gud till loff oc ther nest arme, mijslige oc
krancke menniskir til hielp trøst oc bestandt, anse-
endis at saa mange fattige menniskir, Guds fanger
oc allis wore spegell, forsettis aff wanrøgt oc for-
sømmilse, ther motte oc kwnne raadis bodt, hielpis,
eller oc forlaassis aff then vsielige, wbegribelige oc
swaare pijne, wsilhede oc modgang, ther mange saa
forsmecktis og forladis wdi, at the aff mijstrøst, an-
then falde wdi mijshaab, eller oc wdi eet stort wtaal,
ther fordi opweckir Guds wrede, strengheden oc plage
offuer thenom som bwrde desse ting at ansee, nar
the arme kwnne nest Guds hielp, besøries liffs føde,
swndheden oc karskhet oc andhen welferdt som wij
ere huer andhen plictige, om wij wele saa sennelige
wære som wij begære at kaldis cristhen. Ther findis
nw mange [Å 2 b] som forarbeijde sæt oc skicke paa

øll oc brødt, paa wijn oc klede, paa hwmmill oc
 salt, paa meell oc malt, oc andhen møghen ware,
 huor hun schall kiøbis oc affhendis, huer wedt sith
 werdt effter som tidhen kan taale oc huermandt
 bliffuer wedt brødhet met beholdhen rejse, huilckedt 5
 dog er icke straffeligt, nar thet redelige giordis oc
 altidt hiøldis wedt magt. Men gantske faa finder
 mandt, ther wele haffue omhygghe for thenom som
 ere oss offuer alting befalede, at hielpe oc styrcke,
 forsee oc besørie, aff all wor magt, oc met alt thet 10
 wijdt, skell, forstandt, wissdom, sindt, fornwfett oc
 klogsckaff, ther Gudt haffuer oss forlædt, oc ant-
 wordt till troer handt, thenom at bruge seg till loff,
 oc then arme oc fattige, som er Guds tempil oc bolig
 oc Jesu Christi leem, till terff oc gagen. Oc wore ij 15
 paa then tadt begærindis, att ieg schulde giffue mit
 tycke oc raadt paa scrifft, thet allerkortiste ieg kwn-
 ne, huess mening ieg ther om haffde, oc i huadt
 maade saadan ting kwnne best anheffuis, framdragis
 oc bliffue framtwrinde, nar thet er forgeffuis at be- 20
 gynde een ting, ther icke kan worde lenge bestandig,
 men offte omkwld kastis for en hun er halff giordt.
 Thi haffuer ieg nw foghet meg effter eder willie, oc
 begæring oc [A 3 a] will nw foregiffue huess meg
 tycker got at være, ij thenne handell, dog icke i then 25
 mening att myne raadt schule anammis for noghen
 affsagd ret, eller een fast low, at ieg er ther till for
 swag aff mijn store wanwittighedt. Men ieg will
 alsomeniste framsette mit tycke, som huer oc een
 pleier at giøre vdi noghen hob, ther forsamblis vdi 30
 raadtzwijss, met saadan agt, at siwnis hwn wäre
 funderidt vdi scriffthen oc paa redeligt skell, tha

maa hwn anammis oc stadtfestis, siwnis hun oc thet icke, tha maa hwn foractis met spot oc lather, som ther almennelige giørs modt thenom som framsette geckerij for wijssdom, oc løghen for sandheds. Oc
5 thet will ieg nw giøre kortelige, saa lenghe ieg wonder noghet meer ledig, att ij oc andre wijsemendt kwnne dess i mellom, vdi thenne handell noghet ydermere besinde, nar tette anslag motte saa begyndis, at thet kwnne faa een lyksalig framgang, oc
10 een bestandig ende, alle thenom till salighed som agte at styrcke samme anslag, Gudt till loff, arme oc mislige menniskir till roo oc lijse, oc then gantske menighedt till heder oc ære, nytte oc gaffen. Thet kende Gudt, at ther som lycken hafde meg tilføghet
15 rigdom, tha sculde ieg hielpe ther trolige til. Men fordi hun haffuer hanum icke vnth meg, [A 3 b] ther ieg er oc met well till freds, tha will ieg skenke ther først till thette føie bleck oc papíjr, ther maa recke saa langt som thet kandt, meg haabes tha at
20 ther scall iw noghen tage exemplill effther. Oc will ieg først fortellie huess bud oc befaling, wij haffue wdi scriffthen om the fattighe oc arme, oc ther nest kortelige forfølge then andhen part, aff thende handell som nw er for øghen oc hender, saa at thet
25 scall huerckin siwnis the wijse keedsompt, oc icke heller the fattighe og faakwndige forlangt.

Oc dog at Guds wrede er opwockt gantske saare i thenne tidt, aff mange, store oc groffue synder, som nw regnere blant then menige cristhen mandt,
30 tha besinder ieg att een aff the største, er then haarde wmildhedt oc wmildhe haardheden ther wij ere bestedde wdi modt fattige, arme, siwge, mijslige, oc

mijstrøstige menniskir, at wij icke ansee theris store nødt oc trang, terff oc behoff, men anthen tage thenom thet fra the kwnne ilde ombære, eller oc sønie thenom thet wij ere thenom plictige. Andre mange synder kwnne orsagis, mett legoms skrøbelighedt, 5
met nødt oc trang, men at forsmaa then fattige oc trenge then arme, haffuer inghen orsage huerckin [A4a] for Gudt eller menniskin, nar thet skeer ij modt then wenlige oc mett ynckelige natur ther, Gud haffuer met begaffuet, alle skellige oc wittige crea- 10 tur, oc thet for een naturlig gaffue. Oc ther som inthet wore budhet vdi scriffthen, besynderlige paa arme oc fattige menniskirs wildt, tha er then natur-
lige low, ther huert menniske fornymmer vdi sith hierte, budt oc befaling, streng oc sterck nock, ther 15
oc saa motte wege the hiærther modt the fattige som ere haardere en steen. Saa finde wij screffuet.

Deut. xv. Er thet saa att noghen aff thijne brødre som boor indhen stads porthe met teg, falder vdi fattigdom, tha scaltu icke forherde tit herte, eller lycke thin 20 handt, men hende scaltu oplade for hanwm som fattig er, oc lææ hanwm huess tu seer han behøffuer. Saa sier Gudt framdelis i samme scrifft. Fattige oc arme menniskir schule aldrig fattis ij thet landskaff, som thu worder boendis vdi, oc fordi biwder ieg 25 teg, at thu oplader thijn handt, for then arme oc fattige som er i lande met teg. Saa sier oc saa then

Tobie. iiij. gode Tobias till sijn sön. Tu scalt icke wende tit ansigt fra noghet fattigt menniske, saa scall thet oc skee, at Gudt scall icke wende sith miskwendelige 30 ansigt fra teg, i huess maade thu kant, tha vær mis- kundelig, haffuer [A4b] thu möghet tha giff rwn-

delige, haffuer thu oc een føje ting, tha hielp oc saa
welwillighen een føje ting, att thu ther mett ind-
leggher teg een god løn paa thin nødtz tadt, thi at
almwse, frelser eet menniske fra all syndt oc dødt,
⁹ oc hwn icke tilsteder, at sielin kommer ij mørck-
hett. Framdelis sier Solomon. I huo som helst ther
forsmaar then fattige, han spotter oc forhaaner then
fattigis skabere. Eet andhet stedt sier han oc saa.
Then som lycker sijne ørhin, at han scall icke høre
⁹ then fattigis røst, tha scall han oc saa robe oc icke
høris. Oc strax effter. Then som er redeboen till
miskwndt, han scal welsignis, fordi han gaff then
fattige aff sith brødt. Wijssmand sier framdelis oc
saa. Mijn sön wær icke falsck vdi then fattigis al-
⁹ mwse, oc thijn øghen scaltu icke wende fra noghen
arm mandt, forsmaa icke een hwngrw siell, oc spotte
eller brejde icke een fattig mandt wdi sith armot.
Oc noghet ther effter sier han saa, Wdreck thin handt
then fattige till gode, at thin miskwndt oc welsig-
⁹ nilse maa fulkommis. Framdelis Anamme then fat-
tighe for Guds budordt, oc for hans fattigdom skyldt,
lad hannwm icke gaa fra teg vdhen skenck, beware
thin rigdom wdi then øffuerste Guds bud oc thet
gangner teg meer en guld, skiwll thine [Bia] al-
⁹ muse i then fattighe mantz barm oc bwg, oc hun
scall bede for teg i modt alt ondt. Ydermere sier
han saa. Then som giør offiyr, aff then fattigis gotz
oc eiedom, thet er ligerwijss som han offrede een
mantz sön, for sijn faders øghin. Esaias prophet sier
⁹ oc saa, modt the rijge oc weldige, I haffue forødt
oc optæridt mijn wijn gaardt, oc arme folkis roff
findis wdi edert hwss. Sacharias prophet haffuer saa

Prouerb
xvii.

ibidem xxi

ibidem xxix

Eccl. iiij

ibidem viij

ibidem xxix

ibi. xxxiiij.

Esaiie iiij

Zacha. viij

sagt. Oc widuer, faderløse børn, elendige oc fattige menniskir, schule ij icke wforrette.

- Leuiti xix Moises taler oc saa wdi laaghen saa siendis. Nar som i skule høste eder sædt, tha schule i icke meije for nær, i schule icke heller opsancke the ax som eder gaa for bij, ey heller the drwer oc wijnbær som spildis vdi eder wijngaardt, men thenom schule ij lade ligge, fattige oc elendige folk till gode, at the maa thenom opsancke. Oc ther thet iødiske folck som war fanghet wnder Assueri kongis welde oc 10 magt, bleff frelst aff sijn store nødt oc trengsill, tha bødt Mardocheus, at alle the rjige schulde sende skenck oc gafuer till the fattige oc arme. Oc fordi sagde then fromme Job. Jeg war then blindis øje, then haltis født, oc fattighe menniskirs fader. Oc 15 fordi sier Salomon. Thu scalt ære Gudt aff tith gotz, oc [B1b] aff then første oc beste grøde scaltu giffue then fattige, oc tha scall thijn korn lade rwndelighে opfyldis, oc thine wijnpersiјr offuerflyde, oc fordi Matt. xix sagde Christus vdi thet ny testamendt. Thu scalt 20 forwandle huess thu haffuer oc giffue thet fattige folck, oc tha worder thu rjig ij himmerige, oc at the fattige ther haffde hielp behoff schulde oss icke fat-tis, sagde han oc saa, hooss samme Euangelistam, ther nogre aff discipline wore ijilde till freds met 25 Magdalena at hwn haffde wdstiørdt then dyrebare smørie paa Christi hoffuet, swaredes han saa. I haffue altidt fattige menniskir wed handhen, ther i kunne giøre till gode, men i beholde icke meg altidt. Fram-delis hoss Lucam sier han saa. Nar som thu giør 30 gestebudt eller noghet werdtskaff, tha schaltu icke biwde thijne wenner, thine brødre, frender eller naboo,
- Hester ix
- Job xxix
- Prouer-biorum iij
- ibid. xxvi
- Luce xiiij

som rjige ere, at the schulle icke biwde teg igien,
oc tha haffuer thu thyn løn borte. Men nar thu giør
gestebud tha biwdt fattige oc arme, halthe oc blinde
oc tha worder thu salig hoss Gudt, nar the haffue
5 icke dess magt at the kwnne teg betale, men thet
scall tha betalis teg, wdi alle retferdighe menniskirs
opstandilse. Jacobus tall oc saa om the fattige. Haff-
uer icke wor herre wdkaaridt the fattige her i wer-
dhen, ther wore [B 2 a] tha rjige wdi een cristhen
10 tro, oc arffwinge til thet rige, som han loffuet haff-
uer alle thenom, ther hanwm elske, men i haffue
dog forsmaat then fattige. Mwnne icke the rjige
bruge tyrannije e modt eder oc the drage eder oc
saa ij rette til domstooll for herrir oc furster. Offuer
15 the sex hwndrede steder motte her indføris om fat-
tige menniskir aff scrifthen, ther som tjdhens kwnne
tillrecke. Oc for inghen andhen sag, talis ther saa tith
wdi scrifthen om the fattigis terff oc behoff, wdhens
fordi at Gudt wille thenom offuer alting wäre oss
20 wdi befaling oc tillsiwn, at the aff wor rwnhedt,
schulde bode hielpis oc opweckis till at tacke Gudt
ther thenom icke lader forfare wdi fattigdom, men
haffuer for thenom stort omhygge, nar han lader
thenom besørie huess the haffue behoff, aff sijne
25 wduolde, børn oc wenner, ther pleie vdi een retsin-
dig agt oc mening at hielpe the fattige oc arme.

¶ Men the menniskir som ere arme oc fattighe, ere
icke heller arme oc fattighe wdi een maade. Somme
ere fattige aff wlycke, somme aff ladhed oc forsøm-
30 milse, dog att ladhet er oc een stor wlycke, nar wijn-
skiffuelighedt siwnis at wäre een besynderlig lycke
oc gaffue. Somme [B 2 b] ære oc saa fattige aff nødt

oc trang, at the ere arme fødde, oc icke heller haffue
 sindt ther till at the kwnne seg noghet hielpe, ther
 fordi bliffue træle i mædhen the leffue. Somme ere
 oc saa berøffuede, oc ere fordi kommen wdi armot,
 anthen till siøs aff siø tiwffue, eller oc aff storm oc 5
 væder. Stundwm till lands, nw aff straatrøffuere,
 nw aff snaphaner, ther ere oc saa røffuere, men the
 wele tha icke saa kaldis. Offte oc saa aff wmidt her-
 skaff, ther vnderstundwm ere wmidere en nogre 10
 stratrøffuere, att thesse tage icke meer en the findhe
 hooss een mandt, men wmidt herskaff möghet meer,
 fordi the berøffue een mandt, bode thet han haffuer,
 oc een stor part aff hans wenner oc slegt, met. Som-
 me findis oc arme, aff store bøder for mandrab, hoor,
 ketterij, oc andre store oc groffue synder, ther tha 15
 siwnis at være retferdig nar som then bøtte all
 ene ther haffde brwdt, men fordi at een gantske slegt
 stundwm forødis aff een skalck, tha er thet saare
 vretferdig, oc helst fordi at saghen icke offuerweijes
 effter laaghen eller redeligt skell, men effter hans 20
 wenners rigdom oc gotz som for saghen er faldhen,
 nar ther tagis aff thenom icke som ret er, men som
 theris formwge er till. The effterfølge een [B 3a]
 kremmære regill, ther plejje at sie, nar ieg seer mijn
 købmandt tha wedt ieg huadt mijn ware bør at 25
 gielde. Saa giøre oc saa vmilde fogeder, strax the
 wijde huore rijg slegt een skalk han haffuer, tha
 wijde the huore høgt hans sag scall settis, oc fordi
 huar saadan seed er, tha wore thet bædre i store sa- 30
 ger, at the skalke straffedis paa leem eller hals ther
 syndhet haffde, effter som saghen wore stor till, en
 the schulde giøre saa mange arme met seg, oc ser-

- delis nar the wore aff thet slag ther dog bliffue skalke
nar the ere en faldhen wdi armodt, som wij daglige
see, at mange er fattige oc arme men dog fuld arige
skalke. Men huore mange giøris fattige aff woldt
5 oc magt, falsk oc swig, drick oc dobil, motte wel
oc saa bescriffuis paa thet stedt, men thet kan tha
icke fordragis aff mange paa thenne tadt, ther ere
gantske snare till at fortørne, oc helst met sandhet,
at inghen ting er nw behaffuelig wdhen hwn er the-
10 nom wildig. Ydermere findis oc saa mange, ther
ere icke alsomeniste fattige oc arme paa gotz eller
penninge, men oc saa bestedde i stor wsilhede, siwg-
dom oc kranckhede, hwnger oc tørst, som ere fat-
tige fanger, fremmede elende oc landfluctige menni-
15 sckir. The besynderlige som ere bestedde wdi pockir,
spydalske soot, faldende siwge, krøbleri [B 3 b] halt-
het, blindhede, oc andhen legomlig plague, som ere
then weldige Guds rijss, till at straffe werdsins syndt,
thenom till plict oc bodt, ther lijde saadan plague, om
20 the haffue ther met eet godt taall, oc ere till freds
met Guds willie, ther tha fuldkommis nar som wor
syndighe willie pijnis oc plagis, spildis oc worder
til inthet. Dog at then retferdige Gudt lader desse
ting skee, oss till exemplill som ere karske oc sunde,
25 at wij paa thenom schule besinde, huess wij haffue
forskyldhet om Gudt wille met oss strenge, nar thet
kan findis i sandhede at wij haffue twsinde gange
meer syndhet Gudt i modt, en noghen aff thenom
ther saa pijnis oc plagis.
30 ¶ Oc fordi at Gudtz plager ere mangfoldighe i huar
som helst hospitall ere skickede, tha ere the saa
skickede, at atskillige siwger, schule hafue atskillige

hospitall, at wele forsamble, atskillige kranckheda
 wdi eet hwss, thet er icke at læge noghen brøst,
 men at besmitte een gantscke menighedt, nar huer
 siwge, haffuer iw sijn forgiftighedt met seg. Thi
 wore thet saa farligt som mandt wille at alle men-
 niskir schulde badis vdi een badstoffue, men huad
 skade ther er affkommen i nogre aar haffue wij alle
 seet, [B4a] oc kwnne thet nw daglige begræde, dog
 thet er nw for sjylde met mange. Thi schulde ther
 wäre atskillige bastoffuer i then menighet som er 10
 skickelig, saa att siwge oc karske bade icke tillhobe
 vdi eet hwss. Oc huar som thet icke skeer tha kom-
 mer een heell menighedt, wdi skade oc fare. Oc fordi
 wore hospitall saa skickede wdi gammill tidd, at
 ther inghen lagdis wdi, wdhen han haffde hospitals 15
 siwge. Hospitals siwge kalledis paa then tidd, then
 spjeldalske sooth, nar ther wore inghe andre hospi-
 tall, wdhen hues Keyser Karll, oc nogre andre
 Christhen furster oc mectighe mendt haffue stictedt
 werdshus ther nw oc saa kaldis hospitall, fattighe 20
 pelegrijmme oc fremmede folck till gode, som wan-
 drede till hellige steder, att the schulde ther anthen
 haffue lægre, om the fiølte ij nogher kranckhet paa
 theris reijse, eller oc natte lejje, nar the hastelighen
 reijsde, oc wore fattige, men dog karske oc swnde. 25
 Ther nest skikedis oc saa obenbare hwss till krøb-
 linge som icke kwnne gaa, føris eller flyttis, ther
 oc saa kalledis hospitall, oc thenom schulde besør-
 ies aff menighedhen, nar the haffde icke rjye slegt
 eller wenner, at the schulde icke trengis aff hwnger 30
 [B4b] eller kwldt eller noghen andhen modgang
 ther menniskin kwnne affstyre. Nu paa thet sisthe

sidhen Gudt haffuer søgt oc paa mijnt werdhen met
ny oc forferlige siwgdomme, som ere pockir, sancti
Joannis plage, then faldende soot, oc andre saadane
Guds lønlige domme, tha skickedis ther oc saa oben-
bare hwss som the schulde lægris vdi, nar thet kan
icke skee wdhens stor fare, at saadane krancke men-
niskir daglige haffue theris wæsinde i blant thenom
som ere karske, i then mening fordi at saadane siwg-
domme scal icke for wijde sprees, oc sijne røder for
møghet befeste, tha er thet gantske raadeligt at ther
till skickis hospitall icke wdi een by, men vdi man-
ge, som at siwgdommen oc then Guds plage ser-
delis, er nw for wor øghen ij sandthedt møghet for-
øgt, thi formwger ieg kiære Borgemestere, at nar i
agte met flere gode mendt at framdrage oc holde
wijt magt eet nyt hospitall her ij Købmenhaffen tha
mene ij aff thette sisthe slag, som er the menniskir,
ther ere bestedde vdi pockir, krefft oc andre store
saar eller werck, till gode, effter thi at spjydalske
menniskir haffue theris hospital her vden for byen
aff gammilt skicke, at saadane menniskir schule icke
wære ij by effter then gammill low met thenom som
ere karske. Oc til andre mijslighe [C1a] menniskir,
er her oc saa stigtidt then helliands hospitall, som
haffuer væridt erlige holdhet fra første begyndilse.
¶ Scall oc befindis, at være forgeffuis, nar som hos-
pitall stigtis alsomeniste wdi een by, oc icke vdi
flere, wdhens ther leggis strenge wijde hooss at ther
schall inghen tillføris aff fremmede steder, paa thet
at een menighedt schall icke meer beswaaris en een
andhen. Oc fordi war thet saa skicktet i gammill
tida, at huer menighedt schulde besørie sijne krancke

oc mijslige menniskir, nar huer oc een burde ther at fødis, som han haffde leffuet oc hafft wimage. Thi ligger ther stor magt oppaa, at ther giørs low oc skicke, om alle fattige menniskir, som ere gamble oc krancke. The som ere karske, oc wele arbejde,⁵ oc ere till freds met een maadelig ting, thenom kan icke trenge, oc fordi haffue the icke behoff at tÿgge. Men huar som gamble oc mijslige menniskir findis ther haffue rÿge børn oc slegt eller oc wenner som ere noghet formughendis, tha schule the icke heller¹⁰ obenbarligge tygghe, ej løbe om kring fra een by oc till een andhen, men thenom skall besøries liffs føde oc klede aff theris egne børen, eller neste fren-¹⁵ der, nar thet [C1b] er sannelige at holde Gudtz bwdt, besørie sijne foreldre, fader oc moder, syster oc bro-²⁰ der, søn oc dotther, oc andre sijne slectinge ther krancke oc mijslige ære, liffs biering, thet er føde oc klede. Men ther som the haffde saa besmittelig een siwge, at the kwnne icke være wdi samfwndt met the karske, vðhen theris fare, tha schulde the²⁵ føris till neste hospital. oc ther besøries, icke hos-
pitaled till beswaaring, men paa theris foreldrís oc wenners kaast oc tæring, saa at the scule thenom besørge, rygt, tieniste, klede oc føde, legedom om thenom kan raadis bodt, oc andet huess the haffue³⁰ behoff. Men huar the haffue icke saa wederhefftige wenner, tha bør menighedhen som the haffue hiem oc boo vdi at oppeholde thenom. Thet som hed-
ninge haffue well oc rettelige giordt, maa icke for-
sømmis aff cristhet folck, nar thet er cristhet folck³⁵ haanligt, at the schule aff hedninge offuerwijndis,
wdi nogre merckeliche dygder. Wij læse at the wore

- saa tacknemmelige, modt theris vndersotte oc menighedt, at the merckelige lode forsee, fattige oc arme, kranke oc siwge, oc besynderlige thenom som haffde fanghet saar oc skade ij wdbudt, oc bleff no-
5 ghen slaghen for sijn menighedt vdi feijde wijss, tha schulde samme menighet lade forsee [C2a] hans hustrw, oc opfødde hans børn, oc komme thenom till een erlig forsiwn, anthen till embede eller andhen handell ther the kunne seg føde vd aff. Feck
10 han oc sejjer, oc kom igien met liffuet, tha feck han liffs brød, om han bleff leemmelest, eller andhen erlig forsiwn, om han bleff karsk oc swndt. Thi scall ther være wdi een rettelige skickedt menighedt, mange andre sckick, en om hospitall all ene,
15 ther giffue seg altid, anthen aff wijse mentz raadt, eller redeligt skell, eller ocsaa aff merckelige exempill, som wij finde wäre sckickedt oc holdhen wdi andre landt oc rijge eller ypperlige steder. Fordi ther som eet hospital schulde anamme alle skrøbelige men-
20 niskir, vdhen alt forskell, tha schulde kranckheda oc atsckillig siwgdom meer forøgis en formijnscks, mange schulde oc saa findis, ther icke wille lade seg nederlegge wdi hospitall, vdhen nar the wore anthen plat krøblinge eller oc besette met saa store saar, at
25 the kunne seg selffue plat inthet hielpe.
- ¶ Scall oc een rett oc forstandig mening wäre ther hooss, at thet icke aff noghen orsage brwgis ijle som er well oc wdi een godt mening begynt. Wij see huess skeed er ij gammil tida met mange hos-
30 pitall, [C2b] at nar the haffue væridt lenge holdhen wedt magt, krancke menniskir till hielp oc trøst, effter theris mening som samme hospitall haffde

stigtidt oc met renthe oc indgeldt begaffuet, at the schulde dess bæder holdis wedt magt. Tha haffue nw Furster oc store herrir, weldhet seg till samme hospitall, oc giordt ther aff forlæning till sijne tienere, ther thenom haffue tient wdi møghen syndig handell. Saa gaffs thenom breff oc budt, at huer oc een boendis wdi nogre herridt, schulde hielpe ther til skeppe korn, biwg, eller haffre, at samme heridt, schulde ther fore haffue magt at sende till samme hospitall the siwge menniskir som fwndis i the-
ris herridt oc eghen som ther till hwlp. Thet som war paalagt, holdis strengelige wedt magt, paa somme steder, huar som the met dom oc bandt oc saa trenge bønder saadan hielp wdaff, men saghen huar fore at samme hielp er paa lagd oc wedtaghen er
plat faldhen. Hospitalen findis, ther oc haffue lens-
mendt, oc stwndum flere en eendl, men the siwge
finder man icke, wdhens paa nogre faa steder som mijnst renthe hafue. Saa faris ther oc saa met mange
nwnne kloster, sidhen the komme vdi forlæning,
huar gode mentz børen saa armelige tracteris, at
arme træle i huar the findis [C 3a] haffue større re-
delighedt, ij toren oc fengsill, en kleijne pijger, oc
skrøbelige iomfrwer gode mentz børn haffue vdi
closter. Thet som er Gudtz oc theris eghet maa the
icke nyde, oc saa forsømmis the, som the haffde
huerkin wenner eller frender, men Gudt will tha
ansee thenom paa thet sjisthe nar han haffuer saa
manghen erlig leem i blant saa mange erlige oc
fromme pijger, ther møghet lidhe for Gudtz oc ærin
skyld, ther the icke ellers lidde, wore icke Gudt oc
ærin thenom saa kær. Saa see wij møghet wäre be-

gynt vdi een godt mening, ther welde oc magt, gerighet oc w mildhedt, haffue forwandledt till een ond waane, nar som huerckin Gudt skeer loff, oc icke heller besories the fattige. Thet som i gammill
5 tadt er skeed kan en nw hende, nar werden er nw möghet værre, en hun noghen tadt væridt haffuer, oc huarsomhelst noghen baade er paa ferde, finder man altidt raadt at henne søger. Thi scall ther sees nøie till, at thenom giffuis inghen orsage som mag-
10 then haffue till at omkaste, eller oc ilde bruge thet som er wel begynt bode Gudt till loff, oc arme menniskir til hielp oc trøst, nar thet er bædre at icke begynde nogen ting ther bestandig schulde wäre, en hwn sculde wredelige forwendis i modt then
15 mening som [C 3 b] hwn wore begynt wdi, oc for then sag, schulde hospitall icke haffue homodig bygning, men dog erlig oc reenlig, ther kan wäre terffue god. Som Gudt hader altidt homodt, saa elskir han dog icke formøghen plwmphedt. Een erlig beqwem-
20 hedt, oc en beqwem erlighedt, teckis hanum offuer alt, icke alsomeniste wdi hospitall at bygge, men oc saa tempill oc andre hwss, ther byggis Gudt till loff, oc menniskin til behoff oc gagen fordi som een erlig sparsomhet, bør at findis wdi alting, saa bør
25 henne oc saa at findis vdi bygning.

¶ Thet wore well got att alle hospitall haffde noghen wiss renthe, ther kunne bære theris tynge, men fordi thet er at offuergiffue the mectige oc gerige een bytte penning, tha er thet bædre att the oppe-
30 holdis aff then menige mantz daglige hielp, wdhen thet wore saa skickt, at huer motte igien robe sijn tillegge, nar som hwn icke rettelige brugedis,

effter then første mening. Wdhen ther som Fursterne
oc herrene wille thet giøre, som sckede i gammill
tidd, oc en nw holdis wed magt wdi nogre criste-
lighe rijge, at the som regementhen haffue, hulpe
ther till aff then renthe som the aff menighedhen 5
opbære. I nogre Landt oc rijge wijde theris Renthe-
mestere möghet [C4a] the schule offuergiffue aff
skat, Sijse, told oc andhen renthe, till hwert hospital
oc siwghe hwss, hwssarme folck oc andre fattige men-
niskir, nar then menighe mandt som noghet for- 10
mwgher, scall tha hielpe andre mange, som er theris
fattige naboo, oc gienboo, fattige wenner oc slegt,
for wdhens andhen daglig beswaaring, ther thenom
tilkommer, oc kan tha ijde recke till formanghe.
Thet som wij alle hoffue met, kommer tha fra then 15
mene mandt, ther burde fordi at recke till the fat-
tige, at Gudt motte ske dess større loff, oc ther kunde
findis dess mijndre syndt, hooss the rijge oc mecti-
ghe, nar thet siwntis at være eet wederlaw, imodt
then wretferdige strenghed, ther the dog offte bruge 20
mod then menige mandt. Desse seeder fwndis dog
ij christhendommen, for en werdtsins homodt bleff
saa stort som thet nw er. Thi befrøchter ieg at the
schule her effter neppelige findis, nar werdsins ho-
modt daglige forøgis, oc er fordi taartigt oc haffuer 25
möghet behoff. Saa burde och saa een part aff sage-
faldt och andhet som konghens fadebur welder seg
till, at leggis till hospitall, deslighest wrag ther in-
ghen ejermandt meth følger, och gotz ther inghen
wiss arffwing haffuer, som søger effter samme gotz. 30
[C4b] Thet wrag som haffuer sijn rette ejermandt
till stede, eller kan oc snarlige komme, maa inghen

mandt i werdhen optaghe wdhens thenom till gode som thet tilhør. Oc thet som sagt er om Fursterne scall vnderstaas om alle thenom ther merckelig renthe haffue offuer theris erlige behoff, eller oc haffue
5 andhen swaager handell, ther stwndwm er iw saa sandt een baade, som andhen wiss renthe. Alle desse som nw ere benefende, ere dog icke andhet eller burde icke andhet at være, en fattige menniskirs patroner, nar huess the haffue er thenom antwor-
10 dhet till tror handt. Men huar som thet icke sckede, at desse store hansen wille bestyrcke saadane steder oc andre ther Gudt skall skee loff wdi, oc tørtfige menniskir haffue gagen wdaff, tha bør huer menighedt at oppeholde sijne Guds huss. Oc nar wij alting
15 dybelige besinde, tha er thet Gutz willie at saa scall skee, thenom till salighet, ther tha pleije at bære all werdsins tynge, dog thet skeer the weldige mectige oc rjige till inghen orsage, men till møghet større fordømmilse.

20 ¶ Icke scall mandt heller giffue een føie ting till saadane hospitall, eller then fattige, nar han haffuer oss behoff, men rwdelige huer effter sijn [D]ia formwge. Euangelium haffuer oss thet lært, at then giffuer mest for Gudt som giffuer mijnst for wer-
25 dhen, nar han agther meer menniskins hierte en hennis wduortis gierning, som Christus sagde om then qwinne oc widue ther offrede icke meer en ii penninge. Scall een almwee noghet bøde for Gudt mod syndhen, tha bør henne at være saa stor at
30 hwn werckir wdi pwnghen. Skenke wij een spelemandt eller een geck, een gylden eller ii, mijndre eller meer, thet kalde wij een erlig skenck, oc mene

at ther er inthet spijlt wdi, somme taare icke heller
 andedt giøre, for theris herre skyldt. Spijlde wij oc
 saa wdi daabill een gylden eller x thet reijne wij
 gantske ringe, men ther som wij gaffue saa möghet
 eet gantske aar ij Gudtz naffen oc for Gudtz skyldt 5
 tha meenthe wij at thet stode icke till at forwijnde.
 Scriffthen biwder at wij schule giffue then fattige
 aff then alderførste oc beste grøde, oc wij mene at
 giøre got skell, nar wij giffue for dørren nogre faa
 skräder oc brödiske, oc dess i mellom modt Gudtz 10
 budt, klede wij icke then nagine, ejj hugswale then
 bedrøffuede, ejj forløse then som wdi fengsill er,
 ejj haffue wij heller taall met wore fattige skylde-
 nære eller plat forgiffue thenom skyldhen nar the
 ere icke wederheftige. Som [Dib] ther findis mö- 15
 ghen andhen nødt, en hwngers nødt, saa schule wij
 oc ij andher maade betencke then fattige en styre
 hans hwnger alsomeniste. Then som will være tack-
 nemmelig for Gud, han schall icke være godt wdi
 een maade, men wdi mange, icke modt eet menni- 20
 scke, men modt alle mandt, modt wen oc vwen,
 modt ondt oc godt. Wij mene somme at inghen scall
 nyde wor hielp wdhen han er hellig oc godt, men
 wij fare dog wildt, wij sier ieg som cristhen ere.
 Schule wij inghen hielpe wdhen the hellige oc gode, 25
 tha frøcter ieg at wij schule lenge søger oc en tha
 inghen finde, ther er werdt at hielpe. Thi schule
 wij icke ansee menniskins godhedd oc werdskyldt,
 men Gudtz budt och willie hwess godthedd oss bør
 at røre oc offuerwinne menniskins skröbelighed. Oc 30
 Mat v hans exemplill schule wij effterfølge, som oplader
 himmelin oc lader reijne offuer retferdige oc vret-

ferdige oc sijn sool skene offuer gode oc onde. Wij schule icke agte thenom, i thet the ere syndere, men i thet the ere menniskir, oc haffue med oss een almenelig fader oc skabere. Scall oc huert menniske
5 giøre almwe oc være miskwendelig aff sith eghet gotz oc penninge oc icke aff andre menniskirs wel-ferdt. Mange haffue saa stigthet hospitall at thet wore bæder [D 2a] latt en giortt, nar the haffue berøffuet andre oc ther aff giortt seg store naffen, nar
10 the lade optegne, then giorde then gierning, then oc then stigtede thet hospitall. Men thet offiir, som sagt er aff wijsmandt, er saa tacknemmeligt for Gudt, som noghen toge een mantz sön, oc drepte hanwm for sijn faders øghen. Er noghen plictig at hielpe
15 then fattige, han scall lockis oc raadis ther till oc icke nødis eller trengis, nar nødt oc trang haffuer met seg inghen werdskyldt, huerckin hooss then som nøder eller nødis. Ther dog icke er sagt i then mening, at inghen maa bruge nødt oc trang, modt
20 haarde oc wbesindige menniskir som aldrig ere willige till at giøre got oc lade ont, nar the ere huerckin fromme aff sindt eller hierte, men i then mening at fromme mendt maa icke berøffuis for noghen orsage skyldt i huore høuisk oc godt hwn
25 siwnis at være, nar thet kan icke haffue noghen handell met høwiskhet, som er obenbare syndt oc wdygd, men ther om scall een andhen tadt noghet wijdere talis nar ieg worder meer ledig.

¶ Oc nar eet hospitall er tha erlige opbygdt tha
30 scall thenom som nederleggis wdi samme hospitall icke alsomeniste besøries madt oc dricke, hwss oc kleder, dog thet er børlig at the desse ting haffue i

gode reenlige, oc erlige maade, at theris store swede
 oc werck, pijne oc drøffuile, kwnne aff [D 2 b] saadan
 redelighedt dess bæder fordragis, men the schule
 oc saa haffue andhen besynderlig forsiwn, huer eff-
 ther sith terff oc behoff som er met legedom, badt,
 fromme tieniste folk, ther haffue gode sindt, oc ere
 icke stumme oc strenge, at krancke menniskir icke
 opweckis till nogheda wtaall, ther ere dog aff kranck-
 hedtz beswaaring wtaalige nock. Thi scall theris
 plage icke formeeris thenom men heller forminskis. 10
 At lade then ligge oc raadne bort, som kan lægis
 met drick, smørie eller plaaster, thet er een stor
 w mildhedt. Then som er fordi modt een andhen
 een ret cristhen broder, han icke alsomeniste styr
 hans hwnger eller skiwll hans naghenhedt, men 15
 han oc saa forbinder hans saar, lader hanum smørie
 Luce x oc rygte, bade oc two, som Christus sagde om then
 Samaritan hoss Lucam, ther fant paa sijn weij fra
 Hierusalem oc till Hierico then berøffuede mandt,
 ther aff røffuere oc skalke haffde fanghet mange 20
 saar. Wdi alle landt oc steder huar som er godt or-
 dinantz oc skicke, holdis altidt paa menighedtz pwng,
 wise oc kloge læger oc forsøgte bardskærer, fattige
 folk till gode, ther thenom schule hielpe oc styrcke
 om theris siwgdom oc kranckhedt kan hielpis. Saa 25
 giøris ther oc saa met wijse oc lowkiøne mendt som
 oppeholdis till at forfølge fattige [D 3 a] folckis sa-
 ger, som inghen andhen will forde oc fremme. Men
 wij Dantscke mendt haffue saa møghet at giøre met
 drick oc gestebudt, at wij kwnne saadan merckelig 30
 ordinantz icke besinde. Ther som the store brude
 skencke oc fadderpenninge, som nw almennelige

giffuis, oc mest the rijge ther inghen nødt haffue,
gaffuis till eet fattigt hospitall, tha schulde the mer-
ckelige sla fram bode til lægedom, oc andhen hos-
pitals tynge at oppeholde. Giorde the fattige folk
5 then ære oc hielp, tha motte thet en haffue magt,
oc være prijselijgt. Men nu recker then ære alsome-
niste till the rijge, nar thenom gifuis anthen aff ho-
modt, eller blygsill, the skencke som the haffue in-
the behoff. The som staa fadder ere plictige at lære
10 oc wnderwijsे theris gudbørn wdi then cristen tro
oc loffue, oc then forplictilse mene the strax være
qwijt, nar the haffue giffuet een føie fadder skenck.
Findis oc mange oc mest herre folk oc the rijge,
ther giøre store bryllop, oc bede mange faddere, at
15 the schule faa store skencke oc mange gaffuer. Thi
haffde then seed blant mange andre her wdi Dan-
marck behoff een godt reformatz. Oc dog thet gior-
dis behoff at her om taldis noghet wijdere, ieg will
thet tha forholde till een andhen tadt, nar herrer oc
20 fursther haffue [D 3 b] offte giort reformatz paa bryl-
lop, oc gestebudt, oc thet kan tha icke hielpe. Mange
mendt wille gierne at saadane skicke schulde holdis
wedt magt, men qwinners homodt er saa stort at
mendnen maa wijge, nar the kwnde inghen tadt saa
25 well lade seg see oc skode som wdi brylop, gilde
oc store gestebudt. Oc fordi nar inthet haab er her
till at thette scall forbædris, tha ligger ther stor magt
oppaa att hospitall haffue gode forstandere, ther wd-
kaaris aff the mendt, som ere røne gode, then som
30 seg er icke godt, han scall aldrig worde the krancke
retraadig, nar han altidt mere agter sijn fordeell en
theris behoff, oc sijn stat, ære, rygte oc naffen en

theris gaffen. Thi bør hanwm inghen ting at ansee, wðhen the siwgis beste, han scall kwnne hugsuale thenom som ere bedrøffuede, græde met the grædindis, sørge medt the sørgindis, glede seg met thenom som ere glade, oc i alle maade, føie seg effter the kranckis lempe, oc alsomeniste bruge thenom till gode huess lycken hanwm till føier paa theris wegne. Oc nar gode mennisker fornymme at huess ther tilgiffuis, kommer the fattige till gode oc gaffen, tha hielpe the møghet dess heller. Sanctus Ambrosius sier seg at kende the prester, som bleue rijge aff almwse gierninger, som the brugede modt fattige menniskir, at mange rijge folk begaffuede [D4a] thenom nar the wore wijse giorde, at thet komme tha sendelige til fattige folkis hender, bode Gudt till loff oc thenom till gode. Then som inlegger hooss een gudtfrøctig mandt then almwse han will skifftis blant fattige menniskir gjør møghet wijsere, en then som belader alt sith gotz wdi wmilde arffwingis hender, wij see offte iii eller iiiii daablere, dranckere, krwrennere oc forødere saa møghet spijlde oc fortære, som hunderde fattige menniskir motte rwndelig besøries wdaff. Thi wore thet een retferdig low, at all wijnding oc baade wdi daabil oc andhen falsk handel schulde være forbrwt, helthen i konghens wäre, oc helthen till fattige hospitall, men then low schulde neppelige wedtagis, sidhen at konger oc andre mectige Furster haffue oc saa begynt at daable oc forøde. Oc maa well ske, at then menige mandt schulde icke heller samtycke then retferdige low, nar the wele heller at alt falssmaall, scall dømmis till øls gjylde oc gestebudt, en anthen

till Guds loff, eller oc fatige menniskir till hielp
oc trøst, men nar alting scal staa till theris dom oc
sielse, tha er ther icke haab till noghen forbædring
paa the ting som haffue wæridt her til dags ijde
5 brughet, nar the ting som ere alsombest, kwnne
aldrig behaffue then menige mandt, fordi han er
icke redsjndige wijss, men slwmpper till her oc der.
[D4b] ¶ Oc nar forstanderin er rettelige godt som
sagt er, tha bruger han oc saa gode budt oc tienere
10 till the siwgis bestandt, ther icke heller fare medt
noghet skalkhedy, løghen eller falsk digt. Icke scall
ther heller bedis till nogre hospitall wden i samme
steder som the ere stigtede oc ther nest omkring,
huess krancke menniskir the wille ther fore anamme
15 nar som behoff giordis. Som alle the krancke ther
findis wdi eet gantske landt, kwnne icke oppeholdis
oc bestaas wdi eet hospitall oc siwgehwss, saa scall
icke heller till eet hwss bedis offuer eet gantske
landt, nar huer stadt oc landtskaff bør at oppeholde
20 sijne siwge hwss. Wij haffue seet oc hørt, mange
schalke stycker ther trøglere haffue brughet, som
ginghe budt, for nogre hospitall (Exempill setter ieg
icke at inghen scall merckis) oc huore møghet ther
haffuer hengd wedt theris hender, nar the faa stwn-
25 dwm then fempte penning, stwndwm then fierde oc
tredie oc offte then gantske hob. Oc at thet schall
worde till pennings for thenom, haffue the brughet
saa møghen løghen, oc digthet saa mange falske
ierteghen ther aldrig skede, eller kwnne skee ij the
30 maade, som the framsette samme ierteghen, at him-
mel oc iordt motte ther aff forfærvis, oc dog at mange
blant herrene oc prelaterne well wijde at [E1a] saa-

dan falskhedt brugis, the see dog i genom fingre
 met saadane skalcke, at theris hender blifue oc saa
 smwrde met samme falske oc staalne penninge, ther
 Gudt möghet fortornis wdaff, och menniskin saare
 beskemmis. Nar wij wele søger the første røder, som
 5
 thette bulder ther nw er wdi then cristhen kircke
 haffuer sijn grøde och begyndilse wdaff, tha schule
 the findis hooss trøglere oc skalcke, ther met betackt
 skalckhedt, løghen, falske ierteghen oc andhet geck-
 erij, hafue strughet omkring alle landt, oc ther mett
 10
 saa lenge bedraghet then menige simpell mandt,
 at Gudt will thet icke lenger fordrage. Wor herre
 haffuer icke løghen behoff seg sielff till ære, en si-
 dhen siwge oc fattighe mennisker till gode, nar the
 15
 kwnne inthe erligere skwdsmoall haffue en Gudt
 oc Gudtz nafen. Inthe naffen er krafftigere till at
 formane noghen till barmhertighedten Gudtz naffen.
 The haardiste hierter i werdhen er, maa weegis aff
 thet hellige naffen wdhens alle andre omslag. Thi
 20
 scall ther icke bedis till noghet hospitall eller no-
 ghet Gudtz huss, wdhens i Gudtz naffen oc for Gudtz
 skyldt. Icke scall heller then som forstandere er, nar
 han indtager nogre krancke menniskir, ansee theris
 gotz eller penninge, men i alle maade haffue eet
 25
 eenfoldigt [E1b] øge, oc fordi scall han alsomeniste
 ansee theris siwgdom oc kranckhet for Gudtz skyldt.
 I huar somhelst noghen baade er paa ferde, ther be-
 gærts oc ansees, ther hooss kan icke være noghen
 redelig conscientze, nar gerighed er then syndt, ther
 alle gode meninger besmitter oc forkrenckir. Wij
 30
 sie vdi almennelig tale om wretferdigotz ther er
 affledt met syndt oc sorg, at then tiende penning

kommer neppelige till tredie arffwing. Saa see wij
oc saa huore ønckelige thet er spilt paa somme hos-
pitall, ther the haffde met løghen, synd oc øglerij
tilhobe sanckedt. Men sidhen hospital begynte oc
5   saa at faa forstandere, for gwnst oc gaffue, tha er
ther neppeliche haab till at then brøst scall heller
bædris, som mange andre, ther oc saa haffde behoff
een høwisk reformatz. Ther findis mange som icke
lenger holde the siwgge oc fattige en theris eghet
10   recker the haffue met seg indført, oc sidhen slas the
for hoffuedhet, oc forwijsis, men nar alting kan icke
bødis oc forbædris paa een dag, tha scall man segle
met thet wæder som will blæse, oc nyde then lycke
som er for øghen oc wdi hender.
15   Thi scall then mandt haffue saadan befaling, icke
ther er henne saare begærindis, men som ther till
wdkaaris aff wijse mendt, oc saa gott som [E 2a]
trengis oc nødis ther till. Then er mijnst beqwem
till noghet embede oc befaling i huore lidhen hun
20   er, som gaar effter henne, met herre hyllist, scriff-
uilse, bøn, gwnst eller gaffue, thi ath han bode an-
seer seg selff, oc holder seg godt, till thet han burde
at regne seg vwerdig. Men nar som han inthet an-
seer wdhen Gudtz loff, oc the kranckis terff oc ga-
25   gen, ther hanwm bør at forarbeijde, for Gudtz skyldt,
icke ath han kan ther aff worde rijg eller affholdhen,
men sijn siels salighedtz skyldt, tha haffuer han eet
eenfoldigt øge, thet er een mening som er ret oc
cristelig, oc alsomeniste Gudt behaffuelig. Oc for
30   then sag bør hanwm at wäre een godt oc erlig mandt,
saa at hospitaledt kan oc saa nyde got hans erlige
naffen oc rygte, oc helst fordi, att ther som han er

een ondt mand, tha kommer han oc saa mange andre ij mijstancke met seg, oc thenom besynderlige ther hanwm schule haffue i beskermilse oc forswar, nar the siwnis at wäre hans lijge wredelige oc wcri-
stelige, serdelis ij the stycker, the wele hanwm for-
dettinge wdi, nar huermandt wedt at han far met
skalkhedt oc bedregherij. Icke schall man heller saa
ansee eet stedt, at eet andhet forleggis eller forderff-
uis, nar Jesu Christi leemmiyr ere saa mange, at the
kunne [E2b] icke alle leggis wdi eet hwss, oc saa 10
atskillighe at kunne the en leggis wdi eet hwss tha
wore that icke beqwempt. I huo fordi som opbygger
eet hospitall til krancke menniskirs bestandt, han
giør een merckelig gierning, ther er Gudt saare
tacknemmelig, huess han er oc saa plictig, men han 15
giør tha icke nock, som Gudt haffuer aff hanum
meer forskyldt, saa er han oc meer willie oc tieniste
begærindis, en wdi een maade. Then som bygger
eet hwss till fattige hwssarme folck, ther icke formaa
at betale hwssleije, oc sjede dog for skat oc andhen 20
beswaaring, han bygger oc eet merckeligt hospitall.
Then som kleder then nagne giør oc saa, fordi han
bygger paa Gudtz tempill oc hospitall. Thi scall
man saa giøre een god gierning, at han lader icke
een andhen, nar thet ene gode maa thet andhet icke 25
wdskiwde. Ther findis oc mange som ere krancke
nock, ther nødigt wille nederleggis wdi noghet hos-
pital ath the rædis wærre en the nw haffue, nar en
karsk mandt maa ligge saa lenge paa eet stedt, han
bliffuer kranck om han icke er. Oc at trenghe the-
nom som icke haffue noghen besmittelig krankhet 30
til at fare wdi hospital, er icke heller stor almwse,

dog at the ere noget skrøbelige, oc serdelis af then
kranckhedd ther icke kan raadis bodt, fordi thet
[E3a] er at korte liffuet, paa thenom ther lenge
motte leffue, men at trenge thenom wdi hospitall
5 som haffue besmittelig kranckhedd, thet er icke synd
men stor almwse, i then mening att the kwnne raa-
dis bodt, oc inghen andhen besmitte met seg. For
then sag schulde alle Landtz herre thet saa skicke,
oc lade strengelige holde wedt magt, at huer by
10 fødde sijne siwge oc mijslige menniskir oc serdelis
gamble oc wanføre, ther haffue slegt eller wenner
wdi samme by, oc siwghen wore icke besmittelig,
ellers som sagt er, schulde the føris till hospitall, at
thenom kwnne ther besørgis met kaast kleder oc
15 lægedom, wärme oc andhen besöring, aff theris for-
eldre nar the wore rijge, eller oc aff menigheden,
nar theris slegt oc wenner wore fattige oc arme.
¶ Oc som the fattige oc arme schule forsees oc be-
sørgis nar the ere faldhen ij armodt, saa scal ther
20 oc nøje sees till, at ther blifuer icke for mange fat-
tige oc arme, oc serdelis the menniskir som anthen
ere rijge fødde, nar the begynde at forøde, eller haffue
fattige foreldre, oc staa dog till at wnderwijse, an-
then till at lære eet retferdiget embede, eller noghen
25 andhen redelig handel, ther kan brwgis wden syndt,
nar mange embede [E3b] ere saa wretferdige, at
thet er bædre at være een træll eller een tÿggere, en
at bruge samme embede. Wij see mange hwssarme
folck ther Gud aff sijn lønlige dom giffuer mange
30 børen, oc lijdhed gotz, oc fordi nødis the i mange
aar at tÿgge, saa lenge the ere beqwemme till trel-
dom, och dog at the wore beqwemme till arbeijde,

embede eller andhen lerdom, ther menigheden kwnne storlige komme till gaffen met tijden ther findis tha inghen som thenom holder till noghen merckeligt lerdom. Theris foreldre ere ther till icke wederhefftige, oc the rijge som burde at hielpe, wele icke heller afflade hues the haffue. Saa bliffue the tyggere 5
oc stackarle alle theris dage. Saa finde the paa mange wraadt for armodtz sag. The giffue seg till tiwffuerij och røffuerij, till moordt oc brandt, oc bruge skalkhedt till landt oc strandt, saa at thet wore thenom bædre 10
wære wfødde, en the schulde saa leffue. Saadant folck bliffuer tha meer till her effther, en her till wærindt haffuer, at mange fattige folkis børn togis ind ij closter, oc opføddis till Gudtz loff oc tieniste, 15
ther nu dess vær holdis for spot oc geckerij, som andhet møghet ther Gud hør till, oc dog at the bleffue icke alle hellige oc gode wdi closter, the hiøldis tha des i mellom fra mange store oc groffue synder, nar the wore saa vnder [E4a] affue at the raadde seg 20
icke selffue. Men fordi at clostermendt oc nw forhadis, tha tagis ther neppelige saa mange i closter, som her till giort er, oc saa will thet fuldkommis ther man sier i gammil tale, dess meer stackarle hadis, dess fleer bliffue the. I huo fordi ther wille optage saadane fattige folkis børn, oc lade thenom 25
holde till lerdom, embede eller schole, met sjne egne børn, eller oc wdkaare thenom for sjne arffuinge, som skeer all werdhen offuer nar wor herre haffde hanum icke met børn begaffuet, tha bygde han oc eet merckeligt hospitall. I huo som tager i 30
forswar fattige widuer, faderløse børn, fremmede oc elende folck, helper oc styrcker thenom huer

effter sith terff oc behoff, han bygger oc eet hospitall. I huo som helst ther kommer fattige pijger oc qwindfolk till eet erligt brødt, han bygger oc eet hospitall. Then som haffuer sijn hwstrw saa kær
5 som sith eghet liff, och holder sijne boren och sith gantscke hwss wnder skelig affue, oc forwar ath ther regneer inghen stor syndt wdi, som ere Homodt, Gerighed, Hadt, Hoor, Moordt, Falsk eller Swijg wdi alen wegt eller skeppe kiøb eller handell, oc
10 forwar at ther findis icke kjøff eller tretthe, Sqwalder eller Bagtall eller noghen andhen saadan forgiftig kranckheden, ej offuerflødig drick eller daabill, spott [E4b] eller skendsill eller andhen aandelig pestelentze, ther han kan affstyre, han bygger oc eet hos-
15 pitall. Then som forbiwder een dranckere oc een daablere, ther forøder sith at tære for møget, oc forbiwder andre at kiøbe eller handle met hanwm, han bygger oc eet hospitall. Then som korther sith homodt wdi kleder, tæring, bygning oc andhen werd-
20 sins praaling oc bram, paa thet han scall icke beskatte the fattige, eller trenge the arme, till at oppeholde saadant homodt, han bygger oc eet hospitall. Then som er sparsom wdi sijn eghen tæring, at hans rigdom kan dess bæder naa till the fattige, han byg-
25 ger oc eet hospitall, thet er een bolig till at geste wdi himmerigis rjäge. Saa schule wij altid troo at een godt gierning er icke nock men hwn scall haffue mange metfølgere, om hun scall teckis Gudt. Saa sier sanctus Jacobus. Then som bryder eet budt,
30 han er skyldig i modt thenom alle. Thi ere wij plic-
tige at bygge hospitall siwge oc krancke menniskir till gode, oc thenom bør oss at oppeholde, men

ther fore maa wij inthet forsømme aff the andre Gudtz budt.

¶ Thet kaldis nw hospitall som sagt er, hwar siwge oc krancke menniskir haffue herbære oc [F 1a] lægre . . . . . [S. 69] hafue herbære oc lægre, 5
oc fordi findes ther mange Hospital. Then giør een godt gierning, som annammer eet fattigt mennische udi sit huus, oc gifuer thet madt oc Dricke, Wärme oc seng, roo oc mag, men then giør møghet bædre, som annammer eet barn udi sijn Schole, oc gifuer 10
thet aandelig madt oc dricke, thet er Lærdom udi Bog, twct oc ære, oc at bekende, tacke oc lofue Gudt wdi sijnne wnderlige gierninger, og at holde thenom medt straf oc twang fra synt oc w-dygd; Then- 15
som kleder then nagine, han giør møghet wel, men then som pryder then wanwittige med Lærdom, then raadløße met godt raadt oc then syndige met ære 20
oc Dygd, han giør møghet bædre. Thensom skonner sin gieldere, oc anthen gifuer hanwm dag, om han kan noghen tids worde wederhefftige, eller oc 25
plat forlader hannem skylden om han er w-sil oc arm, han giør gantsche vel, men then som forlader gierne alle the synder hannom brydis imodt, han giør møghet bæder. Thensom søger then siwge, han giør wel, men then som huswaler en bedrøfued oc 30
kranck conscientze oc [70] raader hannom bodt, han giør møghet bedre. Thensom begrafuer et døt mennische, giør een merckelig gierning, men then som hielper een dødt conscientze af sijnne Dødelige synder, han giør møget bæder, saa er thet i mange 35
andre exemplel, at saa møghit som Sielin er yppere en Kroppen, saa er aandelig forsckylding ther brugis

- Sielin til gode støre for Gudt, en then forskylding som er legomlig, oc brugis Kroppen til gode. Ther paa henger fordi all menighetz welferdt, at gode Scholer oc Studia, store oc smaa holdis wedt godt hefd
5 oc magt, ther hafue the Mestere, som icke ere al-someniste lærde udi böger, men ther ocsaa ere fromme oc Erlige udi lefnet dygder oc gode seeder, nar thet er forgefuis at kwnne bog, oc wäre w-dygdig oc skalckagtig. Oc dog at mange agte thenne ting
10 saare ringe, oc meene at Scholer oc Studia ere menigheden til beswaaring, thet er tha af theris store grofhedt oc w-besindige Plumphedt. Wdi Løfwen i Brabant hafuer een Prowest i desse Aaring biwgt eet gantsche Studium, oc köpt ther renthe til, saa
15 at ther lësis try the ypperste twngemaal, Hebraische, Gretsche oc Latine aff Lärdte mendt, som ere rundelige forseeede [71] aff samme renthe, men her ij Danmarch nagge wij derpaa at Klerckerijdt hafuer noghet got. Wdh Engelandt i Oxonia stadt, hafuer
20 een Bisp oc saa giort. Therfore blifue peninge udi theris Landt, oc føris til af andre Landt, som icke hafuer then fordeel, men fordi at thenne snack hafuer een heel bog behoff, tha wil ieg hannom nw opsette, saa lenge ieg blifuer meer leedig, oc fangher
25 een andhen Orsage. Skulle wij hafue wijße Bisper, lärde Præster, kloge forstandere oc Raadt, merckelige sendebudt, Prædiche Fædre, oc andre wijße mendt til menighetz beste, ther wij sculle bruge ij raadtzwijß til menighedtz welferdt, iche schulle wij
30 hafue thennom fra ploghen, icke fra kremmere secke, icke heller fra hof tieniste, ther giør heller af the wijße galne mendt, en af the galne wijße mendt,

men af Skolen skulde wij wendte thenom, oc thes bædre Schoolen er, thes wijßere mandt gifuer hun os. Thet som sies almindelig for eet sprog, at the ere skalcke som til Schoole gaa, er icke altijdt sandt, dog thet kan schee, nar wijßdom finder fore seg een skalcke Natur, at han brugis ijde [72] men then natur war alt ført til Skoolen, af the onde exemplil, som Børn hafde hiemme seet oc lærdt føren the noghen tadt settis til Scholen.

Wij föddis op herij Danmarck, besynderlige huor wij komme silde til Schole, blandt galne Piiger oc løsagtige drenge, blant Dranckere oc daablere, Pi-bere oc Leegere, hwar wij see homodt oc geckerij oc høre möghen w-bequemme snack oc talle, at ieg schal iche sije möghet andhet som hewisich øhrin kwnne iche høre, oc fra thenne lärdom settis wij til Schole, thi er icke scholen sag til skalckhett, men the onde exemplil, wij hafue hiemme seet, hørt oc lærdt. Oc fordi er thet een wrang mening, ther mange hafue om thet stycke som om andre fleere. Then- som bygger mange hws udi een By, oc sancker stor rijgdom, kan kaldis Een nyttig Borgere, men the som bygge paa menighedtz børn, met lärdom, tuct oc afue, blant huilcke met Tidhen Een kan findes ther er bedre en een gantsce By, oc ther met wiis-dom oc snijlhedt kwnne icke alsomeniste beredde en By men hele landt oc rijghe, the holdis aff mange at være landt oc Steder til tynge oc beswaaring. Thensom kan [73] skende oc brende, temme en hest eller hijße een hwnd, hand faar maanitz saaldt, slot oc län, store skencke, oc wnderstwdom een Erlig forsiwn ij sijn lifstiidt, oc then som optemmer

menighedtz børn, kan neppelig faa sin dagelige føde. Aldrig stod noghen menighed saa wel som nar wijßmendt regerede samme menighedt, eller oc wore theris raadgifuere ther Regementhen hafde. The
5 som beløbe udi Bøger, alle Landtz oc Rijgis Fur-
stendømme, Cristelige oc w-cristelige, kwnne mer-
ckelige besinde, ij hues maade the eller the land er
wdaf ondt Regementhe forderfuede, oc mange andre
hafue værit bestandige udaf godt oc skickelig Re-
10 gemente. Mange lade seg tycke at the hafue værit
nyttige mændt udi een By, nar som the hafue ha-
nwm befest oc bestyrcket, anthen met grafuer, wolde
eller Mwr, Blockhws, skantzer eller andre Waaben
oc Wærie, som tienne til at twinge obenbare fiender,
15 ther wele noghen By ofuerfalde met magt, oc dog
at thette er baade vært tack oc ære, men thet er tha
forgefues, narsom menighedtz medtføde mendt oc
indbyggere, ere icke wedt eet sindt, oc Eendregtighe
[74] wdi een Kierlighedt, oc fri oc leedige for hadt
20 Twedragt, Partijr, Bulder, oc oprør, men hwem kan
bædre holde Eendregtighedt wedt magt eller oc af-
styre Bulder oc oprør, en the som ere retsindige
wijſe oc kloge, som the ere altidt gode at wnder-
wijſe, nar the kwnne skiønne paa skel oc w-schel,
25 ret oc w-ret, saa ere the oc forstandige til at wnder-
wijſe andre, ther ere af Natur grofue, eller af w-for-
søgt homodige, oc fordi reedebon til bulder oc w-
lydilſe. Saa siger wijßmanden, Een wijſ oc klog Søn,
er syn Faders glæde, framdelis siger han saa. Then
30 wijſdom hafuer ieg seet wnder Soelen, oc gifuet
hannom then magt, at hand war alsomstørst. Ther
war een lidhen Stad oc faa mendt wdi hannum, modt

Prov: x
Eccle: ix.

samme Stad kom een megtig Konge, og belagde hanwm, bygde skerm oc lægre, saa at hans bestaaing war fuldkommen. Vdj samme Stadt war fundhen een fattig oc wÿß mandt oc han frelste Stadhen medt sijn Wijsdom, dog at thet ij glemme, oc inghen ansaa hans fattigdom. Oc fordi sagde ieg at wijsdom er bædre, en magt oc styrcke. Hwi war tha then fattigis Wißdom forsmaadt oc hans ordt wore icke hørde. Wijsdom er fordi bedre end waaben [75] oc Wærie. Hertil hafuer Wijsmandt tallet. Men wij lade os giøre wijsße, at ther hør icke andhen wijsdom til Menighedtz bistandt En at kiøbe oc sælie, hugge oc slaa, brygge oc bagge, fÿsche oc rage, oc andre grofue handewerck, oc for then sag findis mange som inthed agte then retsindighe wijsdom, som er Sielin anrørendis, ther hør til Dygd oc ære, til gode seeder, tuct oc Erlighedt, til fredt oc kierlighedt, oc andre aandelige wilkaar, met huilche then gantsche Cristhendom scal staa wel, bode hoos Gudt oc menischin, oc nar all werdssins sallighedt ther henger oppaa at saadanne mændt framdragis oc oppeholdis, ther theße Aandelige ting kunde frambringe, hielpe oc styrcke. Ther ere tha mange som mene, at ingen ting beswaarer nw meer Werdhen, en then geestlige Staat, oc thet menighe Klerckerij, som hafuer dog ført all Werdhen, wdi hues tro oc wijsdom, Snijlhedt oc forstandt, hwn anthen hafuer om Gudt, eller om noghet thet som Gudt anhenger oc tilhør. Men ther findis tha mange som thet gagn kwnne besinde, oc agte thet möghet meer, en noghet Hospital. Dog then mene mandt som grof er, kand thet icke besinde. Thij (76) bygge ocsaa the gode

mendt eet merckelig Hospital, som stigte oc opperholde gode Studia, met godtz oc renthe, oc fordrage wijse oc lærde mendt, oc fordi sculde rÿge mendt optage fattige børn oc lade opføde oc holde til Lærdom met theris egne børn, saa finge bode the oc theris børn met thiden willige oc trofaste Tienere, nar the wore deß plictige for saadan herlighedt som them wore bewijst. Men therom scal een andhen tÿdt talles noghet wiidere. Thi wil ieg thet ønsche
10 eder oc alle thenom som hafue ij sindhe, at fordre oc fremme the fattige arme wsle oc mijßlige mennischir atij maatte saa anheffue thend handel som nu er for hender at han kwnne komme Gud til lof, Meenigheden til ære oc gagn, oc arme Mennischer
15 til hielp och trøst. Jeßu Christi fredt oc Naade were met Eder Ewinnelighe. Skrefuit i Kiøbenhafn Første dag ij Julij Maanet, Anno Dni: M: D: xxvii.

Tryct ij Kiøbenhafn udaf Peder Brandis
Anno Dni: M: D: xx.viii.

THEN STORE ARCHIBISPIS
WDI ALEXANDRIA

SANCTI ATHANASIJ BOG
OM PSALTERINS KRAFFT

WDSETT AFF BRODER
PAULO HELIE CARMELITA

ROSTOCK

1528

Till dygdt oc een sandt troo. er all guddomme-
lig scrifft een mesterijnde. men psalterin dog
indeholder wdi noger maade. eett belede oc een
figur. effter wor siels wæsinde oc sckicke. Liger-
5 wijss som then ther gaar for een konge wdi noghen
handell fra thet første smycker sijne kleder. oc off-
uerlegger sijne ordt. att han sckall icke være w tuc-
tig. Saa paamijnder oc saa thenne guddommelige
bog. alle thenom som stwnde effther dygdt. oc be-
10 gære wijtschaff. wdaff wor frelser mandts leffnett.
huess hanwm er wederfaridt wdi sijn mandoms na-
tur. Oc serdelis nar alle the stöcker her findis oc
læsis. som sielin kan roris wdaff. Oc ther nest føger
oc bereder hwn samme siell mett attsckillige exem-
15 pil oc ordt. Oc fordi kan huertt menniske aff desse
psalmer. forfare sijn siels begæring. oc leglighedt.
oc saa aff sith eghet sckicke oc handell bemercke
mett huilcke oc huadt ordt han kan worde Gudt
tacknemmelig. Oc met huadt tale han kan bode
20 rette seg selff. oc tacke Gudt. att han sckall icke
falde wdi wguadelighedt. om han talede thet han
icke motte. eller icke burde. Wij sckule icke alsome-
nistre gaa ij rette hooss wor tilkommendis dommere.
for wore gierninger. men oc saa for alle forfenglige
25 ordt. ther w nöttige talis. Matthei. xii.

☆ Wilthu fordi noghen begaa att han er salig oc
lijder well. Tha haffuer thu. huore. for huadt sag. oc
huem ther sigis wäre salig. ij desse effter screffne
psalmer. then .i. Beatus vir qui non abiit in consilio
impiorum .xxxi. Beati quorum remisse sunt iniqui-
tates .xl. Beatus qui intelligit super egenum et pau-
perem .Cxi. Beatus vir qui timet dominum. oc
.Cxxvij. Beati omnes qui timent dominum.

¶ Begrwnder thu huore iøerde forføre wor frelser
mandt Christum Jesum. tha haffuer thu then .ij.
psalme. Quare fremuerunt gentes?

☆ Er thet saa att thijne egne forfølge teg. oc mange
ere teg modstandige. tha læss then tredie psalme.
Domine quid multiplicati sunt.

¶ Oc nar thu haffuer ij saa maade anrobt herrin
wdi thijn trang oc æst bønhørtt oc wiltt fordi tacke
Gudt. tha læss then .iiij. psalme Cum inuocarem.
oc then .Cxiiij. Dilexi quoniam exaudiet dominus.

☆ Fornømmer thu att wdeders folck wele teg for-
rascke oc thu begær [Kk4b] att thijn bøn sckall
høris modt thenom. siwng eller læss then .v. psal-
me Verba mea auribus percipe domine.

¶ Fornømmer thu Gudts wrede. oc att thu aff henne
forfæris. tha motthu læse then .vi. psalme. Domine
ne in furore tuo, oc then .xxxvij. Domine ne in fu-
rore etc. Quoniam sagitte tue infixe sunt.

☆ Om nogre gaa ij raadt. oc giøre baandt modt teg
som Achitophell modt Dauidt. oc noghen giør thet
teg wijss. siwng eller læss then .vij. psalme Domine
deus meus in te sperau.

☆ Nar thu seer att wor frelsermans Jesu Christi
naade wijde spreess oc besinder mennisckins kiøn

- wære forløst. oc thu ther om wiltt tale mett herrin.
tha siwng then .vij. psalme Domine dominus noster.
- ¶ Framdelis wilthu tacke Gudt for pærseer. thet er
att korn oc wijn oc andhen grøde. er well indhøsthet
5 tha sckalthu læse then samme .vij. psalme Domine
dominus noster. oc then .Lxxx. Exultate deo.
- ★ Wilthu att thijn w wenn schall twingis oc trengis
oc att creaturen sckall frelsis. sætt icke loffue till teg.
men till Gudts søn. oc læss then ix. psalme Con-
- 10 fitebor tibi domine in toto corde meo.
- ¶ Om noghen wil teg forfære. tha sætt thu loffue
till herrin oc siwng then .x. psalme In domino con-
fido.
- ★ Seer thu att mangis staalheden oc ondtsckaff er
15 stoor. saa att ther findis inghen helligheden blantt
mennisckin. tha sckalthu fly till herrin. oc læse then
.xi. psalme Saluum me fac domine.
- ¶ Men bliffue theris onde raadt oc forrasckilse. wor-
actige. tha forglem teg icke. ligerwijss som herrin
20 haffde teg offuergriffuett. Men anrob hanwm oc læss
then .xxvi. psalme Dominus illuminatio mea.
- ★ Nar thu hør bespottere. ther foragte Gudts for-
siwn. tha sckalthu icke wäre deelactig ij theris wgu-
delighedt men faldt indtill Gudt oc læss then .xiiij.
- 25 psalme Dixit insipiens in corde suo.
- ★ Wilthu wijde huoredan himmerijgis indbyggere
wære sckall. tha siwng then xiiiij. psalme Domine
quis habitabit.
- ¶ Haffuer thu bøn behoff modt thijn wederpartt oc
30 thenom som haffue thijn siell beslaggett. tha siwng
then xvi. Exaudi domine iusticiam meam. Oc then
.lxxxv. Inclina domine aurem tuam. Oc then lxxxvij.

psalme. Misericordias domini. Oc then Cxl. Domine clamaui ad te.

☆ Wilthu wijde huore Moïses haffuer bedhett. tha haffuer thu then lxxxix. psalme Domine refugium factus es nobis. 5

¶ Æsthu wndkommen for thijne wwenner. oc frelst fra thijne forfølgere. tha siwng thu oc saa then xvij. psalme Diligam te domine.

☆ Haffuer thu wnder paa thet sckicke som findis blantt alle schapte [Llia] ting oc paa Gudts forsiwn tha siwng then xvij. psalme Celi enarrant. oc then xxvij. psalme Ad te domine clamabo. 10

¶ Seer thu nogre være fortrøcte. hugswale thenom. oc bedendis for thenom læss the ordt som staa ij then xix. psalme Exaudiat te dominus. 15

☆ Fornømmer thu att thu bewaar is aff Gudt oc thijne gierninger well befalde tha siwng mett blijsckaff then xxij. psalme Dominus regit me.

¶ Om thijne fiender falde teg ij modt. tha opløfft thijn siell till Gudt oc læss then xxvij. psalme Ad te domine leuaui animam meam etc. Tha sckalthu see att theris onde anslag sckule spijldis. 20

☆ Om thijne fiender bliffue warafftige. oc wele teg døde eller forderffue mett theris blodige hender giff icke menniskin thijn rett. nar alle menniskelige ting ere icke wdhens mijstancke. Men paakalde Gudt for een dommere. som bør all ene att dømme. oc læss then xxv. psalme Iudica me domine quoniam ego etc. Oc then xxxvij. Judica domine nocentes me. Oc then xlj. Judica me deus et discerne etc. 25

¶ Er thet saa att the forfølge theris grwmhedt. oc thijne fiender bliffue stercke som een gantz hær tha 30

ligerwijss som thu wore huerkin bwndhen eller rædt.
læss then xlvi. psalme. Omnes gentes.

☆ Ere the oc for wdhens blydsill som teg wele forrascke. sckøtt thenom platt inthet men siwng herrin
5 till loff. then xlvij. psalme. Magnus dominus et laudabilis nimis.

¶ Wilthu wijde huore thu mett tack sckalt framgaa
for Gudt oc thet forstandelige. tha siwng then xlvij.
psalme. Audite hec omnes.

10 ☆ Framdelis wilthu fornye tijth hwss oc thijn siell ther
sckall annamme herrin. oc thett legomlige hwss som
thu haffuer thijn bolig wdi. tacke Gudt oc læss then
xlix. psalme. Deus deorum dominus locutus est.
oc then Cxxvi. Nisi dominus edificauerit domum.

15 ¶ Nar thu hadis for sandheden aff thijne wenner oc
neste. offuergiff icke thijn flijdt. oc vær icke eller
frøctagtig for thenom men tenck huadt komme
sckall. oc siwng then xxx. psalme. In te domine
speraui.

20 ☆ Om thu seer oc agter huore the døpte ere frelst
fra een forfengelig fødtzill. tha forwndre Gudts god-
heden. oc siwng then xxxi. psalme. Beati quorum.

¶ Wilthu siwnges oc loffue Gudt blant mange ret-
ferdige mendt som retsindelige leffue tha siwng een-
25 drectelige mett thenom then xxxij. psalme. Exultate
iusti in domino.

☆ Esthu falden for thijne fiender oc æst dog mett
snijlheden wndkommen oc haffuer flytt theris forra-
sckilse oc thu ther fore wilt tacke Gudt. tilhobekalde

30 sagtmodige menniskir. oc mett thenom siwng then
[Llib] xxxij. psalme. Benedicam dominum in omni
tempore.

¶ Om thu seer the w retferdige synde tha sckalthu icke meene att the ere syndere aff naturen som nogre kiettere haffue meendt men læss then xxxv. psalme. Dixit iniustus vt delinquit in semetipso. oc tha sckalthu fornømme. att the ere selffue orsage till 5 syndt.

★ Om thu seer att the onde bruge wretferdighedt oc forheffue seg modt the ydmiwge oc thu wilt nogre paamijndhe att the sckule thenom huerckin agte eller hade fordi the sckule dog snarlige forgaa. 10 læss for teg oc andre then xxxvi. psalme. Noli emulari in malignantibus.

¶ Haffuer thu agthet att være omhyggelig for teg selff. oc thu fornømmer att thijn modstandere will teg forrascke (ther allermest opweckis modt saadane 15 mennisckir) oc thu wilt teg modt hanwm berede. tha siwng then xxxvij. psalme Duxi custodiam vias meas.

¶ Seer thu mange fattige oc tjiggere oc thu wijlt were misckwndelig. tha kan thu oc thenom som nw haffue 20 giort misckwnd loffue oc prijse oc andre tilraade att the giøre thet samme læsindis then xl. psalme. Beatus qui intelligit super egenum et pauperem.

★ Haffuer thu inderlig begæring till Gudt. oc hører att fiender brejde oc foragte. tha sckalthu icke forbijstris. men tenckindis then w dødelige fruct som fødis aff thenne begæring. hwswale thijn siel mett eett stadigt haab till Gudt. oc ther mett læscke oc sagte thijn sorg. tha læss then xli. psalme. Quemadmodum desiderat. 25 30

¶ Wilhu offte ij hugkomme Guds welgierninger ther han giorde the gamble forfædre. bode ij then

wdgang aff Egijpti landt oc wdi ørckin. oc huore Gudt er godt. men the wtacknemmelige tha haffuer thu then xljj. psalme. Deus auribus nostris. Oc then lxxvij. psalme. Atendite popule meus legem meam.

5 Oc then lxxxvij. psalme. Misericordias domini. Oc Ci. Domine exaudi orationem meam. Oc Cv. Confitemini domino quoniam bonus. Oc Cvi. Confitemini domino quoniam bonus. oc Cxij. psalme. In exitu Israel de Egijpto.

10 ☆ Om thu mett tilfluct indtill Gudt haffuer thet offuerkommet som teg er sagt ij modt oc thu wilt tacke Gudt oc fortellie hans godhede modt teg. tha haffuer thu xlv. psalme. Deus noster refugium.

¶ Om thu haffuer syndett oc thet angrer tegh. och

15 thu wilt wndfange naade tha haffuer thu the ordt mett huilcke thu kandt teg bekende ij then L. psalme. Miserere mei deus.

☆ Haffuer teg noghen falsckelige beklagett hooss een ondt konge oc thu seer klagerin berømme seg

20 gack offuer een sjde oc læss thet som findis ij then li. Quid gloriaris in malitia. [L12a]

¶ Om thijne forfølgere oc falscke forklagere wele teg forraade. som pharisei Jesum. oc hedninge Dauidt. ladte teg icke forswiffe. men forladt teg til Gudt.

25 oc siwng then liij. psalme. Deus in nomine tuo saluum me fac. oc then lv. Miserere mei deus quoniam conculcauit.

☆ Om thijn forfølling forøgis oc tilhobe kommer. saa att thijn fiende teg w witterlige indkommer ij

30 then kwle som thu sckiwlis. vær icke frøctactig fordi thu haffuer ij saadan nødt nøttige ordt bode till hugswale. oc att haffue amijndilse om samme

forfølling. ij then lvi. psalme. Miserere mei deus miserere. Oc then cxli. Voce mea ad dominum clamaui.

¶ Om then teg will forrascke holder wogt paa tith hwss. nar thw wndkommer tacke Gudt bescriff- uendis ij thijsn siell samme welgierning. oc læss then 5 lvijj. psalme. Eripe me de inimicis meis.

☆ Om fiender foragte teg som teg trenge. oc the som siwnis thijsne wenner. belacke teg met squalder. oc thu æst icke sterck nock till att lijde modgang. Tha motthu oc saa anrobe Gudt. oc læse thett som 10 then iijj. psalme indheholder. Cum inuocarem.

¶ I modt øgensckalcke. oc thenom som seg berømme aff wduortis oc legomlige ting. læss till theris omwendilse then lvijj. psalme. Si vere vtique iusticiam loquimini. 15

☆ Om the haardelige oc sckarpelige anfalde teg oc ere tith lijff begærindis. tha slaa thenom for hoffuedett. meett thijsn wnderdanighedt modt Gudt. oc haff eett godt modt. fordi thes grwmmer the ere. thess meer blifflue the Gudt wnderdanige. men thu 20 sckalt læse then lxi. psalme. Nonne deo subiecta erit.

☆ Om thu rømmer fra forfølling oc giffuer teg wdi ørckin vær icke redt som thu ther wore all ene. nar Gudt er hooss teg oc statt fordi aarle op till hanwm. oc siwng then lxijj. psalme. Deus deus meus ad te 25 de luce vigilo.

¶ Om fiender teg forfære. oc icke lade wdaff att bruge forraskilse. oc alting grantscke modt teg. ther som the en wore mange tha sckalthu icke wijge. Theris forfølling sckall worde lijge som børne pijle. 30 om thu siwnger then lxijj. psalme. Exaudi deus orationem meam cum deprecor. a timore inimici eripe

animam. Oc then lxxij. Exurgat deus et dissipentur inimici eius et fugiant qui etc. Oc then lxxix. Deus in adiutorium meum intende. Oc then lxx. In te domine sperauit non confundar in eternum. [L12b].

5 ¶ Wilthu siwngē Gudt loff tha haffuer thu then lxxij. psalme. Te decet.

★ Wilthu wnderwijse nogre. the hemelige sacrament. som ere opstandilsen anrørindis tha haffuer thu then lxxix. psalme. Qui regis.

10 ¶ Wilthu bedis misckwndt aff Gudt. siwng then lxxvi. psalme. Deus misereatur nostri.

★ Om thu seer the w gudelige fordis ij fredt. ladt theg icke besckemmis till nogett faldt men læss then lxxij. psalme. Quam bonus.

15 ¶ Om Gudt er wredt modt sith folck. tha haffuer thu ordt met huilcke thu kantt thenom hugswale ij then lxxij. psalme. Vt quid deus.

★ Nar thu haffuer behoff oc wilt tacke Gudt tha siwng then lxx. psalme. In te domine sperauit. Oc

20 then lxxij. Confitebimur tibi deus confitebimur. Oc then xci. Bonum est confiteri domino. Oc then Ciiij. Confitemini domino et inuocate nomen eius. Oc then Cv. Confitemini domino quoniam bonus.

Oc then Cvij. Paratum cor meum deus. Oc then Cx.

25 Confitebor tibi domine in toto corde meo. Oc then Cxvij. Confitemini domino quoniam bonus. Oc then Cxxxv. Confitemini domino quoniam bonus. Oc then Cxxxvij. Confitebor tibi.

¶ Wilthu straffe hedninge oc kiettere ligerwijss som

30 thenom ther icke bekende Gudt tha mothu forstadelige siwngē oc tale thet som er ij then lxxxv. Incrina domine aurem tuam et exaudi me.

★ Om fiender haffue beslagett thijn tilfluct oc thu saare trengis. Dog att thu forsckreckis faldt tha icke wdi mijshaab. men beedt. Oc bliffuer thu bønhørdt mett tith anrob. tacke Gudt oc læss thet som staar ij then lxxvi. psalme. Voce mea ad dominum clamaui. 5

¶ Om fiender bliffue warafftige oc indfalde oc besmijtte Gudts hwss dræbindis hans helgen oc kaste theris kroppe for wildene fwgle. frøcte icke theris grwmhedt men haff mettynck offuer the fortrengde oc fortrøcte oc læss then lxxvij. psalme. Deus ve- 10 nerunt gentes.

★ Wilthu siwngi herrin loff. huar som Gudts tie- nere ere forsamblede wdi eet stortt tall. tha siwng then lxxx. psalme. Exultate deo adiutori nostro. Oc then xciiij. Venite exultemus domino. 15

¶ Er thet saa att fiender forsamblis aff alle steder oc trwfue Gudts hwss. giørindis baandt modt gu- delighedt. ladt icke theris hob eller magt forfære teg. nar thu haffuer ordt for eett saligheds ackere ij then lxxxij. psalme. Deus quis similis erit tibi. 20

★ Om thu seer Gudts hwss oc hans ewige bolige oc thu haffuer lyst till thenom som apostelin haffde. tha læss .lxxxij. Quam dilecta tabernacula tua do- mine.

★ Om wrede sagtis. oc fengsill forløsis. tha haffuer 25 thu att tacke [Ll 3a] Gudt mett. ij then lxxxij. Be- nedixisti domine terram tuam. Oc then cxv. psalme. Credidi propter quod locutus sum.

★ Wilthu wijde then menige kirckis twedract modt affsckaarne menniscker oc thu wilt thenom omwende 30 tha motthu læse thett som er ij then lxxxvi. psalme. Fundamenta eius in montibus sanctis.

- ☆ Wilthu teg selff oc andre paa mijndhe till gude-
lighedt oc bewijse att haab till Gudt icke forsetter
eller mijsacter men thet giør sielin trøstig oc wfor-
færidt. loffue Gudt. oc læss thet som er ij then xc.
5 psalme. Qui habitat in adiutorio altissimi.
- ☆ Wilthu siwng om lørdaghen tha haffuer thu then
xci. psalme. Bonum est confiteri domino.
- ¶ Wilthu tacke Gudt paa søndaghen tha haffuer thu
then xij. psalme. Dixit insipiens in corde suo.
- 10 ¶ Wilthu siwng om mandaghen tha haffuer thu
thet som er ij then .xciiij. psalme. Venite exultemus
domino.
- ☆ Wilthu siwng paa fredagen tha haffuer thu loff-
sang ij then xcij. psalme. Dominus regnauit decorem
15 indutus est.
- ¶ Bliffuer Gudts hwss fanghet oc berøffuett oc at-
ther opbygd igien tha siwng thet som er ij then xcv.
psalme. Cantate domino canticum nouum.
- ¶ Om nogett landt trengis aff sjyne fiender oc thet
20 kommer sidhen ij fredt nar herrin regnerer tha haff-
uer thu att siwng ij then xcvi. psalme. Dominus
regnauit. exultet terra.
- ☆ Wilthu om onsdaghen siwng tha haffuer thu
then xcij. psalme. Deus vltionum dominus. Tha
25 war han forraadt oc begynte att heffne døden oc ha-
nwm offuerwindhe. Nar thu læss fordi Euangelium
oc seer att iøderne giøre raadt oc baandt modt her-
rin. och hanwm dierffuelige oc mannelige staa for
oss modt dieffuelin. tha siwng thet som staar ij sam-
30 me xcij. psalme.
- ¶ Om thu besinder herrins forsiwn wdi alting oc
hans herredømme oc thu wilt nogre wnderwijse wdi

hans tro oc lydilse nar thu haffuer thenom lærtt att
the kwnne bekende tha siwng then xcix. psalme.
Jubilate deo omnis terra.

☆ Om thu bekender wdi hanwm magt till att dømme
oc att han dømmer blennendis misckwndt ij
blantt sijn dom. Oc thu wilt gaa till hanwm tha
haffuer thu ther till ordt ij then c. psalme. Misericordiam et. 5

¶ Om thu aff wor naturlige sckrøbelighedt haffuer
daglig sorg oc bedrøffulise aff keedsomhedt som 10
læger ther icke kwnne twinghe kranchedt oc thu
wilt hugswalis tha haffuer thu then Ci. psalme. Domine exaudi orationem meam et clamor. [L13b].

☆ Oc fordi thet er altjdt sømmeligt oc beqwempt
att tacke Gudt ij alle ting. oc nar thu wilt tha loffue 15
hanwm tha haffuer thu ij huess maade thijn siell
kan tilskyndis oc wnderwijsis wdi then cij. psalme.
Benedic anima mea. oc ij then cij. Benedic anima.

☆ Wilhu loffue Gudt. oc wijde huore thu sckalt
loffue hanwm for nogett. oc mett huadt ordt. tha 20
haffuer thu then cxij. psalme. Laudate pueri dominum.
oc cxvi. Laudate dominum omnes gentes. Oc
then cxlv. Lauda anima mea dominum. Oc then
cxxxij. Ecce quam bonum. Oc cxlvi. Laudate do-
minum quoniam bonus est psalmus. Oc cxlvij. Lauda 25
Hierusalem dominum. oc cxlvij. Laudate dominum
de celis. Oc cxlix. Cantate domino. oc cl. Laudate
dominum.

¶ Haffuer thu troen ligerwijs som herrin siger oc
thu troor paa thet som thu taler ij thijne bøner tha 30
læss then cxv. psalme. Credidi.

¶ Fornømmer thu att thu opstijger mett forbædring

ij thijne gierninger saa att thu forglemmer framfarne ting. oc wijnsckiffuelige forfølger. the ting som ere ewige. tha haffuer thu ij huer framgang the femthen psalmer att læse. som kaldis opgangs psalmer.

- 5 ☆ Esthu befanghen mett fremmede tancker. oc fornømmer att the drage teg fra thijn redelighedt oc thet angrer teg oc er teg leedt. ladt wdaff ther effter. oc blifft stjille ther som thu fornompst att thu syn-dede. sjældt. oc læss thet samme som the Israelscke
10 folck giorde ij theris fengsill som findis ij then cxxxvi. psalme. Super flumina Babylonis.
- ¶ Fornømmer thu att freestilse komme teg till gode och prøffue teg. tacke Gudt. oc læss then cxxxvii. psalme. Domine probasti me.
- 15 ☆ Holdis thu aff thijne fiender oc wilt frelsis, tha læss then cxxxix. psalme. Eripe me domine ab homine malo.
- ¶ Wilthu bede mett inderlig begæring tha læss then fempte psalme. Verba mea. oc cxl. Domine clamaui.
20 oc cxli. Voce mea. oc cxlij. Domine exaudi orationem auribus. oc then cxlv. Lauda anima mea.
- ☆ Om noger fiende som er een týran oprejser seg modt folckedt tha sckalthu icke frøcte som Dauid icke frøctede for Goliadt. men tro mett Dauidt oc
25 læss met hanwm then cxlij. psalme. Benedictus dominus.
- ¶ Nar thu haffuer amijndilse aff Gudts godhedt modt teg oc alle tha læss the ordt. som Dauidt talede om thu wilt loffue Gudt. ij then lxxxvij. Benedixisti.
- 30 ☆ Wilthu siwngē herrin loff tha haffuer thu thet thu kantt læse ij then xcv. Cantate domino. oc xcviij. Cantate domino.

¶ Om thu æst rÿnge oc sckickis dog till nogett embede blant thÿne [L14a] brødre forheff teg icke modt thenom. men giff Gudt ære oc siwng thet som staar ij then li. psalme. Quid gloriaris.

★ Esthu oc Gudts eghen tha læss then cl. Laudate ⁵ dominum.

¶ Wilthu siwngē oc begaa then lydilse som haffuer Gudts loff tha haffuer thu then ciiij. psalme. Confitemini domino. oc cv. Confitemini domino. oc then cvi. Confitemini domino. oc then cx. Confite- ¹⁰ bor tibi domine. oc then cxi. Beatus vir qui timet. oc cxij. Laudate pueri. oc cxij. In exitu Israel. oc cxiiij. Dilexi. oc cxv. Credidi. oc cxvi. Laudate do- minum omnes gentes. oc cxvij. Confitemini domino. oc cxvij. Beati immaculati. oc cxxiiij. Laudate no- ¹⁵ men domini. oc cxlv. Lauda anima mea. oc cxlvi. Laudate dominum quoniam bonus est psalmus. oc cxlvij. Lauda Hierusalem. oc cxlvij. Laudate domi- num de celis. oc cxlix. Cantate domino. oc cl. Lau- date dominum in sanctis eius. ²⁰

★ Wilthu besynderlige oc eenlige siwngē om wor frelsermandt tha haffuer thu aff hanwm wdi huer psalme. oc serdelis haffuer thu then xxiiij. Ad te domine leuaui animam meam. oc then cxix. Dixit dominus domino meo. Desse psalmer bemercke hans ²⁵ retsindige fødtzill aff faderin oc hans legomlige nærwærlse. Then x. psalme In domino confido. oc lxvij. Saluum me fac deus. The prophetere om hans guddommelige kors oc huore stor giensigilse han annammede. oc pijne han leedt. Then ij. psalme. ³⁰ Quare fremuerunt gentes. oc cxvij. Beati immaculati. the mercke Jødernis forrasckilse oc ondtsckaff

oc Jude Ischariotis forrederij. Then xx. Domine in virtute tua. oc xl ix. Deus deorum dominus locutus est. oc lxxi. Deus iudicium. The betee hans rijge. oc magt till att dømme oc hans legomlige nærwærilse.

5 Men then xv. psalme. Conserua me domine. indeholder hans ærefulde opstandilse wdi legommett. Then xxiiij. Domini est terra. oc then xlvi. Omnes gentes. bebude hans himmellferdt.

☆ Om thu læss then xcij. psalme Dominus regna-

10 uit. oc xcv. Cantate domino canticum nouum. oc xcviij. Cantate domino canticum nouum quia mirabilia. oc xcviij. Dominus regnauit irascantur. tha motthu begrwnde huess welgierninger herrin haffuer oss bewijst formedels sijn pijne.

15 ☆ Saadan mening fordi oc beslutting er wdi psalmerne till menniskins fructsommelige nøtte.

 Psalmo cxij. Icke oss herre icke oss.

Men giff tith naffen ære.

**SVAR PAA DEN BOG
SOM BORGEMESTERE OG RAAD I MALMØ
LOD UDGAA OM REFORMATIONEN
I DERES BY**

1530

FORTALL

Verduge fædre mett Gud Menige Danmarcks riis
gis bisper oc prelater, broder Paulus Helie ønscher
naade, fred, kierlighed, oc salighed wdaff Gud wor
s fader, formedels sijn søn wor herre Jesum Christum.

Siiden then bog er wdganghen (werduge herrer
oc fæder) aff borgemestere oc raad i Malmø wdi
huilcken the lade seg tycke att the mett christelige
oc bestandige skiel besterckett haffue, huess for-
10 wandling som giortt er ij samme theris by Malmø,
emod menige christendomss gamble christelige fwnd
oc maneering, som ere for nogre hwndrede aar be-
gynte oc brugede ij then hellige kircke, wdi lerdom,
sacrament, seeder, ceremonier, ordinantzer, mett
15 mange andre skick oc waaner, som wnder thette
Luthersche oprør, ænthen platt affleggis met eett
wsigeligt spott oc eett fordømmeligt hoffmod [a 1 b]
eller oc wchristelige forwandlis mange løse oc wfor-
standige hoffuett oc sind till willie, gamble christen-
20 doms hellige fædre wberaadde oc wattsporde.

Oc nar the haffue thet giortt till had oc tratz, tha
er ieg tilbeden aff nogre riigens prelater, eder kiære
metbrødre, oc formoder ieg wäre allis eder begæ-
ring, att scriftelige giftue tilkiende, mitt tycke oc

mening paa samme bog, oc rwndelige tilstaa huess ieg, oc huess ieg icke giffuer magtt, oc dog att ieg er then alderringiste som ij thenne tiid wille gierne forde oc fremme christendoms bestandighed, fordi mitt forstand er gantsche liidett, ieg maa tha thet icke sønije oc negte ther aff meg wdi saa drabelig een handell, oc saa god een mening æschis oc begærис, oc fordi will ieg nw Gud till loff oc forswffede conscientzer till hielp oc trøst, bescriffue wdi nogre korte swar, icke mitt sind oc gode tycke, [a 2 a] men then sandhed som Gud giffuett haffuer sijn hellige kircke mett scrifftt oc skiell. Thij kwndgiør oc bekiender ieg for alle, giffue Gud huo the ere, leeg eller lerd, ædill eller wædill, riig eller fattig, wng eller gammill, mand eller qwinne, heell eller halff christhen, huore ieg ij desse swar will inthet scriffue eller tale mett willig oc besindig foragtt, som scall være then hellige scrifftt, eller then gamble christhen kircke (som war raad oc regeerett aff Gud) modstandigtt, ej heller the christelige raad oc forfædre som haffue brugett scrifftt oc skiell.

Oc ther som ieg andett gør, ænthen aff mitt groffue forstand, wbesindighed, eller anden mennischelig brøst, tha will ieg nw haffue thet wsagtt oc wgiortt, fordi ieg will altiid gierne lade meg siige oc wnderwiise, oc for alle thenom wiige, som kwnne mett scrifftt oc christelige [a 2 b] skiell andett betyge end ieg nw tror, oc then hellige kircke haffuer lærtt for meg. Thet er hoess meg icke aldene wbørligtt men oc saa bode wchristeligt oc wredeligtt att wdrobe blantt christett folck ny oc wseedwaanlige lerdomme then gamble christen kircke wberaad oc watt-

spord, nar ieg er wiiss giortt att hwn war bode raad
oc regeerett aff then helliand, altiid befwnden wdi
stoer wskyldighed forwden noghett syndeligt wild
ther henne kwnne bedrage wdi noger wrang oc sur-
5 fittig mening. Ther till mett war hwn oc strax effter
the hellige apostele, oc theris retsindige disciple,
saa att henne war icke ganghen ij glemme the ting
som forsnijmen wore anammede oc wedtagne aff
then apostelige lerdom som end tha war wdij amijn-
10 dilse hoess then menige christhen mand, bode aff
leffuende røst oc tale, aff eett helligtt oc guddom-
meligtt leffnett, aff een aandelig [a 3 a] krafft oc aff
wnderlige teghen oc gierninger, oc kirckins lære-
fædre fordi bescreffue thet samme, som effter apo-
15 stelig lerdom, wnderwiisning, sætt oc skick war
holdett oc brugett aff then menige christen mand.

Thet maa wij alle besinde oc rwndelige tillstaa,
att huess bulder oc oprør som nw trwsere oc be-
kwmre christendommen till sorg oc modgang, the
20 ere wore synders børlige pjne oc straff, oc een naa-
delig attwardsill till bod oc bædring, mod Gud oc
alle thenom som wij haffue giffuett orsage till no-
gett syndeligt fald.

Trengsill, hoffmod, gjirighed, leckerhed oc wreen-
25 hed haffue nw ij mange aar ærrett oc tratzett Gudtz
wrede, ther kwnne fordi nw icke lenger forhalis,
nar wij wille oss aldelis inthet besinde, oc fordi icke
wederkiende. Eett persoenligt oc besynderligtt willd
[a 3 b] haffuer oss alle bedragett, nar wij haffue meer
30 anseeett wor timelige fordeell, nøtte oc gaffen, end
hafftt Gud oc Gudtz retferdighed for øghen.

Oc nar mange oss wnderdanige, haffue then sam-

me naade forbiid hoss oss ther wij wille nw gierne
 hende aff Gud, tha er thet befrøctindis att Gud will
 oss offuerfalde mett samme wold oc trengsill som
 wij brugett haffue mod andre, wden wij nw tilldragne
 aff thenne naadelige attwardsill bøde, rette, oc be-
 sinde oss bode mod Gud oc mennischin. Forblindede
 aff gjirighed, hoffmod oc werdsins forfengelige ære,
 haffue wij bode selffue syndett, oc seett igienom
 fingre mett mange synder ther oss burde aff een
 christen græmmilse att straffe oc affwende. Desse 10
 store oc groffue synder, mandrab, hoor, oc meen-
 eder, som the ther magthen oc regementen haffue,
 fordrage seg till baade [a4a] oc fordeel, men dog
 Gud till fortørnilse, haffue saa lenge robett till Gud,
 att hanss wrede oc hæmfn ere opwockte, oc wille her 15
 effter iw meer oc meer opweckis, wden wij oss rette
 mett een christen wederkiendilse. I gammill tiid
 wore bisper saa strenge oc drabelige mend att the
 sparde wdi groffue oc store synder huerckin keijsere
 eller konger, ther the fordi straffede till stor weder-
 kiendilse mett kirckins band, som Ambrosius Me- 20
 diolanensis straffede Theodosium keijsere, oc Vil-
 helmus Roschildensis Suenonem konge, men nw
 straffe the huerckin herschaff eller menighed, oc
 fordi mange søger hoess herschaff hyllist oc wen- 25
 schaff, oc hoess menigheden baade oc profiitt, tha
 skone the herschaff aff fare oc redsle, oc menighe-
 den aff wild oc gjirighed, saa att Gud oc retferdighed
 agtis platt inthet. Oc dog att thenne nærwærindis
 [a4b] Gudtz plague schulde oss alle mett een sand 30
 wederkiendilse berøre till retsindighed oc eendrec-
 tighed, saa att huer oc een schulde seg nw rette, oc

fordømme sijn eghen synd paa thet wij schulde aff
Gud icke fordømmis, hwn haffuer dog giortt aff
then menige christen kircke mange slag folck, oc
besynderlige trenne, ther saa ere attskilde att the
5 neppelige noghen tiid samffnis, wden the synderlige
rørnis aff Gud bode wdi siell oc samwittighed.

Somme ere saa faldne wdi then ny handell att the
all christendoms hellighed wele platt træde wnder
føder, oc saa alting forwandle, att the wele then
10 gamble christne kircke, inghen agtt eller ære offuer-
giffue, liigerwiiss som hwn værett haffde saa for-
blindett oc forstockett fra sind oc skiell, fra scrifft
oc lerdom, att hwn aldrig noghett schaffede eller
skickede aff [b1a] Gudtz raad eller effter Gudtz
15 willie, oc fordi fiigte the icke mod synd oc syndig
handell, men emod embede, magtt, befaling, dygd,
agtt, heder, ære, christelige skick oc ordinantzer.

Somme twerrt emod ere saa thenne ny handell
wbewaarede, oc then gamble anhengindis att the
20 wele forsuare bode ontt oc gott, bode synd oc dygd,
oc fordi wele inthet lade affalde wdaff huess synd,
brøst, mijsbrug eller wildfarilse som ij lang tiid væ-
rett haffuer, men ij alle maade forfølge huess gam-
mill handell the lenge brugett haffue wdi synd oc
25 mijshandell, oc ther offuer forsuare the strengelige
huess wduortis gudelighed, som er skickett oc bru-
gett ij gammill tiid, for een pleijemestere, men dog
mett andre mange wilkaar, som nw icke findis blantt
folck. The læse, siwng, bede, waage, faste oc ar-
30 bejde, men dog saa att thenom fattis [b1b] kierlig-
hed, rwdhed, reenhed, mijschund, fromhed, leff-
salighed, oc retsindighed, huilcke dygder forwden,

all legomlig oc wduortelig gudelighed er platt
wduwelig till then sieletrøst som salighed giffuer.

Men forwden desse twenne slag findis oc saa thet
tredie, oc the ere nogre gode retsindige mend, ther
saa ere begge slag mettfældige, att the paa inghen
siide giffue then gantsche handell magtt, oc ere fordi
begærindis att thet som er christeligg oc redeligg
maa stadfestis, bliffue bestandigtt oc haffue magtt.
Men thet som er wchristeligg oc wredeligg aff gjy-
righed, mijshandell oc mijsbrug forwandlett eller
forbiistrett, maa ænthen affleggis eller oc forbædris
oc reformeeriis, saa att synd oc syndig handell motte
aff christendommen forstørris oc foragiis, mennischin
oc christelige skick oc brug dog wskamfærede. [b2a]
Desligest att dygd oc ære wnder een retsindig oc
eensindig christendom kwnne fordis oc formeeriis
bode Gud till loff oc mennischin till een forward-
sill skield oc skierm mod alle synder oc syndige
orsager.

Jeg taler nw inthet om the leegmend ther saa ere
till sinde, att kwnne the forwandle fra klerckeriid
gotz oc rente, lycke oc welfærd, tha skiøtte the icke
att ther hiøldis .x. messer for huar oc een som nw
holdis, eller wij haffde .x. fastedage for huer oc een
wij nw haffue. Icke taler ieg heller om thet løsactige
klerckerij som huerckin wele wäre prester eller leeg-
mend, huerckin læse eller siwngé, oc ere fordi till
fredtz att ther noghen tiid læsis eller siwngis, pre-
dickis eller siigis messe wdi christendoms tempill,
motte the ellers bruge [b2b] kirckins rente oc be-
holde statt oc herlighed, oc fordi ere mange om-
hyggelige till att beschytte oc fordettinge godtz oc

rente, statt oc herlighed, men huess hoffmod som
brugis mod Gud, hanss hellige sacramentt, Gudtz
tieniste oc sande dyrckilse legger inghen paa sinde,
oc ther till tenckis fordi huerckin beskytting eller
5 beschermilse, trøst eller forsuar.

Vdi desse giensuar fordi agter ieg icke att føge
meg effter desse folck ij huo the ere, ej heller effter
the første twenne slag, nar thet er huerckin mwue-
ligtt eller sømmeligtt, men effter thet tredie slag, oc
10 fordi will ieg thet mett thenom giffue magtt wdi
thenne ny handell oc rwendelige tillstaa som bør att
haffue magtt, oc er fordi klar sandhed. Icke fordi
att the som handelin bruge saa siige, men att andre
for thenom haffue thet samme sagtt wdi een bædre
15 mening, icke noger men[b 3 a]nische till schade oc
forderffue, men alsomeniste synd till straff oc twang,
oc retferdighed till ære oc bestand.

Oc som ieg ij sandhed wed (werduge fædre) att
mange blant eder ere aff thette tredie slag, saa for-
20 maner ieg eder alle, att ij bliffue warafftige wdi sam-
me sind oc mening, att nar meen oc brøst som fin-
dis, er forbædrett oc afflagdtt, oc wore synder hoess
oss selffue fordømde, som thenne farlige tiid haffue
forschyltt mett møgett værre wilkaar end wij haffue
25 end nw forøghen, tha motte Gudtz wrede sagtis oc
soonis oss alle till een bestandighed, wdi Gudtz
naade oc mijschund. At wij nw berobis oc bescheldis
aff forløbne oc forsoorne mend (hoss huilcke ther
findis huerckin fromhed eller hellighed) oc kaldis
30 bedragere, wlffue, Gudtz forrædere, oc sielemørdere,
wele wij gierne oc taalige fordrage, desligest wor
brøst wdi huess maade hwn findis bekiende oc til-

staa. [b3b] Ther till mett wele wij oc saa tacke Gud
for sijn naadelige straff mett saa blodige riiss, oc
thet inderlige begære att wij schulde icke falde wdi
nogett wtaall, ej heller tencke paa noghen blodig
hemffn, ther mett att forspylde huess naade oc mijs-
chund som wij forbiide hoss Gud effter thenne nær-
wærindis tribulatz, modgang, sorg oc platz.

Oc nar desse giensuar ere kortelige forrammede
oc sjilde beraadde, tha bliffue the icke nw saa wii-
delige wdrackte som well behoff giordis, men aldene 10
regiistrerede wdi article saa lenge att stwnderne
bliffue flere, oc ieg kand worde nogett meer ledig
end ieg nw er, att forklare thenom mett større be-
flitting oc sterckere bewiisning.

Oc nar samme Malmøs bog bruger sliige swen- 15
cke, att hwn er huerckin sandrug forwden løghen,
oc icke heller løgnere forwden sandhed, tha will ieg
huerckin aff thenom wnderstjinge, men rwndelige
bekiende bode [b4a] wor brøst oc theris hadtsche,
falsche, oc surfittige mening som lade boghen wd- 20
scriffue. Thet besinder ieg offuer altt, att som the
haffue giortt theris partij wiise huore thet er gantz
hellig scrifft huess the tale oc scriffue, saa bruge the
oc altiid wijtnisbyrd aff scrifften, huad heller thet
bær att eller ej. Scrifften saa well som mennischin 25
trengis oc saa wdi thenne farlige tiid att føge seg
effter theris sind oc begæring som henne bruge, oc
fordi nødis hwn att tiene mange falsche propheters
syndige begæring, forbiistrede sind, oc fortwijlede
conscientzer, men tha icke lenger end Gud will, 30
fordi nar tijden bør seg, tha haffuer hand, oc er then
rette nogell, som scall scrifften wdi sijn retsindige
mening oplade, obenbare, oc forklare.

Saa bruge the scrifften som hwn haffde huerckin wilkaar, aff tiid, orsage, leijlighed, [b4b] persooner, figurer eller andre omslag. Icke agte the heller huad fore staar oc effter følger, huar wdaff een retsindig
5 mening alderbest grantschis oc randsagis, oc fordi wæffue the scriffter till sammen liigerwiiss som ryer oc sencklede wdaff atskillig farffue forwden sind oc skiell, wdaff eett wilt hoffuett oc een løss grantsche, som ere wisse teghen ænthen till eett stragtt
10 oc hoffmodigtt hierte, eller een forbiistrett oc fortwilett conscientze. Oc dog figurlig mening oc tale ere wdaff scrifften inghen sterck bewiisning (som Augustinus siiger) till att befeste, trøste, oc bestercke drabelige lerdomme, nar ther till giørs behoff then
15 scrifftt som er blott oc bar wdi sijn textelige mening. Thenne bog oc flere hennis liige, drager tha mange historier oc scriffter aff thet gamble testamentt ind paa thenne tiid, huad heller [c1a] the kwnne thet taale eller ejj, oc the icke besinde møgett være saa
20 sagtt, skeett oc giortt wdi thet gamble testamentt, att thet er thette ny testamentt platt inthet anrørindis, dog wij alle well wiide, att nar wij christett folck findis wnder samme brøst oc wildfarilse som the Israelsche børn ere befwnden, tha er theris straff oc
25 saa wor straff, oc theris pijne wor forschylding, som sanctus Paulus haffuer oss lærtt wdi første sende breff till Corinthier oc tiende capittell. Men ther findis tha møgett saa att høre till then gammill tiid, att thet kand thenne wor nærwærindis tiid aldelis
30 inthet bekomme ij huore mange forwden skiell oc lempe møgett indføre figurlige paa wore dage aff then gamble tiidtz handell oc manering.

prime Cor. x.

Men nar desse ny predicanter wele att thet Babylonische fengsill scall figurlige [c1b] mercke then Romere kircke, oc Jøderne oc saa mercke christett folck som ere wnder then Romere kirckis lydilse oc samfwnd, tha schule the fornømme paa thet siiste, 5
att wore wilkaar ere møgett bædre end theris. Nar wor herre pleijer att straffe sith folck till salighed oc penitentze, tha bruger hand icke ther till euan-gelister eller apostele, men wguadelige mend som ere haarde halsze, tijranner oc bødele. Oc fordi ere 10
desse ny kiettere, som nw plage bode oss oc wore christne furster mett theris blodige twnger oc wsigelige forfølling figurerede wdi Pharaone, Salmannasar, Sennacherib, Nabuchodonosor, Holopherne, Rapsace, Antiocho, oc andre flere Gudtz folckis for- 15
følgere oc forødere. Oc tha schule the besinde om thet er icke bædre att være Gudtz folck, deelactige wdi hanss naadelige oc guddommelige straff, end att være the riiss, oc bødele, som hand straffer mett, ther tilltage seg Gudtz wrede wdi theris henders 20
[c2a] dristighed, oc wdaff hoffmod oc had thet om-kuldkaste oc sønderbryde, som schulde kierlige lægis, oc mijdelige raadis bod. Mwnne icke Gud aff sliig hoffmodig haardhed oc haard hoffmodighed rørnis mett tiiden till dess større naade oc mijschund 25
offuer sijne wduolde folck ther hand naadelige straffer. I sandhed tha pleijer hand saa att brugewmijlde oc wguadelige mendtz haardhed seg till ære, oc sijne wenner effter een børlig pijne, till salighed oc wel-ferd. 30

Oc ther som desse ny predicanter wele ansees for propheter, wdsende aff Gud till att predicke peni-

tentze, tha wele wij thenom ther fore icke ansee,
nar the thet icke giøre. Gudtz hellige propheter som
haffue giortt oss wiise paa thenne tiid som nw er
forøghen, giffue klarlige till kiende, att sliige for-
5 løbne oc forsonne mend som nw regeere thenne ny
handell, schulde een tiid møde oc platze then hellige
kircke, oc platzeere hennis fræmfarne [c2 b] helghen
mett theris klafferij oc falsche lerdømme. Oc som
fordi scall merckis ij desse giensuar, tha ere the icke
10 propheter aff Gud wdsende, men bespottere oc lac-
kere, bedragere oc klaffere, ther icke søger menni-
schins salighed, men magtt oc welde, land oc riige,
agtt oc ære, blod, roff, oc mord, oc anden syndig oc
schadelig forwandling, att theris mijshandell, kiet-
15 terij, mytterij oc oprør kwnne worde dess meer be-
standige, oc att the wden frøcktt oc fare kwnne
fræmdrage theris bedregerij, nar som øffuerigheden
er ænthen forstørett, eller oc wrangelige wnderwiisstt,
som fordi haffue magtt, att the schule straffe oc aff-
20 wende Gudtz hoffmod oc fortørnilse.

Thi raader ieg oss alle, att wij hiertelige oc alff-
uarlige besinde Gudtz retferdige strenghed oc wrede,
oc att wij wdi henne see oc bekiende wore store oc
groffue synder som haffue samme wrede opwocktt
25 oc forschyltt, ther icke heller affstjyllis, men meer
oc meer forøgis, wden wij rette oss mett een sand
wederkiendilse. [c3 a] Som wreden er stor, saa maa
wij wiide att synderne ere møgett større, nar Gud
er altiid naadelige wred, oc inghen tiid strenger eff-
30 ter wor onde forschylding, men aff een barmhertig
skonsill møgett offuerseer ther hand mett rette oc
gott skiell motte haardelige straffe.

Offuer allt scall oss thet trøste oc hugsuale, att
the oss saa hadtzschelige beklaffe att være Christo
modstandige, ligerwiiss som wij mett samburde raad,
oc een haand wille nw paa thet ny mett Jøderne
korsfeste Christum, oc ligerwiiss som wij icke trode 5
paa Jesum Christum, oc bekiende hanwm for then
herre oc Gud, som haffuer frelst oc forløst all wer-
den fra synd oc sorg, mett sijn haarde død oc pijne.
Thet er forkynnt offuer all werden, oc betroett blant
alle christne folck, nogett nær ij femthen hwndredt 10
aar, att Christus Jesus Gudtz sön, aff sijn himmil-
sche faders bud oc befaling, haffuer mett sijn hellige
død oc pijne offuerwundett all werdsins synd, [c 3 b] 15
thenom besynderlige till retferdighed oc salighed,
som paa hanwm oc hoss hanwm haffue loffue oc
tilliid, oc haffuer ther mett oprett eett aandeligg
riige, sijn hellige kircke, som er alle christen men-
nischirs samfwnd, till een bestandig oc ewig salighed
oc sieletrøst ther henne scall ij sandhed wederfaris, 20
nar alle synder ere bestrijdde oc forslagne wdi sam-
me Jesu Christi død oc pijne, mett een trofast kier-
lighed, oc een kierlig trofasthed, som klarlige be-
slutter, huore wij schule icke aldene sette loffue till
Gud, men oc saa holde hanwm mett loffue.

Oc fordi maa thet være een wnderlig ting, nar 25
wij ere fødde wdaff christne foreldre, som haffue for
oss værett wdi Christo Jesu, oc wij mett thenom
tro paa Christum Jesum, oc anammett haffue sa-
cramentt wdi samme tro oc naffn, att wij her till
dags schulde platt inthet wiide att siige wdaff Christo 30
Jesu, oc hans ewige forschylding oc krafftige sacra-
mentt, mett huilcke hand fordettingett haffuer alle

sijne [c4a] wduolde boren wdi sijn himmilsche faders
hyldist oc wenschaff. Thi schule wij gierne fordrage
theris spotsche mwnde mett eett gott taall, oc be-
kiende att theris blodige tale, oc klaffersche scriffter,
5 ere Gudtz naadefulde riiss, oc barmhiertige attward-
sill, att wij formedels sliig hoffmodig trang oc nød,
motte wndgaa then ewige sorg oc død. Lader thet
icke røre oss till nogett wtaall att the wdi mange
maade saa wblugelige platzere oss, nar the giøre
10 thet samme mod all christendoms hellighed, oc ther
offuer icke heller spare himmelin end sije syndere
her paa iorden. Nar the faa saa lenge robett att the
sprecke aff hoffmod oc had, kwnne the end tha icke
andett siige mett rette end att wij ere syndere, ther
15 Gud kand dog naadelige anse, nar Gudtz sön taalde
død oc pjne, icke for the retferdige som inghen læge
haffue behoff, [c4b] men aldene the syndere till
gode som tørste Gudtz mijschundelige naade, oc
naadelige mijschund.
20 For meg siiger ieg nw oc altiid, kwnne the giøre meg
wiiss, att theris gantsche handell er ænthen Gudtz
ord, eller bewiislig mett Gudtz ord, tha will ieg icke
aldene gaa ij theris samfwnd, men løbe oc springe, oc
wære thenom anhengindis ij alle maade mett hand oc
25 mwnd, liiff oc welferd. Huess handell the end nw
brugett haffue, er huerckin diwb att lære, eller twng
att bære, wden wij formercke større wiisdom oc stren-
gere leffnett end wij haffue her till dags ænthen seett,
eller hørرت. Men fordi the haffue thet end nw icke
30 bewiist, icke kwnne the heller her effter bewiise,
nar the haffue lenge siiden giortt theris beste, være
seg ænthen mett scrifft eller skiell, tha will ieg alle

mijne dage wäre samme handell wbewaarett. Oc huess ieg haffde noghen tiid wærett samme handell biifældig, ænthen mett raad, [dɪa] samtøcke eller brug, oc wore hanwm icke nw fra falden, tha schulde thet skee mett thet alderførste, nar thet er bode chri- 5
steliggott oc erliggt att offuergiffue een wchristelig handell, huoredan all kitterlig handell pleijer att wäre, nar hand rettelige besindis. Icke er thet heller tro-
schaff oc fasthed att wele een kitterlig oc wchriste-
lig handell icke offuergiffue, men thet er aff straghed 10
oc staalthed att wäre fortwilett, forbiistrett oc for-
suffett. Att mange kwnne thenne handelss natwr
icke besinde aff sijn begyndilse thet er mennische-
liggt, men att kwnne hanwm icke nw bekiende aff 15
sijn frucktt oc framrecktt, thet er att bruge huer-
ckin sind eller skiell, oc att haffue huerckin raad
eller forstand, oc fordi att kwnne høre huerckin Gud
eller scrifft, oc korttelige att siige, thet er aldelis att
wære forblindett.

Then barmhertige Gud fordi giffue bode thenom 20
oc oss een retsindig christen mening [dɪb] wdi all-
ting, oc een børlig wederkiendilse. Er icke mijn me-
ning god oc retsindig ij desse giensuar, giffue Gud
att ieg thenom aldrig beslutter. Er hwn oc retsindig 25
oc god, tha wnde meg samme Gud naade, sind oc
mod till att fructsommelige bekomme desse gien-
suar, Gud till loff, meg arme syndere till syndtz for-
ladilse oc salighedtz trøst, oc christendoms retfer-
dige sag till hielp oc bestand, oc samme Gud giffue 30
eder alle the raad oc sind ij bryste ther kwnne hielpe
oc fordettinge hans hellige kircke wdi fred, kierlig-
hed, roliged, dygd oc ære, oc wdi Gudtz ewige

hyldist oc wenschaff, oc hand wäre mett eder ewin-nelige. Screffuett wdi Arhus wor harris himmelfartz dag anno domini M. d. xxx.

Første Capittell.

5 Huore eett fortacktt klafferij, oc een wrangelige
digtett saffen er eett fwndamentt, oc een grwnd till
thet gantsche Lutherij. [d 2 a]

Thet alsomfejjerste skijn, som er indførtt wdi
thenne Malmøs bog for een merckelig oc drabelig
10 sandhed, er een stor forstockett oc forblindett løghen,
dog witterlig mange Lutheraner, huar the ellers wille
bruge thet skuell Gud thenom giffuett haffuer, oc
wore aff straghed oc fortredenhed icke forsuffett.
Besinde wij fordi samme løghen grwndelige, oc henne
15 offuerwejje wdi een retsindig mening, oc mett een
christelig grantsche, forstaa wij strax boghens gant-sche
forbygning (huar mett hwn saa stattelige praa-
ler) wäre grwndett paa een løss grwndwaall, oc eett
falst fwndamentt. Nar hwn taler om noger wduor-
20 telig handell som findis wdi siwnlige gierninger oc
legomlige ting, som ere faste, wæggtt, lesning, sang,
kapper, krwne, korgang, tempill, altere, belede, kle-
der, kar, klenodier, oc mett faa ord, alle the fantzwn,
skick, ordinantzer, ceremonier, wedtagne [d 2 b]
25 brug oc seedijr som ere brugede wdi then hellige
kircke, siiden the hellige apostele ere affgangne, tha
will hwn giøre oss wiise att the ere brugede wdi
sliig een wrang mening, ligerwiiss som the ting ther
oss kwnne retferdigc oc salige giøre hoss Gud aff

theris eghen dwuelighed for wden een sand christen
tro oc loffue, oc forwden Jesu Christi krafftige bod
oc forløssen, naadelige forschylding oc bædring, mett
sijn hellige død oc pijne.

Oc fordi nar som bogen ther om taler, att Christus er all werdsins forschylding till ewig salighedtz 5
trøst, oc all werdsins bod oc bædring till syndtz for-
ladilse, saa att inghen mennischelig gierning kwnne
desse støcker noghen tiid naa hanwm forwden, li-
gerwiiss som wij thet icke wiiste, oc inghen haffde 10
thet heller wiist for thenom, tha begynder samme
bog strax att hudstryge alle hellige mend, oc theris
gantsche leffnett, ligerwiiss som thenom, ther mett
sliige gier[dʒa]ninger, brug, oc handell, wille bode
forackte oc bespotte Gudtz naade oc mijschund. 15
Kand thet noghen tiid findis hoss christendoms
lærefædre wnge eller gamble att the andett lære oc
scriffue, nar the forstandelige høris oc læsis end att
alle mennischins gierninger, legomlige eller aande-
lige, siwnlige eller wsiwnlige, ij huore skiøne the 20
siwnis att være, ere wdwuelige ting till mennischins
salighed, wden the ere liiffactige oc behaffuelige aff
then tro oc loffue som settis oc haffuis till Jesu
Christi døtz oc pijnis werdschyl, krafftige bod oc
bædring ther alting gör dwuelig, behaffwelig, oc tack- 25
nemmelig, ind for Gud faders ansigt, som noghen
tiid behaffuis hoss Gud, ænthen till mennischins ret-
ferdighed, eller salighed. Oc saa er end tha all
legomlig handell oc brug icke andett, end ænthen sande
retferdighedtz teghen, eller oc een tucktemestere 30
[dʒb] oc giemmere mod synd oc syndige tilfælde.
Kand andett som ieg sagde besindis, tha will ieg

ther fore gaa ij rette, mod alle thenom som wele eller kwnne tilltale.

Huar som nogre wforstandige skrømptere haffde end wbesindige predicktett eller talett om gierninger
 5 oc legomlig handell eller brug, ther effter maa icke then gantsche christen kircke dømmis eller wrede-
 lige foragtis. Saa wiiss haffuer then hellige christen kircke altiid værett, oc er end nw, att hwn fastelige tror oc meen thet wäre santt som Christus taler
 10 hoss Lucam saa sigindis, Nar ij faa giortt alle the ting som eder ere befaledede, schule ij end tha siige, Wij ere wnøttige tienere. Er thette sagtt om Gudtz egne bud, som thet ij sandhed er, hwij schulde wij tha icke wiide, att mennischelige bud oc gierninger
 15 ere wnøttige, wäre seg anthen till retferdighedtz, eller salighedtz handell. [d4a] Desligest haffuer then hellige kircke icke heller forglemt prophetens ord, ther hwn daglige læss wdi psalterin, Herre (siger hand) thu scallt icke gaa ij rette mett thijn tie-
 20 nere, fordi huar thu thet giør, tha findis ther inghen retferdig for tith ansigtt. Oc fordi sagde then gode herre christendoms tro mand sanctus Augustinus, Wee scall offuergaa mennischins leffnett, ij huore helligtt thet siwnis att wäre, om thet scall randsagis
 25 oc dømmis forwden Gudtz mijschund. Saa finde wij ydermere huore alle Gudtz helghen haffue, oc schule seg beklage paa thet siiste att the wore wnøttige tienere, oc haffde platt inghen forschylding hoss Gud ther the affwiiste, oc fordi tackede Gud for all-
 30 ting, oc begærede icke att gaa ij rette mett hanwm, men aldene wille the naadelige ansees, ligerwiiss som thet war oc naadeligtt, att the ænthen [d4b]

Luce xvij.

Psal. cij.

ix libro
confessio
ca. ultimo

Mat. xxv.

finige kwndschaff mett Gud, eller oc kwnne seg wdi noger maade føge effter Gudtz willie.

Oc huar desse ny predicanter haffde saa stortt omhygge for Gudtz retferdighed, oc saa stor græmmilse for mennischins salighed, som the haffue for eett nytt riige att oprette, oc eett weldigtt tyrannij att styrcke oc framdrage, tha motte the haffue stijllett all werdsins wildfarilse oc wrange meninger, mett desse faa ord, Mennischin worder icke salig aff sijn eghen tro, eller sijne egne gierninger. Men forwden tro oc gierninger, worder hwn dog icke salig.

Oc om troen først att tale, tha schule wij mercke, att then tale som nw talis aff mange om troen, oc sigis att troen aldene giør oss retferdige, thet er werdige till himmerigis riige, er een falsk oc bedregelig tale. Oc som thet er farligt att [eɪa] siige wore gierninger forschylde himmerigis riige, saa er thet icke mijndre farligt, att siige wor tro forschylder anthen retferdighed eller salighed, fordi ligerwiiss som berømmilse wdi gierninger er Gudtz naade oc mijschund for nær, saa er oc troens berømmilse samme Gudtz naade oc mijschund for nær. Then rette mening fordi baade om tro oc gierninger er sliig, att Gud aff sijn naade oc mijschund giør oss retferdige formedels troen, oc salige formedels gode gierninger.

Oc som gode gierninger ther ansees aff Gud till salighed, maa icke kaldis aldelis wore gierninger, fordi

- Philip. ij. the ere Gudtz gaffuer, saa maa icke heller een retsindig tro aldelis kaldis wor tro, fordi hwn er Gudtz besynderlige gaffue. Saa siiger sanctus Jacobus, Alle gode gaffuer, oc alle fuldkommelige skencke [eɪb] komme her offuen neder, fra then som er liwssins
- Ephe. ij.
- Jaco. primo

- fader, oc nar wij ere icke mectige eller dwuelige till ij. Cor. iij.
 att tencke nogett aff oss selffue, ligerwiiss som aff wor eghen magtt, men all wor dwuelighed er wdaff Ephe. ij.
 Gud, tha kand icke heller troenn (som er Gudtz gaffue)
⁵ kalandis wor tro. Oc fordi att troen er een guddom-melig gaffue, tha kalandis then retferdighed, som Gud oss giffuer formedels troen, rettelige Gudtz retferdighed ther wij oc ydermere formercke aff the hel-lige apostele ther saa bede Christum hoss Lucam, Luce. xvij.
- ¹⁰ Forøg oc formeere oss troen, oc hoss Marcum rober een mand for sijn sønn till Jesum saa sigindis, Herre ieg troer, hielp mijnen wantro. Oc fordi siiger Christus till Jøderne hoss Joannem, Fordi sagde ieg eder, att inghen kommer till meg, thet er, till mijnt kundschaff Mar. ix.
¹⁵ wden thet worder hanwm giffuett aff mijnen fader. Joan. vj.

Thi er thet nw saa farligtt att berømme seg aff troens werdschyld, som aff gierningers werdschyld, om wij thenom ansee for wor magtt oc mennischeligt handell. Men agte [e 2 a] wij thenom att være Gudtz
²⁰ gwnstige skencke oc gaffuer, oc oss att være hans guddommelige reedschaff ther hand bruger formedels samme gaffuer oc skencke, tha maa wij oss berømme mett sancto Paulo, ther saa sagde seg att være deelagtig wdi drabelige gierninger, att hand
²⁵ dog bekiende all ting wäre schaffett oc giortt aff naadens biistand. Saa siiger hand, Jeg haffuer meer i Cor. xv.
 arbejdett end alle the andre, dog icke ieg, men Gudtz naade som war meg biistandig.

Oc om noghen will spørrie, huoredan then tro
³⁰ hwn er formedels huilcken Gud giør oss retferdige, tha scall hand wiide att then tro er sliig. Hwn er effter eett santt kwndschaff som haffuis om Gud,

een fast tilliid, trøst oc loffue till Gudtz mijschwnd som oss er iett oc tilsagtt formedels Christum, ther beslutter eett santt kwndschaff, oc een wiss mening, ind paa Gudtz hellige løffte, ietter, oc tillsaffen, ther formerckis aff the ord som sanctus Petrus talede saa 5

- Acto. xv.* sigendis, Formedels herrins [e2b] Jesu Christi naade, tro wij att worde salige oc frelse, ligerwiiss som the. Oc om noghen siiger, Huilcken er then iett oc tillsagde mijschwnd. Hwn er then mett huilcken Gud haffuer loffuett alle thenom salighed oc retferdighed, 10 thet er werdighed till thet ewige liiff, som sette loffue mett een retsindig tro till hans eenbaarne sön Jesum Christum, wdi huilcken hanwm er eett kierliggt oc sønderliggt behaff, huar om Christus saa ta-
Joan. iij. ler hoss Joannem, Saa ælste Gud werden, att hand 15 wille giffue sijn eniste sön paa thet att huer oc een som tror paa hanwm scall icke fortabis, men faa thet
i. Joan. v. ewige liiff. Oc samme Joannes scriffuer saa, Desse ting scriffuer ieg eder till, att ij schule wiide, huore ij haffue thet ewige liiff som tro paa Gudtz søns 20
i. Cor. ij. namffn, wdi huilckett ewige liiff er sliig glæde oc gott,
Esa. lxiiij. att inthet øge haffuer samme glæde seett, oc inthe
Apo. vii. oc ørhe hørtt, ej kwnne heller nogett hierte begriibe,
xxi.
Esa. xxv. oc huar som findis huercken hwnger eller tørst, kuld 25 eller fraast, sooll eller heede, swck eller grad, [e3a] rob eller noghen anden sorg.

Oc mett faa ord att siige, att tro paa Jesum Christum till salighed oc retferdighed, thet er først att tro oc wiide huore then ewige Gud, alsomeniste berørd aff sijn wbegriibelige mijschund oss till friihed 30 oc frelse som wnder wor første faders synd wore fordømmilsens børn, haffuer sentt her till iorden sijn

eenbaarne sön Jesum Christum, ther wdi een anammett mandom, ligerwiiss som eett wschyldigtt lam er offrijd welwilligen wdi døden formedels een haard oc wbegrijbelig pijne, oc haffuer ther mett forwden
 5 wor forschylding bortt tagett all werdsins synder, thenom till gode som ther till sette liid, trøst, oc loffue, oc att hand er giffuen oc forraad ij døden for wore synder skyld, oc opstanden aff døde, oc farin till himmels hweden hand war kommen oss till ret-

10 ferdighed oc salighed. Thenne tro er een retsindig christen tro formedels huilcken wij aff Gud gioris retferdige, salige, oc werdige till thet ewige liiff, [e3b] Gudtz iett, oc tillsagde mijschund. Thenne tro haffuer Christus paa alle steder lærtt wdi lesthens,
 15 Joan. iij.
 Ro. iiij.

15 oc mett hanwm sanctus Paulus oc alle the andre hellige apostele. Oc then tiid hand om thenne tro haffde møgett talett, tha swaredes samme apostele
 Joan. vj.
 saa siigendis. Oc wij tro oc haffue sandelige wist att
 thu æst Christus Gudtz sön, Oc huore Martha haffde
 20 samme tro bescriffuer oss Joannes saa sigendis, Jeg
 Joan. xi.
 trode (siiger Martha) att thu æst Christus Gudtz sön som æst kommen till thenne werden, for huilckin samme tro sanctus Petrus war oc saa loffuett aff
 Mat. xvj.
 Christo, then tiid hand bekiende oc tillstod, att Chri-

25 stus war then leffuende Gudtz sön.

Thette er christendoms rette oc sande tro formedels huilcken, wdi huilcken, oc wnder huilcken Gud giør alle salige oc retferdige, som bliffue noghen tiid retferdige oc salige, oc thet giør hand mett sijn naa-
 30 dis oc mijschunhedtz biistand, fordi samme [e4a]
 tro er een rett liiffagtig tro fructbyrdig, oc haffuer fordi gode gierninger for eett børligt fooster ther

hennne bør att føde wdaff seg, fordi ligerwiiss som ther settis loffue till Gud mett een retsindig tro, saa holdis hanwm loffue wdi samme tro mett christelige gierninger.

Men nw fræmdelis om gierninger, oc att mennischin worder icke heller salig for nogre aff sijne egne gierninger, bewiiser bode scrifftthen oc kirckins lerdom, oc thet giffuer oss oc saa wortt christelige skiell, nar thet er altiid gwnsteligt oc naadeligtt, huar som icke giffuis liige mod liige, mett thet wederlaw som ij alle maade giør fyldist. Men nar inthe mennische kand noghen tiid giøre fyldist for then rijngiste gaffue som giffuis aff Gud, end sije for thenom alle, tha kand icke heller noger mennische haffue salighedtz forschylding hoss hanwm aff sijn [e4b] eghen gierning, huess fordi giffuis mennischin aff Gud, thet giffuis gwnstige oc naadelige aff Gudtz wsigelige mijschund oc godhed, forme-
dels wor herris Jesu Christi wbegrijbelige kierlighed
oc forschylding.

Men att inghen kand dog worde salig gierninger forwden, er oc saa merckelige bewiist wdi scrifftien, att ther paa twijler inghen wden then som er Gudtz fiende oc sijn eghen salighedtz wwen, oc maa fordi mett liige gott skiell twijle att Gud er Gud. Gud loffuer inthe mennische salighed wden mett desse twenne wilkaar, Att ther scall settis loffue till hanwm, oc hanwm scall oc saa holdis loffue. Then setter loffue till Gud som aff seg selff, sijn eghen styrcke, magtt, wiisdom, eller riigdom haffuer inghen salighedtz trøst, men alsomeniste wnder een christen troes lærdom, oc wdi een stadig tro forlader [f1a]

seg ind till Gud, oc Gudtz guddommelige iett oc löffte, oc henger fordi paa hanwm oc hans wsigelige mijschund, mett eett dagligt haab, oc een ewig tillid, ligerwiiss som paa then ther aff sijn ewige god-
5 hed wden all mennischelig forschylding will begaffue sijne creatwr mett sijn himmilsche naade, oc alle the gaffuer som skiffelige ere hans wdwlde leemmijr till gode oc gaffen, oc ther wdi anseer inthe blott mennischis forschylding, men sijn ewige oc
10 eniste sons Jesu Christi, ther mett sijn hellige død ij Cor. v.
oc pijne er bleffuen een mijddeler oc een wederlawss mand emellom Gud faders børlige wrede oc wedsins wfordraffuelige synd, alle thenom till gode oc salighedtz trøst som sette loffue till hanwm, oc paa-
15 kalde hans namffn, mett anger, græmmilse, oc had mod all synd oc Gudtz fortørnilse. Men saa aldene att sette loffue till Gud, oc [fib] holde hanwm dog mett inghen loffue (ther kand dog neppelige skee om then loffue som settis till Gud er retsindig) thet
20 er bode att være een forrædere oc een bespottere mod Gud, oc hans guddommelige willie, ther oss kwndgioris wdi then hellige scrifftt. Att holde hanwm fordi mett loffue, thet er att giøre hans guddommelige willie. Att giøre hans willie, thet er mett
25 willig oc kierlig fromhed, oc from willighed, att holde oc mett gierning, flijttelige fuldkomme hans hellige bud, som er att giøre thet som biwdis, oc lade thet som forbiwdis, thet er swmmelige att siige, att giøre gott oc lade ontt. Om desse gierninger haffue
30 wij iblantt mange sliige bud oc befaling lærdom oc exemplill wdi hans hellige scrifft.

Wdi Genesis bog scrifuis saa, Herren haffuer Gene. iiiij

anseett Abell oc hans offijr, men Chaim oc hans offijr haffuer hand icke anseett. Oc till Chaim sagde herren saa, Om thw well giør, mwnne thu icke schule [f2a] anamme ther fore lønn, men giør thu ijilde tha scall thijn synd strax wäre for dørren. Wiis- 5

- Prouer. xi. mand siiger saa, Een wguadelig mand giør wstadig gierning, men then som saar retferdighed, hans løn er trofast. Hieremias prophett, Ther er løn bereed for thijn gierning siiger herren. Fræmdelis siiger
- Hieremie. xxxi. Sapi. iij. wiisman, Gode gierninger haffue een erlig frucktt. 10
 Sapi. v. Fræmdelis, The retferdige schule ewinnelige leffue,
 Sapi. x. oc hoss herren er theris løn. Fræmdelis, Gud scall wederlegge the rettferdige lønn for theris arbejde.
- Eccle[sia-stil]ci xvi. Psal. xvij. Een anden wiisman, Mijschundhed scall wäre huertt mennische redebon effter sijne gierningers 15
 forschylding. Dauid wdi psalterin, Jeg scall meg wogte oc forware for mijne synder, oc tha scall herren wederlegge meg effter mijn retferdighed. Wdi
- Ruth. ij. Rutz bog scriffuis saa, Herren scall teg wederlegge for thijn gierning, oc thu scaltt anamme een fuld- 20
 som løn aff herren [f2b] Israels Gud, som thu æst kommen till. Mange hwndrede stæder finder mand sliige wdi thet gamble testamentt, oc wdi thett ny testamentt fattis oss icke heller theris liige. Saa
- Mat. v. scriffuer Matheus, Glæder oc frøgder eder, fordi 25
 Mat. vj. eder løn er stor wdi himmelin. Wogter att ij giøre icke eder almwe se gierning for mennischins aasiwn,
- Mat. vij. att ij schule aff thenom ansees, ellers faa ij icke løn hoss eder fader som er wdi himmelin. The schule icke alle ingaa wdi himmerigis riige som meg kalde 30
 herre, herre, men then som giør mijn faders willie
- Mat. x. som er wdi himmelin. Huosomhelst ther giffuer een

aff desse allerringiste een drick kaltt wands, tha
scall hand icke mijste sijn løn. Kalde thenom fræm Mat. xx.
som haffue arbejdet oc giff thenom theris lønn. Wijl- Mat. xix.
thu till liffuett ingaa, tha holtt budorden. Jeg war Mat. xxv.
 5 hwngrw, oc ij gaffue meg æde, [f3a] først oc ij gaffue
meg dricke etc. Kommer fordi ther mijnen fader haff-
uer welsignett oc anammer thet riige som eder er
bereed fra første werdsins begyndilse. Joannes scriff- Joan. v.
uer saa, The som giorde gott schule fræmkomme
 10 oc opstaa till liffuett, men the som giorde ontt, schule
opstaa till fordømmilse. I ere mijne wenner om ij Joan. xv.
worde giørindis huess ieg biwder eder. Sanctus
Paulus scriffuer saa, Gud scall wederlegge huertt Ro. ij.
mennische effter sijn gierning. Heder oc ære schall ibidem
 15 skee huer oc een aff thenom, som giøre gott. The ibidem
som høre loghen ere icke retferdige for Gud, men
the som giøre effter loghen schule blifue retferdige.
Huertt mennische scall anamme løn effter sitt ar- i. Cor. iii.
bejde. Alle schule wij stædis oc obenbaris for wor ii Cor. v.
 20 herris Jesu Christi domstollo, paa thet [f3b] att
huer scall thet hiembære, som hand selff haffuer
wdi legommatt bedreeffuett, wäre seg ænthen ontt
eller gott. I schule wandre børlige, værindis Gud Collos. j.
tacknemmelige wdi alle maade, oc frucksommelige
 25 wdi alle gode wærck. Huadsomhelst ij giøre, thet Collos. iii.
schule ij giøre aff een hiertelig willighed, anseendis
Gud oc icke mennischin, wiidendis att ij schule aff
herren anamme eett arffueligtt wederlaw. Eder sa- Philip. ij.
lighed schule ij forarbejde mett frøckt oc fare. Gud Heb. vij.
 30 er icke wretferdig, att hand will forglemme edertt
arbejde oc wimage som ij aff kierlighed haffue eder
tilltagett. Welgierning oc rwndhed schule ij icke Heb. xij.

forglemme, mett sliigtt offijr forschyldis Gud. Saa
 j Joan. iij. scriffuer oc sanctus Joannes, Mijne børen, lader in-
 ghen bedrage eder. Then som giør retferdighed, hand
 er retferdig, [f4a] som then retferdig er (hand meen
 ij Joan. i. Gud som altiid giør retferdighed). Wogter eder
 selffue, att ij thet icke forspijlde, som ij giortt haffue,
 paa thet ij motte faa een fuldkommelig løn. Sliig
 tale oc mening findis her oc der wdi then gantsche
 scrifft, ther klarlige bekiente att Gud haffuer løn oc
 wederlaw for tieniste oc tucktelige gierninger som 10
 gioris effter hans guddommelige willie.

Desse gierninger fordi som beslutte all kierlighed
 ere sliige att thenom forwden bliffuer inghen salig,
 om the haffue tiid oc stwnd, lempe oc orsage, oc
 dog witterlige oc fortredelige forsømmis. Men nar 15
 wij finde wdi scrifft, som wij paa mange stæder
 finde att sliige gierninger ansees aff Gud mett no-
 ghen gwnst, løn, oc wederlaw, tha schule wij icke
 tro att the haffue sliig forschylding aff theris eghen
 natwr, eller aff noger mennischelig magtt, sind, for- 20
 nwfftt, eller [f4b] wiisdom, men aff Gudtz iett oc
 tillsaffen, ther saa taler wdi scrifft, Giør thu then
 eller then gierning, tha scall ieg giffue teg sliig oc
 sliig løn. Thi ere wore gierninger som gioris aff
 Gudtz biistand, oc effter Gudtz willie, Gud een for- 25
 maning, oc eett tucktigtt kraff paa hans hellige iett
 oc tillsaffen. Oc nar sliige gierninger ere een leff-
 uendis tross sande frucktt, tha kaldis the gierninger
 (huoredanne inghe wantro mennischer kwnne no-
 ghen tiid giøre) oc fordi gode, att the ere aff Gud, 30
 som er natwrlige god, oc mett sjyne raad, indskwd,
 oc tillschynde wijrcker wdi oss samme gierninger.

Oc nar ther fordi siiges att mennischins gierninger,
er for Gud wdwuelige till salighedtz trøst, tha er thet
santt oc scall tillstaas. Thet som er aldene menni-
schins, er altiid wdwueligtt, men gode oc christelige
5 gierninger, ere dog dwuelige till mennischins salig-
hed, oc fordi [g1a] kaldis gode, att the ere aff Gud,
och christelige att the giøris effter Christi bud oc
befaling, till huilcke hand mett sijn naade er oss
bode raad oc ophoff, trøst oc tillskynde. Wdaff sliige
10 gode oc christelige gierninger scall dog inghen be-
rømme seg, att hand scall icke falde wdi eett for-
fengeligt hoffmod oc lade seg nogett tycke, liger-
wiiss som hanwm sømmede ther fore ænthen agtt
eller ære. Tencke wij daarlige noghen gierning wäre
15 giortt aff oss, aff wor wiisdom eller magtt, som er
agtt oc ære wærd, tha scall samme tancke slass for
hoffuedett mett sancti Pauli ord, ther saa sagde sii-
den hand haffde fortald mange merckelige ting oc
huerff hand war brugett wdi, Thet haffuer dog icke
i. Cor. xv.

20 ieg giortt, men Gudtz naade som war meg biistandig. Oc huar som mange ther nw ij thenne tiid be-
synderlige møgett scriffue, tale, oc predicke om
troen, oc troens synderlige krafft oc ære, haffde
thet giortt børlige, beschede[g1b]lige, oc retsindelige,
25 oc then ene sandhed icke fordylld mett then anden,
tha wore møgett mijndre forbiistring, twijll, oc wild-
farilse iblantt simpell oc wforstandige folck end ther
nw er. Nar the siige att wij bliffue retferdige oc sa-
lige formedels troen, om the end saa wele siige, tha
30 siige the well thet som santt er, huar the icke till-
sette aff theris egett een falsk glose, som er then
blotte oc bare tro, huar mett mange simpell menni-

Philip. ij.
ii Cor. iii.

scher saa bedragis oc skyndis fra thet som gott er, att the aldelis leffue forwden all Gudtz frøcktt, oc ere huerckin erlige wdi leffnett, eller tucktige wdi nogre gode gierninger.

Dog wiide well mange aff thenom thette wäre 5

Ro. ii. then hellige scrifftis eendrectelige beslutting, att troen forwden kierlighed oc gode gierninger ther
Jaco. ij. troen wijrcker formedels kierlighed er aldelis wnøttig 10
 oc wdwuelig till noger mennischis salighed. Oc
 fordi ligerwiiss som gierninger ere platt wdwuelige,
 ihuore skiøne the siwnis for mennischin, wden the
 giøris [g 2 a] wdi oc wnder een retsindig tro, saa er
 oc troen thenom forwden aldelis wdwuelig, oc icke
 anderledis nøttig end thet træ som praaler mett løff
 oc blomster, oc giffuer dog inghen anden fructt 15
 aff seg.

Wdaff thette føge fundamentt, kand nw huer god
 mand som haffuer sind oc skiell wiide oc forstaa,
 att huess ther scriffuis wdi then Malmøs bog blant
 the tree hoffuett sager om mennischins selfdictede 20
 Gudtz tieniste (som boghen henne kalder) er alt-
 sammen eett gammiltt had, een wnøttig tale, oc eett
 santt klafferij. Christendommen som er then rette
 christen kircke, haffuer huerckin værett forstockett,
 eller forblindett (som then forblindedde oc skendtz 25
 bog will siige) wdi desse ting eller theris kwnd-
 schaff. Thet samme som scrifften lyder om menni-
 schins gierningers wdwelighed bekiender oc saa
 then hellige kircke wdi sjyne daglige bøner, ther wij
 kalde collecter, oc mange lyde wdi sliig mening, O 30
 thu aldermectiste [g 2 b] oc ewige Gud som weest
 oc seer att wij haffue inthe salighedtz bestand aff

wore egne gierninger eller magtt, giiff oss fordi thijn naade att wij aff thijne raad oc indskud kwnne bode tencke, tale, oc giøre effter thijn guddommelige willie. Wdi sliig mening bedis oc læsis wdi then hel-
5 lige kircke wdi mange bøner oc collecter, oc fordi tror ieg att then ther saa beder anseer inthet andett end Gudtz naade oc mijschwnd, trøst oc biistand, oc fordi driister huerckin paa Gudtz bud eller gode gierninger, oc mögett mijndre paa kappe eller krone,
10 faste eller læsning, vægtt eller korgang, ther icke ere andett end wiide oc wilkaar, tuckt, gæmme oc een børlig oc qwem orsage, ther oss schule giøre wledige till att være wdi synd oc syndige orsager. Men nar her om scall fræmdelis ydermere scriffuis, tha lader
15 ieg ther mett nw betemme.

Om then første hoffwijtt sag.

Ca. ii.

[g 3a] Then første hoffwijtt sag till werdsins blindhed siiger boghen att haffue værett scrifftens oc
20 Gudtz ordtz wanwittighed, forsømmilse oc wrange brug. Thet er nw saa santt, att huo thet wille negte, tha motte hand mett liige gott skiell negte steen att være haard, oc wantn att være waatt. Sancta Birgitta (dog att hwn kaldis bode kierling oc trolkoone) haff-
25 uer oc sagtt att scrifftens forsømmilse er een stor sag till thet hoffmod som nw brugis Gud oc then hellige kircke emod. Oc fordi att euangelium haffuer huerckin værett læst eller holdett, tha siiger hwn att thenne Gudtz plague schulde komme som nw er
30 for øghen, oc trwsere then hellige kircke till bod

oc forbædring paa thet siiste. Siiden att welde oc magtt forswiffett aff gjirighed, haffuer oss indførtt wdi then hellige kirckis løn oc rente wanwittige prester, tha er Gudtz ord kommett wdi glemme oc forsømmilse. [g 3 b] Siiden att lærde mend, oc qweme till lærdom haffue inhet værett anseede mett ære oc ophold, tha ere scholerne forsømmede oc mange haffue tagett paa wraad, oc wdaff mijshaab, eett forbiistrett sind, oc een forswiffett conscientze, giffuett seg till kietterij oc andre splijacktige sam- 10 fwnd, oc ther fore er Gudtz ord ænthen forsømmett, eller oc wrangelige brugett. Siiden att bisperne haffue betroett sijne ærchedegene till att prøffue oc rand-sage theris qwemhed som schulde worde prester, oc haffue icke selffue seett till mett, tha ere alle land 15 opfylte mett wanwittige prester, bode embedett till stor smaahed, oc then menige christen kircke till een wbodelig schade, nar Gudtz ord er ther offuer bode forsømmett oc afflagtt. Men fordi att thenne brøst kand raadis bod, nar Gud will giffue kirckins 20 forstandere ther till raad oc sind, tiid oc ro[g 4 a]lig-hed, tha er then hoffwijjt sag snartt till inhet giortt. Huess andre wilkaar oc omslag boghen beschriftuer 25 oc bewæffuer mett mange løse oc wnyttige ord haffue aldelis inthe paa seg, dog att hwn drager ther till nogre wijtnisbyrd aff propheterne, ligerwiiss som inghen blantt kirckins lærefædre haffde noghen tiid wiist være skrømpterij oc skalckhed att loffue Gud mett mwnden, oc ære hanwm wdi andre siwnlige 30 oc legomlige ting, men aff eett wguadeligg herte. Forsømmilse haffuer ther værett wdi christendoms handell, som altiid findis i blantt iørderigis ting, men

saa groff oc forstockett blindhed haffuer ther icke
 værett, att the wiise haffue iw wiist forskiell, bode
 paa synd oc dygtt, paa skrømpterij oc klar sandhed,
 oc thet samme fra seg lærtt, bode mett scrifft oc
 5 tale, ther wij oc kwnne formercke hoss [g4b] the
 mestere som ænthen ere bewaande wdi Aristotelis
 böger, eller oc wdi then ny Theologia som boghen
 kalder effter almendig tale Scolasticam theologiam
 end siige hoess the gamble forfædre som haffuer
 10 scrifften møgett nærmer efftergangett.

Om then anden hoffwijtt sag.

Ca. iii.

Then anden hoffwijtt sag siiger boghen att haffue
 værett mennischins eghen wiisdom, skiel, fornwfitt,
 15 oc gode tycke, oc icke effter Gudtz wiisdom, Christi
 ord, oc then hellianetz raad. Thet er dog icke nock
 att boghen saa siiger, men hwn schulde thet oc saa
 bewiise. The som negte mennischins friihed siige
 oc saa, att kirckins lærefædre haffue screffuett oc
 20 lærtt mennischin att kwnne worde salig wdaff sijn
 eghen magtt, frij willie, raad, sind, skiel, oc gode
 tycke, thet er dog icke santt the siige. [h1a] Saa
 mange som giffue mennischin nogett till forne wdi
 friihed, skiel, sind, raad, oc fornwfitt (ij huore sanctus Roma. ij.
 25 Paulus siiger, att the hedninge som icke haffde kwnd-
 schaff mett Gud giorde dog natwrlige thet som bør-
 ligtt war effter loghen), tha haffue the iw sagtt att
 inghen behaffuelig gierning for Gud kand anheffwis ij Cor. iij
 (møgett mijndre giøris eller fuldkommis) wdaff no- Philip. ij.
 30 ger mennischis friihed, sind, skiel, raad, eller for-

nwfftt, forwden Gudtz synderlige hielp, trøst, oc naadelige biistand. Aldrig haffue the heller screff-
 uett eller lærtt noghen sand eller retsindig gudelighed, att wäre wdi siwnlige, legomlige, eller wduort-
 telige ting, ther ere meer teghen oc een amijndelig
 5 wnderwiisning till gudelighed, end noghen retsindig
 gudelighed, ther haffuer sith fantzwn wdaff tro oc
 kierlighed induor[h 1 b]telige wdi hierte oc samwit-
 tighed, oc icke wduortelige wdi legomlige oc for-
 fengelige ting. Huar till theris egne bøger ere the-
 10 nom eett santt wijtnisbyrd, oc saa the lærefæders
 som wærett haffue nw wdi fjyre eller femhwndrede
 aar, att the wore icke forblindede wdaff theris egett
 tycke, men gantsche well wiste forskiell paa retsin-
 15 dig Gudtz tieniste oc paa skrømpterij, oc huore the
 saa giffue magtt eett erligg smycke wdi kirckir oc
 tempill, att the dog merckelige straffe oc fordømme
 offuerflødig tæring oc wnøttig bekaastning paa be-
 lede oc wægge, paa stocke oc steen, then aandelige
 20 dyrckilse som Gud teckis for altt, oc fattige menni-
 scher Gudtz leffuendis tempill ther offuer aldelis
 forglemde oc forsømmede.

Oc fordi huess desse ny swermere (som nw mett
 theris gode tycke wele reformere all werden) tale
 om sliig mijshandell haffue the fwndett hoss samme
 25 lærefædre, men dog [h 2 a] thet wddragett wdi een
 ond mening, oc formeerett mett offuerord, oc skendtz
 tale (att thet som gammilt er schulde siwnis nytt)
 som samme lærefædre haffde foregiffuett bode mett
 god lempe, oc wdi then alderbeste mening.
 30

Att thet er icke obenbare lærtt oc kwndgiortt hoss
 alle christen folck, er skeed bode wdaff wanwittig-

hed, oc fordi att the beste oc ædilste gamble fædris bøger wore icke wdgangne, før end the nw wdkomme wdi desse siiste dage siiden prenterij er paafwndett. Oc fordi ligerwiiss som euangelium haffuer 5 værett forsømmett, oc icke brugett, huerckin mett læsning eller handell, forstand eller brug, saa haffue icke heller the drabelige oc retsindige lærefædre værett wdi hender, wden hoss nogre faa mend, som haffue leffuett wdi the land ther haffde waell paa 10 gode scholer, store librij, oc mange bøger.

Huess ther findis fordi att være forwandlett [h 2 b] wdaff een legomlig icke snjällhed, men blindhed fra Gudz aandelige oc retsindige dyrckilse, then brøst haffuer icke værett hoss helgen kirckins forstan- 15 dere oc lærefædre, men hoss nogre wanwittige skrømptere oc wlerde mend, ther haffue dog meer farid wild wdaff een simpell groffhed end noger ondschaff, eller witterlig straghed, ther wij nw kwnne mercke paa mange, nar the ere saa fromme, att the 20 lade seg nw gierne siige, oc rwdnelige bekiende theris eghen brøst, oc fordi maa icke then gantsche christendom foragtis aff nogre wanwittege folckis eller gjirige mendtz ænthen wildfarilse eller mijsbrug.

Thet boghen fremdelis siiger, att wij haffue ag- 25 thet oc holdett bisper, prester oc mwncke, gode aff kleder, krone, haar, læsning, messe, oc wduortis ly- dilse for mennischin, ij huore the haffue ther offuer værett wlärde, gjirige, daablere, dranckere, bolere, [h 3 a] oc wdi andre maade wgiernings mend, siiger 30 hwn oc wsantt som mögett andett effter sith egett gode tycke. Wij well wijde att synd er synd, oc mett huad wilkaar wdygd er wdygd. Oc som kleder kwnne

mennischin icke fordømme, ij thet the ere kleder aldene, saa giøre the heller inghen salig, wden huess børligt er, att huer haffuer kleder effter sith embede, skick, oc statt, paa thet att wduortelige ting oc fantzwn paa kleder oc krop kwnne være astadig-⁵ hedtz, ydmiwghedtz oc wschyldighedtz sande oc wiisse teghen. Staalne kleder, røffuede kleder, oc høgfærdige kleder, wnyttige kleder, øffuerflødige kleder fordømme mennischin, icke fordi att the ere kleder, men fordi the haffue syndige wilkaar, bode¹⁰ wdi affwell oc brug. Saa fordømmer icke heller mad noger mennische fordi hand er mad, men fordi hand syndelige afflett brugis oc saa syn[h 3 b]delige, icke till eett nøtteliggt tarff, men till leckerhed oc offuerflødighed. Offuerflødighed oc leckerhed, praall oc¹⁵ hoffmod ere fordi synd, oc icke mad eller kleder, men ther om eett andett sted nogett wiidere.

Then tredie hoffwitt sag.

Ca. iiij.

Then tredie hoffwitt sag till werdsins wildfarilse²⁰ siiger bogen værett haffuer att wij haffue seett mett fremmede øghen, oc icke mett wore egne øghen, hørtt mett andre folckis ørhen, oc icke mett wore eghen, føld oc tagett mett fremmede hender, oc icke mett wore egne hender etc. Effter thij the kwnne icke²⁵ diwbere see wdi een steen end andett folck, oc icke heller diwbere wdi then hellige scrifft oc Gudtz lønlige domme end then hellige kircke, som værett haffue hellige apostele oc martijres, bisper oc confessores, oc andre mangeimaall twsinde bode leeg³⁰

oc lærð, tha formwuer ieg, att huo som seer thet [h 4a] samme the haffue seett, oc høre thet samme the haffue hørرت wdaff Christo Jesu, oc wdaff then hel-liandtz raad oc indskud, hand seer icke mett frem-
5 mede øghen, oc icke hører hand heller mett frem-mede ørhijn. Oc fordi tror ieg wisselige, att nar hand tror huess the haffue lærtt, oc giør effter samme lær-domis wnderwiisning, theris exemplill oc gierninger, tha er hand forwden ald fare.

- 10 Jeg lader meg altiid giøre wiiss, att alle the ting som kwnne fræmdrage thet hellige euangelium, ther till mett kwnne forde oc fremme the store oc dra-belige Gudtz bud, ere wedtagne blantt christett folck, icke fordi the wore selffdigtede ting aff mennischins
- 15 sind oc gode tycke, men fordi att the ere først fore-giiffne aff Gudtz raad oc indskud, dog saa att the schule alle grantschis oc randsagis, prøffuis oc for-faris mett scriffteligt skiel. [h 4b] Siiden nogre hoff-modige sind, som stwndede effter agtt oc ære, magtt
- 20 oc welde, wille see diwbere wdi scrifften, end the hellige apostele oc theris retsindige discipele haffue giortt, oc fordriistede seg till att randsage oc grant-sche thet som the icke motte, tha ere the forbiistrede aff hoffmod oc dierffhed. Oc mett faa ord, ther wdaff
- 25 ere alle kietterij begynte, oc wdropte wdi then hel-lige kircke, att nogre dierffue mend seg fordriistede wdaff een flux natwr oc eett skarptt sind, oc wille fordi see diwbere wdi scrifften end behoff giordis, eller sømmeligt war, eller then hellige kircke haffde
- 30 giortt for thenom. Oc wdaff inghen ting bemerckis desse ny mijshandlere meer att være partiische folck, end aff thenne hoffmodige dierffhed, oc wdaff thette

dierffue hoffmod, saa att the ere nw allerede for samme sag attskilde wdi mange parthij, ther mett thet første wore wdi thenne ny handell bode een-sindige oc eendrectige. [i 1 a]

Then tiid the lode seg nøije mett Luthers øghen, 5
 oc saage thet samme hand haffde seett, tha giorde the eett mett hanwm, oc hand mett thenom. Men siiden the begynte att see nogett diwbere end hand haffde seett, oc randsage thet hand icke end torde, tha ere the selffue attskilde, wdi møggett større twe- 10
 dragtt, end ther noghen tiid war wdi then hellige kircke blantt hennis lærefædre, fordi huess twe-dracktt mellom thenom værett haffuer, er wdi sliige støcke lerdom, att som the icke saare forde eller fremme mennischins salighed, saa kwnne the henne 15
 dog huerckin schade eller forspille. Men huess twe-dracktt som findis eblantt desse ny mijshandlere, hwn er wdi saa store oc drabelige ting, att wdi the-nom kand icke faris wild, wden mett siele waade oc mett salighedtz fare oc forargilse. Ther som wij haff- 20
 de tillforen Lutheraner, haffue wij nw Carolstadianer, Oecolompadianer, Swinglianer, Storckianer som [i 1 b] Luther kalder selff Anabaptister, forwden andre Suermere som ere wdi attskillige parthij saa twe-dracktige wdi blodige oc hadtzsche meninger, att 25
 the huerckin wdi eett landschaff, eller een by, eller eett hwss kwnne wäre offuer eens mett theris handell oc lerdom. Oc wden twijll scall thet her effter skee, att iw dess fleer driistige oc skarpsindige mend ther falde wdi thenne ny handell, dess meer partij- 30
 sche schule the worde, fordi huer aff thenom will see nogett meere mett sijne egne øghen, end the

andre haffue seett fore thenom. Thette er tha icke
fordi sagtt, att wij schule icke oc selffue haffue eett
øge hoss ørhijn oc alle sind wdi the stöcke handell
som ere wor salighed anrørindis, nar scrifften biw-
5 der oss, att wij alting schule grantsche oc forfare,
oc besynderlige om then aand er wdaff Gud som i. Tessa. v.
oss will nogett foregiffue wnder salighedtz skijn,
ænthen wdi giørinde eller ladinde, men att wij [i 2 a]
schule oss icke fordriiste till att randsage thet wij
10 icke maa, oc thet som er icke storlige aff nød.

Saa saare maa wij icke forackte apostele oc apo-
stelige mend hellige martijres, bisper oc lærefædre,
christendoms mestere oc wnderwiisere att wij schule
haffue twüll oc mijstancke paa theris gantsche han-
15 dell, leffnett oc lærdom, ligerwiiss som sliige ting
haffde aldelis inthet stadfeste aff gammill grantsche
oc forfaring, effter thij for oss værett haffue saa
mange christne raad oc forsamblinger, ther haffue
skelnet oss santt oc wsantt, rett oc wrett, gudeligt
20 oc wgudeligt, kietterij oc een retsindig christen ler-
dom. Att giøre thenom alle wgiilde oc wdruge kand
alldrig wäre bestandigtt, ænthen mett scrifft eller
skiell, fordi att Gud haffuer selff giortt thenom geffue
oc gjylde, mett sijn hellige aandtz biistand, oc mett
25 saa drabelige helligedtz willkaar. [i 2 b]

Oc att samme Malmøs bog indfører fordi nogre
stæder aff scrifften (som ere talede mod wgudelige
iøder, mod wbesindige øgenskalcke, oc mod ære-
gjirige skrømptere) oc drager thenom ind paa then
30 hellige kirckis tieniste oc gudelighed, ligerwiiss som
hwn icke wiiste huad hwn giorde, thet er giortt
wden twüll wdaff een haard, strag, oc forbiistrett

conscientze, ther seg haffuer foresætt, att wele mett
hadtzhed oc fiendschaff wäre modstandig, allt thet
som then hellige kircke giør eller haffuer giortt,
wäre seg huad mening thet er skeed wdi. Thet haff-
uer then hellige kircke oc hennis larefædre lenge 5
wist att inghen Gudtz tieniste er retsindig oc aan-
delig wdhen then som er bestandig wdaff een fast
tro, oc een christen kierlighed. Icke findis heller
nogre larefædre, som giffue kirckins legomliige oc
wduortelige Gudtz tieniste magtt, fordi hwn eniste 10
legomlig er, men fordi hwn brugis wdaff [i 3 a] kier-
lighed wnder een retsindig tro. The well wiide, att
all behaffuelighed, oc all dwuelighed for Gud, som
er wdi sang oc læsning, wægtt oc arbejde, messe oc
knæfald, oc anden legomlig øffwilse haffuer sijn be- 15
standighed wdaff een retsindig christen tro, oc wd-
aff een willig kierlighed, oc een kierlig willighed.

Fræmdelis will boghen giøre oss wiiss huore thet
er synd att siige messe, siwng, oc læse oc holde anden
tieniste wdi christendoms tempill for gjirighed skyld, 20
ligerwiiss som thet stöcke syndig handell, haffde
hertill dags warett forduld wdi then hellige kircke,
oc wore aldrig tillforen lagtt paa sijnde.

Saa er thet oc gjirighedtz synd att scriffue løgen-
acktige böger, att predicke oc lære falsche lerdomme 25
for penninge, men ther taler boghen inthet om, dog
(dess vær) att mange thet nw oc saa giøre wdi thenne
[i 3 b] forgiftige tiid.

Wdi sandhed findis mange som dyrcke Gud al-
dene mett mwnd oc læber, mett wduortelig tieniste 30
oc ceremonier, anseendis meer sijn fordeell oc profitt
end Gudtz loff oc ære, men ther fore maa then gant-

sche christendom icke foracktis eller fordømmis, ther haffuer eblantt then onde hob hafftt saa mange gode oc drabelige mend, retsindige bode wdi mening oc gierning.

- 5 Thet nagger boghen saare, att thet menige klerckerij ere wdi agtt oc ære wdaff embede oc Gudtz tieniste, hoss then menige christen kircke, fordi ther wdoftuer agtis oc æris the onde mett the gode, som ere dog wwerdige noghen ære. Att saa skeer kiendis
10 ieg gierne, men thet er dog mijndre sielefare, att lade the onde nyde the gode gott att, end for the onde skyld att forackte oc fordømme bode onde oc gode, oc tilltage seg then dom, ther Gud aldene tilhør, oc sandelige att siige, att lade the onde nyde
15 the gode gott att, er aldelis inghen sielefare, [i4a] fordi thet er een tilbørighed.

Then som icke kiender mennischins hierte oc tancker, er hanwm gantsche raadeligtt, att hand icke fordømmer noger mennische wdi the gierninger,
20 som ere icke anderledis onde eller gode, end wdaff een wrang eller retsindig mening. Huoredanne alle the brug ere, som findis wdi ceremonier oc andre wduortelige ting, som høre till een siwnlig Gudtz tieniste, dømmer hand end stwndwm rett, som then
25 giør ther pleijer att gjøsse oc gætte, tha dømmer hand dog offte wrett, oc er fordi een wredelig dommere. Huar fore sanctus Paulus icke will att wij schule nogett dømme før end herrin igienkommer som scall obenbare then hemelighed som nw er wdi
30 mørcke, oc kwndgiøre the raad som nw ere wdi hierternis lønlighed, oc tha scall huer mand skee loff aff Gud.

i Cor. iiij.

Om Gudtz ord huar wdaff boghen seg berømmer,
 ther nw haffuer giortt thenom saa wiise paa alting,
 oc om messen ther samme bog siiger att være bru-
 gett emod sith første [i4b] indsætt hwn haffuer wd
 aff Christo Jesu scall her effter nogett talis mett 5
 wiidere beschede. Men huess spotsche ord oc an-
 den løss tale som findis wdi samme bog paa alle
 blad oc hoss alle article offuerseer ieg gierne, nar
 the andett icke ere end wiisse teghen till een for-
 twijlett oc forbiistret conscientze ther icke søger 10
 noger mennischis wellferd oc salighed, men schade
 oc forderffue.

Om forwandling paa messe rente.

Ca. v.

Thet er icke nock att boghen fortellier huore rente 15
 oc godtz er forwandlett, som war gifluett till messe
 oc Gudtz tieniste, men hwn schulde bewiise mett
 scrifft oc skiell att the folck thet haffue giortt motte
 saa giøre then menige christen kircke wberaad oc
 wattspord. Desligest mett huad skiell the motte bryde 20
 breff oc segell, oc till inthet giøre gammill lawheffd,
 som war oc er stadfest mett Fursterlige priuilegier,
 handfestning, recesser oc friihed. Huad skiell [k1a]
 kand thet wäre att then wschyldige messe schulde
 affleggis oc omkuld kastis for nogre gjirige presters 25
 skyld?

Dog att mange prester ere gjirige, kiøbmend, aager-
 karle, toldere, wedtzlere som er att bruge then syn-
 dige handell ther kaldis Simonia, icke ere fordi mes-
 ser oc gudtz tieniste fordømmelige ting. Att messen 30

syndelige brugis, er icke fordi, att hwn kand ej̄ an-
derledis brugis (som hwn ij̄ sandhed brugett er, oc
end nw brugis aff mange gode prester) men huess
brøst som findis wdi then mijshandell, findis icke
5 hoss messen, men hoss skrømptere, oc hoss thenom
som ere wrangelige christen.

Oc fordi om noger god mand, ther siiger oc hol-
der messe, haffuer ther fore een erlig forsiwn, oc
eett børligt ophold, icke er sliigtt ophold meer gjij-
10 righedtz handell, end thet ophold huar fore een an-
den scriffuer, læss, eller predicker, oc sønderlige nar
the ere wdaff rett preste willkaar. [k 1b] Mange gode
mend haffue forseett theris egne børen, wenner oc
tienere, mett godtz oc rente, icke aldene fordi the
15 schulde siige messe, men att the schulde haffue eett
erligt ophold att leffue oppaa wbekwmrede mett
werdsins handell ther thenom kwnne behindre oc
bedrage fra then roliged oc tryghed, som gudelige
bøner, messer oc anden aandelig tieniste haffuer be-
20 hoff. Icke kand ieg forstaa wdaff noger scrifftt, eller
nogett skiell att sliig mening er wchristelig.

Att Christus foriagede wdaff thet Jødische tem-
pill, handell, kiøbmandschaff, oc wedtzlerij, er icke
exempill till att afflegge messer oc Gudtz tieniste
25 wdi wore christne kircker, eller till att berøffue pre-
ster oc tempill wdaff godtz oc rente. Men thet er een
lerdom, oc een wnderwiisning till att foriage oc for-
driffue wdaff then hellige kircke, gjirighed, aager,
swrfittighed, kiøbmandschaff, wedtzlerij, oc anden
30 sliig mijshandell. [k 2a]

Wij læse att Christus thette giorde, men att hand
fordi afflagde the embede oc then tieniste som be-

Joan. ij.
Mat. xxi.
Mar. xi.
Luce xix.

hørde till tempelett læse wij icke, fordi hand saa
 Esaie. lxv. sagde, Saa er ther screffuett, Mitt hwss scall kaldis
 Hier. viij. eett bede hwss, men ij haffue thet forwandlett till
 een røffuere kwle. Thi wille hand icke att presternis
 rente schulde thenom fordi berøffuis, oc fra tagis,
 men att theris gjirighed oc swrfittighed schulde for-
 støris, affleggis, oc forkorttis. Desliigest schule the
 oc saa giøre som christelige wele reformeere oc for-
 bædre huess brøst ther findis wdi christendoms hel-
 lighed, oc børligt er att hwn bædris scall, afflegge
 10 oc affstyre syndig handell, men lade dog embede,
 christelige skick, oc ordinantzer bliffue wed magtt,
 att the kwnne siwnis att være een synde fiende oc
 forhadere, oc icke Gudtz lofts fortrøckere, eller oc
 noger mennischis forderffuere.

Sanctus Hieronimus laster oc straffer [k 2 b] mijshandell oc gjirighed, wnyttig oc wbørlig kaast oc tæring, paa bielcke oc wægge, fattige mennischir som burde att leffue paa kirckins rente, oc wnder kirckins forsuar oc beschermilse, ther offuer forarmede, forsømmede, oc forglemde, men messen foriager hand icke wdaff Gudtz tempill. Icke raader hand heller, att anden Gudtz tieniste scall forstøris
 20 oc nederleggis.

Bogen taler ther inthet om, att then rente som ij
 eller iij prester tilforne leffde paa, haffuer nw een
 wnder hender till sith ophold wdaff desse ny predi-
 canter oc mijshandlere, oc thet kaldis dog icke gjirighed, men Gudtz ord.

Thu scaltt wiide fromme læsere att huess ieg her
 30 scriffuer om Gudtz tieniste, eller oc optegner till att
 ydermere forscriffue, nar tiiden bør seg mett wiidere

oc sterckere beschede, giør ieg icke wdi sliig mening, att ieg will ænthen være forsuar eller patron [k 3 a] till noger synd som kand findis blantt thet menige klerckerij, wäre seg ænthen gjirighed, wedtz-
5 lerij, bolerij, eller huess mijshandell som wäre kand Gud emod.

Mjyne egne synder will ieg huerckin orsage eller forsuare, alsomeniste begær ieg att the naadelige maa handlis, oc icke mett meg fordømmis, mijlde-
10 lige forladis oc icke strengis. Thet wnde meg Gud, att ieg motte saa bædre oc afflegge thenom wdi Jesu Christi krafftige bod oc bædring som ieg haffuer nw wdaff Gudtz sønderlige naade lærtt att kiende the-
nom. Thette siiger ieg fordi, att mange siige meg
15 att giffue thet magtt for wild oc wenschaff, som er dog wfordraffueligtt, oc ther meg fordi burde att affstyre, bode mett haand oc mwnd. Thet er icke synder wij trette om, men diwbe oc drabelige lærdomme. Att dræbe synd oc folck, thet er icke eett.
20 Att reformeere mijnsbrug oc mijshandell, oc forstøre drabeliige lærdomme, som ere een stor deell, grwnd, [k 3 b] oc bestand till christendommens tro oc loffue, salighed, oc welferd er icke heller eett. Jeg bekiender mijn faakwendighed gantsche gierne, icke er ieg hel-
25 ler saare diwb wdi drabelige raad. Men huess mijne raad kwnne tha nogett hielpe mod synd oc syndige handell, schule the altiid wäre wsparde.

Een fattig raadgiffuere maa ieg wäre effter scrifftt
oc skieell, oc mett kierlig lempe oc christelige wil-
30 kaar handler ieg gierne. Men att wäre een forødere,
een fortrengere, een weldenær, oc een forderffuere haffuer ieg huerckin sind eller mod. Icke finder ieg

heller wdi mijne testamentt, huerckin thet gamble
eller thet ny, att ieg andett maa giøre. Icke will ieg
heller noghen tiid andett giøre. Paa fleschebenckin,
huar ieg kand icke wndwijcke bode, tha will ieg
møgett heller være offyr end bødill, thet er, Jeg
will møgett heller hende schade, end giøre schade.
Saa lyder all then hellige scrifft som ieg haffuer
ænthen hørرت eller læst.

Om then skick paa Christi natword som er Messen.

10

Ca. vi.

[k 4a] Her bescriffuer boghen huore Malmøs by
haffde lenge forbiid een christelig reformatz paa
mange mijsbrug, oc serdelis paa messen wdaff me-
nige christendoms raad, ligerwiiss som thet raad, 15
nar Gud haffuer forseett att thet holdis scall, schulde
encke forstøre messen. Oc siiger hwn att the ere
trengde obenbare wdaff Gudtz ord, att kwnne icke
nw lenger biide, effter samme christne raadtz for-
bædring, nar the icke haffue the stwnder, then hel-
lige kirkke (som er menige christendoms samfwnd) 20
maa end nw haffue paa noghen tiid, intill saa lenge
Gud haffuer forseett att thet kand mett frucktt oc
lemp skee. Huad prelaterne tilldrager att forholde
oc forhale christendoms raad, ther nw ønschis oc 25
æschis aff mange wed ieg icke, wden huess ieg be-
sinder att tiiden er icke end nw kommen, men kom-
mer dog som forhaabindis er mett thet snariste,
huilckin tiid Gud haffuer ther till forrammett. Oc 30
scall ther icke andett skee end messen scall tha aff-

leggis, tha besinder [k₄b] ieg att the store prelater faa ther icke stor schade wdaff, men thet will sønderlige recke till fattige prester, som huerckin kaldis ther till, eller spørries till raadtz.

- 5 The ere nw mange som begære eett almijndigg christett raad. Jeg befrøcter att nar thet ganger fore seg, tha schule gantsche faa lade seg gierne siige aff samme raad. Oc thet scall befindis wdi sandhed, att ther som nogre aff the hellige apostele møtte selffue
10 persoenlige wdi samme raad, oc wore biisjdere wdi alle domme oc rette som ther schule affsiigis, tha schulde samme raad neppelige giøre alle the hoff-wijtt fyldist, som lade seg nogett tycke wdi thenne ny handell.
15 Haffue wij the gamble raad icke betrode, som ere framfarne wdi christendommen, før end kircken er falden wdi gjrighed eller wdi noghen anden surfittig handell, neppelige lade wij oss nøje mett the raad som nw schule holdis. Oc helst fordi, wij lade
20 oss tycke, att wij haffue lack oc meen [Iia] mett alle thenom som icke giøre fyldist wore sind oc begæring.

Oc huar then Malmösche bog wille haffue giortt thet samme fyldist hwn æscher aff andre, ther som
25 hwn begynder først att tale om messen oc hennis forwandling, schulde hwn strax haffue bewiist mett scrifftt oc skiel, att the hellige apostele haffue aldelis inthet skickett oc indsætt wdi christendoms begyndlse, wden aldene huess ther findis wdi then
30 blotte oc bare scrifftt, ther wij nw haffue oc kiende for ædill scrifftt.

Fræmdelis schulde hwn oc bewiise bode mett

scrifftt oc skiell, att then helliand haffuer aldrig wærett wdi raad oc daad mett the hellige fædre som siwnis att bode haffue forøggt oc formeerett messe embedett, mett nogre besynderlige tillsætt oc tillegge. Som thet er icke altsammen scrifften modstandigtt ther icke findis wdi scrifften, saa er oc mögett skickett oc indsætt wdaff [11b] the hellige apostele oc wedtagett aff then menige christen kircke, som icke findis obenbarlige wdi scrifften, ther nw kaldis then hellige scrifftt, men dog wdi kirckins ¹⁰ böger som ere wdgangene aff the hellige apostolorum discipele, som wore hellige martijres Gudtz drablige mend, oc Christi wduolde leemmijr. Oc fordi haffuer ieg sliig tro oc mening, att then samme tro oc lærdom, som war wdi then hellige kircke for ¹⁵ wden blott oc bar scrifft, lode the scrifftelige op-tegne wdi böger, paa thet att christelig lærdom, sætt, oc skick, schulde icke komme ij glemme oc forsømmilse. Thij læse wij offte hoess Ignatium, Clementem oc Dijonisium som ere apostolorum discipele, ²⁰ huore the scriffue oc tale wdi sliig mening, Saa haffue oss lærrt the hellige apostele, som thet samme hørde aff Christo Jesu, oc befalett att wij schule thet frem-delis lære oc scriffue.

Oc fordi att mange kiettere fra første begyndilse ²⁵ haffue værett apostelige sætt oc [12a] skick, low oc lærdom modstandige, wnder thet skijn att the wille inghen scrifft anamme wden then som barlige kaldis oc er Gudtz eghett ord scrifftelige indsætt for Gudtz bud wdi thet ny testamentt, dog att ³⁰ ij Thess. ij. sanctus Paulus formaner the Thessalonicher att the schule icke alsomeniste rette seg effter hans scriff-

telige lerdom, men oc saa effter hans mwndelige tale. Tha haffue the ælste hellige mend som bestriidde wdaff then hellige kircke the alderførste kietterij, bescreffuett apostelige sætt oc lerdomme.

- 5 Desliigest haffue gamble christendoms raad indsætt scrifftelige wdi kirckins bøger mange støcke lerdom som wore wedtagne aff then menige christen kircke, ther kwnne dog icke findis wdi then bare oc klare scrifftt. Oc fordi haffuer thet værett seed wdi gam-
10 mill tiid, oc scall end nw giøris behoff, att nar twijs-maall wdspringe blant christett folck, ther icke kwnne aff then bare scrifftt wdreedis, tha haffue the [12 b] besøggt forklaring hoss the gamble christendoms raad, eller oc hoess the lærefædre som haffue
15 wden all mijstancke thet samme screffuett, som tha war brugett oc holdett wdaff then menige christen kircke. Thij er ieg aff theris sind oc mening (saa lenge meg er andett bewiist) som tro att wij schule møgett holde oc bekiende for een sandrug lærdom,
20 ther dog icke findis wdi scrifften mett besynderlige ord oc mening. Oc fordi giffuer bode kirckelow oc keijsere low the første fijre christendoms raad icke wden sag saa stor magtt som the fijre euangelier, nar the tro oc meene att then samme helliland som
25 screff oc talede euangelia igienom euangelisternis hender oc mwnde, hand oc saa radde oc regerede the hellige fædre som saade rett oc dom wdi samme fijre christendoms raad.

Oc som boghen først siiger, att then eene partt
30 wdaff sacramenthet wnder wijns fantzwn haffuer icke værett brugett wdaff leegfolck wdi nogre hwn-drede aar, fordi att klerckeriid [13 a] haffuer thenom

then partt aff sacramenthet weldige berøffuett (mett sliige haarde oc hadtzsche ord pleije the theris sandhed att tale som the meene). Oc dog wiide the gantsche well, att wdi then forwandling findis huerckin gjyrighed, eller noger anden surfittig mening hoess kirckins forstandere, oc att ther till er icke aldene nogre faa, men mange oc store oc retferdige sager. Oc huess thet icke wore tha er then ene groffue wildfarilse sag nock, som haffuer sagtt oc siiger emod christendoms tro oc mening, att Christus er 10 icke gantz heell wdi huer partt aff sacramenthet, paa thet then menige simpell christen mand scall rettelige tro seg att anamme Christum gantz heell, nar hand anammer then anden partt aff sacramen-
thet. Huar som paffuen eller bisperne schulde be- 15 kaaste thet wijn som schulde consecreris, tha motte ther siigis att gjyrighed haffde giortt sliig forwand-
ling. Icke findis heller ther hoess nogett andett wild effter mijtt forstand. Att nogre predicanter wele siige [13 b] sliig forwandling wäre giortt leegfolck till 20 foragtt, ligerwiiss som begge parters brug schulde sømme prester for noghen helligheds sag sønder-
lige, oc icke leegfolck, er een hadtsk løghen, digthet wdi een wrang oc oprørig mening, ther mett att føre tillsammen ij halss oc haar leegfolck oc klerckerij, 25 huoreledis møgett andett wdi thenne forgiiftige tiid wsandelige diigtis sliig forbiistrett handell som nw brugis paa mange stæder till method oc biistand.

Att samme forwandling er icke giortt leegfolck till noghen foragtt formerckis ther wdaff att bisper 30 oc prester icke heller bruge wden een partt huor the anamme sacramenthet wdi siwgdom eller an-

dre tiider nar the icke holde messe som thet offte skeer. Huess ther wnder wore noghen arrig oc bedregelig mening huor the end wille argelige beswijge leegfolck, tha schulde the icke wele seg selff beswijge. Er thet fordi mijn tro att samme seed, till att bruge sacramentett aldene wnder brødtz fantzwn er begyntt wdi [14a] christendommen aff presters oc then menige christen mandtz sønderlige begæring oc samtøcke, for then fare skyld som then an-

10 den partt wnder wijns fantzwn brugis mett, wdi mange aar før end Constantiense eller Basiliense raad wore holden, ther klarlige nock bemerkis aff the böger som ere screffne oc wdgangene mange aar tillforen. Oc helst fordi att bode prester oc leegfolck

15 haffde seett then wbørlichkeit som bode war skeed oc kwnne skee nar sacramentett schulde skijfftis oc besynderlige then anden partt som consecreris wdi wijn, ther er bode weegt oc waatt, oc kand fordi snarlige spijldis, oc besynderlige nar mange schulde

20 berettis. Saa er thet oc farligt att gæmme oc forware, oc att føre eller bære till siwge oc krancke folck, huad heller presten scall være till hest eller fod. Saa er thet icke heller wden fare mett thenom som haffue [14b] wdi siwgdom oc kranckhed stor

25 wæmmilse. Ther findis end mange folck som karsche oc swnde kwnne wijn icke fordrage, end siige the krancke. Ther till mett bekommer end wijn the karsche oc swnde, tha kand hand neppelige bekomme the krancke oc siwge, huar fore Christi blod

30 schulde aff mange ænthen ønckelige spijldis, eller anammis wgudelige.

Findis oc nogre landschaff som paa wijn haffue

stor brøst, saa att presterne fattis wnderstwndwm,
end siige thet kwnne recke till then menige mand.
Icke kwnne thet heller tiene wdi saa drabeligtt eett
sacramentt, att huertt landschaff schulde haffue sijn
besynderlige seed, nar ther wdaff schulde fødis een
anden trette, som meente att somme haffde meer aff
sacramentett, oc somme mijndre.

Oc huar desse sager ere oss icke nock, oc sliig
forwandling wore nw icke giord, tha wore thet
qwempp oc børligtt, att hwn giordis [mia] her eff-
ter, alsomeniste for the slabskeg ther mange nw
haffue, oc kwnne fordi icke saare høffwischelige
dricke øll aff een knabestob end siige aff een kalck
Jesu Christi werdige blod.

Thij haffuer then forwandling wdi seg huerckin
wild eller arrighed leegfolck till noghen schade, men
obenbare nød oc trang ther oss haffuer lærtt een
børlig høffwiskhed oc beqwemhed for then fare oc
whørsømme som ther ellers henger hoss.

Icke fattis oss heller Christi exemplill wdi samme
forwandling, fordi som wij finde hanwm att haffue
skiifft sacramentett wnder begge fantzwn blantt
sijne disciple wdi sijn siiste natword, saa finde wij
hanwm desligest att haffue skiifft sacramentett effter
sijn opstandilse wnder brødtz fantzwn aldene blantt
the twenne disciple som wore gangindis till then
stad Emaus.

Saa bruger then hellige kircke samme twenne
exemplill. Thet første mett presterne aldene nar the
siige messe, wdi huilcken [mib] the figurlike wdi
sacramente wiiss begaa Jesum Christum wdi sijn
død oc pijne, huar hand oss amijndelige foresettis

till een trøst oc tilliid for een krafftig syndebod, ther
giortt war mett een legomlig blodtz wdgiwdilse.
Thett andett exemplill bruger hwn mett leegfolck
oc prester nar the icke siige messe, oc wele dog op-
5 liwsis fra synd oc till Gudtz naade, ther thenom saa
fuldkommelige wederfaris wnder eett som wnder
begge fantzwn, om the haffue ellers een retsindig
tro wdi Gudtz oc sacramentelig handell.

- Huar ther wnder wore noghen bedregelig mening,
10 tha lode huerckin bisper eller prester seg nøje mett
then anden partt aff sacramentett wdi theris dødtz
tiid, eller skærtorsdag, nar thett skeer paa mange
stæder, att thet menige klerckerij tha anammer wd-
aff prelatens haand sacramentett wnder eett fantzwn,
15 icke anderledis end then menige leegmand giør paa
samme dag, eller oc andre tiider om aarett. [m 2 a] The
som ere fordi aff christelige sind oc forstand besinde
well att thette kirckins brug er huerckin mod scrifft
eller skiell till noghen salighedtz forargilse. Men the-
20 nom giørss aldrig fyldist ænthen mett scrifft eller
skiell, som huerckin haffue eett christeliggte sind, ej
heller røris aff nogett skieliggte forstand, ther oc al-
ting sette paa oprør oc trette, bulder oc forstøring,
fordi the ere eendrectighedtz oc kierlighedtz oben-
25 bare besoerne fiender.

Om stiigtede messer.

Ca. vij.

Ther nest fræmsetter forscreffne bog een besyn-
derlig sag huar fore stiigtede messer ere afflagde,
30 fordi (siiger hwn) messen bør icke att holdis wden

noghen berettis. Nar inghen fordi berettis wdi the stiigtede messer, tha er thet wbørligett att the schule holdis. Oc att wdi messen scall alltiid folck berettis, bewiiss hwn saa (siiden hwn lader thet være aff scrifften bewiisligtt) fordi [m 2 b] att wdi then scrifftt som kaldis Canones Apostolorum oc thet tiende capittell staar saa, Alle christne som indgaa wdi kirckin oc høre scrifften, men bliffue dog icke wdi almijndig bøn, oc ejj heller anamme thet hellige sacramentt, tha er thet børligett, att the oc saa mijste 10 samme sacramentt, ligerwiiss som the ther forstøre kirckins roliged.

Nar kirckeloghen er thenom ænthen mett eller oc kand wdi noger maade dragis oc wrangelige trengis wnder theris mening, tha bruge the henne, oc tha 15 haffuer hwn grwnd oc fasthed wdaff christeligg skiel. Men lyder hwn theris handell nogett emod, tha for sage oc forskiwide the henne, oc siige att hwn er eett mennischeligg sætt oc skick, paafwndett Gudtz aand wberaad oc watspord. Men huess the 20 æsche wdaff oss mett sliig bewiisning, holde the dog icke selffue, fordi the icke heller berette huer mand wdi theris messe, men nogre faa som ere sön- [m 3 a]derliige tiltsagde. Thi bekiender oc tillstaar ieg een partt thet boghen siiger, oc att then første 25 christen kircke brugede sacramentt huerdag, oc fordi sagdis messe huer dag.

Wdi christendoms begyndilse war kierlighed saa brendindis, wschyldighed saa stor, oc troen saa reen oc fast, att the brugede sacramentett huerdag. Men 30 siiden kierlighed bleff forkølett, oc then reene wschyl dighed oc wschyldige reenhet er forbiistrett oc for-

swnden, tha anammede the sacramenthet eniste om søndaghen, oc andre højtidelige dage. Fræmdelis siiden werden iw meer oc meer forargedede seg, tha giorde thet om hellidage nogre faa christen folck
5 som wore gudelige widwuer mend oc qwinner, ther leffde wdi daglig penitentze, wbekwmrede mett werdsins syndige oc obenbare handell, huoredanne widwuer ther findis end nw mange wdi Walland oc andre stæder som [mʒb] holde then samme seed.

10 Oc fordi att presterne wore paa thenne tiid then reeniste oc ædeliste partt aff christendommen, nar the tha icke wduolde seg selffue som nw skeer, men wduoldis aff kirckins forstandere oc wnderstwndwm effter then menige mandtz ønsche oc begæring, tha
15 bleffue the hoss then første christendoms seed, oc sagde huerdag messe, dog wdi christen folckis nærwærilse, saa att thet samme sacramentt ther presten brugede legomlige, motte the bruge aandelige wdi een fast oc retsindig tro, som sanctus Augustinus
20 haffuer sagt. Hwij bereder thu (siiger hand) tand oc bug, tro oc tha haffuer thu ædett. Oc huar wij nw haffde saa retsindige prester som mange fwndis wdi then første christen kircke, oc icke meer bestedde wdi syndig handell end the paa then tiid
25 wore, tha wille ieg giffue stor magtt, att wij ther haffde twsinde messer, som wij nw haffue een.

Wij thet kwnne see oc mercke, huore ther ladis mange store oc groffue synder for messens werdighed skyld, wdaff the samme syndige prester [m4a] som
30 wij end nw haffue, ther fore forsømmis (dess bæder) bode fraadtzerij oc druckinschaff, oc affleggis had oc affwind, wrede oc trette, klafferij oc bagtall, wkyskhed

oc wreenhed, oc andre mange wchristelige oc whør-lige gierninger.

Oc saa stor tucktt oc hørsømme war wdi folck ij gammill tiid, att nar the haffde bedreffuett noger groff synd, tha torde the icke dierffue seg till att gaa wdi kircke huar sacramentett tracteredis. Ther wij maa klarlige see oc læse wdi then historia som kaldis Tripartita, huar oc saa bescriffuis een ønckelig affgang som een mand fordi fiick, att hand seg for-dristede till kirkegang strax effter hand haffde be-dreffuett een wchristelig oc wbørlig gierning.

Oc nar prestens embede er ocsaa att bede for folkett (ieg lader nw som alle prester wore fromme oc gode, nar Gud aldene kiender oc dømmer thenom alle), tha kand hand aldrig være beqwemmere till een fructsommelig [m4 b] bøn end nar hand wdi een stadig tro mett anger oc had mod alle sjyne synder, haffuer anammett eller will anamme thet werdige sacramento Jesu Christi legomme oc blod, hans hel-lige død oc pijne till hukommilse, seg selff till syndtz forladilse, naadens formeering, oc een paamaning ind for Gud paa hans hellige ietter oc løffte. Oc nar messen tagis icke alsomeniste for Jesu Christi legomme oc blod som ther consecreris oc amijnde-lige offrijs, men oc saa for the hellige oc gudelige bøner som ther giøris oc læsis, for tack oc Gudtz loff ther siigis oc fortellies, oc møghen anden inderlig formaning, som berøre Gudtz wbegriibelige naade, magtt, oc welgierninger, anrørindis mennischins salighed, tha er messen oc saa ther wdaff møgett drabelig oc dwuelig, oc icke alsomeniste aff sacra-menthet, dog att Christus Jesus som er nærwærindis wdi sacramentett giør alting dwuelig oc drabelig.

Men thet nagger boghen aldermest, att [n 1 a] then menige christen kircke kalder messen eett offiyr. Oc ther som wij sagde att hwn wore eett nytt offiyr, eller eett andett end thet samme som offriid war paa korsett, tha haffde hwn for seg gott skiel, oc tha schulde henne inghen emod siige.

Oc nar then menige christen kircke, oc the samme lærefædre som haffue emod sagtt Oecolampadianer, att Christus Jesus Gudtz sön er legomlige wdi sa-
10 cramentett, oc icke alsomeniste krafftelige, dog att Oecolampadianer siige thet icke wäre aff scrifften bewiiseligg, Lutheraner mett then menige christen kircke ther emod sigindis, saa haffue wij oc saa betrod samme kircke oc lærefædre, nar the mod Lu-
15 theraner siige oc scriffue oss messen att wäre eett offiyr. Jeg tror thet wäre santt som Melancton scriffuer emod Oecolampodium om sacramenthens handell, Att thet samme som war holdett oc lærtt fra begyndelsen wdi then hellige kircke, haffue the
20 gamble lærefædre [n 1 b] mett then helliandtz raad indscreffuett wdi kirckins böger for een beständig salighedtz lærdom, ther mett att forklare scrifften huar hwn war wklar, oc att giffue henne sijn rette wnderschede, nar hwn er hwll oc diwb. Oc fordi
25 thet er gantsche langtt oc wtimeligg, her att inscriffue alle the witnisbyrd som findis hoss alle hellige mend ther om, att messen er eett offiyr, oc icke nogett nyett offiyr andett aff Jesu Christi død oc pijne, men thet samme som offriid war paa korsett,
30 huess amijndelige begang oc betegnilse messen er. Tha will ieg nw lade ther mett betemme, oc alsomeniste tage wijtnisbyrd aff then scrifft, som samme

Malmøss bog oc saa bruger, oc kaldis Canones apostolorum, oc wdaff twenne hellige mend, ther bode wore Jesu Christi martijres, oc inghen scall siige mett rette, att the wore ænthen bedragne aff gjrighed eller nogett andett wild, ej heller mijstenckte for nogett kitterij.

- Canones apostolorum ix.* Saa lyder thet niende capittell wdi samme [n 2 a] sc riffftt, Er thet saa att nogher bisp eller prest eller tienere, eller huosomhelst thet være kand aff preste orden, icke lader seg berette nar offrijd er giortt, 10 ænthen scall hand siige saghen att hand kand anammis till naade om hwn er skellig, eller oc siiger hand henne icke, tha scall hand fra samfwndett affskæris, ligerwiiss som then ther gaff folkett orsage till mÿsbreck, nar hand giffuer fra seg then mijstancke om 15 hanwm som offrijd giorde, ligerwiiss som hand haffde icke rettelige offrijd. Wdi thette capittell kaldis messen mett blotte oc bare ord eett offyr, icke entiid, men tiit oc offte. Sanctus Ignatius bisp wdi *Ignatius.* Anthiochia apostolorum discipell oc een hellig mar- 20 tijr wdi Rhom wnder Traiani keijseris regemente, sc riffuer saa om Messen oc hennis offyr wdi eett sendebreff till Smyrnenses, Fordi er thet icke søm- meligtt bispen forwden, thet er forwden bispens mijnde, att giøre offyr eller siige messe. Sanctus Ire- 25 neus martijr bisp till [n 2 b] Lugdun sc riffuer saa wdi sijn fierde bog, thet andett oc xxx capittell, Hand tog thet brød som er giortt aff creatur oc tackede saa sigindis, Thet er mijtt legomme, Desligest tog hand oc saa kalckin som er aff samme creatur wdaff oss 30 oc haffuer bekientt sith blod, oc haffuer lærtt thet ny testamentis eett nytt offyr, huilckett kirckin offrijr
- Ireneus.*

Gud offuer then gantsche werden, som hwn anammett haffuer aff the hellige apostele.

Att hand siiger thet ny testamentt att haffue eett nytt offijr, thet er sagtt emod the offijr som wore wdi thet gamble testamentt. Oc icke fordi thet er nogett andett offijr fra Jesu Christi døtz oc pijnis offijr, som paa korsett war offrijd, men er samme offrijs amijndelige begang, oc een ewig formaning till Gud paa samme offrijs krafft oc deelactighed,

10 huilckett sanctus Joannes Chrijsostomus merckelige forklarer wdi een skiøn predickin hand giortt haffuer om samme offijr, huar hand oc bewiiss mett scrifftt oc skiell att thet offrijs wdi then hellige kircke leffuendis oc døde till hielp oc trøst. [n 3 a] Huess

15 boghen fræmdelis berømmer seg aff then dansche messe oc hennis frucktt, er icke andett end ord oc tale som lade seg altiid siige, then seed er ny oc haffuer een stackett alder, thij kand mand ther om end nw tale een føge ting, men huore frucktsom-

20 melig samme seed kand være, wele wij tillspørie nar handelin bliffuer ældre.

Dog att sanctus Paulus haffuer sagtt, Huore kand- i Cor. xiiij.
thu sande mett hanwm oc siige Amen, till hans tack oc loffsang, nar thu icke forstaar hanwm, ejj
25 weesthu heller røsthens krafft hand taler mett, ther er tha møgett afflagtt for tiidzins leijlighed oc mÿs-
brug skyld, ther the hellige apostele haffde skickett
oc indsætt, oc serdelis wdi sliige støcke handell oc
theris liige, ther snarlige kwnne mÿsbrugis oc kom-
30 me wdi onde waaner.

Then tiid christne folck wore faa oc aandelige oc
aff reene hierter inderlige oc gudelige, tha siwng

Joannes
Chrijsosto-
mus

the alle mett eendrectige stæmme, som the wore wdi gudelighed oc mening eensindige, men siiden hoben bleff stor, forsamblett aff mange [n 3 b] wilde sind oc hoffuett, tha hørde mand rob oc skraall, oc aldelis inghen gudelig eendrectighed. Oc fordi er ⁵ thet skiellige skickett att nogre faa klercke, ther till synderlige lerde schule nw skickelige siwnges Gud loff oc ære wdi sijne tempill, oc ther mett opwecke then menige christen mand, icke till rob oc raserij, men till eett hierteligt loff oc tacksigilse som dess ¹⁰ meer ansees aff Gud, att thet er hemeligg wdi hiertett, men dog gudeligg oc retsindigtt.

Ther som sanctus Paulus nw hørde huore ther siwngis wdi the Luthersche forsamblinger bode aff qwinner oc mend, wnge oc gamble, tha schulde ¹⁵ hand thet saare laste. Wille hand icke tillstæde att qwinner motte tale eller spørie wdi noger christen forsambling, møgett mijndre schulde hand thet liide, att the schulde qwæde wdi samme forsambling mett eett klingende stæmme. Thet som samme Paulus ²⁰ siiger, att nar een haffuer talett eett fremmett twngemaall [n 4 a] tha scall een anden mett wnderschede thet forklare. Som presten thet nw giør nar hand predicker læst oc epistell ther daghen tilhøre, saa kand thet oc gioris mett huess andre bøner oc sang ²⁵ som brugis wdi messen oc andett Gudtz loff.

Icke kand thet heller saa wdsettis paa almijndig tale, att thet haffuer iw end tha een anden forklaring behoff hoss then menige simpell mand. Thet forwiider thenom inghen, att the maa ej læse then ³⁰ hellige scrifft wdi sijn textt paa almijndig tale wdsett, att the kwnne ther wdaff hente dess større

*vt inquit
Erasmus.*

i Cor. xiiij.

frucktt, nar the fortenckte, oc saa beredde komme till att høre scrifftens wnderschede wdi predickin mett forklaring.

Men ther paa haffue mange wiise mend eett stortt
5 twijll, om thet er frucktsommeligtt, nar driistige folck tage ther wdaff stor orsage, till at dømme paa the støcke lærdom [n4b], wdi huilcke the haffue platt inthet forstand, huar fore thet skeer, att iblantt folck fødis stor twedracktt, kiiff, trette, parthij, oc
10 spljydactighed mange till eett stortt fald.

Kwnne the wiise icke altiid forliigis oc omdragis wdi scrifftthen oc scrifftthens mening, som mett lang forfaring haffue kwndschaff wdi alle the omslag som scrifftthen bruger wdi figurlig tale mett æwen-
15 tyr, mett parabell oc sændsaaffuer, mett willkaarlige ejedomme oc besynderlige swencke, icke schule leegfolck dess bæder forliigis, nar the ere sliige figur-
lige omslag platt wkwndige, oc haffue wdi theris brug aldelis inthet forstand, huilckett kwndschaff
20 oc forstand thenom er dog saare aff nød, ther schrifft-
then rettelige schule handle oc tractere.

Thet skeer well tiitt oc offte, att wij føge then menige mand wdi een god mening. Men thet wore tha gott wføgett wdi een [oia] møgett bædre me-
25 ning, nar mand seer att een god agtt oc mening kand icke nyde sitt skieill, oc haffuer fordi offte een schadelig wdgang.

Icke haffuer thet heller noghen tiid værett formeentt, att scrifften wdsætt paa almijndig tale motte
30 icke læsis, nar then gantsche bibell haffuer ij lang tiid værett wdsætt paa almijndig tale wdi mange twngemaall, oc er læst wden all giensigilse.

Dog thet well nagger nogre gode mend, att hwn nw scall læsis aff huerman siiden hwn er wdtrøcktt aff fordømde kiettere christendoms obenbare fien-
der, oc helst fordi att hwn er paa mange stæder wrangelige wdsætt effter theris eghet kietterlige sind, 5
emod sijn retsindige mening. Wdaff huilcken orsage mange Suermere oc saa fordømme thet latinische maall, oc wblugelige siige att latinen haffuer for-
derffuett then gantsche christendom, oc [o 1 b] skiwltt oss sandhed wdi saa mange hwndrede aar som the 10
wele, oc thenom løster att siige. Thet som Blondus historio- graphus quidam. scriffuer, huore att sanctus Hieronijmus wdsætte messen paa thet Sclauonische maall giør meg wiiss, att thet schulde fordi nw icke skee. Haffde thet icke bleffuett mijnsbrugett, tha wore then seed end nw 15
wed magtt. Oc fordi see wij thet være afflagtt, oc icke holdett som andett møgett, ther wdi een god mening war begyntt oc samtøcktt, nar thet er kommett wdi mijshandell oc mijnsbrug.

Møgett er samtøcktt oc wedtagett wdi een god 20
mening, oc leggis dog wdaff wdi een bædre mening. Oc fordi wille ieg møgett heller samtøcke thet som aldrig wore brugett eller wedtagett paa een forsøgilse, om thet icke wore aff onde oc argelige wil-
kaar, end thet indgaa som er kommett aff sijn gode 25
waane for mijnsbrug skyld.

Oc dog att samme Malmøs bog giør seg [o 2 a]
een lang tale mett mange spotsche ord, om wiiser
oc møgwongne, thet findis tha wdi alle guddomme-
lige skick, att diwbe oc drabelige sacramentt, altiid 30
haffue een hemelig oc lønlig handell, mett qwem-
hed oc stor lempe, oc offste handlis wnder luckte

laase oc dørre. Motte alting obenbaris blottelige oc kwndgiøris barlige for huer mand onde oc gode, retsindige oc wretsindige, nar schulde tha thet bud holdis wdi huilckett Christus saa sagde, I schule Mat. vij.
5 icke giffue honde helligheden, icke heller kaste ædele steene for swijn. Huilckett nogre Luthersche stæder nw bag effter oc saa besinde, oc for mijsbrug skyld, lade nw consecrere igien paa Latine, dog att the beholde nogre andre sange oc wiiser paa almijndig
10 tale effter theris ny maneering.

Thette ene støcke handell giffuer tillkiende [o 2 b] oc giør oss wiise huore een wildig, wrang, oc wredelig dom er een farlig oc een arrigh ting. Nar prester oc klercke læse oc siwngé Gudtz ord, oc hellige aandelige psalmer wdi wiigde oc consecrerede tempill, somme aff større, oc somme aff mijndre gudelighed, effter som huer er mett Gudtz naade begaffuett, tha siige desse ny predicanter, att the ere skrømptere, oc Gudtz spottere, forwden aand, sind, skiell, oc
15 christeligtt forstand. Men att theris tilhengere qwæde oc robe Gudtz ord, psalmer, oc anden loffsang wdi horehwss blantt daablere oc dranckere, rwffjirscher oc mandrabere, blantt skøger oc skalcke, thet er icke bwgss tieniste, men een sand Gudtz tieniste
20 som er bode aandelig oc gudelig, redelig oc skiellig, som the wele siige.

Thet er sprockelige sagtt aff the gamble oc wiise, wdi ring schalthu icke bære Gudtz belede, oc thet er sagtt wdi sliig mening, att Gudtz namffn oc ord
25 scall icke handlis [o 3 a] oc berøris wdi huertt sted, eller blantt alle selschaff som dranckere oc daarer plejje att giøre wdi drwckinschaff oc fraatzerij, for-

wden sliig werdighedtz børlige tucktt oc ære, som drabelige oc guddommelige ting haffue ære aff tiid, sted, samfwnd, skick, lader, oc fantzwn.

Oc ij huore the forblømme wnder gudelighedtz skijn, stor wguadelighed. The som ere tha kloge oc 5 wittige kwnne dog well besinde huad gudelig agtt oc mening være kand wdi wijn, daabill, bulder, bolerij, anskrijg, rob, qwædschaff, glædschaff, ælschow, famffntag, oc anden sliig syndig natte rey.

Heb. ix. The robe fræmdelis wdi boghen oc tale om thet 10 ene offiir, mett huilckett Christus er krafftelige indganghen forwden noghet andett offiirs behoff, ligerwiiss som noghen ther emod sagde, oc icke forstode huore Christus, oc huore Messen er eett offiir. [o3b] Oc fordi siige the att wij korsffeste hanwm paa thet 15 ny nar wij siige oc holde messen att være eett offiir. Men nar thet er tillorne sagtt, att messen kaldis wdi een anden mening eett offiir end Christus pjntt oc dødett paa korsett, fordi hwn er samme offiirs rette amijndilse oc ijhugkommilse, oc een synderlig 20 formaning paa Christi offiirs deelactighed, tha er thet wden all fare att kalde messen eett offiir.

Ther wdi formerckis desse ny predicanter ij thenne tiid, att the saa krappelige stoppe effter ord, fordi the wele trette, oc skiøtte fordi huerckin agtt eller 25 mening som orden brwgis wdi, oc huar som wij thet giorde mod thenom, tha kalledis thet sophiste werck. Men nar the bruge sliig wranghed oc sne- dighed mod oss oc then menige christen kircke, oc ther mett sette brijller paa then menige mandtz næse, 30 scall kaldis [o4a] (will Gud eller ej) sandhed, Gudtz reene ord, oc thet hellige euangelium.

Oc nar Christus haffuer told død oc pijne for leff-
uendis oc døde, tha tror then hellige kircke, att in-
ghen bønn oc formaning till Gud er saa krafftig leff-
uendis oc døde till gode som then ther giørs wdi
5 messen. Fordi att Christi død oc pijne ther wdi be-
gaass oc tracteris, oc pamijnder oss Gudtz wellgier-
ninger, kierlighed oc naade, oc ther till mett hans
hellige løffe oc forietter. Wdaff huilcke ting wij
læris oc wnderwiisis, huore oc huad wij bede schule,
10 oc wdi huess maade wij taare oc maa formane Gud,
oc paakræffue then naade, hielp oc trøst, hand oss
iett oc loffuett haffuer, formedels sijn søn Jesum
Christum som er all werdsins salighedtz besørgere.
Oc fordi er thet eett santt klafferij oc een falsk klage
15 ther Malmøss boghen fore giffuer wdi then første
hoffuett sag oc [o4b] wdi thet capitell om messen
oc hennis brugilse.

Thet giffuer ieg well magtt, att mange wanwittige
prester oc mwncke haffue sagtt oc nylighen diigthet
20 wdaff gjirighed oc groffhed mange wbørlige oc
whørde støcker om messen, mett gyldene, oc opstan-
dinde messer, oc andett sliigtt sqwalder, dog att alle
messer ere liige møgett forgylte. Wdi sang oc læs-
ning ere the attskillige, for tiidtz lejligheid oc att-
25 skjällighed. Men nar thet samme Jesu Christi legom-
me tracteris wdi thenom alle, tha ere the alle lige
møgett forgylte. Oc fordi schule wij icke agte mes-
sen wdaff skrømpteris brugilse, men wdaff then hel-
lige kirckis tro, seed, oc mening. Jeg finder mange
30 prester, oc helst aff the wiise oc beste, som oben-
barlige tillstaa att the aldrig hørde tale om forgylte
messer, haarsse messer, swijne messer, eller gaase

messer, før end the læse thenom wdi then Malmøss bog, oc fordi siige [pia] att forløbne prester oc mwncke kwnne best scriffue oc tale om sliige messer, nar the haffue thenom selffue aldene brugett. Oc paa thet wij schule wiide att offiyr tagis icke saa krappelige som kiettere nw wele siige, nar messen kaldis eett offiyr, tha siigis messen icke att offrijs for mennischin eller mennischins salighed, men wij siige att ther bedis gott for mennischin, huilcken bønn then hellige kircke tror att være meer tack- 10 nemmelig for Gud, fordi att sacramenthet begaas oc tracteris mett gudelig prøffuile oc beredning. Oc att thet er christendoms almijndige seed oc gamble mening, formercke wij end nw, aff then menige mandtz tale, ther icke saa siiger till presthen, offre 15 for meg, men beed for meg. Saa siiger oc sanctus

Augustinus. Augustinus ix libro confessionum wdi thet siiste capittell, huore hans moder Monicha begærede wdi sijn dødtz tiid, att ther schulde [pib] bedis for henne hoss Gudtz altere wdi messen, fordi thet haffde saa 20 værett seed wdi then hellige kircke siiden the hellige apostele wore till, som wij finde bode hoss Dijonism, Clementem, Tertullianum, oc Chrijsostomum, oc mange andre flere, som haffue thet samme screffuett som altiid war holdett oc brugett wdi 25 then hellige kircke.

The haffue thet icke eniste screffuett wdi sliig mening, att wij aldene anseendis theris scrifft schule oc saa giøre, men fordi thet bør saa att være, tha haffue the thet scriftelige optegnnett, att apostelige 30 skick oc lerdomme, handell oc brug, schule icke komme wdi glemme oc forsømmilse.

Oc nar wij læse wdi then hellige scrifft iij Regum viij huore Salomon bad Gud then tiid tempelett war reede, att alle the som worde bedindis till Gud wdi samme tempill motte bønhøris, oc serdelis s mod pestilentze oc anden sliig forgiiftighed, ther kwnne [p 2 a] schade ænthen mennischin eller qweg. Desligest oc saa mod kriig, tyrcke, hwnger oc andre schadelige ting Gudtz plage, forwndrer meg storlige att wij maa icke oc saa bede, wäre seg ænthen wdi 10 messen, eller wden messen, for heste, swijn, fææ eller giæss, eller oc huess andett som tilkommer nød oc plague, oc er dog skappt mennischin till gode oc gaffen. Men huad er thet ther thenom icke fortørner som sliigt forsett haffue, att the wele altt thet som 15 gott er aldelis forstøre, forøde, eller oc platt forbiistre.

Desligest er thet oc saa een hoffuett løghen, oc eett santt klafferij, nar samme Malmøss bog siiger fræmdelis, att Messen fortager oc forøder then trøst 20 oc tilliid som scall haffuis till Jesu Christi død oc pijne, fordi att inghen ting forder oc fremmer saa møgett samme trøst oc tilliid som messen [p 2 b] giør, nar hwn er oss een daglig paamijndilse till Jesu Christi dødtz oc pijnis frucktsommelige begang. 25 Huess agtt oc ære wij giøre Messen, giøre wij aldene for Jesu Christi dødtz oc pijnis skyld, oc fordi agte wij thenom møgett meer end Messen, nar wij agte messen for theris skyld, oc thet wiide att all then behaffuelighed oc dwuelighed som er ænthen wdi 30 Messen, eller wdi noger mennischis gierning, hwn flyder altsammen aff Jesu Christi dødtz oc pijnis werdskyld.

Thet stöcke ij Messen som kaldis Canon nagger thenom saare, oc helst fordi, att messen kaldis oc ther wdi eett offiir, oc paakalder the hellige apostolorum oc martijrum namffn, oc formaner Gud for theris bønn oc werdskyld, att thet offiir som scall komme paa alterett, oc er kommett tillforne paa korsett motte oss well bekomme.

Om offiir er nock talett paa thenne tiid, fordi ieg haffuer paa mange andre stæder ther om [p 3 a] talett noghett wiidere. Desligest haffuer ieg oc saa giortt om helgens dyrckilse oc paakald, huar till meg er end nw inthet swarett. Ther som helgens spottere, wille rædis band oc formaledidilse, tha motte the læse huad Gangrense concilium wdi sith siiste capittell dømmer om thenom som foragte huess tieniste oc hugkommilse ther giøris hellige martijribus, oc giffuer Melancton samme concilio Gangrensi stor magtt, for mange article som hand siiger att samme raad gantsche wiislige forrammede oc paasagde.

Att boghen fræmdelis berømmer seg wdaff scrifftten (ligerwiiss som scrifftten wore christendoms seeder oc tro modstandig) er icke andett end store ord, oc eett hoffmodigtt skrep, mett huilckett the icke alsomeniste wdi thet stöcke men andre mange bedrage møgett simpell folck, nar the meene att sliige dierffue tilbud haffue nogett paa seg.

Thet er icke scrifftten (fromme læsere) wij [p 3 b] emod tale. Then forbande Gud som witterlige oc fortredelige taler emod then mijnste tydell som findis wdi then hellige scrifft. Thet wnde meg Gud att ieg mett gierning schulde meg mod scrifftten icke

forbryde. Att ieg scall meg icke fortale, ejj heller forscrifftue mod scrifftten, will ieg mett hans hielp, oc paa hans trøst well forware. Thet er icke fordi scrifft wij trette om, men scrifftens rette mening, oc
5 then scall mand snarist finde wdi apostelige gierninger, bud, skijck, ordinantzer, oc ceremonier, ther hellige martijres Gudtz sande witnisbyrd haffue brugett ok holdett.

Kand thet noghen tiid findis eller ij sandhed for-
10 faris, att gamble kiettere haffue noghen tiid hafftt scrifftens rette mening, eller the oc haffue alle scriffter rettelige brugett, tha maa wij thet samme oc saa tro om desse nyfødde kiettere.

I huar oss fattis blott oc bar scrifft, som oss [p 4a]
15 ij sandhed fattis paa mange stæder, oc wdi mange støcker, tha ere the hellige mendtz gierninger, bud, oc befaling oss scrifft nock som haffue værett Jesu Christi sendebud oc witnisbyrd. Hanwm till ære oc for hans skyld haffue wij thenom betroett till all
20 wor salighed. Oc the ere the samme som wdaff hans befaling haffue oss bescreffuett huess scrifft som nw kaldis hellig, oc samme scrifft haffue the formerett oc forklarett wdi exempill wiiss mett theris hellige lærdom, mwndelige een partt, een partt oc
25 saa scrifftelige, ther offuer mett theris gantsche leffnett, brug, død, oc pijne, som ere een sand glose, oc een rett wnderschede paa then hellige scrifft. Er thet santt som nw talis oc scriffuis om Paffuen ij Rom, om keijserin, om konghen aff Franckerige,
30 oc om andre herrer oc furster, thet mwnne icke allt sammen wäre løghen, som scriffuis oc er screffuett ij fordwm [p 4b] tiid om the hellige apostele, oc andre Gudtz helghen.

Waare oc scrifften saa klar wdi alle maade som nogre predicanter wele siige, huad giordis tha behoff saa mange christelige raad som værett haffue wdi then hellige kircke fra første begyndilse. Wdi mange støcker lerdom oc handell haffue the sandelige forklarett scrifften, oc wdi mange støcker formerett till forbædring ij forklarings wiiss christendoms skick oc sætt, huar wdi wor herre haffuer wisselige værett thenom bistandig effter sith hellige oc guddommelige løfftæ, ther hand loffuede oc sagde, 10

Mat. xvij. I huar som helst two eller tree ere foramblede wdi mijtt namfn, ther scall ieg være mijtt iblantt thenom.

Fræmdelis siiger then Malmøs bog, att messen bekommer inghen mand well wden then som æder aff sacramentett. Oc nar sacramentett ædis wdi twenne maade, [q 1 a] legomlige oc aandelige. Haffuer boghen fordi sliig mening, att Messen bekommer inghen mand well, wden then som æder aff sacramenthæ, ænthen legomlige eller aandelige, tha meen hwn thet som santt er. Men haffuer hwn oc sliig 20 mening, att thet scall aldelis legomlige ædis aff then som fructt will hente aff Messen, tha er thet wsandhed hwn bode meen oc siiger, wden hwn thet bescheder mett wiisere forklaring. Meg forwndrer storlige huar theris tro er nw bleffuen, huilcken the al- 25 tiid siige att være wdi allting, then rette wirckere oc schaffere, oc besynderlige wdi sacramentelig handell. Her giffue the nw tilkiende att then tro er platt død. Augustinus som tilforne sagtt er talindis om then aandelige ædilse siiger saa, Huar fore bereder 30 thu ænthen tand eller bug, alsomeniste tro, oc tha haffuer thu ædett, ther Martinus Luther oc saa selff

tillstaar, oc bekiender [q 1 b] aff samme ord paa mange stæder, att Messen for een retsindig tro skyld bekommer offte then bæder som henne hører oc seer, end hanwm som henne siiger oc holder, fordi
5 hwn offte sees oc høris mett sterckere tro oc større werdighed end hwn ænthen holdis eller siigis. Oc effter thi att gjirighed oc mijsbrug haffuer kommett Messen wdi then foragtt hwn (dess vær) nw er hoss mange, tha formaner ieg alle thenom som
10 ere thenne bog biistandige att the straffe oc hwdstryge gjirighed, oc icke then wskyldige Messe eller Paffuen.

The kalde henne papiste Messe ther gjirighed haffuer diigthet oc paafwndett. Besinde seg well
15 huad the siige, fordi Messen war liige saa holden wdi then hellige kircke som hwn nw holdis, før end kirckin oc klerckeriid war noghen tiid bedragen oc befwnden mett gjirighed, eller noghen anden wildig arrighed. Saa war hwn holden wdi sancti
20 Bernhardi tiid, ther war saa dra[q 2 a]belig een mand, att huess mijshandell oc mijsbrug som værett haffde for hanwm ij then hellige kircke, oc war wdi hans tiid, then straffede hand wden all skoensill. Men messen oc messens brug taler hand inthet om, ther
25 hand haffde ingelwnde forlatt, om hwn haffde værett wdi nogett mijsbrug, oc thet er icke end nw fijrehwndrede aar siiden hand war till.

Mett huad gudelighed oc werdighed kwnne wij tha tencke hwn war brugett oc holden wdi mange
30 drabelige oc hellige mendtz tiid, som wore Martinus, Hylarius, Seuerinus, Remigius, Leo, Maximus, Ambrosius, Augustinus, Gregorius oc andre mange

theris liige, eblantt huilcke somme wore till for ix^c aar, somme for twsinde oc somme for xi^c oc xii^c aar.

Att noghet er Messen tillsætt oc tillagtt offuer hennis første begyndilse, haffuer messen icke meer forwandlett, end then hellige [q 2 b] scrifft ther wdaff forwandlis, nar hwn forklaris oc wdleggis mett hellige mendtz christelige böger oc wnder-schede. 5

Før end thet stöcke som kaldiis Canon war no-
ghen tiid tillsætt tha war Messen kaldett eett offijr,
wdi then scrifft som kaldiis Canones apostolorum
wdi sancti Ignatij, Irenei oc Dijonisij böger. Men
siiden the første hellige martijres haffde forklarett
then christen tro mett theris død oc pjne, oc Gud
haffde mett ære oc wnderlige teghen theris død oc 10
saa forklarett, oc ther mett giffuet tilkiende att the
wore icke døde, men leffde hoss hanwm mett stor
forschylding oc naade, ther hand kwndgjorde for
all werden, then tiid hand lod skee hoss theris liig
oc graffuer wdi theris tempill oc høytiider store well-
15 gierninger, mett siwge, krancke, oc arme menni-
scher, oc ther mett forklarede oc obenbarede theris
agtt oc werdskyld the haffde hoss hanwm, oc huore
hand ther fore wille møgett giøre oc lade for theris
skyld, tha er Canon tillsætt, [q 3 a] oc the hellige 20
mendtz namffn ther indførde, som samme Canon
inde holder, att wij mett større gudelighed schulde
hente dess større fructt aff messen, nar wij bode
selffue bede oc helgen mett oss, att sacramenthet
motte oss well bekomme, oc wij motte ij alle maade 25
forbiide Jesu Christi iett oc løffte, mett dess større
tro oc wished.

Oc the som thette haffue giortt wore bode drabelige mend wdi raad oc wiisdom, oc hellige wdi leffnett oc gierninger, ther er eett wist teghen, oc eett santt witnisbyrd, att the wdi sliig handell wore
5 fordi raadde oc regerede aff then helliland, fordi the wore icke end tha kommen wdi noghen gjirighedtz handell ther thenom kwnne bedrage till noghet syndigtt wild, nar the wore inthet andett anseendis end Gudtz loff oc ære, oc christendoms salighed oc
10 welfærd.

Oc nar samme tillsætt oc sliig forwandling er icke emod noghen hellig scrifft, men effter alle gode wilkaar saare mett, nar scrifftens [q 3 b] ære oc agtt wdi saa maade gaar fore seg, att Gudtz ære, loff, oc
15 priiss dess ydermere forøgis, formeeris, oc fræmdragis, tha lader ieg meg giøre wiiss, att huosomhelst ther foragter oc bespotter desse hellige mend wdi sliige sætt oc skick, hand er bode Gudtz foragtere oc then helliandtz bespottere, nar ieg sande-
20 lige tror, att the raadde oc regerede aff samme helliland haffue het giortt som giortt er, oc besynderlige wdi sliige støcker oc andre theris liige.

Thi raader ieg eder (werdige fædre) att ij offwerwejje oc well besinde alle sager oc røder som haffue
25 kommett then hellige oc wskyldige messe wdi then mijshandell oc mijbsbrug ther henne nw (dess vær) saare foragter. Thet findis wdi nogre prophetier som støde paa thenne tiid, att messen, hennis altere oc tienere schule paa noghen tiid oc stwnd komme wdi
30 fald oc foragtt. Wiider oc seer fordi huem ij wije till thet werduge embede. Lader thenom ther till kaldis oc kaaris som ere lerde oc kloge [q 4 a] wittige

oc sindige, fromme oc gode mett alle christelige wilkaar. Oc lader inghen kiøbe eller bede seg till thet werdige embede, men heller bedis oc kierlige trengis oc nødis ther till for theris fromhed skyld. Holder wed magtt gode scholer. Desligest holder 5
lærde mend for øghen, oc thenom serdelis som hedre
oc ære theris lærdom mett fromhed, gott leffnett, oc
dygdige gierninger. Ther wdaff kand thet skee, att
the som ere wdaff ædele oc fromme sind, dragis oc
lockis till att lære oc leffue erlige, nar the see att 10
fromhed haffuer lønn, oc lærdom haffuer bønn. Jeg
besinder att twenne sager haffue kommett messen
wdi fald oc foragtt, Først thet store tall prester som
findis offuer all werden, wiigde till thet hellige em-
bede wden allt forskiell, Ther nest gjirighed, icke 15
theris som siige messe, men theris som renthen
haffue, oc burde selffue att siige messe, ther ænthen
icke wele være prester, eller ere [q4b] the end pre-
ster, tha werdis the icke att bruge embedett. Oc nar
the schule tha for seedjyn skyld oppeholde tieniste 20
for rente oc welfærd som the haffue, tha gaa the ij
wall mett fattige prester oc kiøbe thet nøjeste the
kwnne. Saa komme bode theris gjirighed oc fattige
presters tarff oc armod messen wdi mÿsbrug, nar
thet thenom giffuis for daglig messe kand icke be- 25
tale theris kaast, end sije kleder oc andett som hør
till daglig tæring oc behoff.

Hoss thenom som ere store herrer aff kirckins
rente er messen thet armiste huerff som brugis kand
till liiffs biærning. Then som tien for theris bord, 30
reeder theris seng, oc riider theris ærinde, haffuer
bode kaast, kleder, oc lønn. Then som røckter oc

skraber theris heste haffuer oc saa, oc mett faa ord,
then som er een fyrbøttere haffuer oc kaast oc kleder
for sijn tieniste. Men then arme Cappellan som scall
giøre tieniste [r1a] wdi Gudtz handell giffuer bode
5 penninge oc giør tieniste for then blotte kaast. Oc
nar hand haffuer thenom icke nærmer, tha scall hand
nødis till att bruge messen for eett trøglerij, oc ther
fore lengis, biide, oc søger effter messe penninge, att
hand kand giøre sijn herre fyldist.

- 10 Oc fordi att thenne arme wellferd recker icke end
till huer fattig prest, nar the ere flere end the riige
haffue behoff, tha tage mange paa wraad aff mijshob
oc mijstrøst, oc embedett storlige till foragtt, ænthen
giiffue seg till kietterij oc oprør, eller oc foretage
15 seg anden syndig oc wbørlig handell. Nar ij gode
herrer, her till tencke eett gott sind, oc thette først
raade bod, tha giøre ij edert embede fyldist.

Thet war merckelige skickett ij gammill tiid, att
inghen schulde wijess till prest ij huore wiiss oc god
20 hand war, wden hand haffde ænthen rente, eller
arffuedell oc [r1b] erlig ophold att leffue oppaa, oc
paa then tiid bleffue dwuelige mend først forseeede
oc besørgede mett lææn oc rente, oc siiden wiigde
till prester. Thi wore thet børligtt, att sliige oc
25 andre christelige skick optogis oc komme wnder
waane igien.

Wij læse wdi sancti Siluestri Paffuis historia huore
hand bød the riige klercke oc prester, att tage the
fattige till seg, oc forsee thenom erlige mett seg aff
30 theris rente, oc samme bud leggis hanwm storlige
till ære. Thi wore thet møgett gott oc saare børligtt
att the gode herrer som nw ere bisper stwndede oc

saa effter samme ære, oc siiden skickede seg wiise statholdere som kwnne oc torde lære oc wnderwiise thenom huess theris embede tilhørde, oc børlige straffe nar the icke giorde theris embede skickelige fyldist.

Ther nest schule the holdis till att wiide huad Messen er, oc wdi huad mening hwn scall siigis oc holdis, som wore for langtt her [r2a] att bescrifue, oc huad werdighed oc wilkaar henne sømmer oc børlige ere, effter thi hwn er icke andett swmmelige 10 att siige, end Jesu Christi døtz oc pijnis amijndelige begang, tacksiigilse oc loff for samme døtz oc pijnis werdskyld, oc een formaning till Gud om deelactighed aff samme død oc pijne ther er saa krafftig, att som hwn recker till alle tiiders leffuendis oc 15 døde, saa bør henne oc att haffue een ewig amijndilse oc begang. Thet schule the synderlige agte, att thet sacramentt som then menige mand fordri-ster seg icke till att bruge huer dag for daglige syn-der skyld oc møghen forfengelig handell som the 20 mett bekwmris, thet bruge presterne huerdag wdi menighedtz nærwærilse oc aasiwn, att the tha besinde kwnne huad werdighed, reenhed, fromhed, oc retsindighed thet werdale, hellige, reene, oc gode sacramentt sømmer, om the schule icke thet annam- 25 me seg till fordømmilse, men faa salighedtz [r2b] liiff, bode wdi thenne nærwærindis tiid oc then til-kommendis ewighed, oc tha kand thet skee att bode sacramentett werdale oc børlige tracteris, oc then hellige kircke finge gode oc fromme prester, till 30 huilckett att bekomme then mijlde oc barmhertige Gud giiffue eder the beste raad.

Om predickin oc sang.

Ca. viij.

Saa taler Malmøs bogen om forwandling paa predickin oc Gudtz ord, som Gudtz ord kwnne aldrig s syndelige brugis, oc serdelis aff hennis scriffuere, dog att ij Gudtz ord findis saa stortt skrømpterij som wdi noghen anden legomlig oc siwnlig gierning, ther sanctus Paulus haffuer icke stwnggett wnder stoell wdi thet sendebreff hand forscreff till the Phi-
10 lipper ij thet første capitell.

Philip.
primo.

Thet giffue Gud att the alle tracterede Gudtz ord mett retsindighed, oc wdi een retferdig mening, som seg ther aff berømme, tha wille [rɔa] wij snartt komme till foreening om huess trette oc bulder som
15 nw platzer, møder, oc wmager mange land oc riige.

Oc nar wij læse hoss sanctum Paulum att Gudtz i. Cor. iiiij. riige er icke wdi tale oc ord, men wdi krafft oc gierninger, tha kwnne wij som ere groffue wdi forstand icke andett tencke, end att Gudtz ord handlis icke
20 rettelige, nar thet giør icke god fructt, oc icke bør-lige saaes nar thet rijnder icke op mett fructsom-melig grøde.

Som alle drabelige ting kwnne mÿsbrugis aff onde mennischir, saa war aldrig noger ting meer mÿsbrug-
25 gett ij then hellige kircke end scrifften oc Gudtz ord. Wnder theris skÿn oc skygge haffue alle kiettere skiwltt oc hemblett theris kietterij oc falsche lær-domme. Till thenom haffue the alle hafftt eett for-tacktt oc eett wrangtt skudtzmaall, huar mett the
30 forblømme mange till forblindilse theris falsche lær-domme. Oc fordi haffue gamble doctores oc lære-

fædre [r 3 b] merckelige bewiist att thenom bør thet skudtzmaall icke att nyde, nar scrifftens handell hør thenom icke lenger till end the ere retsindige mett christendommen, blantt huilcke Tertullianus som er een saare gammill doctor haffuer mett een heell 5 bog dybelige oc wiislige affwiist alle kiettere fra scrifftens brugilse, oc klarlige bewiist att hwn maa thenom icke wndis eller tilstædis, fordi the wele wdi inghen ting ther the negte affwiisis, wden then blotte oc bare scrifft, ther huerckin er mwueligtt 10 eller børligtt, oc besynderlige nar the wele trenge scrifften wnder then mening som theris kietterij bii- standig er, oc icke lade henne beholde then helli- andtz mening, som er samburd oc samtøcktt wdaff then menige christen kirckis bode forstandere oc 15 almwge, oc besterckett mett wnderlige teghen, oc een synderlig guddoms krafft.

Ther till mett er møgett giortt, skickett, budett, samtøcktt, anammett, wedtagett, holdett oc brugett fra begyndilsen, som icke er [r 4 a] screffuett ij then 20 scrifft som nw kaldis hellig, ther samme scrifft tillstaar oc forneffnde Tertullianus merckelige bewiiser, besynderlige wdi een bog som kaldis, De corona militis. Huilckett wij oc saa finde wdi een aff sancti Clemens. Clementis bøger som kaldis De fide et ordine chri- 25 stianorum.

Oc huar the end motte bruge scrifften wden all mijstancke, tha anamme the icke alle scriffter, oc een partt aff thenom som the end bekiende, tha bekiende the icke heele scriffter. Huem kand fordi 30 handle mett thet folck ther saa trøcker seg aff stiiffhed oc straghed, fortreed oc hoffmod, haardhed oc

dwlhed, att thet will altiid høris, oc inghen høre,
altiid betroes, oc inghen betro? Oc fordi lade the
seg saare bemercke att wäre wdaff kietterlige wil-
kaar (ther er blantt mange synderlige fortreed oc
hoffmod) nar the lade seg icke nøjje, mett then me-
ning wdi scrifft oc christelig handell som er dog
samtoektt offuer then gantsche christen[r4b]dom
blantt leeg oc lerd, men wele giøre oc diigte seg
een ny mening, oc trenge fordi scrifften till att lyde,
5   then hwn icke lyder, oc att meene thet hwn icke
meen, aldene rørde oc bedragne aff wilde hoffuett
10   oc forbiistrede sind, ther aff æregjirighed fiige effter
ord oc røckte.

Oc huar the kwnne her wdi wäre eendrecktige
15   oc eensindige tha schulde mange fleer bedragis, ten-
ckindis handelin fordi wäre aff Gud, att hand wore
eensindig. Men nw kwnne the icke selffue forliigis,
huerckin wdi eett land, eller een by, oc att siige
thet santt er, icke wdi eett hwss eller een schole,
20   oc wnderstwndwm icke heller wdi eett hoffuett. Oc
fordi er kietterij saa fructsommelig een beest, att
førend hwn er aar gammill føder hwn aff seg xx
eller xxx fooster, somme sijne liige, oc somme mœ-
gett argere end hwn er, sijne obenbare fiender oc
25   modstandere. Huar fore ieg will nw kortelige off-
uerweije, om thet er gantsche Gudtz ord som nw
predickis een partt ij Malmø, oc een partt wdi andre
[sia] Lutersche stæder.

Att føre ij twijll oc trette ald then lærdom som
30   wærett haffuer wdi then hellige kircke mett sætt,
skick, bud, oc ceremonier wdi sacramentt oc anden
gudelig christendoms handell som haffuer wærett

wknwrrett blantt christett folck, somme ij femhwn-drede aar, somme ij twsinde, nogre ij tolff hwndrede, een partt ij tretten oc fiorthwndrede aar, ligerwiis som att wdi saa lang tiid haffde huerckin værett sandhed, helliged, eller salighed, dog hwn war al-drig meer oc større siiden werden begyntis, end hwn ij saa lang tiid værett haffuer.

Att forstøre all christendoms embede, magtt, befaling, statt, ære, werdighed, oc mett thet kortiste ald øffuerighed.

Att forsage, forsømme, oc bespotte, alle theris sætt oc skick, som the forrammett haffue, icke wdi noger synderlig retferdighedtz eller wrang jøde me ning, men till een tucktemestere oc een forwarsell mod synd oc syndige orsager ther wnder att gæmme 15 oc bewaare christe[sib]lige dygder oc theris wilkaar, som ere een christen troes børlige oc retsindige smycke.

Att siige wden beschede, skuell, oc forklaring huore Gud anseer inghen gierning som mennischin 20 gjør ij huore god oc gudelig hwn siwnis att være.

Att siige gode gierninger wäre een dødelig synd, oc att være gott att the icke giordis for sliig fare skyld, att mand kwnne seg aff thenom berømme, desligest fortrøste oc forladø seg mett nogett tycke 25 oc behaff paa thenom.

Att forkrencke christen folckis samtøckte oc be-raadde breff oc segell, oc att till inthet gjøre gammill lawheffd, oc ej heller holle sijn eghen tillsaffen oc forplichtilse, mett breff, segell, oc eghen handscrifft. 30

Att gjøre herrer oc furster wiise huore the ere icke plictige att holde theris christelige soerne eedijr,

beseglede breff, handfestning, oc recess som the giortt haffue theris tro wndersotte, huilckett som er først emod Gudtz ord, oc ald naturligtt skiell, oc ther nest emod [s 2 a] een screffuen keijsere low, huar wij saa
5 finde screffuett, Herren scall oc saa giøre sijn tro wndersotte samme skiell som hand æscher aff hanwm, oc huess hand thet icke giør tha dømmis hand att være wdaff een ond loffue, ligerwiiss som then ther hanwm træder emod, ænthen mett gierning el-
10 ler samtocke befindis oc saa att wäre troløss oc een meenedere. Huess mening er sliig, att som een wndersotte kand seg forbryde mod sijn herre, saa kand oc herren seg forbryde mod sijn wndersotte nar hand holder icke sijne breff, segell, oc soerne eedjyr. Thette
15 staar ij then bog ther kaldis Lænrech som er consuetudines feudorum, in capitulo de forma fidelitatis in fine. Att giøre samme furster wiise huore the maa emod all kirckelow oc keijsere rett, emod priuilegier oc friihed, oc emod theris egne soerne eedjyr, breff,
20 forsegling, oc recess, tillstede att kirckir oc closter nederslaas oc affbrydis, att messer oc Gudtz tieniste forødis, [s 2 b] kirckins forstandere oc eett christeligtt skiell wberaadde oc wattsporde.

Att nøde oc trenge folck mett magtt oc forbaand
25 till att wäre ij raad oc gierning mett thenom wdi sliig handell att anheffue, bruge, störcke, oppeholde, oc forfölge.

Att skielde oc berobe forwden all skonsill kirckins forstandere, Paffuer oc Bisper, att wäre anti-
30 christer, wlffue, tiwffue, bedragere, sielemørdere, schalcke, oc forrædere, oc att platzeere thenom wbør-
lige oc whørlige mett møgett klafferij.

Att forfølge thet gantsche klerckerij prester oc
mwncke mett skendtz ord oc spotsche tale emod
all broderlig kierlighed.

Att fordriiste seg wdaff Gudtz retferdige wrede
till att omkuldkaste, forwende, oc forwandle altere,
belede, fwntt, stenckesteen, wijelse, fermilse, oc
møghen anden christelig brugilse, wdi sacramentt oc
andre kirckelige embede. 5

Att afflegge pliigtt oc bod, som ere een sand [s 3 a]
wederkiendilse fra synd oc till Gud. Desligest scriff-
temaall, faste, hellige dage, kirckemesse høgtiid,
bønn oc begang for christne siele. 10

Att forføre theris christelige brødre, prester, mwn-
cke oc thet menige klerckerij, fra welfærd oc rente,
fra ejedom, iord oc grwnd, hwss oc hiem, wfor-
klaffuede oc wfordeelte, oc fordi wden dom, low,
oc rett. 15

Att forfølge thenom ij alle desse støcker fra breff
oc segell, fra friihed oc priuilegier som the haffue
aff kirckelow, oc kejserelow, aff herrer oc furster,
aff lawheffd oc landtzlow, oc aff all werdsins sam-
burde raad oc tycke. 20

Att platzere bisper oc riigens prelater som ere
Danmarcks riigis, oc wor kieriste naadige herris
raad, riigens indfødde adill oc ridderschaff, mett
whørlige namffn, som ere Tijranner, kiettere, siele-
mørdere, Gudtz ordtz forrædere, foragtere, tiwffue
oc skalcke, som siide dog paa bencke [s 3 b] mett
wor kieriste naadige herre kongelige maiestatt att
raade oc regere, rette oc dømme, ligerwiiss som er-
lige oc drwge mend. 25

Att forbiwde bisper sijn tijende, prester bode offijr

oc tijende, oc anden rettighed, een partt mod scrifft
oc skiel, oc een partt mod gamble oc ny beseglede
priilegier oc frjhed, mod landtz seed oc gammill
wedtaghen low, ligerwiiss som euangelium oc scriff-
5 ten schulde oss forbiwde att holde oc bruge seed-
waanlig wedtecktt, oc then synderlige som aff scrifft
oc skiel haffuer stortt biistand, oc aldelis inhet
modstand.

Att fordømme barne dob, bønn oc begang for
10 christne siele, oc fordi bestorme skersjld, desligest
att fordømme helgens ære oc anrob, oc negte the-
nom att være ij himmeriigis riige, oc att foragte
theris altere, tempill, belede, böger, lærdom, weds-
skyld, oc huess anden ære thenom giøris Gud till
15 loff aff then menige christen kircke. [s 4 a]

Att negte mennischins frj willie ij giørinde oc
ladinde, oc siige att Gud er een orsage oc een wjär-
ckere till altt thet som syndelige giøris, dog altt gott
er hans rette werck, oc altt ontt hans retferdige til-
20 ladilse.

Att ther er inhet forskiell paa kircker oc raadhwss,
paa torg oc kirkegaard, paa korss oc kag, oc mett faa
ord paa wiigd oc wwiigd, paa helligt oc whelligt.

Att paffuedømme, biscopsdømme, prestewielse
25 oc embede, closterleffnett, kyskhedtz løffte, oc andre
børlige embede, oc gudeliige skick ij then hellige
kircke, ere skrømptt, antichristelige paafwnd, oc een
fortackt reffuegrijmme.

Att berøffue oc tage fra wiigde tempill oc hellige
30 stæder, kalck, diisk, hellidoms kar, oc andre clen-
dier, ther till mett wiigde messe kleder, oc altere
kleder, oc anden qwemhed, som hør till Gudtz tie-

nistis ophold oc brugilse, oc giøre folck wiise icke
[s4b] wäre synd att bruge oc forwandle desse ting
till anden leeglig, werdslig oc syndig handell.

Att føre thet høgmectige, høgwerdige, oc wbe-
grijbelige naadefulde sacramente Jesu Christi legom-
me ij wijns oc brødz fantzwn wdi twjyll oc trette,
mange eenfoldige folck paa then ene siide, hoffmo-
dige oc strage halße paa then anden siide till eett
stoertt oc wopretteligg fald. 5

Oc mett thet kortiste att forstøre iblantt christett
folck, herrer oc wndersotte, hustrw oc bonde, fader
oc sønn, moder oc dotter, hwsbonde oc swend, hu-
strw oc pijge, wertt oc gest, nabo oc gienbo, att for-
støre som sagtt er, fred oc kierlighed, tro oc loffue,
oc forspijlde eendrectighed oc enighedtz samfwnd 15
eblantt alle desse forberørde, saa att the huerckin
sette tro eller loffue till huer andre.

Ere desse stöcke lærdom, nw kortelige sagde oc
fortalde Gudtz ord oc then hellige [tia] scrifftt,
tha maa wij tillstaa oc bekiende att scrifften ij thenne 20
tiid predickis oc læris, nar thet som nw er kortelige
bescreffuet, oc mögett andett hoffmod, skalched,
oc wrenighed (ther mett faa ord kand icke bescriff-
uis) ij thenne tiid predickis icke alsomeniste, somptt
paa eett sted, oc sompt paa eett andett, men oc saa 25
scrifuis wdi böger, oc forsendis offuer all werden.

Jeg taler nw inthet om the wlempelige oc wbe-
qwemme ord mett huilcke the beklaffe oc platzeere
keijserlige maiestatt, oc andre christne konger oc
Furster, fordi the wele icke haffue att giøre mett 30
thenne wchristelige oc wfordraffuelige handell, nar
thet bør seg een anden tiid.

Oc dog att alle desse forneffnde article ere whørlige støcker oc wbørlige, haffde wij end tha formercktt noghen god frucktt aff sliig predicken, tha motte wij end tro oc bekiede, att samme predicken haffde 5 [t1b] værett aff Gud, thet store mijsbrug till straff som værett haffuer eblantt thet menige klerckerij.

Oc offuer allt haffde the aldrig anammett nogre ij theris handell oc samfwnd, wden thenom som wore erlige, fromme, dygdelige oc drabelige mend, 10 aff sind, raad, mandom, astadighed, oc stor forfaring, eller wore the oc bleffne sliige mend siiden the komme ij handelin, tha motte mand tro oc meene att thet gantsche spjyll regeredis aff Gud.

Men nw anamme the sliigtt folck, att the daglige 15 befindis wdi möghen wnøttighed, oc ij huoredanne the ere, aagerkarle, horkarle, daablere, dranckere, mandrabere, røffuere, siøtiwffue, skattere oc plaggere, kwnne thenne røsst afflade, oc siige seg att wäre god euangelisch, oc kwnne ther till mett spotte 20 oc skiede Paffuen, Cardinaler, Bisper, Prester oc Mwncke, Messer, sang, lesning, wiigd wand, kappe [t2a] krone oc smørie, tha ere the strax gode chri- sten oc drabelige mend, euangelij forførdere, trøst, oc biistandere. Oc huad ere dog sliige bespottere oc 25 swermere andett end een orsage ther till att euangelium scall iw meer oc meer foragtis. Oc nar thet hellige euangelium er plantett mett ydmyghed, tol- modighed, sagtmodighed, spagferdighed, kierlighed, kyskhed oc reenhed, oc mett andre tucktige oc dyg- 30 delige wilkaar, tha kand ieg icke forstaa, huore thet scall fordis oc formeiris mett andre wilkaar end thet begyntt oc plantett er. Som euangelium lyder

eett gott budschaff, oc er syndtz forladilse, oc salighedtz tillsaffen, mett wilkaar, saa formercke wij att samme salighedtz tillsaffen er bestandig aff gode wilkaar, oc forargelig aff onde wilkaar.

Huar som findis icke fordi forbenemffnde dygder 5
oc wilkaar ther haffue planthet [t 2 b] thet hellige euangelium, men hoffmod, wlydilse, wtolmodighed, mytterij, oprør, had, affwijnd, spott, skentzsill, bagtall, haardhed, fortredenhed, oc straghed, oc møghen anden wdygd mett beswæring oc forbaand, till all 10 Gudtz fortørnilse, ther er icke euangelium som er een sand Gudtz handell. Men ther findis een forgiiftig mænge oc forblenning som er een rett heluedis handell, ther icke hør till Gudtz oc salighedtz riige, men till heluedis weldige tijrannij, wnder ewig 15 fordømmilse.

Haffde wij fordi som ij forstand ere groffue formercktt att giiffté mend haffde bleffuett aff thenne lærdom dess ydermere dandess, mijlde, dygdelige, 20 oc gode emod theris hustrwuer, oc att qwinner haffde bleffuett meer lydige oc wnderdanige, meer høffwische, sparsomme oc bluge, oc huar herrene haffde befwindett theris swenne meer trofaste, meere lydige, 25 oc ij alle maade forbædrede. Haffde wij des[t 3 a.]ligest befwindett att møllere, skreddere, oc guldsmeder nw mijndre staale end tillforne, oc att andre embedtz mend giorde theris handewerck mett større fliitt oc wellwillighed, kiøbmend oc kremmere wdi større sandhed, oc mijndre swrfittighed, gieldere meer retsindige att betale, giemmere meer trofaste 30 att faa oc antworde fra seg ther thenom er fangett till tror hand, wenner wdi større fromhed. Haffde

oc saa herrer oc furster, borgemestere oc raad formerckt borgere oc wndersotte meer lydige, scholemestere theris discipole meer sindige, att lære oc regere, raade oc styre, haffde wij sliig frukt formerckt oc fornwmmett, tha motte wij tro, att sliig lerdom wore wdsprwnghen aff then hellian.

Men nw befindis andett end ieg ænthen taar scriffue,
eller gierne wilde, huar fore ieg will paa thenne tiid
møgett gaa forbij, till saa lenge ieg ydermere trengis
10 [t3b] mett sliige wchristelige böger oc scriffuile.
Will oc noghen siige, att euangelium scall ther fore
icke forsømmis eller foracktis att mange ere skalcke
oc draffwels folck som seg ther wdaff berømme,
thet samme siige wij oc saa att christendommen som
15 værett haffuer ij mange hwndrede aar, scall ther
fore icke bespottis, forstørnis, eller omkuldcastis, att
mange haffue værett, oc ere onde christen.

Synd oc ondscaff schule wij figte emod, oc icke
mod christendoms sætt oc skick, agtt oc ære. Scall
20 nogett forbædris wdi seeder oc leffnett, oc forwandlis
wdi sætt oc skick, tha scall thet skee aff theris
embetz magtt, bestandige raad oc samtycke som
ere forstandere oc statholdere ij then hellige kircke
paa Gudtz wegne, eller oc saa aff mange lærde oc
25 gode mendtz samburde raad, oc wiise tycke, oc thet
scall skee mett lempe, saa att inhet afflagdis, før
end nogett bædre wore rede for handen [t4a] att
indsette ij samme sted.

Men nw anhæffue somme thenne handell mett
30 saa stor hast oc faashed, ligerwiiss som the kwnne
strax giøre een ny werden. Inghen ting er thenom
till maade, oc fordi laste the alting, Sætt oc skick,

kirckins embede oc wijelse, messe, chrisme, krone, sang, tempell, belede, kleder, scholer, ceremonier, lærdom, oc bogelige konster, men wij see dog inghen anden hellighed være kommen ij theris sted.

Aldrig stod werden saa well, icke scall hwn heller her effter, wdi saa gode skick oc pynte, att ther scall iw nogett findis som haffuer forbædring behoff. Mett somme stöcker scall mand see igienom fijngre, oc mange offuer see, for eenfoldige mennischirs skrøbelighed. The ting mett huilcke icke bør att offuersees, schule ænthen fordragis, om the icke kwnne raadis bod wden schadelig fare, eller oc mett konst oc sædelighed affleggis oc forbædris. [t4b] Inghen ting kand forbædris bode hasteliige oc well.

Fræmdelis siiger Malmøss bog, att paffuen oc hans scrifft haffuer møgett budett om Messen, men platt inthet om Gudtz ord. Thette er nw sagtt icke aldene aff had oc nag forwden altt skiell oc sandhed, men oc saa aff stor wanwittighed. Saa tale nw mange ij thenne tiid som Gudtz ord haffde aldrig hafftt no-gre besørgere ij then hellige kircke, wden thenom ther nw berømme seg aff Gudtz ord, dog att the wnder thet ord handle een stor partt aff antichristi ord.

Haffuer icke Paffuen budett oc befalett att pre-dicke Gudtz ord, huore ere wij tha bleffuen christett folck ij alle desse land som ligge norden oc westen for thet mijddell haff? Alle the hellige mend som haffue mett predicken, lærdom, ierteghen oc gode exempill omkring wend, till Jesu Christi tro oc kwndschaff, Hispanien, [via] Franckeriige, Enge-land, Scotland oc all Tydtzsche twnge, Danmarck,

Suerige, Norge, Wngerin, Pommerin oc alle andre land, tha wore the wdsende aff then Romere bisp som nw kaldis Paffue, ther Luther oc saa tillstaar wdi een bog hand scriffuer mod sijne anabaptister,
5 huar hand straffer oc bespotter alle thenom som Paffuen till had oc foragtt forwandlett haffue sacramentt, predickin, preste embede. Oc siiger hand saa, Schule wij altt thet forwandle som er wdaff Paffuen, tha maa wij huerckin siige messe, eller
10 predicke, eller bruge noghen scrifft, nar wij haffue wdaff Paffuen bode scrifft, oc lerdom, prestedom, oc predicke embede, oc huess anden ære oc agtt christendommen er bestandig wdaff. Men huore wij løne ther fore mange hellige martijribus oc gode
15 mend, som haffue siidett ij thet Romere sæde, [vib] thet ansee Gud, oc hæmfne nar thet bør seg.

Boghen siiger att Paffuen biwder inthet om Gudtz ord, hwn siiger liige som hwn er wiiss giortt aff sijne mestere, fordi hwn er blind oc wanwittig, tha
20 seer hwn icke meer end the wele, oc liwger saa møgett thenom løster. Oc dog ieg motte møgett scriffue oc bewiise wdaff kirckins bøger om Gudtz ord, huar tiiden kwnne tillrecke, men fordi eett sted er nock paa thenne tiid, tha will ieg thet her
25 indscriffue. Saa finder ieg screffuett wdi Decretalium bog ij then titell som kaldis De officio iudicis ordinarij oc ij thet xv. capitell, som heder inter cetera. I blantt andre ting (siiger texten) som høre till chri-
sten folckis salighed, tha wiides well, att Gudtz
30 ordtz føde er storlige aff nød, fordi ligerwiiss som kroppin fødis aff legomlig spiisning, saa fødis oc sielen aff aandelig spiisning, nar mennischin icke

De officio
iudi. ordi. ca.
inter cetera.

leffuer [v 2 a] aff eniste brød, men aff thet gantsche ord som aff Gudtz mwnd wdgaard. Oc nar thet offte skeer att bisperne for theris attskillige bekwmring eller kranched, eller wfred, eller for andre orsager (paa thet wij schule icke siige wiisdoms mijsbreck 5 ther er ij alle maade fordømmeligt, oc maa her effter ingelwnde fordragis) kwnne icke selffue være ledige att spiise folck mett Gudtz ord, oc besynderliige wdi store oc wiide stiigtt, tha forsyne oc skicke wij mett eett almijndigtt sætt, att bisperne schule 10 tilltage seg nogre dwuelige mend ther kwnne frukt-sommelige forfølge predicke embedett, oc ere drabelige bode ij gierning oc tale, som kwnne paa theris wegne, mett exemplill oc tale forbygge ij lærdoms wiiss (nar the selffue icke kwnne) the folck som the- 15 nom ere befalede att fljættelige søger oc besørge. Huilcke lærde mend, the schule oc saa forsee oc be-[v 2 b] 20 sørge huess the behøffue till erligt ophold, att the for armod skyld, schule icke nødis att falde fra thet som begyntt er, oc fordi biwde wij att ther till schule skickis dwuelige mend, bode ij Domkircker oc andre huar søgning oc forsambling er, ther bisperne kwnne haffue oc bruge for methielpere, icke alsomeniste ij predicke embedett, men oc saa till att høre scriftemaall, oc sette penitentze, oc giøre andett 25 som hør till siele tarff oc salighed. Ehwo som thette forsømmer att fuldkomme, tha scall hand ther fore haardelige straffis.

Mwnne icke thette wäre eett merckeligg bud om Gudtz ord wdi Paffuens bøger, huar sliige findis 30 mange, oc thet giffue Gud att bisperne haffde thette aldrig forsømmet, tha haffde desse ny predicanter

aldrig bleffuett saa myndige som the nw ere. Icke haffde heller thenne orsage the nw finge aff bispernes forsømmilse noghen tiid bleffuett saa stor. Wdaff theris forsømmilse som [v 3 a] forstandere værett
 5 haffue, ere alle kietterij oprwnden oc wdsprwnghen. Oc fordi att mange kiettere kwnne icke naa prelaternis statt, werdighed, oc herlighed, tha haffue the tilltagett seg theris embede, prelaterne till stor foragt. Oc fordi the haffue thet giortt, icke wdi noger
 10 retsindig mening men aff hoffmod oc statgjirighed, tha tillsteder wor herre att the falde aff eett kietterij oc wdi eett andett.

Om sacramenthen oc theris brugilse.

Ca. ix.

15 Huess snack oc tale then Malmøss bog haffuer om sacramenthen oc theris handell lader ieg nw paa thenne tiid betæmme, nar gamble christendoms raad, oc andre hellige mend haffue møgett talett om oc emod the sacramentt som kiettere bode giffue oc
 20 bruge, oc sønderlige om theris dob oc penitentze.

Att the haffue sacramenters sandhed oc wisshed, om the ellers bruge sacramentelige [v 3 b] ord rettelige som børligt er haffuer ieg inthe twijll, men om the hente aff theris sacramenters brug noghen fructt,
 25 haffuer ieg eett stortt twijll, nar ordett er ther till icke nock, wden thet haffuer biistand aff een retsindig tro, een sand kierlighed oc brugis wnder een christen enighed oc lydilse som giffuer deelactighed wdi then menige christen kirckis samfwnd, forwden huilckin
 30 ther findis huerckin retferdighed eller salighed.

Thenne Malmøss bog will siige, att sacramentt
ere icke flere end tw, dog hwn kwnne thet bæder
bestaa, nar hwn sagde att wij haffde inthet sacra-
mentt, fordi thette ord sacramentt wdi sliig mening,
att thet scall være eett naadeligtt teghen, findis icke 5
wdi then gantsche scrifft.

Scall fordi inghen lærdom anammis eller haffue
magtt, wden effter scrifftens bare oc klare lydilse,
tha beholde wij inghe sacramentt, huerckin eett eller
tw, end [v 4 a] sije siw, men thenom bør dog saa att 10
tale oc scriffue, som ænthen ere fulde aff wijn, eller
oc forbiistrede aff dwlhed oc daarschaff.

Ther Luther begynte først att røre thenne trette,
tha sagde hand att kirckins sacramentt wore try,
fordi hand paa then tiid tillstod, att wederkiendilse 15
som kaldis penitentze war eett heeltt sacramentt.
Men siiden hand begynte att negte scrifftemaall, som
er een partt aff wederkiendilse, tha sagde hand att
sacramenthen ere halffredie, paa thet siiste war thet
hanwm icke nock, oc fordi ther hand haffde all we-
derkiendilse forstørett aff then hellige kircke, wnder 20
thet skjyn, att wij schulde meene oss att giøre Gud
fyldist mett henne for wore synder, ther ingelwnde
kand skee, tha sagde hand att wij haffde icke fleer
end tw sacramentt. Saa er een stor partt aff Luthers
handell icke andett end tillstand oc modsaffen, nar 25
the stwndwm siige ija, oc atter strax neij [v 4 b] wdi
the samme stöcke lærdom.

Wdi een bog som kaldis De potestate pape siiger
hand saa, talindis om sacramenthen, Wdi alle kir- 30
cker findis eett oc thet samme dob, thet samme al-
terins sacramentt, then samme færmilse, thet samme

Gudtz ord, thet samme prestedømme, the samme wederkiendilsis, chrijsmis, æchtestatz oc alle sacramente. Men her emod siiger hand saa, The siw sacramente schule negtis, wdi een anden bog kal-
5 dett, De captiuitate babylonica. Wdi samme bog siiger hand fræmdelis saa, Gudtz kirckis sacramente ere try, Dob, alterins sacramentt oc wederkiendilse. Men ther samme sted atter saa, Schule wij krappe-
lige tale, tha haffuer Gudtz kircke icke wden twenne
10 sacramentt, dob, oc brød. Først siiger hand att sacramentene ere siw, ther nest trij, oc paa thet siiste tw, oc emod alle desse tillstand, siiger hand dog eett sted wdi thet Babylonische fengsill saa, [x 1 a] Ther som ieg scall tale effter scrifftens mening, tha
15 findis icke wden eett sacramentt. Huar wdaff wij formercke kwnne att theris tale oc lærdom er huer-
cken wiss eller astadig, oc ther till mett fremførir hand forwden all beschede oc forskiell, ther er een retsindig wnderschede wdi all merckelig handell
20 som ij forklarings wiiss scall forstandelige wdleggis.

Mwnne thet icke fordi være wissere oc tryggere att tale mett then gamble christen kircke, oc saa siige mett henne, kirckins sacramentt ere siw, men the try ere wdaff nød, som ere dob, alterins sacra-
25 mentt, oc wederkiendilse, oc the andre fijre som ere færmilse, wijelse, chrijsme, oc æchtestatt, ere icke wdaff nød. The første trij siigis fordi att være aff nøden, att thenom forwden bliffuer inghen salig, men the andre fijre forwden bliffuer mange salige.
30 Att saa tale som sagtt er, mwnne icke [x 1 b] thet være bode tryggere oc wissere, end att tale først mett ny oc wforstandelige ord, oc siiden fræm oc

tilbage, hijd oc dijd forwden all wished? huar wdaff folck icke lære att tro, men att twijle.

Huess samme Malmøs bog taler om dobs mercilse, er icke hennis wiisdom, eller paafwnd, men christendoms gamble lærdom. Men att hwn siiger sacramentene inthet wíjrcke mett noghen krafft⁵, men aldene att være eett teghen, ther mercker naade, oc wíjrcker dog inghen anden synderlig krafft eller naade, thet siiger hwn icke alsomeniste emod christendoms tro oc lærdom, men oc saa emod the-¹⁰ ris eghen mestere Morthen Luther ther wdi thet stöcke mening, haffuer nw fangett eett andett sind. Saa scriffuer hand nw wdi eett breff till koningen aff Engel land, The sacramenters swermere (siiger hand) schule forhaanis oc foragtis, som haffue oc¹⁵ bruge sacramentt for wd[x 2 a]uortis teghen, huar mett christett folck scall tegnis, som faar mett røtt blege. Oc ij then bog som kaldis Liber visitacionis scriffuer hand saa, Dob er icke aldene boren eett teghen, men thet oc saa raader, liister, oc skynder²⁰ thenom som haffue lawalder till penitentze, fordi anger, sorg, oc græmmilse for synder betegnis mett mandob. Wdi een anden bog om dob siiger hand saa, Dob tillgiffuer oc affsletter alle synder. Att hand haffuer sliig mening alffuarlige om sacramenters²⁵ krafft formerckis ydermere aff een predicken som hand kalder De preparacione ad mortem, huar hand saa taler: Then som dør scall storlige agte sacramentene, oc ære thenom, gladelige oc tryggelige forlade oc fortrøste seg till thenom, oc saa offuer-³⁰ weije thenom mod synden, døden, oc heluede, att sacramentene thenom wijtt offuergaa, oc mögett meer

scall hand tencke paa sacra[x 2 b]mentene oc theris krafitt, end paa sijne synder. Saa kwnne wij her wd-aff formercke huore desse ny lærere oc theris mestere tale stwndwm till, oc stwndwm fra, stwndwm s fræm, oc stwndwm till bage, oc nar the haffue seg tha lenge tröcktt mett nydictede ord, swencke oc fwnd, paa thet siiste nar the kwnne icke lenger fly oc rømme for sandhed, saa drager theris snack dog wd paa samme handell.

- 10 Wdi een bog som kaldis Messens afflegge, siiger Luther saa, Thet som skickis oc settis for wden Gudtz ord, thet skickis icke aff kirckin, men aff Satane forsambling wnder kirckins namffn. Mett huad dierffhed fordi kalde ij the ting sacramentt som
- 15 Gud ij scriftten icke kalder sacramentt. Men her scriffuer hand twertt emod, saa siigindis ij then anden bog mod Carolstadium, Thu siele mørdere, (siiger hand till Carolstadium) oc syndige [x 3 a] aand, wij bekiende att Gud icke sagde sacramentoe oc icke
- 20 heller bød att the schulde kaldis sacramentt. Men sig oss twertt emod, huar hand forbød att the motte icke saa kaldis. Huem haffuer fordi giiffuett teg magtt thet att forbiwde, som Gud icke selff forbudett haffuer? Huad om thw æst her wredelig, nar thw ther
- 25 wdaff giør een stor synd, huar Gud giør inghen synd.

Om nogre aff then christen kirckis retsijndige lærefædre saa emod sagde hwer andre eller seg selffue, tha motte Luther mett gott skiell tale oc scriffue een partt aff thet hand nw taler oc scriffuer mett stortt 30 wskiell.

Nar som helst hand scriffuer mod then christen kircke tha bruger hand bewiisning aff gamble for-

dømde kietterij, men nar hand scriffuer emod andre kiettere sijne liige, tha bruger hand be[x 3 b]wiisning aff then gamble christen kirckis lærdom oc fundamett. Om thet er fordi een tryg oc seekiør ting att opsette sijn salighed hoss then som er saa hall, oc ther blæss hijtt oc kaltt aff een mwnd, giffuer ieg att besinde alle thenom, som ere wdaff eett rettsindigtt skiel, oc begaffuede mett eett christeligt forstand. Men som sacramentt haffue icke dess mijndre magtt oc krafft wdi then hellige christen kircke, att kiettere christendoms obenbare fiender thenom spotte oc foragte, saa blissue the dog sacramentt som the ij sandhed ere, nar alle kiettere haffue ænthen fangett een sand wederkiendilse, eller oc een børlig straff.

5

10

15

Om æchteschaff oc æchteschaffs handell.

Ca. x.

Huess thenne Malmøs bog scriffuer om æchteschaff, er giortt wdi sliig mening att prester oc mwncke, schule maa giiffté [x 4 a] seg effter thenne dag, huad heller Gud will eller ejt. Thij nødis ieg till att strecke thette suar nogett wiidere, end ellers behoff giordis, att ieg mijn mening wdi thenne ny æchteschaffs handell kand oc saa giissue tilkiende.

The som wele giiffté prester, berøre oc fortellie mange stæder aff scrifften som erlige oc yndelige lyde om æchteschaffs statt, oc benemfne mange hellige patriarcher oc propheter, apostele oc bisper, som ij theris tiid wore giiffté, ligerwiiss som nogre aff christendoms lærefædre ænthen wille platzere æchte-

20

30

schaffs statt, eller oc beklaffe alle the helghen, som ænthen nw giifte ere, eller ij gammill tiid giifte wore. Nw trette wij icke ther om ij then hellige kircke, om æchteschaff scall være erligt or werligt,
5 børligt or wbørligt, sømmeligt or wsømmeligt, nar wij thet alle wijde, att som æchteschaff er eett guddommeligt or christeligt skick, saa [x 4b] er thet oc saa møgett erligt, oc ther till mett, bode sømmeligt or børligt.

- 10 The kettere sanctus Paulus omtaler hoss Timotheum, Marcion, Mantes oc theris tilhengere, sagde att æchteschaff war een fordømmelig ting, oc war fordi inghen mand sømmeligt, erligt, eller børligt, huilckett inghen christen mand haffuer noghen tiid
15 sagtt, oc huerckin will eller maa thet heller noghen her effter siige eller forsware.

Men ther paa støder thenne trette om æchteschaff, om noghen mand motte mett iett oc løffte saa forpligte seg, att hand schulde alle dage wäre hustrw
20 oc æchteschaff wbewarett, oc ther som sliig forplictilse bleff giortt, om noger burde samme forplictilse att holle eller ej.

Then som will fordi bewiise att prester maa giifte seg, først schall hand bewiise mett scriffthen, att in-
25 ghen motte huerckin hende eller giøre sliigtt løffte, ther mett scall hand mett scriffthen oc saa bewiise, att samme lyfste maa ryggis [y 1a] oc igienkaldis silden thet er giortt. Nar thet bliffuer fordi giortt mett scrifft oc skiel, tha scall inghen emod tale presters
30 giifftermaall, ej heller emod scriffue, eller thet ij nogher maade formeene.

Oc om thette støcke handell att tale forwden allt

skrømptt, oc forwden noger fortacktt mening, tha scall wiidis, huore thet værett haffuer fra begyndilsen.

Wdi the hellige apostolorum tiid, som wore største parthen giifste, tha bleffue giifste mend oc saa bisper, prester, oc diaconer, om the ellers wore gode mend, drabelige oc dwuelige aff lærdom, klogschaff, fromhed, oc andre gode merckelige wilkaar, som i. Timo. iii. sanctus Paulus bescriffuer till sijn discipell Timotheum. Men bleffue nogre wgiifte mend bisper eller prester, tha bleffue the siiden fræmdelis wgiifte. 10

Desse twenne stöcker bewiisis mett the hellige apostolorum egne skicke, som kaldis Canones apostolorum.

[y1b] Thet første wdi then siette regill, fordi att nogre giiftemend, ther the wore først bleffuen chri- 15 sten, oc siiden prester oc bisper, meente the wäre gudeligt att offuergiiffue hustruwen, dog thet war meer farligt end gudeligt. Oc fordi gjorde the hellige apostele mod thenne mening sliigtt eett skick, oc sagde, Een prest eller een bisp scall ingelwnde 20 offuergiiffue sijn hustrw wnder gudelighedtz skijn, huess hand thet gjør, scall hand settis ij band, men bliffuer hand warafftig ij samme mening, tha scall hand settis aff sith embede. Mett thenne regell wele nw mange ij thenne tiid bewiise prestgiifste wäre 25 sømmelig, ther wij læse maa wdi een bog, screffuen om sliig handell som tilleggis Christieren Skrock, huar møgett er tilhobe skrockett wden rett sind oc skiel, oc wden lempe oc forstand. Huar noghen anden haffde saa screffuet mod thenom, haffde thet 30 wden twijll værett holdett oc agthet for sophiste werck, [y2a] fordi hand mengher tilsammen sand-

hed oc løghen, som then ther icke santzer huad hand
siige scall, oc eij heller besinder huad till forne sagt
er, men slar tilhobe altt thet som mett will, oc lader
thenom saa forliigis, huore the best kwnne. Saa bør
5 thenom att scriffue ther wele sønderbryde altt thet
som krogett er, oc inghen ting rette eller forbædre.
Thet andett støcke, att wgiiffte mend som bleffue
prester oc bisper giiffte seg icke siiden, bewiisis aff
then xxvij regell, ther saa lyder, Wgiiffte mend som
10 fræmdragis blantt klerckerij, thenom biwde wij att
giiffte seg om the wele, men dog alsomeniste læsere
oc sangere. Om thenne regell taler Skrock platt in-
thet, ther hanwm burde dog att giøre, nar hand wille
endelige siige sijn mening paa saa drabeligtt eett
15 støcke lerdom.

Aff desse twenne regle kwnne wij nw formercke
huilcke prester som wore giiffte, oc huilcke [y 2 b]
wgiiffte fra begyndilsen. The som preste embedett
fantt wdi æchteschaff, the bleffue saa fræmdelis giiffte.
20 Men fantt embedett noghen som war wgiiftt, tha
bleff hand oc saa wgiifftt, aldrig kand noghen an-
dett bewiise, effter mijn mening, huess andett kand
bewiisis, mett scrifft oc skuell, tha lader ieg meg oc
saa gierne anderledis wnderwiise. Ehwo som will
25 fordi thette rygge oc tilbage driftue, hand scall mett
scrifftten bewiise, att the hellige apostele huerckin
haffue giortt eller motte giøre slig sætt oc skick. Oc
nar thet er bewiist att een anden paffue end the hel-
lige apostele haffue bwndett samme baand, aff sith
30 egett sind oc tycke, tha wele wij rwndelige tillstaa
att een anden paffue maa løse samme baand for tiidtz
lejighed, oc mange mennischirs skrøbelighed.

Nw siige desse ny euangelister fræmdelis, att thet
raad som war holdett wdi Nicea stad, haffde for-
rammet eett forbud paa presters giifftermaall. Men
samme forbud forwende een hellig Abbett hed Pa-
phnutius, som sagde att [y 3a] thet war icke rette-
lige besindett, fordi (sagde hand) thet er een hellig
kyskhed, att leffue wdi eett reentt æchteschaff.
5

Een partt wdi thenne fortelling er sandelige sagtt,
oc een partt er sandelige liwgett. Før end thet raad
war noghen tiid holdett ijc aar effter christendom-
men begyntt war, tha giiftedis ther inghe wgiifte
prester, men offte wduoldis oc wiigdis giifte mend
till prester, nar the ellers wore wdaff andre gode
wilkaar.

Men for then store orsage oc ledighed, som the
wgiifte prester wore wdi, till att giøre theris em-
bede fyldist, tha wille samme raad forrammet eett
forbud mod the giifte prester, saa att the schulde
wære theris hustrwuer wbewaarede, som the haffde
før end the wiigdis till prester, oc icke wäre mett
thenom wdi sengeligg samfwnd. Oc meente samme
raad the hustrwuer som the haffde seg tagett før end
the bleffue wduolde till bisper, prester, diaconer, oc
subdiaconer, fordi forbudett [y 3b] lyder paa alle
desse som nw fortalte ere, som Tripartita historia
klarlige siiger, oc ther staar wdi Decretorum bog
xxxii . distinc . ca. Nicea sijnodus.

Oc then seed wdi then hellige kircke, att giifte
mend motte worde prester, nar the ellers wore dwue-
lige mend aff andre gode wilkaar, war holden ind-

Pelagius. till saa lenge Pelagius bleff Paffue wdi Rom, som
Gregorius. Gregorium, wdi huess tiid

som somme meene thet bleff skickett, oc nogett nær wedtagett offuer all werden, att inghe schulde siiden worde prester wden wgiiffte mend.

Men then Gretzsche kircke wille dog icke thette
5 skick anamme, oc fordi beholde the end nw then
gamble seed, saa att giiffte lärde mend maa bliffue
bisper, prester, diaconer, om saa er att the finge
theris hustrw een iomfrw, oc hwn er theris eniste
hustrw, thet er att the haffde inghen anden hustrw,
10 huerckin før eller siiden. Oc thette wilkaar war ther
hoss, oc er oc saa [y4a] paa thenne dag iblantt the
Gretzsche prester, att leffde presten lenger end hus-
trwuuen, tha schulde hand aldrig giiftis igien, men
bliffue wgiiftt, oc leffde hustrwuuen lenger end pre-
15 sthen, tha schulde hwn oc saa siide wgiiftt, oc aldrig
giiftis meer.

Saa haffuer fordi kirckin alle dage indtill Pelagium
oc Gregorium, hafft bode giiffte prester oc wgiiffte,
giiffte som prestedømmett fantt giiffte, wgiiffte som
20 prestedømmett fantt wgiiffte.

Oc fordi motte aldrig prester giiffte seg siiden the
hellige apostele wore till her paa iorden, om the
wore wgiiffte, eller oc bleffue wgiiffte, siiden theris
første oc eniste hustrw døde oc affgick.

25 Thi er thet icke noger Paffuis bud, att prester maa
seg icke giiffte, men att giiffte mend maa icke worde
prester. Oc fordi giøre the paffuen stortt wrett, nar
the thet siige hanwm oppaa, som er huerckin [y4b]
santt eller bewiisligtt, ther gantsche ijde staar the-
30 nom besynderliige, som wele agtis for drabelige
mend.

Thet kiende Gud att ieg scriffuer icke her nogett

witterlige emod sandhed, thet er, ieg wed icke andett wäre santt end thet ieg scriffuer, kand meg noghen andett bewiise, ænthen mett scrifft eller skuell, eller christelige historier, tha will ieg gierne wiige, oc tilbage drage thenne mijn mening, bode mett hand oc mwnd. Att Lutheraner benemffne wdi theris böger mange bisper oc prester som wore giiffte, 5
oc nogre merckelige bisper oc paffuer som wore prestebören aff ægte oc rette, staar ieg well till att wäre santt, men ther aff kand dog icke andett be-
wiisis, end att bisper oc prester wore giiffte, før end the bleffue ænthen bisper eller prester. Men att wgiiffte 10
prester haffue giifft seg siiden the wdkaaredis till preste embedett, kand ther mett [zia] icke bewiisis.
Fordi som the wiise oc forfarne siige, thet findis 15
aldrig siiden apostelene ere affgangene wäre skeed,
att noger prest som war eller bleeff wgiiffit, haffuer
siiden giifft seg.

Icke war thet heller foregiffuett wdi Nicea raad, 20
att prester schulde icke giiftis, nar thet formerckis
aff eett andett raad som war tillforne holdett wdi
Ancjra stad som ligger ij Galatia, huore prester
motte tillforne icke heller giifft seg. Saa finder ieg
screffuett ij thet niende capittell wdi samme Ancj-
rani Raadtz samburde sätt oc skick, The som skic- 25
kes oc wijess till tienere som kaldis Diaconer, er
thet saa att the mett forord siige ij theris wijelse, att
the wele seg giifft, fordi the kwnne icke wäre
wgiiffte. Tage the siiden hustrw, tha schule the dog
bliffue hoss sith embede oc bruge thet, fordi att 30
bispen haffuer offuerseett mett thenom. Men the som
tiendis [zib] toge wijelse wden forord, the haffue

loffuett kyskhed, oc fordi maa the icke bruge embedett, om the siiden tage seg hustrw.

Nw fræmdelis før end ieg meer her omtaler, saa besinder ieg att huess skiørleffnett oc bolerij ther

5 nw saare foragter oc beschemmer thet menige klerckerij komme ingelwnde aff desse skick oc sætt, som ere ænthen giorde aff the hellige apostele, att wgiiffste prester motte icke giiftis, eller oc saa aff nogre paffuer, att giifftis mend motte icke worde prester.

10 Men ther wdaff kommer then gantsche orsage, att prester nw tagis, lockis, oc kiøbis till thet werdige embede oc icke kaaris, nar prestedømme nw icke agtis oc ansees for eett embede som thet ij sandhed er, men for een statt oc werdighed, huar hoss

15 ther henger agtt oc ære, oc eett profiteligg ophold, oc for then sag nøde wij oss ind wdi thet werdige embede, ænthen mett bønn tieniste eller penninge, fordi wij [z 2 a] ansees offte aff prelaterne, icke for dygd oc fromhed, men meer for willie oc wenschaff,

20 oc huerckin wij eller prelaterne rettelige besinde huad embedett tilhør oc børliggt er, men alsomeniste att wij kwnne thet nyde, eett erliggt ophold, oc eett liiffs brød. Thette er tha icke sagtt wdi sliig mening, att bisperne maa icke fræmdrage theris willige oc

25 tro tienere till thet hellige embede, oc fræmdelis till kirckins län oc rente, men att the schule thenom icke ansee eniste for theris tieniste skyld, men for theris godhed oc fromhed, oc for thet haab ther till er, att the kwnne giøre gaffen oc frucktt wdi theris

30 embede. Oc fordi nar the haffue nogre nøttige oc willige tienere, som tiene dog icke till preste embede, thenom schule the heller giiffue kleder oc lønn,

end forholde thenom paa nogett haab till rente eller preste embede. Nar wij fordi som schule worde [z 2 b] prester, icke andett ansee end ære oc agtt, fordeell oc forsyn, tha beholde wij bode then brøst oc mœghen anden, siiden wij ere bleffne prester som wij tillforne haffde.

Men huar som wij wduoldis aff bisperne mett beschede oc forskiell, tha wduoldis wij mett the alderbeste wilkaar, nar the schulde tha icke aldene ansee, alder, fromhed, rwndhed, spagferdighed, wiisdom, lærdom, sparsomhed, oc andre gode wilkaar, men oc saa reenhed oc kyskhed.

Thi er ther icke haab till noghen forbædring mod thenne brøst som er skiørleffnett oc bolerij, før end sancti Pauli bud om bisper oc prester till sijn disci-

i. Timo. iij. pell Timotheum brugis oc holdis paa thet ny wdi then hellige kircke. Oc nar prester wdkaaris effter samme bud oc befaling, tha faa wij bode kyske prester oc gode. Saa scriffuer hand wdi første sendebreff till Timotheum oc tredie capitell, Oc fordi bør een bisp att være forwden [z 3 a] hoffuett last, een hustrwues mand, woghen, ædrug, sagtmodig, rwnd mett gæst, oc gangende, qwem till att lære fra seg, icke wijndranckere, icke daare, icke fiighen wdi noger surfittig handell, men retferdig, langtt fra daarschaff, oc langtt fra gjrighed, som er een god forstandere ij sith hwss, ther haffuer sijne boren wdi lydilse oc wnderdanighed, mett all tucktt oc ære. Huo som er icke een god forstandere wdi sith hwss, huore schulde hand haffue wærriemaall till een gantz forsambling? Icke nychristen att hand for hoffmod skyld scall aff klafferij icke fordømmis. Dog bør

hanwm oc saa att haffue eett gott ord wdaff fremme, att hand scall icke falde ij foragtt oc wdi klafferins snare. Scall hand oc saa haffue tucktige swenne som ere icke twetwngede, icke wijndranckere, icke 5 fiigne ij surfittighedtz handell, ther fastelige beholde troens sa[z 3 b]cramentt, wdaff een reen samwittighed. Desse schule først proffwis, oc siiden saa giøre theris embede fyldist, att inghen kand thenom paa-
siige noghen hoffuett synd. Hustrwuer schule oc
10 wäre sagtmodige, icke klafferscher, ædruge oc tro-
faste ij alting. Oc till sijn discipell Titum ij første Ad Titum. i.
capittell scriffuer hand noghet nær ij samme mening.
Oc dog ther findis nogre Suermere blantt the Lu-
tersche folck som meene effter thenne sancti Pauli
15 text, att thet er icke aldene sømmeliggatt att bisper oc
prester ere giiffte, men saa børliggatt att thet er aff
nød, oc maa saa wäre. Men nar the wittige oc for-
standige blantt thet selschaff, ere dog icke ij saa groff
een mening, tha lader ieg the andre gecke ther mett
20 betæmme oc segle theris eghen rejse, oc will fordi
ther om icke kiiffue mett thenom paa thenne tiid.
Echteschaff er oc een frij statt saa well [z 4 a] som
kyskhedtz iett oc løffté, till huilckin icke nødis leeg-
mend end siige prester oc bisper. Burde alle bisper
25 att wäre giiffte, tha haffue the alderbeste oc retsin-
digste bisper icke værett bisper, nar the alderbeste
effter the hellige apostele haffue største parthen væ-
rett wgiiffte. Icke wore tha heller ænthen Timo-
theus eller Titus bisper, nar thet icke findis att the
30 wore noghen tiid giiffte. Sancti Pauli mening fordi,
nar hand siiger att een bisp scall wäre een hustrwues
mand er sliig, Om noghen giifft mand kaaris till

bisp, tha scall then wdkaaris som ænthen haffuer
wærett een tiid giifftt, eller haffuer oc nw sijn første
hustrw, fordi (siiger Erasmus) att wäre eentiid giifftt,
thet siwnis att wäre een foosterlig kierlighed, men
att giifft seg anden tiid igien, thet er wkyskhedtz ⁵
teghen. Oc fordi wilde sanctus [z4b] Paulus, att
schulde giifft mend worde bisper eller prester, tha
schulde sliige mend ther till tagis som wore mijnst
wdi wkyskhedtz mijstancke.

Men nar sanctus Paulus bescriffuer mange andre ¹⁰
merckeliige oc drabelige wilkaar, som høre till bi-
scops embede, forwndrer meg storlige, att inghen
trenger paa thenom saa hartt som paa giifftermaall,
effter thiij sanctus Paulus æscher the wilkaar møgett
strengere aff bisper end giifftermaall. Hand siiger ¹⁵
icke att the schule wäre giifft, men att the maa, om
thet kand icke anderledis wäre. Men the andre wil-
kaar siiger hand icke att maa haffuis, eller icke haff-
uis, men att schule haffuis, fordi the ere icke bisper
aldene, men huer christen mand aff nød, nar thet ²⁰
er huer mand børligt att haffue sliige wilkaar, men
offuer allt bisper oc prester, som wdi dygdige oc
erlige wilkaar schule altiid [& 1a] haffue sej̄r oc
offwerhand.

I huo the ere som wele gierne giifft oss prester, ²⁵
Giiffue seg oss retsindige prester, mett alle andre
børlige wilkaar, kyske prester will ieg wäre een
borghen god fore. Nar christendommen fanger the
prester som ere icke dranckere, icke fraatzere, icke
gijrige, icke løsactige, icke surfittige wdi noghen ³⁰
handell, men ther altiid læse, bede, lære, predicke
oc studere, oc øffue seg stedtze wdi guddommelige

oc himmilsche ting, mett dybe oc grwndige tancker,
oc haffue huerckin kwndschaff eller selschaff mett
løsactige qwindfolck, men holde thet bud som Nic-
num concilium giorde, ther andre raad haffue alle
5 samburd oc stadfest, oc saa lyder wdi thet tredie
capitell, Thet store raad haffuer ij alle maade saa
budett oc skickett, huore thet scall icke være søm-
meligtt noghen bisp, ejj prest, ejj tienere, ejj heller
noghen anden som er wdaff klerc[& 1b]keriid, att
10 haffue wdi sith hwss noghen indleed qwijnne wäre
seg wnder huad skijnt thet wäre kand, wden moder,
søster, fadersøster eller sliige personer som ere mij-
stancke forwden, nar thette bud som sagtt er, oc an-
dre gode wilkaar blifue holden wdi alle maade, tha
15 faar christendommen kyske prester, ij thet sted nw
ere dranckere oc bolere.

Oc dog thet er ynckeligt oc begrædeligt att nogre
synder schule regneere ij then hellige kircke, tha er
thet meg eett stortt wnder, att mange legge paa sind
20 oc hierte, thet eniste bolerijs som findis hoss syndige
prester, oc andre synder som ere bode større oc
wærre offuersee the platt, mett een syndelig oc for-
dømmelig skonsill. Att wäre een aagerkarll, een
fogett, een toldere, een ffigtere, een daablere, een
25 meenedere, een spottere, een wedtzlere, som er then
ther kiøber eller sælger kirckins [& 2a] geestlige
forlæninger oc rente, er møgett større synd end att
wære wdi handell oc samfwnd paa noghen tiid mett
eett qwindfolck som mange ere (dess vær) somme
30 meer, oc somme mijndre, somme lengre, oc somme
steckere.

Jeg formaner alle fromme læsere, att the thenne

mijn scrifft icke agte wdi sliig mening, som ieg wille ænthen orsage eller forsuare skiørleffnett oc boleijs, fordi ieg tror oc wed att inghen bolere (wære seg ehuo hand er leeg eller lærds) faar noghen tiid arffuedeell mett Gud ij himmeriigis riige, wden hand wederkiender seg, oc begynder att hade oc angre sijn synd, ther hand haffuer lenge ælst, oc well behaffuett.

Jeg will aldrig orsage noger mennischis ondschaff ij forswarings wiiss, men att hielpe oc trøste, hemble oc dyllie, yncke oc læge will ieg altiid gierne giøre, som [& 2 b] ieg effter scrifftens lydilse oc dess plictig er, fordi som ieg selff begier een mijld oc barmhertig dommere offuer mijne egne synder, saa will ieg oc saa mett samme barmhertigheid dømme offuer andre.

Saa forsuar ieg icke synd som sagt er, ej heller orsager thet som icke orsageliggert er, men ieg alsomeniste setter ij rette synd ijmod synd, oc liigner ontt mett ontt, oc begær ther offuer een retferdig dom, oc will wijde huar fore een tiwff scall dødis, oc een mandrabere scall icke dødis, thet er, huar fore smaa synder schule haardelige straffis, oc store synder schule platt inthet straffis.

Jeg bekiender oc tillstaar, huore thet er een ønckelig oc begrædelig ting, att then menige christen kircke saare beschemmis icke alsomeniste mett boleijs, men oc saa mett horerij, wædtzlerij, tolderij, fogedij, gjirighed, oc anden surfittighedtz handell, [& 3 a] oc ønscher ieg offste, att hwn motte Gud till loff, oc sijne wduolde leemmijr till salighedtz trøst een tiid formeeris oc purgeris aff desse oc alle andre groffue synder oc mijsgierninger. Men ieg tha be-

Gala. vj.

5

10

15

20

25

30

sinder, att som thet nw anhæffuis wdaff desse ny handlere, tha er thet befrøctindis for mange sager, att thenne tilkommendis werden, scall then gamble inhet forbædre, oc att her effter schule regneere
5 hwndrede synder mod een, nar ieg formercker huore mange aff the synder, som ere her till dags bedreffne aff skrøbelighed oc mennischelig brøst, bedriffwis nw aff hoffmod oc dierffhed, oc beschermis mett løghen oc skalched, wlydilse, oc straghed, huar fore
10 ieg besinder, att mange folckis ny handell, som the nw kalde æchteschaff, er for Gud møgett fwler, oc meer wederstyggelig end gammjøltt bolerij oc skiørleffnett.

Møgett beskyttis wnder æchteschaffs namffn oc
15 titell som er dog icke rett æchteschaff, [& 3 b] aff æchteschaffs børliige wilkaar. Herodias war kaldet Herodis hwstrw, men hwn war dog hans horkone. Som thet er wlowliggt att haffue twenne leffwendis hustrwuer, eller att haffue een anden mandtz hustrw,
20 saa er thet oc saa wlowliggt, att tage hustrw mett welde oc magtt, mett løghen oc falskhed, oc besynderlige nar thet skeer mod løffte, forplictilse, oc soerne eedijr.

Huar fore thet kand formerckis att theris sag er
25 icke nær saa klar som nw tractere desse ny gifftermaall, som the meene ther meg giør wiiss, att the ther till bruge saa møghen løghen, oc saa mange falsche fwnd, ligerwiiss som the haffde huerckin blugsill eller ansigtt.

30 The siige først att Paffuen haffuer forbudett prester att giiffste seg, oc thet er nw wsantt, som tillforne bewiist er, fordi Paffuen haffuer icke andett

giortt end forbudett giiffte mend att worde prester,
oc thet maa [&4a] hand løse igien mett christen-
doms raad oc samtycke, nar hanwm tycker gott oc
nyttigtt att wäre, oc tiidens leijlighed thet wdkræffuer.

The siige fræmdelis att Greetsche prester anam-
mede aldrig thet forbud, oc fordi giiffte the seg end
nw paa thenne dag. Men thet er oc wsantt, fordi
wgiiffte Greetsche prester giiffte seg icke, men the
mend wdi Greckeland som giiffte ere blifue prester,
dog om hand fick sijn hustrw een møø, oc thet er 10
hans første oc eniste giiffte, som sagtt er.

Men then Greetsche kircke for samme wlydilse
oc anden meere, mod then Romere kircke, haffuer
thet dyre nock betalett, nar hwn paa thenne dag er
wdaff mett agtt oc ære, mett christendom oc hellig- 15
hed, land oc riige, lycke oc wellfærd, fortrengd oc
beswaarett wnder then grwmme Turck Christi oc
christendoms obenbare fiende [&4b] mett een øn-
ckelig oc ewig trældom, ther war thenom spaatt lxx
aar før end thet noghen tiid skeett er, aff then hellige 20
qwinne sancta Birgitta, ij huore mange spottere oc
skendere taare siige att hwn rasede oc drømpde.
Men nar alle propheter plejje saa at drømme, tha
gaard thet dog gierne for seg, ther the haffue drømpptt.
Hwn sagde thenom, att wden the rette seg effter 25
Romere sædis gamble oc christelige sætt oc skick,
tha schulde thenom thet offuergaa som the nw haffue
ij hender. Then som drømmer noger ting x aar før
end hwn skeer, wden twjyll tha haffuer hand Gud
till raad oc indskud, end siige then ther seer een ting 30
lxx aar før end hwn kommer.

The siige att Tatiani oc Marcionister fordømde

obenbarlige wden skrømpterij altt æchteschaff, oc
fordi meente sanctus Paulus icke thenom, then tiid
hand talede om [A 1a] falsche propheter ther wore i. Timo. iiiij.
wentendis, oc schulde forbiwde att bruge Gudtz
5 creatur ij giifftermaall oc mad. Men hand meente
(siige the wblugelige) paffuen oc hans selschaff, som
schulde thet samme forbiwde wnder eett fortacktt
oc hemeligg skrømpterij, dog att the saa siige, thet
er dog wsant. Fordi christendoms skick er obenbare
10 sætt oc brugett, oc findis icke at være lønlige hand-
lefft, oc er møgett wiidere forkynnt, end Marcionis
eller Tatiani lærdom noghen tiid spordis, oc er fordi
indscreffuet bode wdi kircke oc keijsere low.

Icke forbiwdis heller æchteschaff prester, wdi sliig
15 mening, som Tatianus haffde, ther sagde att thet
war ontt oc syndeligg aff sijn rette natwr, oc fordi
wsømmeligtt, men wnder then mening som sanctus
Paulus haffde, ther sagde att thet war wledigtt, oc
er saa ij sandheed oc then besynderlige [A 1b] som i Cor. vij.
20 scall giøre preste embedett fyldist, huilckett embede
som haffuer een heell mand behoff. Jeg taler nw
icke om prester huoredanne the ere, men huoredanne
thenom burde att være. Icke forbiwdis heller no-
ghen synderlig mad wdi sliig mening, att hand døm-
25 mis wreen eller besmijttelig aff sijn natwrlige wreen-
hed oc smijtte, som samme kietetere giøre oc giorde
ther Paulus om taler, huar som wij haffde sliig me-
ning, thaa schulde wij aldrig æde samme mad. Thij
giøris sliige forbud paa mad aldene kåde oc løsac-
30 tighed till twang oc trengsill, oc kyskhed oc reen-
hed till hielp oc bestand, oc ingelwnde wdi noger
wrang eller Iødisk mening, huar fore the altiid

wndertagis som aff kranckhed oc anden modgang
dog twingis oc trengis.

The siige fræmdelis att prester maa icke alsom-
eniste giifte seg een tiid, men saa tiit oc offte som
hustrwuen affdør emeden [liffuet] [A 2 a] recker oc
wijnder. Icke bør presten (siige the) heller att tage
een piige som er iomfrw, men eett qwindfolck, mett
huilckett hand will giøre mijskund oc almøse, ther
the oc gierne giøre aff stor mijskwnd, fordi som
Christiern Skrog hand siiger, Then digamia som 10
kirckin holder for twegiifte, hwn er eett skrømptt
oc een selffdichet digamia, nar then rette twegiifte
(som hand siiger) findis icke hoss then ther war
tøswer giifftt, men hoss then som paa eentiid haffde
twenne leffwendis hustrwuer. Her wdi eer oc saa 15
een stor partt løghen oc skalcke digtt, thij scall sam-
me løghen klarlige fældis oc tillbage driffuis.

Saa preger oc stijnger skalckin desse folck, att
thenom er inghen ting till maade, fordi att the haffue
seg foretagett een ny handell, saa giiffue the oc gamble 20
ord ny merckilse, oc icke wele thet tillstæde [A 2 b]
att gamble ord oc tale maa nyde gammill merckilse,
att handelen kand wdi noger maade være bestandig,
ænthen mett rett eller wrett, løghen eller sandhed.

The gjorde først skutzmaall till then regill som 25
the hellige apostele haffue sætt, men nw er hand
thenom emod som bewiist er. Siiden gjorde the fræm-
delis skutzmaall, fra then Latinische kircke, oc till
then Greetsche som haffuer beholdett altiid then
seed, att giifte mend motte bliffue prester, dog saa 30
the toge seg till hustrw een iomfrw, oc hwn war
theris eniste hustrw.

Oc fordi att desse ny handlere lade seg icke nøje
mett een hustrw, oc wele fordi aldrig være hustrw
forwden, tha siige the att thet hijnder som kommer
aff twegiifste, er eett skrømpteligg fwnd, diigthet
5 aff paffuen oc hans papister. Men nar the Greetsche
prester icke lyde paffuen, eller paffuens statuter, huar
fore agte the dog twegiifste for eett hinder, ther
[A 3 a] pleijer att forspijlde prestedømme?

Saa haffuer thet fordi værett fra begyndilsen, att
10 twegiifste icke er aldene att haffue twenne leffuendis
hustrwuer paa een tiid, men oc saa att haffue hafft
twenne hustrwuer, een effter een anden, eller oc att
haffue hafft een qwinne till første giifste, fordi att
inghen aff thenom maa worde prester. Saa finder ieg
15 screffuett wdi keijsere laaghen som er paa Greetsche
wdganghen fra første om theris wilkaar som schule
worde bisper oc prester, In auctentico, quomodo
oporteat episcopos, §. Et neque Collacione prima,
ij blantt andre wilkaar siiger texthen saa, Oc scall
20 hand icke haffue værett giifft, mett then som væ-
rett haffuer een anden mandtz hustrw, men scall
haffue leffuett wdi kyskhed fra første, eller oc saa
hafft een hustrw, ther kom iomfrw till hanwm, oc
icke wijdwue, eller noghen anden offuergiiffuen
25 qwinne. Her maa wij aff keijsere laaghen høre then
[A 3 b] Greetsche maneering paa preste giifste, om
wij icke tro andre screffne historier. Oc dog att keijsere
loghen giffuer her tilkiende huad twegiifste er
som wij kalde digamiam. Jeg will tha ydermere be-
30 wiise, huore thet er icke alsomeniste twegiifste att
haffue twenne hustrwuer paa een tiid, men oc saa
att haffue værett tøsver giifft.

Philippus Beraldus wdi then bog som hand mett wdlegger Apulei forgylte Assen ij then tiende bog, siiger klarlige att then kaldis oc saa digamus som haffuer tagett then anden hustrw effter then førstis død, oc siiger hand ij samme sted, att digamia er 5 fordi værre end monogamia, fordi digamus icke wdkaaris till bisp eller prest.

Desliigest scriffuer oc saa Ludouicus Celius decimoquinto libro lectionum antiquarum ij thet xxij capittell, huar hand haffuer talett om then brydlops 10 seed som mange haffue wdi Aphrica, oc besynderlige priser then Romere [A 4a] seed, oc siiger att andett oc tredie giifftermaall, war eett foragteligt wkyskhedtz meen hoss the Romere, oc bewiiss hand att digamia war for then sag hoss hedninge oc saa 15 eett forsmædeligtt naffn.

Thet Christiern Skrog will siige att Ambrosius oc Hieronijmus oc Theophijlactus wdlegge Paulum ij sliig mening, att digamus scall alsomeniste wäre then som haffuer twenne leffuendis hustrwuer, er 20 oc løghen oc skalckhed, som then well besinde kand ther thenom ij samme stæder grwndelige læss, fordi ther findis hoss bode, om, oc wilkaar, oc aff andre mange stæder kand theris encke mening formerckis wdi samme stöcke handell. Saa scriffuer sanctus 25 Hieronijmus till Saluiam, oc siiger huore een rett widwue bør icke att være digama, thet er hwn scall icke haffue værett tøsver giifftt, men effter Christiern Skrogs mening scall thet saa glosaris, att hwn scall icke paa eentiid hafftt [A 4b] twenne leffuendis 30 æchte mend, kand then glose wäre ænthen taalig el-ler christelig, thet giiffuer ieg att besinde alle christne

læsere. Wdi eett andett breff till Geruntiam scriffuer Hieronijmus fræmdelis saa, Som digamus icke anammis till preste embede, saa maa icke heller digama besørgis aff kirckins almøse, fordi hwn er thet op-
hold wwerdig, siiden hwn anden tiid giiffte seg, kaldis fordi then digama som haffuer værett tøsver giift, oc maa fordi icke leffue paa kirckins kaast oc tæring, tha bliffuer oc then mand digamus ther war tøsver giift, oc maa fordi icke worde prest eller
forstandere wdi then hellige kircke.

Oc wden twijll tha war thet sancti Pauli mening till sijn discipell Timotheum wdi første breff oc siette capittell, Att motte inghen anammis for een sand widwue oc oppeholdis paa kirckins kaast oc tæring,
wden then som haffde værett een mands hustrw, [B 1 a] tha scall icke heller then tagis till prest oc kirckins forstandere som haffuer tiidere værett giifft end een tiid.

Huilcken som icke forstaar sanctum Paulum wdi sliig mening, hand forstaar 'seg huerckin paa scrifft' eller skiell. Oc att sanctus Hieronijmus haffuer saa forstandett Paulum formerckis klarliige aff desse ord hand scriffuer for een wnderschede offuer thet sendebreff till Titum saa lydindis, Montanus (siiger hand) oc the som effterfølge Nouati affskiord ther seg forrømme aff reenhedtz namffn, oc meene att andett giifftermaall scall forbiwdis oc wdelyckis fra kirckins samfwnd, endog att apostelen forbiwdindis anden giiffte, giorde thet om bisper oc prester aldene, ther hand dog ij sandhed tillstædde andre, icke saa att hand raadde thenom till andett giifftermaall, men hand føgede thenom ther mett, anseendis theris legomlige brøst oc skrøbelighed.

Saa kwnne ij formercke fromme læsere, oc saa ij the stöcke trette oc paa thenne tiid, huad löghen [B1b] oc skalckhed desse folck bruge till theris forbiistrede handels oc forblindede anslags bewiisning, oc att the fordi meer regeeris aff kiød oc blod end 5 aff Gudtz aand eller nogett christeligt skiell.

Scall 'fordi preste giifftermaall gaa fore seg tha will ther till tenckis andre raad oc sjnd end liwge paa apostele, paa bisper, paa paffuer, paa Greecker, oc paa mange hellige mend. Som thet er een drabelig 10 handell oc wseedwaanlig, saa scall ther oc till tenckis drabelige oc merckelige raad oc wilkaar. Thet som Pius Paffue pleijde att siige, Att som ther till war nogre sager, huar fore hustrwuer ere presterne fortagne, saa er ther nw maa well skee större sager 15 huar fore the schule thenom igien giiffwis. Thenne hans mening som sagtt er, giiffuer oss tilkiende, att som sagerne ere större oc flere, saa schule the oc saare wiisslige forhandlis.

Som mange thet nw anhæffue raadde oc regerede 20 aff kiød oc blod, kiæde oc lössactighed, oc icke bestandige aff nogett retsindigtt skiell, tha [B2a] kand thet bode fortørne Gud oc komme preste embedett wdi stor foragtt. Till synd haffuer folck inghen wnderwiisning behoff, dess vær, thet giiffuer seg selff 25 allt for mögett.

The scriffue oc siige eett schammeligt oc wblugtt ord, saa straffe thenom Gud, ther hader all wreenhed, Att som inghen kand leffue forwden mad oc dricke, saa kand heller inghen wäre qwjñdfolck 30 wbewaarett.

Thet giiffue Gud att ieg wore thenom mectig,

paa thet sted ieg wille, tha schulde the fornømme oc føle huilckett thenom giordis først behoffænthen mad eller qwijndfolck. Gud haffuer giiffuett mange tw-
sinde helghen then naade, att the aldrig bewaarede
5 seg mett qwijndfolck, men att the kwnne leffue lenge
mad oc dricke forwden war thenom aldrig giiffuett.

The som ere forfarne wdi lægedoms konst (som Marsilius Ficinus scrifuer) oc wiide huad ther hør till mennischins welfærd haffue screffuett oc sagtt,
10 att qwijndfolckis bewaaring [B2b] schader oc for-
derffuer alle bode wnge oc gamble, oc gaffner in-
ghen wden thenom som schule fødis. Men thenne Malmøss bog till wreenhedtz patronē, haffuer hafftt
een anden mestere, oc fordi taler hwn aff een anden
15 aand ther icke er aff himmelin, men aff heluede, oc
kaldis Asmodeus wdi sancti Thobie bog. Haffde Tobie. iij.
the fordi som wele saa gierne giiffte prester, wden
boghen oc eett legomliggt wild thenne sag foregiiff-
uett, wdi een christelig oc kierlig mening, oc meer

20 andre till gode end seg selffue, tha haffde the saa
snartt fangett noghett metthold oc biistand, oc aff
thenom synderlige som lade synd oc Gudtz hoff-
mod græmme seg.

Men nar ther formerckis hoss thenom inghe gode
25 wilkaar wden alsomeniste løsacktighed, ælskow,
qwaedschaff, glædschaff, lædie, sømffn, oc selsswold,
tha kand thet icke worde bestandigtt, ij huore thet
tracteris oc handlis. Haffde the fordi wdaff eett wiist
30 sliig lempe foregiiffuett som her effterfølger, tha
haffde the handlett som wiise folck, hoss kirckins
prelater oc forstandere.

Dog att the hellige apostele haffue thet saa skickett, att wgiifte mend motte seg icke giifte siiden the wiigdis till prester, men nar ther besindis, att kirckins forstandere haffue dog for tiidtz leijlighed, oc mennischins skrøbelighed løsst the baand ther wore iw saa sterckelige oc haardelige bwndne aff the hellige apostele som thet kand være, tha wore thet raadeligtt, att the wille grwndelige oc grangiffuelige som ere statholdere paa Gudtz wegne ij then hellige kircke offwerweije wdi huess maade ther kwnne tenckis eett sind emod thet bolerij oc skiorleffnett som nw saare beschemmer thet menige klerckerij.

Besinder werdige fædre, att wdi the hellige apostolorum tiid, oc mange aar ther effter [B 3 b] tha war christendommen een wng plante oc saare brenndis wdi kierlighed, oc mett andre mange oc drabelige dygder storlige begaffuett, oc nar the christne wore gantsche faa, oc ther tillmett bestedde blantt werdtsins hedinsche Furster weldige Tjyranner som wore Jesu Christi oc alle hans bekienderis forhadere oc bespottere, oc haffde fordi huerckin fred eller rolighed, till att være lenge paa eett sted, oc schulde for then sag altiid siide paa eett spring, oc wäre redebone till att fly fra eett sted oc till eett andett, oc wäre saa gott som altiid fremmede gester. Ther till mett aff een sand gudelighed, oc salighedtz begæring, stwndede the saa inderlige till thet ewige liiff, att the huerdag forbiidde martijrium, oc begærede alle mett Paulo att forløsis aff thenne syndige warden oc wäre mett Christo, oc offuergiiffue fordi theris egne hustrwuer, fordi then [B 4 a] wledighed oc wro-

lighed the wore bestedde wdi, forhindrede thenom bo-de samwære oc samfwnd mett theris egne hustrwuer,
end siige att giiffte seg paa thet ny, om the ænthen
wore eller bleffue wgiiffte. Ydermere som bisper oc
5 prester wore faa wdi samme dage, saa wduoldis oc saa
blant een god almwge the alderbeste, som wore the
alderlærdiste giiffte oc wgiiffte, well weed alder, for-
standige, wiise, oc kloge aff møghen forfaring, oc saa
forwandlede wdi aandelige ting, att iørderiigis behaff-
10 uelige ting, wore aff thenom ænthen platt forsmaade
eller forglemde. Nw twertt emod, siiden werden
ganger paa faldinde fode, tha er hwn falden fra then
første gudelige retsindighed oc retsindige gudelig-
hed, som tha fantz hoss alle leeg oc lerd. Oc som
15 christendommen er nw wiidere oc større, saa haffuer
hand oc saa behoff [B 4 b] dess flere prester ther ha-
nwm scall oppeholde mett predickin oc lærdom oc
andre prestelige embede, oc ther schule stedtze siide
wed hwss oc hiem, oc holde folck, oc daglige om-
20 gaas mett mange syndige orsager.

Oc nar all werden er nw skrøbelig oc redebon till
synd, tha er thenom alltiid fald ij waane, oc synder-
lige ij then mennischelige skrøbelighed som er bo-
lerij oc skiørleffnett, nar wkyskhed er then sterckiste
25 fiende oc figtere ther mennischin haffuer att giøre
mett, ther mange maall twsinde offuerwijnder, oc
sielden offuerwijndis.

Som wrede oc had, hoffmod oc affwijnd, gjirighed
oc karighed hastelige komme, saa kwnne the oc
30 snarlige forgaa, nar sliige synder ere wbehaffuelige
aff theris egne naturlige wilkaar, oc ere seg selffue
een daglig pijne. Men wkyskhed pwcker oc preger

altiid, oc saa daglige figter mett seijer, att hwn offte wijnder, oc sielden taber. [C1a] Ther offuer scall kirckin seg sliide ij thenne tiid mett the prester som lycken giiffuer, nar wij haffue icke wall paa the alderbeste. Wdaff syndig almwge haffue wij syndige 5
oc mange wguadelige prester, ther oc er een synderlig Gudtz plage. Fordi nar Gud er wred paa nogre land for menighedtz synder skyld, tha giiffuer hand thenom wguadelige oc wdwuelige mend till forstandere oc prester. Nar then menige mand retter seg fordi 10
mod Gud mett een sand wederkiendilse, tha er thet forhaabeligtt, att christendommen faar bædre prester end hand nw haffuer.

Oc nar thet er tha een syndelig ting, att fordrage the samme prester wij haffue wdi eett schammeligt 15
røckte, oc see igienom fingre mett møghen wreenhed, for huess rente oc baade skyld som ther kand wdaff falde, oc er dog een arm baade, ther stijncker iw saa ijlide som synden selff, oc [C1b] ther offuer forspjølder beggis wore salighed oc welferd, nar thet 20
er een fordømmelig ting, saa well att hente baade aff noger mennischis synd som att giøre synden ij seg selff, oc saa møgett dess meer, att ther offuer beschemmis saa mange eenfoldige mennischir ænthen till effterfølling eller till forblindilse. 25

Thij wore thet bode christeliggott oc raadeligtt att prelater bisper oc alle kirckins forstandere, oc serdelis wor hellige fader paffwen ij Rom toge till seg lærde oc wiise mend, ther haffue een sand Gudtz græmmilse, oc mett thenom wdi raadtz wiiss tenckte 30
her eett sjnd till, att Gud schulde icke lenger skee thet daglige hoffmod oc fortørnilse mett bolerij oc

skiørleffnett, then gantsche christendom oc saa till een stor beschemmilse. Oc nar the haffde tha retteliige besindett oc offwerweijett the alderbeste mid-dell oc wilkaar, som ther kwnne till tiene, lade thet
5 saa være friitt paa noghen tiid, att hwo som wilde oc icke haffde hyskhedtz naade aff Gud, tha motte hand giifftse mett een [C22a] erlig oc høffwijsk pijge, som thenom totte gott att være, nar alting wore wiislige, christelige, oc kierlige offuerlagtt, oc
10 att the lode thet saa bliffue, om the formerckte ther wdaff christendoms forbædring, eller oc kallede thet tilbage igien om ther wdaff komme meer wlempe, oc meer ontt end gott.

Oc nar thenne naade wore giortt mett prester tha
15 schulde the aff andre gode wilkaar være drabelige mend, som er aff kierlighed, mijskwndhed, godhed, fromhed, spagferdighed, wiisdom, oc lerdom, att sliige dygder oc andre fleere motte skarffue then skrøbelighed ther thenom trengde till giifftermaall,
20 att the schulde icke falde wdaff yndist oc agtt hoss theris almwge, huilckett ther wisselige skede, nar then skrøbelighed kwnne icke mett andre dygder wederleggis, skiwlis oc beteckis.

Desliigest scall oc prestens hustrw haffue gode
25 oc erlige wilkaar, fordi er hwn høg[C2b]ferdig ij seeder oc lader, hoffmodig ij ord oc tale, herlig oc læcker ij kleder oc smycke, spottsk oc snijbbbedrug ij samfwnd oc selschaff, oc wdi andre onde wilkaar ijilde bested, tha falder hwn fra agtt oc yndist, pre-
30 sten oc saa till stor haanhed, ther som hwnd end haffde beschermilse bode aff Gudtz low oc werd-sins rett.

Schule desse ny giifftermaall fordi gange fore seg till bestandighed, tha schule personerne wäre drabelige aff dygd oc ære, tucktt oc ydmiwghed, kierlighed oc spagferdighed, kyskhed oc reenhed, saa att theris gantsche leffnett kwnne synis att wäre wdaff Gud, oc icke aff kiød oc blod, eller oc fwndis ther iblantt noger mennischelig skrøbelighed oc brøst, tha kwnne hwn skarffuis mett andre mange oc merckelige dygder som tillforne sagtt er, oc att the som apostelen siiger kwnne saa aff himmelin mett leffnett oc begæring wäre himmilsche, att huess brug the schulde wdi desse forgenge[C 3 a]liige ting oc tiid haffue, motte wäre forsømmelige, oc ligerwiiss som the haffuendis icke haffde, oc brugindis icke brugede, thet anseendis att tiiden er kortt, oc att kroppin er saa wdi werdslig handell tijmelige bested, att sielen scall altiid mett grwnd oc tancke, mett sind oc samwittighed wäre wdi himmelin hoss the ting, som ere ewige oc wforgengelige. Som handelin er ny oc wseedwaanlig mett prester, saa bør hanwm oc att wäre bestandig aff ny oc gode wilkaar, ellsers wore thet befrøctindis att samme giifftermaall schulde mett tiiden icke bekomme mange saa well som the nw agte.

Haffde thenne giifftermaalls handell værett foregiiffuen mett sliig lempe oc wilkaar som nw een deell fortalte ere hoss christendoms prelater oc forstandere som magthen oc regementhen haffue, oc maa saa haffue om christendommen scall wäre bestandig, oc siiden forbiid aff thenom bode suar oc forloff, nar alting haffde [C 3 b] mett sind oc raad værett offuerwegd, tha haffde thet haffft orsage bode

for Gud oc werden, oc een ende paa thenne trette
 mange aar siiden. Men att mwncke oc prester, wd-
 aff hoffmod oc dwlhed christendoms fædre wbe-
 raadde oc wattsporde, løbe till att giiffte seg som
 5 svijn ij sole, haffuer aldelis inghen orsage hoss Gud.
 Icke bør thet heller ænthen att haffue forsuar eller
 biistand aff noger christen mand. Oc dog att chri-
 stendommen haffuer ij gammill tiid haffft giiffte
 prester, men giiffte mwncke haffde hand aldrig, fordi
 10 mwncke haffue altiid værett synderlige attskylde
 fra then menige christhen mand mett wgiiffte, ther
 wij formercke, icke aff noger løss snack oc drømme,
 men aff gammill handell oc brug.

Att kyskhedtz løffte giordis ij then første christen
 15 kircke, till huilckett sanctus Paulus war een raad- i Cor. vij.
 giiffuere, er alle thenom [C4a] witterligtt som no-
 gett ere forfarne wdi thet ny testamentt, oc att samme
 løffte ere gudelige holdne aff mange hellige mend
 20 oc qwinner, er obenbarligtt aff gammill handell oc
 brug.

Saa sc riffuer sanctus Joannes Chrijsostomus offuer Chrijsosto-
 sancti Pauli sendebreeff till the Hebreer wdi then mus.
 siwnde predicken, Mett arbejde, læsning, oc wæggt
 (siiger hand) bestriider mand mange synder. Oc will
 25 noghen siige wij ere icke mwncke, oc fordi haffue Collos. iiiij.
 wij mett arbejde, faste, læsning oc wæggt inhet att
 giøre, hanwm giffuer Chrijsostomus sliige suar, Hwij
 siiger thu meg att thu æst icke mwnck, siig thet Roma. xij
 sancto Paulo, ther saa sc riffuer oc siiger, till the Col-
 30 losser wdi thet fierde, I schule waage mett bøner
 wdi all tolmodighed. Oc nar hand siiger till the Ro- mere wdi thet trettende, I schule icke giøre legoms

willie wdi syndige begæring. Hand screff icke thette aldene till mwncke, [C 4 b] men till alle thenom som bode ij stæderne. Een leegmand (siiger Chrijsostomus) scall fordi icke haffue større eller bædre wilkaar end een mwnck, wden alsomeniste att soffue hoss een hustrw, her wdi haffuer hand een besynderlig friihed, men wdi andre ting platt inghen, fordi hand er plictig, att leffue oc giøre wdi alle andre ting som mwncke the ere, oc helst fordi att the otte salighedtz stöcker, som Christus lärde oss hoss Mat. v. Ma-¹⁰ theum ere alle mennischer befalede. Saa langtt lyde Chrijsostomi ord, huar wdaff wij kwnne formercke att thet samme som war holdett aff mwncke wdi hans tiid oc for hanwm, haffuer hand rettelige be-
screffuett.¹⁵

Will oc noghen trycke seg her wdi oc siige att mwncke giiffte seg icke, men the først forløbe mwncken, oc siiden giffis, att the saa giøre er well santt, men om the maa thet giøre mett rett oc gott skiell, haffue the end nw icke bewiisstt. Oc fordi [Dia]²⁰ randsagis icke nw huad the giøre, men huad the maa giøre mett rette.

Att løffte maa gioris wdi een rettsindig mening er bestandigtt bode aff scrifft oc skiell, oc att thet scall holdis wforbrwtt nar thet er giortt mett bør-²⁵ lige wilkaar, haffuer samtøcke først aff scrifft oc skiell, oc siiden biistand aff christendoms ewige brug som værett haffuer ij then hellige kircke icke aldene wdi iij eller iiij^c aar, men meer end wdi twsinde aar, oc haffuer altiid værett agthet iblantt alle Gudtz³⁰ fræmfarme helgen for een hoffuett last, nar noghen brød sith løffte, oc synderlige kyskhedtz løffte som

er eett serdelis closterløffte, ther haffuer een ewig oc wryggelig forplichtilse, siiden thet forbindis mett stadfestilse oc forord.

Jeg formaner teg end nw christelige læsere, att
5 thu tilltencker meg icke thenne mijn wnderwiisning
wdi sliig mening, som ieg [D 1b] wille være eett
forsuar eller een patroen till skiørleffnett, horerij,
eller noghen anden wreenhed oc wnaturlighed. Jeg
tacker Gud som all naade giffuer, ther haffuer oc
10 giffuett meg forstand wdi scrifft oc skieell, oc wed
ieg fordi att inghen skiørleffuere, bolere, horkarll,
eller then som er wnaturalig, fanger noghen tiid arff-
uedell mett Gud wdi himmerigis riige, ehoo hand
er leeg eller lärd, wden hand kommer till een sand
15 wederkiendilse.

i. Cor. v. et vj.
Gala. v.

Thet besinder ieg, att som æchtestatt er eett er-
liggt skick oc sätt, oc er ther wdaff inthet dess wærre,
att mange thet ijlide oc syndelige bruge, saa maa icke
heller kyskhedtz løffte oc wgiiffté ther wdaff for-
20 acktis att mange thet ijlide holle. Oc som erlige
giiffté mend ther rettelige bruge æchteschaff ere in-
thet dess wærre, att mange giiffté bruge hoor, oc ij
andre [D 2a] maade leffue wreenlige, Saa ere gode
prester oc mwncke (huoredanne mange wærett haffue,
25 oc end nw ere till, bekiende hoss Gud aldene) icke
heller dess wærre, att andre mange som onde ere
leffue wdi bolerij, skiørleffnett, eller anden wreenig-
hed. Then som haffuer fordi een sand Gudtz græm-
milse mod synd oc wdygd, tha scall hand ij sandhed
30 finde then brøst wdi mange æchteschaff, ther er icke
mijndre lastelig, end onde presters skiørleffnett oc
bolerij, men then brøst findis dog icke wdi æchte-

schaff, men hoss onde folck ther æchteschaff icke rettelige bruge, saa kommer icke heller nogett ontt aff kyskhedtz løffte eller wgiiffte, men aff onde prester oc mwncke som gode oc hellige ting ijldे bruge.

Ther som sanctus Paulus haffde aldrig giffuett raad till wgiiffte, som hand dog [D 2 b] giortt haffuer, saa er hwn dog icke mod noger hellig scrifft, ej heller mod nogett christeligg skiel. Ther till mett tha haffue the alderdrabeligste fræmfarne helgen værett wnder kyskhedtz løffte oc wgiiffte. 5
10

Nar then seed effter sancti Pauli raad haffuer tha værett wdi then hellige kircke, att kyskhedtz løffte ere giorde fra begyndilsen, Desliigest haffuer then tro værett hoss alle helgen, att then som brød sith løffte hand syndede dodelige, oc bleff hanwm agthet 15 for een hoffuett last, ther wij formercke kwnne bode aff böger oc breeff, som Ambrosius oc Hieronijmus screffuett haffue mod the nynner oc iomfrwuier som lode seg locke oc krencke, oc emod samme theris lockere oc krenckere gantsche haardelige, thet samme 20 formerckis oc saa aff andre helgens scriffuile.

Fræmdelis haffuer then tro værett blantt Gudtz helgen, att the personer som ere bestedde wnder kyskhedtz løffte ere wbeqwemme [D 3 a] till æchteschaffs handell, saa att the bode forhindre æchteschaffs samtocke om thet er wgiortt, oc forspijldett 25 om thet er giortt, ther som samme løffte ere obenbare stadfeste wdi christen kirckis nærwærilse oc aasyn. Huar till mange Lutheraner icke heller siige neij, Icke heller Luther selff, ther saa scriffuer om 30 æchteschaffs hijnder wdi then bog hand kalder De captiuitate babylonica, Att ieg scall giøre ende paa

desse digtede paafwnd, meer end hijnder, tha siiger ieg huore meg synis att inthe hijnder maa spijlde rett æchteschaff, wden att icke være sengefør, oc wäre wwitterlige begiffuen, oc kyskhedtz løffte.

- 5 Thet Augustinus haffuer sagtt, att giiffter noghen seg som haffuer giortt kyskhedtz løffte, tha scall hand blifue giifftt, oc samme giifftermaall scall icke dømmis att wäre noghet hoor, wiide wij saa wäre sagtt, att thet scall wnderstaas om the kyskhedtz
10 [D 3 b] løffte som icke ere obenbare stadfeste wdi christen folckis aasyn, eller mett nogett helligt wijelse.

- Een gammill regell bestandig aff scrifft oc skiell, lærer oss thet wdi then hellige kircke, huore møgett
15 syndelige skeer oc gioris, men holder dog fast, oc haffuer magtt nar thet er giortt, huar fore then hellige kircke haffuer altiid værett æchteschaffs handell saa gwnstig oc god, æchteschaff till ære oc bestand, att hwn dømmer offte æchteschaff till willie, ther
20 som henne fattis bode witterligt skiel oc klar sag.

- Effter thij att kyskhedtz løffte haffuer fordi grwnd oc fundamentt aff then hellige scrifft oc er wdaff saa gammiltt eett brug, att wore the end galne som ther emod siige, tha haffue dog mange maall twsinde
25 Gudtz helgen som nw regneere mett Gud, bode loffuett oc holdett samme kyskhedtz løffte, oc aff then orsage værett Gud dess ydermere tacknømme-lige oc behaffuelige, huess offuer[D 4 a]trædere Gud haffuer tiit oc offte haardelige straffett.

- 30 Oc att the som emod siige røris aff een anden end kyskhedtz aand giør meg wiiss the mange kiødelige, legomlige, oc wildige ord ther the tale oc scriffue

wdi thenne handell, om then indplantede natur, oc
om theris mage, till huilcken the haffue een naturlig
begæring, oc kwnne fordi hanwm forwden icke gla-
delige oc rolige leffue. Oc allt thet som scriffuis om
werdsins første fader oc moder Adam oc Eua, wele 5
the wäre sagtt oc screffuett om prester oc mwncke,
ligerwiiss som werden schulde platt forgaa wden
the bleffue alle giifste. Oc mange andre kiødelige
ord ther ieg gaar altiid gierne forbij, fordi att bluge
oc høffwische conscientzer høre thenom icke gierne. 10

Saa lade the seg saare mercke, att the søge meer
efter legoms løst end kyskhedtz reenhed, wdi nogre
skudtzmaall som the giøre. [D4b] The siige først
att giifftermaall scall icke meer forbiwdis prester
wdi thet ny testamentt, end thet war gamble testa- 15
mentz prester forbudett. Men nar ther fræmdelis
randsagis om the wilkaar som theris giifftermaall
haffde, oc ere, att the schulde tage seg een iomfrw,
inghen qwinne, inghen skiøge, ejj then som war aff 20
anden offuergiiffuen, tha falde the strax fra thet
skudtzmaall, fordi the spare inghen mett theris ny
giifftermaall. Fræmdelis ther the giorde skudtzmaall
till then Greetsche kircke, oc thet fantz ij sandhed,
att the som wgiifste bleffue prester bleffue siiden al- 25
tiid wgiifste, men bleff noghen giifftt mand prest,
tha bleff then aldene som haffde sijn første oc eniste
hustrw ther war kommen till hanwm een iomfrw.
Oc fordi thenne seed er thenom icke heller till maade,
nar the wele altiid wäre giifste, tha ere the oc falden 30
fra thette skudtzmaall. [E1a]

Leuitici. xxi.
Ezechie xluiij

i. Timo. iij.

Fræmdelis siige the wäre sancti Pauli mening,
att een bisp eller prest bør att wäre giifftt, oc dog

- siiger sanctus Paulus icke andett end hand maa wäre giifftt om hand haffuer andre biscoptiige wilkaar. Emellom desse twenne stöcker, hanwm bør att wäre giifftt, oc hand maa wäre giifftt er stor attskjillighed,
5 fordi thet første, Hanwm bør att wäre giifftt, haffuer sliig mening, Att giifftermaall er hanwm saa aff nøden, att hand maa icke thet forwden wäre bisp. Men thet andett, Hand maa wäre giifftt, haffuer sliig mening, Att giifftermaall er hanwm aldelis friitt.
- 10 Oc fordi meente sanctus Paulus icke andett, end att war een god mand aff alle gode wilkaar, tha schulde thet icke hindre hanwm fra biscops embede att hand war giifftt, dog saa hand haffde sijn første oc eniste hustrw. [E1b]

15 Men her emod preger thenom atter kiød oc blod, oc fordi siige the sancti Pauli mening wäre sliig, att een bisp scall icke haffue hafftt twenne hustruer paa een tiid, huar fore the siige thet icke wäre twe-giifftt att haffue wærett tøsver giifftt, men paa een-
20 tiid att haffue hafftt twenne hustrwuer.

Men som tillfornett bewiisstt er, schule sancti Pauli ord haffue then mening, tha haffue mange hellige bisper, oc helst the beste icke wærett retsindige bisper, fordi the wore aldrig giifftt, ej een tiid, end
25 siige tøsver eller tiidere.

Thet finde wij well wdi christne historier att then hellige kircke haffde mange giifftt bisper oc prester, men dog wore the giifftt før end the kalledis till samme embede. Att noghen bisp eller prest som
30 ænthen war wgiifftt, eller bleff wgiifftt haffuer siiden giifftt seg, kand icke bewiisis aff noghen historia, Latinsk [E2a] eller Greetsk. Fordi thet findis huerc-

kin værett skeed wdi then Latinische eller ij then Greetsche, icke heller wdi then Rytzsche, ij huore hwn er mett then Greetzsche affskaaren fra then menige christen kircke.

Saa maa thet være eett wnderligt behaff mett desse ny giifftermaalls patroner, att thenom falder tillsinde huerckin the gamble eller the ny seedijr, oc dog wiide the well, att gamble fræmfarne helgens leffnett, lærdom, oc ewige brug er, oc værett haffuer een merckelig glose oc wnderschede paa apostelig 5 scrifft oc lærdom.

Hoss hedninge, hoss Jøder, oc hoss retsindige christen, haffuer thet værett een gammill oc erlig seed, att nar hustrw eller bonde affdøde, tha plejde then som igienleffde aldermijnste siide eett aar wgiifftt, 15 huilckett aar ther kalledis [E2 b] then grædelige tiid wdi huilcken then leffuendis schulde then affdøde sørgelige begaa. Men thette holdis oc nw for geckerij aff thenne ny handell, ther saa lader seg mercke wdi kiød oc blod, att hand biider huerckin heeltt 20 eller halfft aar, men strax falder wdi sole igien wden all besjndilse, huar till Gudtz aand synis icke att være raadgiiffuere, men then aand som kaldis wdi

Tobie. iij. Tobie bog Asmodeus.

Scall fordi preste giiffté gange fore seg, giiffue Gud 25 sijn naade ther till, att thet motte skee Gud till loff, oc worde bestandigtt, mett alle gode oc christelige wilkaar, paa thet att synd som er ij skiørleffnett oc wreenhed motte affstyrjis oc formeenis, kyskhed oc reenhed styrckis oc formeiris. Endog att kyskhed 30 oc wgiiffté er een stor Gudtz gaffue, oc een synderlig naade, ett reent æchteschaff, er oc een stor gaffue

oc haffuer Gudtz naade saare well behoff, ther wij formercke kwnne paa mange [E 3 a] wtalige hoorkarle, oc andre flere som holde theris æchtestatt saare ijld.

5 Om begang for the døde oc affgangne.

Ca. xi.

- Wdi thette capittell om begang oc amijndilse for the døde, som thenne Malmøss bog er døff oc blind, saa giør hwn seg oc saa een ny mening, paa samme
10 amijndilse oc begang. Men fordi hwn giør aldelis inhet forskiell emellom the helgen som haffue told død oc pijne for Jesu Christi namffn skyld, oc kaldis Martijres, oc andre daglige syndere som almijndelige døø aff thenne werden, oc ere wdi mange
15 maade faldne for Gud, till att ljide for synden, skyld oc pijne, tha wender hwn gamble christendoms seed, som er brugett hellige martjribus till ære, ind paa christne sielis begang oc amijndilse, som er brugett langtt wdi een anden mening fra begyndelsen.
20 Thet war aldrig seed wdi then hellige kircke [E 3 b] att giøre bønn for the helgen som tolde død, for Jesu Christi namffn skyld. Att bede for thenom ther saa mett troens bekiendilse haffue effterfuld Jesum Christum, er att giøre thenom stortt wskeill, nar theris
25 willige død haffuer ij sandhed affslett oc fortagett huess mennischelige brøst the wore wdi bestedde.

The wigilier som christne folck tha giorde offuer Martijrum graffuer oc hellige legomme, ere icke forwandlede till desse wigilier som nw siwngis oc læsis
30 for affgangne christne siele, som thenne forbiistrede

Malmøss bog haffuer sagtt. Men samme wigilier,
thet er natte wæggt, ere forwandlede till then faste
som almijndelige holdis blant christett folck, huar
mett wij beredis till større gudelighedtz begang, wdi
helgens høgtiider oc amijsdilse.

Wdi gammill tiid ther christen folck forsamledis
hoss Martijrum hellige legomme [E4a] oc graffuer,
tha trøstede the huer andre till samme Martijrum
att liide om behoff giordis, oc tackede Gud, att hand
sijn hellige kirckis tro oc loffue haffde befest oc be-
sterckett mett saa drabeligtt eett wijtnisbyrd, oc be-
gærede fordi att thet motte hans hellige kircke well
bekomme, gode christne mennischer till exempell
oc efftersølling.

Oc som merckelige ting komme altiid gierne wdi
mÿsbrug, nar the icke wiislige brugis, saa er thet
skeed mett samme natte wæggt, att wnder thet gu-
delige skÿn ere mange løse folck befwndene wdi
synd oc skalched, oc mange wdi hoor oc mord, oc
for then sag haffuer christendoms fædre igienkaldett
oc afflagtt samme natte wæggt, att affstyre ther mett
huess synder som bedreffuis wnder sliige gudeligh-
edtz skÿn, oc haffue ij samme sted skickett faste
oc affhold [E4b] ther mett att beqwemme legom-
mett till een børlig wnderdanighed, att thet beswaa-
rett mett offuerflødig mad oc drick scall icke for-
hindre sielen, wdi the aandelige huerff som hwn
haffuer hoss Gud wdi salighedtz handell oc huerffue.
Oc om thenne begang som war wdi natte wæggt,
taler bode Cijprianus oc Augustinus.

Her bruge the Augustini wijtnisbyrd men wran-
gelige som forstandett er aff thenne forklaring. Men

nw will ieg bruge samme Augustini witnisbyrd wdi
een rett mening, fordi kand hand worde betroed
tha bliffuer hand eett merckeligg wjtnisbyrd till att
bewiise bønn oc begang for christne siele, nar hand
5 ther om scriffuer een heell bog, forwden mange andre
stæder huar hand ther oc saa omtaler. Wij haffue
wnderliggt folck att handle mett, nar Gudtz helgen
wdi theris bøger synis att wäre thenom biistandige
[F 1a] wdi nogett stöcke lerdom, tha bruge the theris
10 witnisbyrd offuer all maade, men nar the ere thenom
emod, tha forsage the bode helgen oc helgens scrifft,
oc siige thenom att wäre bedragne ænthen aff een
bedrægelig aand, eller eett mennischeligg oc natur-
liggt forstand, ligerwiiss som sliige helgen haffde
15 andett lærtt, screffuett, eller brugett, end thet samme
som kircken trode ij theris tiid, men thet er dog icke
thet eniste stöcke som the nw lade seg wdi bemercke.

The som negte oc forsage skersjld giøre seg ther
om een besynderlig mening till eett fundamentt, oc
20 ther paa liwge the saa mögett thenom mest lyster,
liigerwiiss som paa een falsk oc løss grwnd forbyg-
gindis thet som skall tha mett tiiden omfalde. The
siige att Gud forlader aldrig noghen synd, wden
hand oc saa forlader syndtzins [F 1b] forschylte straff
25 oc pijne. Thette siige the aff all magtt, men haffue
thet end nw dog icke bewiist, huerckin mett scrifft
eller skiell. Theris løse ord anammer ieg huerckin
for breff eller segell. Oc fordi will ieg offuersee
mange scriffter paa thenne tiid, oc mett een blott
30 scrifft alsomeniste bewiise, huore Gud pleijer att
forholde oc forhale mennischins pijne, siiden synden
er forladen oc tillgiffuen.

Wij læse wdi then anden konge bog oc thet xij
 ij Re. xij. capittell, huore wor herre forlod Dauid konning
 thet hoor oc mord hand bedreff mod Uriam Etheum
 hans tro tienere oc wndersotte. Men hand dog for-
 holtt hans pijne, som wij klarlige finde wdi samme
 capittell, oc fræmdelis wdi nogre andre ther strax
 effterfølge, huore Gud sagde, att samme synd schulde
 alle dage straffis mett suerdslag. [F 2 a]

Oc fordi thet haffuer værett seed wdi then hel-
 lige kircke siiden Jesu Christi apostele ere affgan-
 gene, att bede Gud oc giøre al messe for affgangene
 christne siele, som bode Clemens, Dijonisius, oc
 Tertullianus scriffue oc siige, ther till mett, att haffue
 amijndilse for samme affgangene christne siele wdi
 thet hellige messe embede, er oc eett ewigtt brug
 wdi then hellige kircke, som Chrysostomus, Augu-
 stinus, oc Gregorius haffue merckelige bescreffuett,
 forwden andre mange wtalige helgen, bode blantt
 Greecker oc Latiner, ther haffue bode screffuett, hol-
 dett, oc brugett thet samme, som christendommen
 nw holder oc bruger. Oc fordi burde thenne Mal-
 møs bog, om hennis handell schulde noghen tiid
 worde bestandig, att bewiise mett scrifft oc skieLL
 then hellige christen kircke att haffue farett wild,
 wdi sijne helgen oc [F 2 b] Christi wduolde leem-
 mijr, ther hwn altiid brugett haffuer till sijn troes
 oc lærdoms forbædring, formeering, beschede, oc
 forklaring. Mett desse helgen, oc mett then gamble
 kristen kircke, haffuer hwn att giøre oc icke mett
 oss. Att the wore raadde oc regerede aff Gud, oc
 Gudtz hellige aand, ther till mett bestandige aff
 scrifft oc skieLL, oc ij alle maade frij oc wbemerckte

wdi wild oc skrømptt, giør meg wiiss then hellighed
oc synderlige krafft som Gud haffuer thenom bru-
gett wdi, till sijn hellige kirckis bestand.

- The haffue værett for oss wdi Christo Jesu oc ij
5 then hellige kircke, oc icke for snijmen, men for xi,
xij, xij, oc fiorthen hwndrede aar. Findis her wdi
noghen wanwittighed oc blindhed, som then for-
blindedde bog will siige, tha findis hwn hoss thenom,
oc icke hoss oss. Ere wij [F 3 a] bedragne, tha haffue
10 the oss bedragett. Thet samme the haffue anammett
aff the hellige apostele oc theris discipole haffue the
antwordett oss, huar wdaff wij lade oss saa tycke,
att huess the haffue seett oc hørtt, holdett oc bru-
gett, er seett oc hørtt mett saa wiss grantsche oc saa
15 santt kwndschaff, att wij maa thet tryggelige holde
oc saa santt kwndschaff, att wij maa thet tryggelige
holde oc bruge. Wij wiide huerckin aff Gud eller
scrifft att siige, wden huess wij forstandett haffue
effter theris lærdom oc wnderwiisning.
- 20 Then samme loffue the haffue sætt till Gudtz
apostele paa Gudtz wegne, sette wij nw till thenom,
thet wiidindis, oc som the møgett hørde forwden
scrifft, dog icke wden skiell oc sag, saa haffue the
oc thet samme screffuett, ther for thenom war talett
25 oc lærtt forwden scrifft, men tha icke wden stortt
skiell oc sandhed. Som møgett wscreffuett, er iw saa
santt som thet ther screffuett er, saa giørs icke [F 3 b]
fordi behoff att all sandhed scall scrifftelige stadfe-
stis, oc besynderlige wdi the stöcke handell, som
30 aff langsom tiid oc brugilse hoss hellige oc drabe-
lige mend haffue wundett lawheffd, huilckett som
er skiell oc bewiisning sterck oc fast nock, oc ser-
delis nar thet er inghen hellig scrifft modstandigtt.

Thette er dog icke fordi sagt, att oss till thenne bewiisning fattis hellig scrifft, men fordi att nar kettere wele icke affwiisis mett noghen scrifft, ther the ænthen forskiwde, eller oc saa wdlegge effter theris eghet sind, tha schule the affwiisis mett gammill christendoms lawheffd, som er bestandig, icke eniste aff lang tiid, men oc saa aff hellige mendtz bøger oc brugilse. Huess hellige brug att være fast oc wist, Gud haffuer selff bewiist oc beseglett mett theris hellige leffnett oc wnderlige gierninger, oc mett [F 4a] mange theris død ther the liidde for sandhed oc Jesu Christi namffn skyld, oc for then lærdom, the haffde bode talett, screffuett, oc brugett, till chri-
stendoms bestand oc behoff. Alle the scriffter som dybelige oc figurlige retteligen bewiise skiersjıld, effter wiise oc hellige mendtz wnderschede, thenom negte the att haffue skiersjıldtz mening, thij er thet forgeffwis att føre thenom sliige scriffter wnder øghen, huilckett ieg haffuer dog tillforne giortt wdi eett suar till koning Gostaffs spørsmaal. Oc then klare scrifft som mett obenbare blotte ord lyder paa skiersjıld, forwiise the platt fra thet tall som indeholder oc beslutter alle ædele oc hellige scriffter, oc wele fordi icke annamme henne blantt andre ædele scriffter, som er then anden Machabeische bog, ther dog hoss Augustinum De ciuitate Dei be[F 4 b]nemffnis ij talett mett andre ædele bøger oc scriffter. Desliigest Concilium Carthaginense be-nemffner oc samme Machabeische bog blantt ædele scriffter wdi sith xxiiij capittell.

Haffuer fordi thenne Malmøs bog ænthen magtt eller rett till att spotte eller forackte thenom som

bede for christne siele, giøre almesse, oc siige messe,
tha maa the thenom bespotte oc skiende, som haffue
oss sliige seedijr lærtt oc handfangett. Then samme
tro oc mening som the haffde, haffue wij end nw.

- 5 Alsomeniste er thet straffeligt iij wor tiid, att
mange for gjirighedtz sag bede for the døde oc siige
messe ther the ellers icke giorde. Men nar ther fin-
dis dog nogre gode mend, som thet samme giøre
wdaff een reen oc retferdig mening, saa att giiffuis
10 thenom nogett, tha tacke the Gud [Gia] for hielp,
trøst, oc forsyn, giiffuis thenom oc inthet, saa giøre
the dog thet som børligt er, oc tacke alligewell Gud,
tha scall thet ene loffuis oc priisis, oc thet andett
bødis oc forbædris. Huilcken som best giør blifuer
15 well eentiid kwndgiortt oc sportt, ænthen then som
for liiffs føde, siwnger oc læss, beder oc maner then
barmhiertige Gud for leffuendis oc døde, eller oc
then ther oc saa for guld oc penninge, oc andre wil-
dige sager tien oc føger løse folckis syndige oc hadtz-
20 sche begæring till att robe oc skielde alle Gudtz hel-
gen oc all christendoms helliged, oc øffuer seg ther
wdi dag oc natt, aarle oc siilde. Er thet att være
christen, tha kwnne røffuere oc mandrabere, spottere
oc klaffere, lackere oc liwgere oc saa være christne.
25 Ther som the wille hudstryge synd oc [Gib] ond-
schaff, mijshandell oc mijnsbrug, tha wille wij gierne
høre thenom, oc wiide thenom ther fore loff oc tack,
men att the platzere oc klaffe Gudtz helgen oc Gudtz
folck maa wij ingelwnde høre eller fordrage, men
30 thet affwende oc formeene, saa møggett oss mwue-
liggitt er bode mett scrifft oc tale.

Men thet giiffue Gud, att the som handle oc tractere

thette ny euangelium wille først fordragis emellom seg selffue, oc siiden figte mod oss. The som scriffue ij Malmø wele siige att wij maa inthet bede for christne siele, huerckin ij messe eller wden messe. Men the som scriffue wdi Wijborg wele siige att wij maa bede for thenom eentiid, anden tiid, oc trede tiid, oc siiden icke meer, dog thet er meg wforstandeligg, mett huad scrifft oc skiel the schule thet kwnne bewiise, [G 2 a] att nar een bønn er wdwuelig for noghen, huar fore wij maa icke saa well 10
 bede altiid som eentiid, effter thij scrifften siiger, att wij schule icke lade wdaff att bede. Men thenom bør dog saa att scriffue oc tale, som seg haffue mod Gud, christendom, oc sandhed forbwendett oc besorett, nar the wele huermanetz conscientze trenge 15 till efftersølling, oc wiide dog icke selffue huad the siige. Nar noger mand trenger oc maner thenom saare, om the ere thet aldelis wisse att skiersjld er icke till, tha sware the, att the ere thet icke wisse, fordi thet er well mwueligtt (siige the) att thet er 20 till, oc mwueligtt att thet er icke till, men nar thet er Gudtz lønlige dom, tha ere wij icke plictige (som the ock siige) att tro, wden thet wore oss obenbaret, ligerwiiss som thet the icke wiide wore inghen [G 2 b] obenbaret. Thet burde thenom att bewiise mett 25 scrifft oc skiel, for huad sag wij ere plictige att rette oss effter theris twijll oc wantro, oc serdelis emod then menige christendoms gamble tro oc loffue, som haffuer lawheffd aff gammill tiid, oc wijtnisbyrd aff saa mange hellige mend, ther wden altt 30 twijll haffue saa troett oc lærtt for oss wdi then hellige kircke, oc wore bestandige aff scrifft oc møghen

Luce. xxi.
Actorum. xij.
i. Thessa. v.

Gudtz obenbarilse, oc synderlige aff desse scriffter som her effterfølge oc andre flere.

Saa scriffuis først Zacharie ix, Oc thu haffuer wdi tith testamentis blod, wdlatt thijne fanger aff then
 5 pwtt wdi huilcken ther war icke wandtn, nar wij høre testamenthens blod, tha forstaa wij Jesu Christi døtz oc pijnis magtt oc krafft, men nar wij høre fanger, tha forstaa wij twang oc pijne. Oc fræmdelis nar wij [G 3 a] høre then pwtt som haffde icke wandtn,
 10 tha forstaa wij att ther war inghen wederqwegilse, oc fordi kand thet icke være noghen anden sted, end then som wij kalde skiersjld.

Ther nest scriffuer sanctus Lucas saa om wor herre Jesu Christo Actorum ij, Huilcken Gud haffuer aff
 15 døde opwockt siiden hand haffde forløst heluedis sorg. Nar wij høre heluedis sorg, tha forstaa wij icke aldene fengsill, men pijne oc trengsill. Icke kand heller heluede paa thette sted være andett end skiersjld.

Will oc noghen siige, att then wandtnløse pwtt
 20 hoss Zachariam, oc heluede hoss Lucam mercke Abrahe skiød, tha kand thet icke rijme seg, fordi att wdi Abrahe skiød war inghen bwnden, icke war ther heller sorg oc pijne som schulde forløsis, men glæde oc hugswale, som Abraham [G 3 b] sagde hoss

25 Lucam ij thet sextende till then riige fraadtzere, Kom ij hwg sön (siiger hand) att thw haffde gott ij thijn liiffs tiid, oc Lazarus ontt, men nw hugswalis hand ij thette sted. Nar wij høre hugswalilse wdi Abrahe skiød, tha forstaa wij att Abrahe skiød, oc Zacharie
 30 pwtt kwnne icke være eett sted. Icke kand heller heluede hoss Lucam mercke thet næderste heluede, fordi ther er inghen forløssen.

Zacha. ix.

Actorum. ij.

Luce xvj.

Apocal. v. Fræmdelis læse wij Apocalijpsis ij thet fempte,
 huore sanctus Joannes saag alle the creatur som wore
 ij himmelin, paa iorden, oc wnder iorden, siigindis
 till then som sad paa thronen oc till lammett, Wel-
 signilse, oc heder, thet er, loff oc heder, ære oc magtt
 skee eder altiid oc ewinnelige. Men hwo schulde
 the wäre som wnder iorden loffue Gud oc lammett,
 thet er Gud oc Gudtz sön, som war [G4a] offrijd
 alle till salighed, wden affgangne christne siele. The
 som ere till ewig pijne fordømde kwnne thet icke 10

Ps. vj. giøre, som propheten siiger ij then siette psalme,
 Huem scall loffue teg wdi heluede? Oc ij then xij

Ps. cxij. oc hwndrede psalme, Herre the døde schule teg icke
 loffue, icke heller nogre aff thenom som nederstiige

Esaie xxxvij. till heluede. Oc hoss Esaiam ij thet xxxvij capittell 15

læse wij saa, Heluede loffuer teg icke, icke heller
 døden. The fordi som loffue Gud oc lammett ere
 wdi skiersijld, oc ther skæris oc reengioris. Will oc
 noghen siige, Hwj kalde wij tha skiersijld icke hel-
 uede, effter thiij thet sted saa kaldis hoss Lucam Ac- 20

torum ij, hand scall wiide att scrifftten taler om twenne
 heluede, thet eene er næderst, oc om thet lyde the
 stæder aff psalterin, som nw ere fortalte. Thet an-
 dett kaldis [G4b] thet øffre heluede, oc er thet sam-
 me som wij kalde skiersijld, wdi huilckett the siele 25

ere som skæris oc reensis. Oc att thet øffre heluede
 er till kand saa bewiisis. Wdi then lxxxv psalmo

Psalmolxxxv. siiger propheten saa, Thu frelse mijن siell fra thet
 nederste heluede. Nar wij høre thet nederste hel-
 uede, tha forstaa wij oc saa att thet haffuer eett an- 30

dett offuer seg, mod huilckett thet kaldis thet ne-
 derste.

Om then tro som Jøderne Gudtz folck haffde, er
tillorne taett aff then anden Machabeische bog, oc
xii capittell, huar thet klarlige bescriffuis, huore Ju-
das Machabeus effter then Jødische seed oc tro lod
5 giøre offiyr wdi Hierusalem for thenom som wore
slagne ij striid, wnder sliig tro oc mening, att the
motte forløsis wdaff huess syndige hinder the wore
wdi bestedde ther the slogis, att the paa then yderste
dag kwnne opstaa [H 1 a] wbehindrede till ewig glæde
10 oc salighed. Will oc noghen fordi trycke seg ij thenne
lerdom, att thette ord skersjild findis icke wdi then
gantsche scrifft, hand scall wiide att wij søge icke
nw lenger effter ord oc titell, men effter handell oc
sandhed. Nar wij see eblant christett folck atskillig
15 affgang, ther dog att the alle bortt døø wdi Jesu
Christi tro, the ere Christo dog møgett wliige ij tri-
bulatz, pijne, trengsill, kwmmer, oc modgang, ther
thenom alle burde att liide mett Christo Jesu, om
the schulde worde mett hanwm deelactige wdi glæde
20 oc salighed, om wij ellers tro then hellige scrifft
wære sand, forwden smijger oc skrømptt.

Somme haardelige pijnis till døde aff weldig magtt
wdi een christen tolmodighed, wdi huess maade
hellige martijres ere affgangne. Somme leffue her
25 [H 1 b] paa iorden wdi stor fattigdom, hwnger, tørst,
kwld oc fraast, møghen anden sorg oc modgang,
ther the dog liide mett gott taall. Somme leffue mett
stor siwgom oc kranckhed wdi saar oc werck, wdi
forfølling oc trengsill, wdi schade oc fengsill, oc saa
30 fræmdelis met møghen anden modgang, ther trenger
oc twinger mange arme mijslige oc wsle mennischir,
som haffue huerckin haab eller trøst wden hoss Gud

ij Machabe-
orum. xij.

aldene. Somme twertt emod leffue theris gantsche alder wden sorg oc modgang, forwden fattigdom oc armod, wdi leckerhed oc legoms løst, effter theris egett sind oc begæring, ønsche oc willie, mectige oc stercke aff wenner oc riigdom oc anden werdsliig trøst oc biistand. Somme desligest leffue wdi welde oc magtt seg selffue till stor lycke oc welfærd, statt oc ære, oc andre till twang [H 2 a] oc trengsill, till schade oc forderffue. Oc nar scrifften siiger, Att fordi Lazarus liidde ontt ij sijn liiffs tiid, tha scall hand nw hugsualis, oc then riige fraatzere haffde formøggett gott, tha burde hanwm att pijnis, tha maa thet wäre een wnderlig ting, att onde oc gode schule nw haffue eens wilkaar, ligerwiiss som alle synder wore liige store oc onde, eller oc alle gode gierninger liige dwuelige oc behaffuelige. The hellige mend fordi som rettelige besinde scrifftt oc skiell, oc som christelige grantsche Gudtz handell oc gierninger haffue thet fwndett aff Gudtz raad, att som skiersjld er een synderlig pijne effter døden, saa er hwn icke forskickett till huerman, men alsomeniste till thenom, som ij theris liiffs tiid leffde syndelige, oc huerckin trengde theris syndige leffnett mett pijne [H 2 b] eller twang, ej heller haffde sorg eller siwgdom, eller anden synde trengsill, eller liidde the end nogett ontt, tha liidde the nødde oc trengde forwden eett christeliggta taall, huar mett the schulde tacke Gud, oc bekiende hans retferdige straff, att the saa pijnte motte worde liige Christo Jesu.

Thet tillstaar Luther selff, att huertt christett men-
nische bør att worde Christo saa liigtt før end thet bliffuer saligtt att thet scall mett hanwm liide saa

stor pijne som hand liidde, ænthen her ij werden mett tribulatz, siwgdom, modgang, arbejde, hwn-ger, tørst, sorg, oc twang, eller ij sijn dødtz tiid, eller oc effter døden wdi skiersijld.

- 5 Oc for then sag siigis thet almijndelige mett gott
skiell, att mange haffue theris skiersijld her ij werden,
oc mange met een lang oc swaar hellsoott, oc
nar mange [H 3 a] liide huerckin ontt nar the leffue,
eij heller saare nar the døø, tha synis thet icke wchri-
10 steliggatt att the thet liide effter døden som thenom
burde till forne att liide. Men ij huore her om er,
ther som wij wore huerckin bestandige aff scrifft
eller skiell till att bekiende nogett om skiersijld, tha
haffue wij dog menige christendoms ewige brug till
15 eett fast oc bestandigatt exemplill, ther haffuer siiden
the hellige apostele wore till som Clemens, Ter-
tullianus, oc Chrysostomus, altiid haffft een amijndel-
ig begang for affgangene christne siele mett gu-
delige bøner, almøsegierninger, oc synderlige wdi
20 thet hellige messe embede, wnder sliig tro, att the
wore bestedde wdi nogett hinder ther war pijnack-
teliggatt oc forhalede theris salighedtz indgang, till
huilcken the haffde dog [H 3 b] rett, fordi the aff-
ginge wdi een retsindig christen tro, oc mett een
25 sand wederkiendilse, thet er, mett eett santt syndehad,
anger, oc penitentze, wdaff huilckett hinder
the kwnne dog bode forlæschis oc forløsis mett the
wilkaar som sagde ere, ellers wore thet aldelis for-
geffuis att bede for the døde oc affgangene.
30 Thette sted wdi huilckett the liide sliigtt hinder
huer effter sijn forschyding met een børlig straff
større eller mijndre som Gudtz strenge mijschwnd,

oc mijschwndelige strenghed wdkräffuer, kalde wij skiersjild. Will noghen anden icke lade seg nøyje mett samme namfn, oc fordi giiffue samme sted eett andett naaffmn, oc kalde thet ænthen pwtt, eller thet øffre heluede, eller huess andett effter samme 5 mening seg føge kand, ther om will ieg inthet kjiffue. Att wij icke forliigis om ord oc namfn, nar wij haffue dog samme [H 4a] mening oc handell, ligger icke magtt oppaa. Mange som nw forstøre christendoms handell lade seg ther wdi saare mercke, att the fast 10 meer kjiffue oc trette om ord, titell oc tale, end om sandhed, oc sandheds handell, ther merckis mett ord oc tale.

Fræmdelis siiger then Malmøs bog att the wigilier som siwngis oc læsis ij then hellige kircke for 15 afgangene christne siele, ere een samlegge tillhobe sætt oc kommen wden sind oc forstand, oc sanckett hijssett oc her, oc er anrørindis huerckin leffuendis eller døde. Saa plejje the att tale, som huerckin wele bruge sind eller skiell, ther the dog bode kwnne oc 20 motte, oc synderlige ij thette sted, oc thette stöcke lärdom, ther som hoffmod oc had haffde thenom icke forswffett bode sind oc hierte. [H 4b]

Som then hellige kircke tror for then som kand icke selff tro, oc giiffuer fordi suar for then som 25 kand icke selff suare, saa beder hwn oc for then ther kand icke selff bede. Nar børen døbis, oc attspøries om the tro, fordi børen kwnne selffue icke suare, tha suare wij som nærwærindis ere for thenom oc siige, Jeg tror. Saa bede wij oc for the døde, oc dog att 30 wij tale ligerwiiss som wij talede for oss selffue, wij meene dog thenom som døde ere, end dog att wij

agte thenom icke aldelis iblantt the døde, men mø-
gett meer iblantt the leffuendis, fordi the ere be-
stedde wnder liiffsins haab. Oc fordi begaa wij paa
theris wegne wdaff prophete bøger oc psalmer men-
nischins wsijlhed, armod, skrøbelighed, oc elendig-
hed, Gudtz retferdige dom oc mijschund, formanen-
dis oc bedindis ij samme wigilier, att Gud anseendis
sijn ewige mischund oc godhed meer end theris
syndige skrøbelighed, forlader [I 1a] thet mijschun-
delige som hand mett rette motte strengelige pijne Jaco. ij.
oc straffe, ther som hans mijschund icke wiitt offuer-
ginge bode wore synder oc hans eghen strenghed.
Oc fordi ere samme wigilier sammen sette aff saare
wiise oc forfarne mend, ther wore wden twijll ij then
samlegge raadde oc regerede aff Gud, oc Gudtz aand.

Om tiende.

Ca. xij.

Om tiende taler thenne Malmøs bog saare hadtz-
schelige, paa thet ieg scall icke oc saa siige aff stor
wanwittighed. Hwn siiger att wdi thet ny testamentt
findis huerckin bud eller befaling om noger tiende.
Oc dog thet er sagtt forwden all wittighed oc be-
schede, boghen lader seg dog tycke att hwn taler
klar wiisdom, saa wiiss giortt aff sijne mestere. Om
thet ny testamentt wele wij siiden tale. Men nar
boghen will att alting scall ænthen bewiisis eller
fældis mett thet ny testamentt, tha schulde hwn be-
wiise mett scriffteligg skiel, att christett folck icke
motte mett skiel giffue sijne prester for tieniste oc
wmage, som er mett predickin, sacramentt [I 1b] oc

anden behørlig preste tieniste att holde oc giøre een seedwaanlig rente som kaldis tiende, dog thet icke er, huilcken rente thenom er tillsagd aff eett menigtt land oc riige, oc forseglett mett fræmfarne oc nærwærinde kongers oc herrers Fursterlige breff oc priuilegier, oc stadfest mett nogre hwndrede aarss lawheffd. Att sliige gamble landtz seedijr oc waaner ere emod thet hellige euangelium, oc schulde icke fordi wäre wed magtt, men platt affleggis, thetschulde thenne wiise bog haffue bewiist, oc icke mett løse 10 ord, men mett scrifft oc skiell. Saa taler thenne blinde bog, raad oc regeerett aff sijne blinde oc forbiistrede diigtere, ligerwiiss som then hellige kircke haffde huerckin hafftt prester, euangelium, eller tro till thenne dag, eller ligerwiiss som euangelium wore 15 aldrig nogher sted forkynnt, før end nw ij Malmø.

Saa lyder scrifften thenom som ere retsin[I 2 a]dige
 Mat. xxij.
 Ro. xijj. oc wiise, att euangelium stadfester oc giiffuer stor
 magtt alle landtz seedwaanlige skick, oc retferdige
 sætt, oc will att the schule holdis for een god low 20
 ther giør fred, oc skicker huerman skieell oc rett.
 Then som andett taler eller scriffuer hand handler
 thet hellige euangelium icke christelige. Oc huos-
 somhelst seg berømmer att wäre een predickere till
 samme euangelium, oc tillwelder seg magtt att handle 25
 oc schaffe mett sliige stöcker, som høre till landtz
 oc riigis wedtagne low oc seedwaaner, priuilegier oc
 friihed, hand træder wiitt offuer sijn befaling oc sith
 euangelische embede. Møgett handlis oc skickis aff
 herrer oc Furster, aff borgemestere oc raad till me- 30
 nighedtz gaffen, fred, oc bestand huar mett euangeli-
 um befatter seg platt inthet. Men nar desse ny

handlere haffue icke nock ij theris predicke embede,
tha tilltage the seg andre mange, oc ere fordi bode
sagsøgere oc dommere, klaffere, oc bødele. [I 2 b]
The robe paa bisper oc prelater, oc siige att the be-
5 fatte seg mett werdsliig handell, som er theris em-
bede platt wbørlig, ther ieg giiffuer well magtt ij
somme støcke handell, huar om ther scall nogett
talismiist ij desse suar. Men huar bisper oc prelater
10 thet giorde som nogre aff desse ny predicanter nw
giøre, tha motte the thet robe mett gott skieill.

Then som borgemestere oc raad, fogett oc woldtz-
mand icke taare dømme oc dræbe, hanwm taare
somme predicanter wmijschundelige skynde aff dage.
Her till dags haffue saa geestlige folck siidett dom
15 oc rett ij werdsliige sager, att the dog aldrig haffue
seg befattett mett blodige sager ther dømme paa liiff
oc leem, oc huess the haffue thet noghen tiid giortt,
tha er thet thenom opscreffuett for een hoffuett last,
oc offte kommett thenom wnder øghen, mett stor
20 schade oc forderffue. Men desse ny geestlige mend
dømme iw paa alle sager blodige oc [I 3 a] wblodige,
geestliige oc werdsliige. Christus wille selff icke døm-
me paa arffueskiiffte som war dog een ringe ting att
dømme oppaa. Men desse ny Christi disciple døm-
25 me icke aldene paa arffue skiiffte, men dømme folck
fra liiff oc godtz, fra hwss oc hiem, fra breff oc se-
gell, oc fra priuilegier oc friihed, oc mett faa ord
fra all lycke oc welfærd. Oc huar the haffde paa
thenne dag biistand oc trøst aff welde oc magtt, som
30 andre erlige prelater nw haffue, tha finge wij x klage-
maall mod huertt eett wij nw haffue mod kirckins
bisper oc prelater. The ere end nw herschaff oc

øffuerighed myndige nock, men schulde tha worde
møgett meer. The giøre folck allerede saa wiise till
att dømme effter skiel oc tycke, att wij mett thet
snariste behøffue huerckin low eller rett, oc huad
wij end behøffue, tha scall hand oss neppelige we-
derfaris, om thet scall lenge staa till theris sigilse
oc tycke. [I 3 b] Huore wiise oc kloge the ere, kwnne
wij ther paa mercke, att the paa eentiid wele bode
giiffste prester oc tage tiende oc rente fra thenom.
Oc schulde the noghen tiid gifft seg, tha giordis
thenom alderbest behoff tiende oc rente. Huad me-
ning mange nw haffue wnder thenne euangelische
handell, oc synderlige mod fattige prester, formerc-
kis ther wdaff, att the wele først giøre thenom fat-
tige oc arme, oc siiden giiffste thenom.

Fra Wittenberg, huar thette ny euangelium haff-
uer sith første wdspring, spørrie wij sliige tjdinger,
att Hertoghen aff Sasszenn som er theris herre oc
Furste biwder oc befaler alle prester ij sith land, att
nar thenom icke giøris fyldist mett tiende oc anden
rettighed aff theris sogne mend, wäre seg ænthen
ædill eller bønder, tha schule the paa scrifft føre
ind for hanwm huad thenom igienstaar, oc nar the
thet faa giortt, tha giør hand [I 4 a] thenom fyldist,
oc siiden søger sijn opretning huar hand kand. Huore
christelig hand er ij andre maade wed Gud best, men
ij thette støcke giør hand thet som een christen Fur-
ste bør att giøre.

Men aff mange som ij desse land bruge thenne
ny handell, kand formerckis, att kwnne the komme
thet menige klerckerij fra lycke oc welfærd, oc ij
schade oc forderffue, tha meene the att thet hellige

euangelium wore well forbædrett oc reformeerdett. Oc thet skeer dog aff theris wrange oc forgiiftige mening som sliige bøger scriffue, oc lade scriffue, predicke, oc lade predicke, fordi thet kand tha icke
5 anderledis forstaas end ij samme mening som thet predickis oc læris wdi. Huar thet læris wdi een blodig oc gjærig mening, tha føder thet blod oc gjærighed aff seg. Men huar thet læris wdi een kierlig, retferdig,
10 ydmyg, oc mijschundelig mening, tha føder thet aff seg fooster sijne liige, thet er [I 4 b] kierlighed, retferdighed, ydmyghed oc mijschundelighed.

Om ther stode end inthet wdi thet ny testamentte om tiende eller anden preste rente, icke ere the fordi prester wbørlige oc oc klercke som ere menighedtz
15 tienere. Men sanctus Paulus siiger dog møgett være screffuett oc sagtt wdi thet gamble testamentt for wor skyld, oc høre fordi till wor tiid som ther staar
j. Cor. ix. oc att thet hør till folck som er sagtt Deutero. xxv om then oxe som terscher oc pløjjer.

20 Staar ther icke oc saa screffuett (siiger sanctus Paulus) att then som tien till alterett, scall aff alterett oc saa leffue, oc ther wdaff haffue sith ophold. Saa haffuer thet herren oc saa skickett, att the som lære oc predicke euangelium, schule oc saa leffue ther wdaff.

25 Icke wed ieg heller noghen her wdi riigett som opbær tiende, wden the prester som ænthen selffue predicke Gudtz ord, eller [K 1 a] oc lade thet giøre aff een anden, dog att huess brøst ther kand findis iblantt, staar well till att forbædre mett tiiden, sliig
30 rumoor oc bulder forwden, som nw begynder att forstøre all christendoms hellighed, oc serdelis nar kirckins prelater bliffue ledige oc fríj bode till thet

i. Cor. ix.

Deutero xxv.

oc andett meere, som nw magtt paa ligger ij thenne tiid.

Mange Luthers prester haffue oc saa predicktett for bønder att thenom burde huerckin att tiende eller att offre. Men siiden the haffue selffue fangett 5 sogner, oc formerckt att ther hør møgett till att siide for gest oc ganginde, oc att bære anden daglig tynge oc beswaaring, oc huore thet er bædre att giiffue end tijgge, tha predicke the till bage igien. Tiende er icke paalagt oc wedtaghen wden store 10 oc merckelige saager, ther som hwn end haffde in the fundamentt aff scrifften, oc synderlige ij the land, som haffue theris störste biering ij koren oc qweg, eller [K 1 b] anden frucktt oc grøde, oc ere icke saare penninge riige. Att giiffue paa een tiid noger stor 15 swm ere the icke wederhefftige, oc presten er dog menighedtz tienere oc scall fordi haffue eett erligt ophold, oc een børlig forsyn, huar wdaff hand kand være wederheftig till att hielpe oc trøste, giiffue, laane oc borge andre fattige folck, ther till mett att 20 opholde sith hwss, for gæst oc ganginde, som gierne søger till presthens hwss. Oc fordi skeer thet almijn-delige, att huar presten lijder well aff rett oc skiell, tha hielper oc trøster hand mange, oc bær tynge for een heell by, then menige sogné mand till stor hielp 25 oc læsche. Oc ther till mett haffuer presten dess større agtt hoss sijn almwge, nar the ere hanwm nogett plictige, oc haffue hanwm wnderstwndwm behoff, fordi menighedtz sind oc natur haffue sliige wilkaar ij mange land oc riige, att the agte inghen 30 mand [K 2 a] mett tucktt oc ære wden then som haffuer att giøre mett thenom, ænthen mett rettig-

hed att indkræffue, eller tieniste att æsche oc begære.

Oc ij sandhed att siige tha kiøber presten dyre
nock huess rettighed hand haffuer mett sijn almwge,
5 nar hand offte scall tiene siwge folck wdi lærdom,
raad, wnderwiisning, scrifftmaall, oc andre sacramen-
tett, mett stor fare, som attskiellig siwgdom oc
kranckhed haffuer met seg. Haffuer then krancke
pestilentze, pocker, krefftt, spijdalsche, eller huess
10 andre besmijttelige oc wederstyggelige siwgdomme,
som mange ere till, tha scall iw presthen være till
stæde, oc scall fordi offte gaa wdi then stanck, oc
forgiifftige lucktt, ther een anden schulde neppelige
giøre for altt sith arffue godtz. Oc fordi haffuer ieg
15 sliig mening oc tycke, oc thet icke forwden scrifft
oc skiell, att [K 2 b] ther som lyckin giiffuer oss gode
oc dwuelige prester, tha kand thenom aldrig giøris
meer end fyldist, wäre seg ænthen mett tiende, offjir,
eller anden reedtzle. The prester (siiger sanctus Pau-
20 lus till Timotheum ij thet første, oc fempte capitell)
som ere gode forstandere, ere werdige att haffue i. Timo. v.
dwbell hielp, synderlige the som arbejde wdi Gudtz
ord oc lærdom. Saa schule wij fordi icke altiid agte
huad the onde forskylde, men huad the gode bør-
25 ligtt er, oc lade the onde fordi nyde the gode gott
att. Thet som affleggis wdi onde presters tiid, the-
nom till had, blifuer altt afflagtt nar the gode pre-
ster komme, oc fordi scall mand icke giiffue een
løss oc wwillig almwge noghen orsage till større
30 wwillighed, nar the dog plejje gierne altiid att trøcke
seg mod rett oc skiell, forwden all orsage ther skiel-
lig oc redelig er. Endog att onde herschaff ere theris

rente oc ophold w[K 3 a]werdige for Gud, thet maa
tha icke negtis thenom. Huar renthen schulde kort-
tis for the onde, tha wore thet the gode altt for nær,
nar theris tiid wore kommen.

Men fordi att the som haffue wærett ij raad oc 5
samtycke mett thenne Malmøss bog, ere wdaff then
Suermere hob som Luther giiffuer selff lack oc meen,
tha lader ieg thenom segle theris eghen reijse paa
thenne tiid, nar the kwnne dog icke læris oc wnder-
wiisis till gaffen oc gode, att the ere forswffede oc 10
forbiistrede wdi klerckehad.

The som ere Luther anhengindis ij mange stöcker
wdaff eett wittigtt oc forstandigtt skiel, oc icke aff
raserij, haffue langtt een anden mening, oc wele fordi
att prester schule nw haffue bædre rente oc forsyn, 15
end the tillforne haffue noghen tiid haffft, oc helst
fordi, thet war aldrig saa wmageligg att være prest,
som thet will worde her effter, om hand scall giøre
[K 3 b] preste embede fyldist.

Om hospitall.

Ca. xijj.

Huess sind oc mening ieg haffuer om hospitall
att bygge, oc fattige, wsle, ælendige, mijslige, siwge,
oc krancke mennischer, ther wdi att forsyne oc op-
peholde, haffuer ieg tilforne bescreffuett for noger 25
aar ther ieg war wdi Kiøbenhamffn, ther till beden
aff nogre gode mend, som paa then tiid wore raa-
dindis oc regerindis ther samme sted. Oc fordi sam-
me mijnen mening bleff paa then tiid prenthet oc findis

ij mange hender, tha will ieg nw ther om icke tale
nogett besynderlige.

Ther wdi gaff ieg tilkiende, huore mange hospitallere begynte wdi een god mening, oc wnder mercelige wilkaar, men ere dog aff onde forstandere, oc wnder gjirige oc forsømmelige Furster komne
5 ij stortt fald oc mijsbrug. Namffn oc rente beholde stæderne, gaffen oc fordell haffue forstanderne. Men ophold, hielp, oc trøst [K 4 a] haffue fattige oc krancke
10 inthet wdaff. Men att saa skicke oc giøre hospitall som nw almijndelige skeer, wdaff roff oc tag, oc mett wrang oc falsk klage ind for herrer oc Furster, oc ther mett forkrencke breff oc segell, priuilegier oc friiheder, forplichtilse oc soorne eder, oc bryde
15 gammill lawheffd, mod low, rett, oc all christen kierlighed, oc giøre saa mange fattige mend hwss-wilde, oc ther mett bedrøffue oc wforrette saa mange gamble wdleffuede folck, forwden all christelig mettynck, som nw almijndelige skeer wnder thenne ny
20 handell, giffuer ieg aldelis inghen magtt. Oc mett tiiden scall thet well formerckis, att sliig forwandling som nw giørs ij samme handell, scall giffue orsage till møgett wælde oc trengsill, offuerfald oc tjrannije, ther nw icke besindis, fordi huar thet bliff-
25 uer seedwaanligt, [K 4 b] att breff oc segell, priuilegier oc friihed, sooren forplichtilse oc tillsaffen, schule icke holdis wbrødelige, ther stemplis altiid effter een schadelig forderffue, oc een forderffuelig schade, oc mett faa ord aff sliig orsage ere mange
30 land oc riige bleffne wdaff mett friihed oc frelse, mett lycke oc welferd, oc alle forderffuede som noghen tiid ere forderffuede. Exempill haffue wij nock

for øghen, men had, hoffmod, oc gjirighed haffuer oss saa forblindett oc forbiistrett, att wij see huer-ckin fræm eller tilbage.

Om closter.

Ca. xiiij.

5

Thet største skijn thenne Malmøs bog oc andre Lutherss bøger haffue att pwcke mett, er then falsoche loffue, trøst, oc tilliid ther settis oc haffuis aff wanwittige clostermend till legomlige oc synlige ting, som ere kleder, kapper, kroner, faste, læssning, 10 oc anden legomlig øffuise [Lia] oc brug, wdaff huilcke ting the lade seg oc møggett tycke, oc berømme seg for Gud oc mennischin, ligerwiiss som aff the ting ther schulde haffue hoss Gud stor oc drabelig forschylding. 15

Oc for then sag skyld, haffuer een clostermand seg berømmett oc forhæffuett offuer een anden, oc eett orden offuer eett andett, ænthen aff større krone, meer faste, werre kleder, eller lengre tiider, eller oc saa aff andre ting, som icke end ere saa merkelige 20 som nogre aff desse, ther dog icke andett ere, end een forwardsill oc een twcktemestere mod synd oc syndige orsager. Men nar thenne brøst findis hoss alle mennischir, wdi alle the ting som synis att være anhengindis noghen gudelighed som wij daglige 25 formercke att mange giøre, nar the berømme seg ænthen aff Gudtz naade thenom giffuen er, eller oc saa aff theris egne gierninger, magtt, styrcke, [Lib] wiisdom, riigdom, lycke, welfærd, eller huess andre ting wäre kwnne som iblant folck haffue ynde, 30

tycke oc behaff, tha maa wij ther fore ingelwnde
fordømme thet gantsche closterleffnett som værett
haffuer ij christendommen een drabelig ting, oc haff-
uer optwckthet till christendoms bestand mange wer-
s de oc lærde mend, som haffue raadt oc regeerett,
predickett oc lærtt then menige christen kjørcke.

Ther som the wiise oc lærde, blantt huilcke mange
ere hellige hoss Gud, haffde værett wdi sliig wild-
farilse, eller sliig lerdom wore indscreffuen wdi no-
10 gre kirckins böger, att mennischin kwnne worde
retferdig oc salig aff samme legomlige oc synlige
ting wduortis Ceremonier, tha motte wij ij sandhed
tro, att dieffwelind haffde thenom bedragett. Oc dog
att thenne Malmøs bog icke andett giør end klaffer
15 huess tieniste som giørs aff christendoms klerckerij
for selffdighet iøde tieniste, ther [L 2 a] mett eett
legomligt brug ij wduortis ceremonier aldene søger
effter retferdighed oc salighed forwden een sand oc
aandelig Gudtz dyrckilse, thet er dog wsandhed oc
20 had een stor partt aff thet hwn far mett, oc bode
wrangelige sagtt oc skrømptelige screffuett.

The pharisaische skick, som wor herre Jesus
Christus selff straffede, wore giorde wdi sliig wrang
mening, att the schulde kwnne giøre theris brugere
25 retferdige, wschyldige, fromme oc salige for Gud,
oc ther offuer ware Gudtz egne bud forglemde oc
forsømmede, fordi att mennischins bud agtedis for
een sand Gudtz tieniste oc dyrckilse.

Thij fører oss thet straff wrangelige wnder øghen
30 som Christus mett straffde wretsindige pharisejr,
nar wij holde icke christendoms wduortis Gudtz
tieniste for noghen retferdighedtz handell wdoffuer

een retsindig tro, Gudtz hellige bud, oc [L 2 b] een christen kierlighed, men for een pleijemestere ther oss scall holde fra ladhed oc aarckeløsshed wnder een børlig affue, oc beholde oss wnder Gudtz frøcktt oc rædtzle, till att altiid haffue sind oc tancke hoss Gud, hoss hans wsigelige welgierninger, oc wdi hans hellige bud, paamijnte aff legomlige oc wduortis skick, ceremonier, oc statuter, wdi huilcke wij schule oss øffue oc bruge, icke att hente ther mett noghen retferdighed eller salighedtz trøst, men 10 att giøre oss ther mett wledige till att falde wdi noghen hoffuett last eller synd, ther neppelige kand skee nar wij ere wdi selsswold, ledige aff ladhed oc aarckeløsshed.

Jeg holder inghen att være dess bædre oc helligere 15 nar hand aldene bruger seg ij legomlig gudelighed, men hans ondschaff att være dess mijndre, fordi hand wnder sliig tieniste oc gudelighed er wledig till møgett ontt, ther hand kwnne neppelige [L 3 a] ondgaa, huar hand wore icke saa bekwmrett. Wij 20 aldrig finde the helgen, ther lode seg noghet tycke aff Gudtz egne bud oc theris gierninger, end sije aff theris egne sætt oc skick, eller oc the gierninger ther till høre. Oc fordi siigis thet orden oc Closter wrangelige oppa, att the agte oc wente seg retfer- 25 dighed oc salighed aff theris eghen selffdiigthede tieniste oc gierninger.

Inghen lærefader haffuer ieg læst, som holder faste att være god for sijn eghen skyld, eller aff sijne egne wilkaar, men for sijn merckilse skyld, oc thet møgre 30 gode hwn schaffer, oc onde hwn forhindrer. Sanctus Joannes Chrysostomus siiger, att scall faste regnijs

iblantt dygder, tha er hwn een liiden dygd, men dog
moder till mange store dygder, kierlighed oc mij-
schundhed ere the alderstørste dygder. Icke haffuer
ieg heller noghen hørtt som siiger læsning wäre
5 god, fordi [L 3 b] hwn eniste læsis mwndelige, men
alsomeniste nar hierte oc sind, agtt oc mening giøre
eett mett mwnd oc twnge, tha siigis læsning att
wære god oc frucksommelig. Inghen haffuer ieg
heller hørtt som scriffuer eller siiger noger menni-
10 sche att wäre god oc retferdig aff noger legomlig
gierning, oc serdelis nar hwn lader seg ther wdaff
nogett tycke. Alle Gudtz helgen plejje att siige ij
theris dødtz tiid, att the haffue syndelige oc forsøm-
melige leffuett, ij huore the wore dog ij mange maade
15 bode loffuede oc priisde aff Gud oc mennischin.
Fordi inthe mennischis leffnett kand wäre saa skiøntt,
att thet haffuer iw lack oc meen om Gud æscher
thet strengelige ij rette.

Huilckett sancta Birgitta oc saa well wiste, ij huore
20 mange Gudtz spottere wele siige, att hwn war een
gammill kierling, oc rasede mett sqwalder oc drøm-
me. Saa [L 4 a] scrifuis ij hennis fierde bog oc xx.
capittel, Fordi (siiger hwn) mange findis som tro oc
meene, att the mett theris eghen werdschylde kwnne
25 forschylde hemmeriigis riige, huilcke mennischer
Gud lader icke freestis wdaff sijn lønlige dom. Som-
me findis oc saa ther meene att the mett theris egne
gierninger kwnne giøre wor herre fyldist for theris
synder. Huess wildfarilse offuer alle er platt fordøm-
30 melig, fordi ther som huertt mennische lode seg
hwndredesinde dræbe oc døde, kand thet icke end
tha sware Gud till eett mod twsinde. Nar hand er

then som giffuer bode magtt oc willie, hand giffuer
 tiid oc stwnd, hand opfylder all begæring mett god-
 hed, hand giffuer bode riigdom oc ære, hand bode
 døder oc giiffuer liiff, hand ophøjjer oc nedertrøcker,
 oc all ting er wdi hanss handtn. Thij er all heder oc
 ære hanwm børlig, oc inghen mennischis forschyl-
 ding [L 4 b] er aff seg selff noghet dwuelig hoss Gud.
 Fræmdelis siiger hwn saa wdi samme bog ij thet
 xxvi capittell, Som trær haffue mange blomster, men
 the giøre dog icke alle frucktt, saa findis oc mange
 dygdige gierninger ther icke forschylde then him-
 milsche lønn, wden the beschedelige brugis, fordi
 att faste, bede, oc besøge hellige stæder ere dygdige
 gierninger, men wden the brugis wdi sliig mening,
 att mennischin tror seg dog att være himmeriigis
 riige wwerdig, oc holder seg for een wnyttig tienere
 wdi all ting, oc er fordi wdi alting beschedelig, tha
 ere the saare wdwuelige till the ewige ting att for-
 schylde.

Regula
saluatoris
ca. xxiiij.

Saa scriffuis fræmdelis wdi hennis ordens regell
 ij thet xxiiij capittell, Mijne helgen (sagde Christus)
 twingde oc trengde theris legomme, icke fordi thet
 war thenom hadeligt, men att the schulde thett be-
 qwemme till Gudtz tieniste, [M 1 a] huar till thet
 skappt er. Icke heller ij sliig mening att the meente
 seg werdige att være till mijtt riige wdaff sliig twang
 oc trengsill mijn mijschund forwden, fordi ther som
 eett mennische kwnne lade seg hwndrede sinde dræ-
 be, thet kwnne icke end tha wäre werdigtt till mijtt
 riige wdaff sijn eghen forschylding, om ieg wille
 bruge rettegang emod samme mennische. Her till
 haffue sancte Birgitte böger talett, oc nar een qwjnne

thette wiste, hwij schulde tha saa mange drabelige mend thet samme icke wiide, som lærde bode henne oc all werden.

Oc att wore ordens fædre, lode seg icke tycke, att
5 the wore retferdige till salighed aff nogre menni-
schelige skick oc sætt, giffue the klarlige till kiende
ij theris statuter, att the icke wille noghen wäre for-
pliktig wnder synd till sijn conscientzis beswaaring,
om hand offuertrædde nogre aff the ting som wore
10 klar men[M 1 b]nischelig sætt, men alsomeniste wäre
falden wnder een maadelig pijne att bære oc liide,
thij att hand haffde fortørnett oc forspjæltt enighed
oc eensindighed.

Aff thenne forklaring kand fordi besindis att clo-
15 sterleffnett er icke optagett ij sliig mening, att thet
aff sijne ceremonier, wdi kleder, faste, lesning, weggt,
sang oc andre legomlige ting theris liige, er noghen
ny retferdighed, eller salighedtz trøst offuer christen-
doms tro oc kierlighed, men een wogtere, een geem-
20 mere, oc een tucktemestere, som oss scall bewaare
wdi een christelig oc kierlig frøcktt mod synd oc
syndige orsager, att Gudtz store oc drabelige bud
schule dess bæder kwnne holdis, oc hans hellige
forbud icke offwertrædis.

25 Oc fordi er closterleffnett begyntt oc holdett aff
hellige mend, icke emod Gud eller Gudtz bud, men
att hans bud wnder then orsage kwnne dess bæder
holdis nar lempe [M 2 a] oc ledighed till att offuer-
træde, oc synde war thenom ij sliig oc andre mange
30 maade fortaghen. Huess fordi her om talis wdi thenne
Malmøs bog, att closterleffnett agtis oc holdis for
een retferdighed, ther forwden Gudtz bud kand

noger mennische giøre salig, thet er een selffdicthet
løghen oc eett klafferij, Gud wdi sijne hellige leem-
mijr till spott oc foragtt, till hoffmod oc meen, li-
gerwiiss som the schulde thet icke wiide aff forblin-
dilse oc daarerij, ther theris største salighedtz han-
dell war anrørindis. The haffue seg alle bekientt att
wære wnyttige tienere, huar Gud icke wille thenom
naadelige oc mijschundelige ansee, men strenge effter
sijn retferdige dom. The lode seg icke nogett tycke
aff Gudtz egne bud, wdi huilcke the wiiste seg att
wære merckelige brugede aff Gud, oc fordi berøm-
mede the seg møgett mijndre aff mennischins wd-
uortis ceremonier well wiidindis, att huar Gudtz egne
bud giøre [M 2 b] icke fyldist for salighed oc retfer-
dighed, Gudtz naade oc mijschund forwden, møgett
mijndre kwnne thet giøre wduortis legomlige skick
oc brug som huerckin ere sette ij then mening, oc
icke heller brugede aff fræmfarne helghen som the-
nom sætte oc skickede for the teghen som ij noger
maade kwnne tegne oc mercke salighedtz handell,
men ere dog icke, oc ere fordi platt wdwuelige, nar
the haffue icke mett seg tro oc kierlighed, oc anden
Gudtz handell som Gudtz bud beslutte oc indeholde.

Som christendommen icke dømmis aff folck oc
folckis mening, men folck wdaff christendoms leff-
nett, saa dømmis icke heller closterleffnett aff daar-
lige folckis handell, men effter the wiise som clo-
sterleffnet wiislige bruge. Ther fore er icke christen-
dommen fordømmelig att mange wchristelige leffue.
Icke fordømmer thet heller Furstedømme, att mange
findis wguadelige oc wdwuelige Furster. Icke scall
mand heller [M 3 a] ther fore forackte herredømme

att mange findis onde oc wchristelige herschaff. Icke heller doms rett, dog att ther findis mange wretferdige dommere. Desliigest ij anden møghen handell.

Saa er icke heller closterleffnett fordømmeligg^t
5 fordi att mange ere onde clostermend, nar handelin scall icke actis oc dømmis effter folckett, men folckett effter handelin, oc handelins retsindige wilkaar.

Oc thet samme Malmøs bog fræmdelis siiger, att closterleffnett war ij gammill tiid een frij handell
10 till att forfölge eller offuergiffue, som scholegang er nw, oc brugedis wden all forplichtilse, iett oc løffte, er icke heller santt, wden thet er meentt om thenom som kaldis Anachoriter, ther leffde huer besynderlige for seg selff wdi skoffue oc wildene ørckjir,
15 huoredanne wij mange finde wdi then bog som kaldis Vitaspatrum, oc hooss sanctum Hieronijum.
[M 3 b] Men hoss thenom som leffde till hobe wdi eett samfwnd oc wnder een forstandere haffuer altiid værett iett, løffte, oc forplichtilse, dog sliig att
20 som kwnne forløsis, oc som icke. Huess lydilse the haffde loffuett een forstandere paa thet menige samfwndtz wegne. Desliigest fattigdom, bleffue the frij oc qwiitt om the kalledis aff closter till nogett biscops dømme, som offste skeede ij gammill tiid, ther
25 clostermend wore gode oc fromme. Men kyskhedtz løffte bleff dog aldrig noghen forløst, nar alle clostermend haffue ij thet eene stöcke altiid værett wfrij, oc motte fordi icke giiftis.

Thet som war holdett oc brugett fra begyndilsen,
30 haffue oss hellige oc drabelige mend bescreffuett, till huilcke wij sette nogett større loffue end till the Malmøsche Suermere, nar wij kiende bode hijne oc

desse, oc wiide allerede beggis theris aand oc anslag.

Oc att mwncke haffue værett wnder ewig [M 4a] forplichtilse formerckis aff the ord ieg tillforne kalde iij rette aff sancti Johannis Chrijsostomi bøger, 5 ther saa scriffuer om then seed oc mening som for hanwm war iij then hellige kircke, wdi then siwnde predickin offuer thet sendebreff till the Hebreer. Mange synder (siiger hand) bestriider mand mett arbejde, læsning, oc wæggt. Oc will noghen siige, 10 wij ere icke mwncke, oc fordi haffue wij mett arbejde, faste, læsning, oc wæggt inthet att giøre, thenom giiffuer hand sliige swar, Hwij siiger thu meg att thu æst icke mwnck, siig thet Paulo apostell,

Collos. iiij fordi hand saa siiger till the Collosser wdi thet fierde, 15 I schule waage mett bøner wdi all tolmodighed.

Ro. xijj. Oc nar hand siiger till the Romere iij thet trettinde, I schule icke giøre legoms willie wdi syndig begiæring. Hand screff icke thette till mwncke alsomeniste, men till alle thenom som bode iij stæderne. 20 Een leegmand (siiger hand fræmdelis) [M 4b] scall fordi icke haffue større eller bædre wilkaar end een mwnck, wden alsomeniste att soffue hoss een hws-trw. Her wdi haffuer hand een besynderlig friihed, men wdi andre ting platt inghen, fordi hand er plic-tig att giøre oc holde iij andre ting som mwncke the ere, nar the salighedtz teghen som Christus lerde oss hoss Matheum iij thet fempte ere alle mennischer befalede. 25

Her høre wij mwncke namffn oc kyskhedtz løffté 30 haffue værett till iij Chrijsostomi tiid, oc for hanwm, oc huore theris gantsche leffnett war een retsindig

christendom, effter een børlig strenghed, till huilcken alle christne folck wore plictige, om the schulde christelige oc børlige leffue, effter een sand christendoms retsindige wilkaar.

- 5 Icke er heller sliig forplictilse een ewig trældom, som then arme bog haffuer sagtt, saa wnderwiist aff sijne læsemestere, men een sand friihed. Then som aff een from oc frïj [N 1a] willie holder oc fuldkommer thet hand haffuer loffuett Gud, wdi een
10 god mandtz haandn, hand er icke træll. Then som er wwillig wdi all sijn gierning, oc nødder oc trengder at giøre huess hand giør, eller huess hanwm burde att giøre, hand er een sand træll effter scriff-thens mening.

- 15 Att maa giøre huess oss løster att giøre, effter legoms løse begæring oc syndige behaff, er icke friihed, men att være kierlig oc welwillig, rwnd oc leeiffsalig till the ting som ere bode erlige oc hoeff-wiische oc ther till mett væren oc een skierem emod
20 synd oc syndig orsage, thet er een sand friihed.

- Oc fordi att forløbne mwncke som nw alting forstøre, haffue altiid værett wwillige till att læse oc siwnge, till att faste oc waage, oc till att bede oc arbejde, tha haffue the ij sandhed værett trælle, oc
25 forstockede knwbbe, aff ladhed, stwmhed, straghed, haardhed, oc wwillighed, oc haffue fordi giortt theris fattige prelater manghen sorgefwld dag. [N 1b] Men ther fore maa the gode dog icke fordømmis, huore-danne mange værett haffue ij gammill tiid, dog dess
30 vær ere nw gantsche faa. Thet som Malmøss bog agter for een stor last oc waanære, att mwncke haffue een besynderlig kledeboen mett skabning oc fantzwn

holder ieg for een stor ære, oc een mandelig astadighed, oc astadig mandelighed, nar theris kledeboen er then alder ælste som nw findis blantt chri-
stett folck.

Thenom holder ieg for gecke oc daarer som meene
att allehande kledebon sømmer huerman. Hwo som
will læse Tertullianum wdi een bog som kaldis De
pallio, tha scall hand finde att fra begyndilsenn wore
alle christen folck saa kledde, som the ere nw wdi
sancti Benedicti orden, mett lange oc slette kiortle
offuer the andre wnderkleder, ther Beatus Rhenanus
oc saa tillstaar ij samme bogs mening.

Nar christendommen er ydmyghedtz oc sagtmo-
dighedtz riige oc regemente, tha er thet [N2a]qwemp,
oc børligt, att kleder oc theris fantzwn ere ydmyg-
hedtz oc sagtmodighedtz teghen oc exemplill, huil-
ckett forscreffne Tertullianus merckelige bewiiss ij
samme bog, oc wdi een anden bog kaldett De ha-
bitu mulierum, oc sanctus Cijprianus wdi een bog
De habitu virginum.

Will noghen siige, klæder giøre icke mwncke,
icke giøre the heller konger oc herrer, men thet er
tha børligt att huer haffuer kleder effter sijn statt.
Then som dømmer mwncke att være retsindige
wdaff mwncke kleder aldene hand far wild, saa giør
oc then som dømmer konger att være retsindige aff
guld oc ædele steene, aff krone oc spijr, eller andre
kongelige smycke. Som eett wiist, fast, retferdigtt,
nyttigtt, gott oc forstandigtt regemente, ther beteg-
nis wnder kongelige smycke giør oss retsindige kon-
ger, saa agte wij desligest retsindige mwncke aff yd-
myghed, reenhed, spagferdighed, ædrughed, tolmo-

dighed, vægtt, [N 2 b] legoms twang, inderlighed
oc gudelighed, huilcke dygder ther betegnis wnder
een ydmyg kledebon som er eenfoldig bode mett
skick oc fantzwn, forwden løsactige lader oc fackter.
5 Huess mod oc staalthed, som følge desse mange ny
klede seeder, see wij daglige paa mange løsactige
gecke ther skoffue seg bode fore oc bag, meer end
noger paafwgell.

Thet er icke mange aar siiden, att bisper, prelater,
10 canicker oc prester ginge mett lange kaaber oc store
strudhetter. Thet er icke end nw hwndrede aar siid-
den, att borgemestere oc raad ginge mett lange kaa-
ber oc store hetter. Oc paa samme tiid haffde konger
oc herrer oc saa store hetter, oc ther offwen oppaa
15 een stor hatt.

Huad om desse ny euangelische folck saage no-
ghen saa kled ij wor tiid, tha schulde the meene att
hand wore eett spøgilse, oc schulde fordi ænthen
see theris øghen wd, eller lee theris bug sønder.
20 Men huad [N 3 a] kand ieg andett siige, the som
haffue lack mett huerman oc till all ting, oc inthe
mett seg selff, schule iw haffue nogett att korte tii-
den mett.

Thet ieg haffuer hørtt om then erlige mand her
25 Niels Ericksen kand ieg her icke forglemme. I ko-
ning Hanssis tiid skeede thet att nogre sendebud
wore forskickede aff Rytzland her ind ij Danmarck.
Ther the wore komne ind for Riighens raad sagde
forscreffne her Nils Ericksen till sijn naboo om the-
30 ris klede seed saa, Ther staar hand ij the kleder hans
fader stod for hanwm twsinde aar siiden, men wij
som holde oss bædre christne end the ere, wiide

aldrig huad skiffst oc fantzwn wij wele haffue paa
wore kleder.

Siden aarckeløse oc løsactige sjnd haffue optencktt
oc fwndett saa mange fantzwn paa kleder, strijber,
oc farffue, saa haffue the oc betencktt mange andre 5
løsactige fwnd, som paa thet siiste schule werden
ijlde betale, oc saare ijlde bekomme.

[N 3 b] Fræmdelis siiger thenne Malmøs bog, att
the lærer icke andett ij closter end att læse oc siwng,
knejj oc bucke, oc andett sliigtt geckerij. Ther som 10
somme haffde icke andett lært ij closter, end att
læse oc siwng, kneje oc bucke, tha schulde the
neppelige riide saa høije heste ij Malmø som the nw
giøre, oc schulde thet saa snartt værett theris eghet
gaffen, att the haffde nogett meer swngett oc læst, 15
oc mijndre studerett wdi kietterlige böger, huar mett
the nw føre trette oc bulder blantt thenom som
schulde henge tilhobe wdi alsomstørst kierlighed.

Om tijggecloster.

Ca. xv.

20

Desse folck som nw haffue thenne ny regemente
ij hender, kwnne huerckin wiislige siige santt, eller
forstandelige liwge, saa ere the forbiistrede aff had
oc hoffmod. Oc fordi will ieg tillstaa oc bekiende,
huar fore wor herre er wred paa tijggebrødre closter 25
ij thenne tiid, oc lader thenom fordi ødeleggis oc
forderffuis. Desligest oc saa paa andre mange.

[N 4 a] Wor herre er icke fordi wred paa thenom
att thet er synd att være mwnc, men fordi att the
ere icke retsindige mwncke, huarföre desse mwnc- 30

keødere schulde thet bewiise mett scrifft oc skiell
wære synd oc een hoffuett last att bliffue wdi eett
closterliggt samfwnd effter sijn iett oc forplichtilse.
Saa siiger Erasmus Roterodamus, The folck schule
5 ingelunde fordragis som ænthen selffue offuergiffue
theris wedtagne leffnett effter iett oc forplichtilse, el-
ler oc saa raade andre att the schule saa giøre. Li-
gerwiiss som thet wore synd att een mwnck bleffue
warafftig wdi sith orden oc skick, eller ligerwiiss
10 som presters wgiifste wore een wguadelig ting aff
sijn eghen natwr.

Thet er icke well sandeliigtt, oc fordi icke troligtt,
att then som ijldे leffuer wdi closter mett bulder oc
oprør, kiiiff oc trette, att hand scall worde god oc
15 leffue well nar hand kommer till større friihed. Ther
findis fordi mange som haffue thet saare behoff, att
the schule indelyckis ij closter, paa thet the schule
[N 4 b] dess mijndre synde. Mange findis oc saa som
ere skrøbelige, oc haffue fordi tucktt oc affwe be-
20 hoff, nar friihed er thenom farlig oc schadelig. Saa
giiffuer samme Erasmus tillkiende att thet er icke
fordi saa friitt oc sømmeligt att forløbe oc offuer-
giffue closter oc regell som thenne blinde bog will
siige.

25 Wor herreer icke fordi wred ij thennetiid, att mwnc-
ke ere mwncke, eller att the siwngc oc læse, eller fordi
att the leffue wnder løfftte oc forplichtilse, men fordi
att the ere icke alle retsindige mwncke, oc icke giøre
theris løfftte oc forplichtilse fyldist, oc ej heller læse
30 oc siwngc affhierhet wdi aandelig oc børlig mening.

Then tiid att hellige mend først begynte closter-
leffnett, tha begynte the wdi sliig mening, fordi the

saage att the apostelige skick oc thet euangelische leffnett, som wore begynte wdi Hierusalem aff the første christen mennischir finge nogett breck oc af-fald, oc begynte att komme ij glemme oc forsøm-milse, [O 1a] oc ij dess meer iw meer christendom-⁵ men forøgtis. Tha tenckte the ther eett sind till, att effter thij samme skick kwnne icke holdis aff alle christne folck, tha motte the iw bliffue hoss nogre faa gode mend, oc fordi begynte the effter then apo-stelige seed att leffue wdaff een pwng, oc æde wed ¹⁰ eett bord. Ther till giorde the skiødning, ænthen wdaff huess the haffde, eller oc kwnne mett arbejde oc embede fortiene. Oc nar een heell forsambling kwnne icke være hoffuett oc forstandere forwden, saa wdkaaredis een ther schulde raade oc regeere ¹⁵ offuer alle, ther schulde være mectig att straffe the-nom som wore wrolige oc giorde wstyre, oc att ære oc agte thenom som wore fromme.

Oc paa thet att Gudtz wellgierninger schulde the-nom icke komme ij glemme, men altiid være for ²⁰ theris øghen, tha war thet seed att the schulde begaa Gudtz ære, loff, oc welgierninger, mett sang oc læs ning, wdi aandelige psalmer oc christelige hijmner [O 1b] huilcken seed som oc saa war eblant then menige christen mand fra begyndelsen, ther wij kwn-²⁵ ne formercke aff eett sendebreff som Plinius Secundus haffuer forscreffuett till Traianum kejsere.

Oc att the schulde icke behindris ij theris gude-lige handell aff thet werdsliige kwammer som war ij store stæder, tha bygde the seg hwss oc bolige ³⁰ wdi wildene marck oc skoffue, huar the leffde ij stor faste, affhold, oc strenghed, oc aldrig oode kiød, icke

wdi sliig mening att the dømde kiød Gudtz creatur
ond oc wreen att være, men thet giorde the for
kyskhedtz kierlighed skyld, som Cyrillus siiger su-
per Leuiticum. Mange andre merckelige oc gudelige
5 wilkaar fwndis ther hoss som wore nw forlangtt att
her indscriffue, ther wij een partt kwnne finde hoss
Eusebium wdi Ecclesiastica historia ij anden bog oc
siwnde capitell, huar hand effterfølger Philonem
som her om haffuer mögett screffuet, oc huore sliigtt
10 leffnett war siiden begyntt wdi [O 2 a] Alexandria,
huar sanctus Marcus lerde thet hellige euangelium.
Saa lenge desse oc andre sliige hellige seeder oc
skick wore wdi magtt oc brug, tha haffde christen-
dommen bode hellige oc gode clostermend, wdaff
15 huilcke som wduoldis bode bisper oc prester, oc
andre kirckins tienere, men dog icke (som Malmøs
bog siiger) borgemestere oc raad. Thet haffue the
Lutersche aff æregjærighed aff thenom selffue til-
lagtt oc sagtt, nar the wille oc saa gierne worde
20 borgemestere som the nw ere predicanter, oc ther
offuer raade oc regeere allting. The fornømme att
biscops dømme wele icke recke till, saa wele the
dog gierne være mett.

Men siiden att then retsindige kierlighed ther alle
25 schulde haffue till Gud, theris eghen salighed, oc
till alle mennischir, bleeff forkølett, oc huer begynte
att søger sijn willie, sijn legoms begæring, sijn wiis-
dom, oc sijn eghen retferdighed, tha haffue wij be-
gærett, att then strenghed som wij tha icke wille
30 holde, oc ej heller kwnne, motte oss formijldis oc
forløsis wdaff paffuens magtt, saa finge wij loff att
æde kiød oc bygge closter [O 2 b] wdi kiøbstederne,

Libro ij.
ecclesiastice
historie
Ca. vij.

oc icke closter men palatz oc herresæde (saa att Furster oc bisper kwnne neppelige sliig bygning aff sted komme) ij thet stæd wij schulde haffft ydmyge, laffue, oc eenfoldige hwss. Oc till een skarffwning att wij wore forløste aff sliige strenge baand, tha finge wij meer sang, oc lengre læsning, oc færre stwnder att arbejde, end wij tillorne haffde.

Ther nest kom afflad som for mÿsbrug skyld, haffuer værett een stor orsage till thette fald som oss er nw tilkommett, oc wnder thet skijn begynte mange att sælie theris gode gierninger, ther war een stor wildfarilse, icke dog saa att forstaa att gode gierninger ere wdwuelige for oss oc andre, men fordi the blifue oss wdwuelige, ij huore gode the ere, nar wij begynde hoss oss selffue att agte oc wurde thenom. Inghen gierning er god fordi hwn giørs aff oss, men fordi hwn giørs wnder een sand christhen tro, oc wdi een rett christhen kierlighed, effter Gudtz hellige bud oc willie, dygd oc fromhed till formeering, [O 3a] oc synd oc ondschaff till formeening. Saa tilhobe sloge wij attskillige persoener wden altt forskiell, onde oc gode, oc dog att somme wore maadelige gode, dog wore mange saa wlydige oc saa wnøttige, att the haffde saare ijle tientt eblantt ryter oc landtzkneckte, end sije att leffue blantt prestor oc klercke wnder mwncke lydilse, oc fordi war all theris tieniste bode Gud wtacknemmelig oc orden wnyttig.

Somme wore oc saa møgett forstockede aff ladhed oc groffhed, att the haffde huerckin liiff eller aand till noghen frucksommelig gierning, oc dwgde fordi till inthet andett end att soffue, swbe, oc sette. Oc

mange som wore end beqwemme bode till lærdom
oc tieniste, tha wille the wäre herrer for seg selffue,
oc stwndede fordi effter agtt oc ære, effter embede
oc befaling, att the motte faa dess ydermere selss-
5 wold, oc icke for then frucktt the wille giøre, eller
tynge oc wimage the wille bære.

[O 3 b] Saa begynte huer att sancke wdi sijn pwng,
wore the priores, procuratores, terminarij, oc dispen-
satores, alle tenckte the paa een nødtz penning. All
10 then forbannede gjirighed som haffuer lenge fortør-
nett Gud, oc trengd all werden, er kommen aff then
nødtz penning ther mange haffue lenge søger effter,
dog huermand finder hanwm icke.

Oc nar the som ere tyggebrødre ere fordi sam-
15 töckte aff kirckins prelater, oc stadfeste aff wor hel-
lige fader Paffuen, att the prelaterne till hielp schulde
predicke thet hellige euangelium Gudtz eghet ord,
oc fordi till liiffs bierning haffue loff att bede al-
mwse wdaff then menige mand, ther scall hente
20 frucktt oc forbædring aff samme theris predickin,
tha haffue mange aff thenom, meer predicktett seg
selffue, end Gud, meer theris eghen digtt oc mening
end Gudtz ord, theris eghen hellighed oc retferdig-
het, meer end Gudtz retferdighed oc hellighed, oc
25 [O 4 a] meer haffue the søger mennischins hyldist oc
anseende oc theris eghen ære oc fordeell, end Gudtz
loff oc ære, oc the wanwittige haffue the mest wd-
sentt att tijgge, ther ænthen kwnne liidett eller in-
thet predicke, oc serdelis ij then rette mening.

30 War noghen lerd oc wittig iblantt thenom tha
schulde hand wäre hiemme ij kiøbstæderne, oc ther
indeholde theris heder, oc mett faa ord, mange wore

saa till sinde, att huess the lode eller giorde tha wore the ænthen nødde eller trengde emod theris trælgætige natur, fordi the befrøctede straff oc pijne, el-
ler oc lockede oc tilldragne for heder oc ære skyld.

Oc fordi wore alle theris gierninger wdwuelige
oc wtacknemmelige for Gud, fordi the icke giordis
wdi een retsindig mening, aff een willig kierlighed,
oc kierlig willighed. Oc fordi the wore altiid huer-
mand twrfftige, tha schulde the føje seg effter huer-
mandtz sind, oc ther fore meer predicke effter folcke
[O 4b] behaff end thet som santt war, nar sandhed
kand icke well høris aff the gjyrige, oc icke heller
well talis aff the fattige oc tørfftige, att twrftighed
oc armod nøde manghen mand till at smijgre, oc
slette, sandhed storlige till forargilse.

Jeg taler nw ther inthet om, att mange blantt the-
nom wore bisper oc prelater wnder øghen, sogne-
prester desligest, theris wwillige almwge till willie,
oc wdi sliig maade haffue aff sted kommett möghen
wlydilse.

Jeg lader oc saa betemme mett had oc affwijnd
som nogre haffde førtt indbyrdis mett thenom selffue,
oc saa wduortis eett orden emod eett andett. Eett
orden sagde seg att være yppere oc helligere end
eett andett, Graabrödre oc Sortebrödre sagde seg att
være aldene rette tÿgge orden, the andre twenne att
være een trengsill, oc een nødtzmwn till then naade.
Huar fore eett orden pleijde seg att forhæffue offuer
eett andett, saa att the kwnne icke forliigis till hobe,
huerckin ij [Pia] kirckir eller scholer, icke om pre-
dickin eller process, icke om sted eller sæde. Thette
oc mögett andett sliiggt geckerij att bescriffue wore

meg nw formøgett langtt, oc fordi lader ieg ther
mett gierne betemme paa thenne tiid. Men dog ere
desse stöcker oc alle andre theris liige som haffue
fortørnett Gud till thenne tiidtz wrede, icke andett
5 end mennischins bröst, ther schulde bødis oc bæd-
ris, mennischin oc christett folck wforderffuett oc
wskamfeerett. Thet er well santt, att wor herre for
desse sager skyld, oc anden wretsindighed will till-
stede straff offuer samme orden, huar the icke rette-
10 lige mett forbædring wederkiende seg, huilckett oc
merckelige obenbaris wdi sancti Cyrilli prophetie,
ther stöder saare paa thet bulder oc oprør som haff-
uer nw forstørett then gantsche christendom, huar
ther synderlige scriffuis blantt andett, att Gud haff-
15 uer lenge spartt samme orden, for the hellige mendtz
skyld, som haffue bode [Pib] begyntt, oc leffuett
wnder samme orden, men will tha icke lenger spare
thenom wden the snarlige rette seg effter samme
hellige mendtz oc fædris første skick oc leffnett.
20 Huilckett wij haffue nw ij hender, fordi wij haffue
oss icke rettelige bekientt ij tijmelig tiid, oc fordi
att mange ther offuer glæde seg att thenne orsage
er thenom giffuen till att forløbe closter, paa thet
the schule icke nødis till att rette seg, om the icke
25 ellers wille. Closter fordi, closterleffnett, oc ordenn
wdi sith første skick oc mening brugett wnder een
sand christhen tro till een syndeværen, war een hel-
lig, oc een god ting, oc then reniste oc ædeliste partt
aff christendommen, oc haffde mange drabelige mend
30 christendommen till stor ære. Men hoffmod, had,
affwijnd, skrømptt, wrang gudelighed, falsk hellig-
hed, offuerflødighed, leckerhed, gjirighed, sømfñ

oc ladhed, haffue samme closterleffnett, saa well som [P 2 a] then gantsche christendom forderffuett oc till inthe giortt. Namffn oc titell haffue wij igien, men handell oc sandhed er platt borte, huar till then ewige Gud som alting kand bøde oc forbædre see naadelige met thet snariste. Huess scriffter samme Malmøs bog fræmdelis inddrager emod tygge closter, wdi sliig mening, att inghen maa tÿgge som er karsk oc swnd, the lyde icke aldene mod lade clostermend, men emod alle thenom som leffue wdi aarckeløshed 5 noghen menighed till beswaaring. Huar the ellers giorde theris embede fyldist mett predickin, lærdom, oc een retsindig Gudtz tieniste som wore hiertelig, kierlig, oc aandelig, oc aff andre gode wilkaar bestandig, tha wore thet inghen synd att the leffde 10 wdaff menighedtz samlegge.

The ere icke fordi aarckeløse, att the icke pløjje eller terske, graffue eller mwge. Maa komme att the som nw robe paa andre folckis aarckeløshed, oc synis att forde [P 2 b] then euangelische handell, haffue 15 icke end heller graffuett møgett leer ij theris dage, eller brudett mög paa wogne, oc haffue fordi icke mange wriidblejne ij theris hender, ænthen aff skwffuell eller spade, øxe eller greeb.

Att læse oc siwngé, woge, scriffue, studere, oc 20 predicke, att tiene siwge oc krancke, att wndfange gest oc ganginde, att kaage, brygge oc bage, att giøre mögett andett, som hør till att oppeholde eett liidett hwss end siige eett stortt hwss, huoredanne closter plejje att være, er thette att være aarckeløss 25 oc ledig, tha kiendis ieg gierne att ther falder inghen gierning ij closter. Men ij sandhed, tha er ther sliigtt

- att giøre, oc møgett andett ther hør till daglig hwss-gierning. Oc fordi tror ieg icke være synd att bede ij Gudtz namffn till theris ophold, som desse gierninger giøre mett retsindige wilkaar, oc serdelis nar
5 the æde oc dricke [P 3 a] ther wdaff till theris naturlige tarff oc behoff, oc giffue mett seg andre fattige folck oc gode gester som thenom søger, oc thet icke syndelige forspjilde, wdi høfferdig, kaastelig, oc wnøttig bygning, eller anden syndig leckerhed.
- 10 Att hielpe till fattige closter, haffuer icke forarmett nogre land oc riige, fordi ther nøddis inghen till att giffue meer end hand wille eller formotte. Huess the riige haffue giffuett, haffue the wellwillelige giffuett, som the arme oc fattige inthet haffue, saa
15 haffue the heller inthet giffuett.

Saa riige wore desse land then tiid the gaffue al-mwse till kircker oc closter, som the nw ere siiden the inthet giiffue, oc mange fleer stackarle haffue desse land paa thenne dag, end the haffde then tiid
20 alle closter wore well wed magtt. Att tÿgge er icke heller att trøgle, men att bede ij Gudtz namffn. Att trøgle rettelige, thet er att bruge een swrfittig oc een parig handell mett [P 3 b] prackerij, gjýrigt platzerij, oc eett lóghenactigt plaggerij, huoredan handell
25 kremmere, aagerkarle, wedtzlere, oc lackere pleije att bruge.

Oc fordi will sanctus Paulus icke andett, end att huertt mennische scall saa leffue aff sømmelig møde oc wimage, oc saa sparlige bruge sith, att hand haff-
30 uer icke behoff att være wretferdig mett noghen surfittighed andre till schade oc beswaering.

The som forspjilde theris indkomme oc forhuerff-

wing wdi daabill, drick, leckerhed, hoffmod, kaa-
stelige kleder, forfengelig oc wnyttig bygning, oc
møghen anden syndig tæring, oc wele siiden oprette
then schade wdaff then menige mand mett dyrtt
kiøb, mett dyrtt arbeijde, mett aager, mett wedtz-
lerij, oc ij sliige maade pracke oc plagge menigheden.
Desse som nw fortalde ere, oc andre flere theris liige
[P4a] ere oc saa aff thet slag som sanctus Paulus
omtaler.

Oc siiden mange ere nw bleffne saa wiise att the 10
schule inghen giffue ij Gudtz namffn wden thenom
som ere platt wsle oc arme, tha wore desse land al-
drig saa besette mett arme folck oc wsle mennischer
som the nw ere. Nogre lærde mend haffde sliig me-
ning ij gammill tiid om almwe se gierninger, att in-
ghen war plictig effter Gudtz bud att giiffue ij Gudtz 15
namffn, wden then som war bested wdi sijn yderste
trang oc nød. Men ligerwiiss som samme mening
er groff oc wmijschundelig, saa er hwn oc aff andre
wiise mend saare forackthet.

Som thet er een stor blugsill att bede, saa beder
mand icke gierne wden for trang skyld. Oc fordi
Luce. vi. sagde wor herre, att wij schule giiffue alle thenom
som bede, icke anseendis huad nød the haffue, eller
huore [P4b] gode the ere, men effterfølgindis wor 25
Mat. v. himmilsche fader, som lader sijn sooll skjne offuer
gode oc onde, oc lader reijne offuer retferdige oc
wretferdige.

Wdaff eett skempthens ord giffuer thenne Mal-
møss bog till kiende, huad the ere for folck som 30
henne lode scrifftelige wdgaa, huore the [ere] hadtz-
sche bode ij mening oc handell, fordi somme closter-

mend huar the ginge effter almwse, oc wore syn-
derlige bekiende plejde skemptelige att siige, Alle
smaa synder ij mwnckins seck, thet haffuer boghen
optegnett for een stor wildfarilse, oc for een merc-
5 kelig dødelig synd. Icke kand hwn heller holde
seg for løghen ij thette skemptt, fordi hwn siiger,
Alle synder, ther som fattige mend skempte mett
theris wenner, oc siige, Alle smaa synder. Oc fordi
kand inghen ænthen skempte eller tale alffwere desse
10 spottere till maade.

Fræmdelis lader then Malmøss bog seg [Q1a]
tycke att borgemestere oc raad, oc læremestere
haffue mett rette forbudett prestmend oc closter-
mend ij Malmø att predicke oc siige messe, fordi
15 the holde thenom for kiettere, oc haffue ther fore
mange fordreffuett oc foriagett.

Haffue the mett dom offuerwundett samme pre-
ster, oc scrifftelige bewiist, wäre kietterij att siige
messe, oc att the haffue predicktett kietterij, tha er
20 thet icke saare straffeligt som giortt er. Men huess
thet er icke skeed mett lowlig klage oc een christelig
retteregang aff wwidige dommere, tha bør thenom
een tiid att hende thet samme, nar thenom bewiisis
att the haffue giortt som kiettere oc kirckebyrdere,
25 som the (dess vær) haffue ij sandhed giortt. Een
farlig handell, huar the siige oc tillstaa att the haffue
saa giortt, men dog icke bewiise mett scrifftelig oc
skiellig sag thet wäre giortt, som giortt er. [Q1b]

Huar the end haffde wredelige handlett met aff-
30 latt, oc andre sliige stöcker, icke war thet skiellig
sag till att forderffue oc berøffue, oc foriage fra hwss
oc hiem, fra lycke oc welferd samme fattige mend,

ther schulde wnderwiisis till forbædring wdi sijn
brøst oc icke forderffuis eller berøffuis. Schule the
alle forderffuis oc berøffuis som haffue brøst oc meen,
tha bliffuer inghen mand wforderffuett oc wberøffuett.

The kwnne tha icke tijge then rette sag huar fore 5
the haffue prester foriagett oc clostermend, nar the
siige att clostermend ij Malmø wore orsage till stor
twedrackett oc oprør emod Gudtz ord oc sandhed.
Thet er som boghen meen, att then stwnd prester
oc clostermend wore wdi wellmagtt, agtt oc ære 10
hoss nogre, oc motte lære oc predicke, skrijffte oc
siige messe, tha bleff ther iw nogett stoppett emod
theris kitterlige handell, oc fordi war thet [Q 2 a]
nytteligt att the schulde wiige. Then samme me-
ning haffue nw oc saa andre mange som wele for- 15
derffue alle tijgge closter, paa thet att inghen scall
tale eller stande thenom emod, ligerwiiss som wor
herre kwnne icke opwecke steene att tale emod kiet-
terij, nar alle werdtzins mwnde wore bode stoppede
oc bwndett fore, mett welde, magtt, oc trengsill. 20
Thet schule the arme mend wiide, oc ther till for-
lade seg, att nar inthe mennische kand lenger hielpe
emod een forbiistrett oc fortwijlett handell, tha er
end tha Gudtz hielp for dørren, ther naturlige hader
allt kitterij oc wlydilse. 25

Om herrecloster oc Canicker.

Ca. xvj.

Fræmdelis beslutter thenne Malmøs bog samme
snack om mwncke mett herre closter oc Canicker,
oc siiger att the haffue oc saa wnder samme hellig- 30

hedtz skijn geckett herrer oc furster wdaff, wtalig
rente [Q 2 b] oc ejedom. Er thet icke andett end
klar scrifft som desse folck bode tale oc scriffue,
tha schulde iw thette oc saa være mett scrifften be-
5 wiist, att inghen maa besiide eller bruge rente oc
ejedom, oc haffue ther wdaff ophold for tieniste oc
tynge som the haffue att giøre oc bære ij then hellige
kircke, till christendoms bestand.

Desse folck kwnne huerckin fordrage thet klerc-
10 kerij som tijgger oc er fattigg, eller thet som haffuer
nogett gott wdi rente oc ejedom. Men sliige stöcker
att wdsiige for een euangelisch lerdrom, wden be-
wiisning er saare grofft, oc huar ieg thet giorde, tha
schulde thet berobis een forstockett blindhed. The
15 haffue nw kommett seg ij thet röckte oc mening
hoss sjyne besoerne tilhengere, att thet er klar scrifft
huess the tale oc scriffue, fordi att nogre stöcker
blantt theris lerdomme synis att være aff scrifftthen
bestandige, dog the ere icke theris lerdomme [Q 3 a]
20 men then gamble christhen kirckis.

Nar the fordi wele att thette scall være sagtt for
een bestandig sandhed, tha schulde the først bewiise
wære synd att giffue rente oc ejedom till gode mendtz
ophold som schule tiene ij then hellige kircke for
25 bisper, prester, tienere, lärere oc andett klerckerij,
ther schule være bispens tienere, leemmijr oc met-
hielpere, till att oppeholde sith embede mett bii-
stand, hielp, trøst, till nytte oc bestandighed.

Ther nest schule the bewiise mett scrifft oc skiel
30 wære synd att giffue rente oc ejedom wnder nogre
godemendtz hender oc forswar, icke thenom aldene
till eett erligg ophold, men oc saa till att forsyne

andre mett seg, som ere fattige oc twrfftige, att the
 mett dess større roliged, wbehindrede mett syndig
 kwmmer ij werdsliig handell, schule tiene Gud mett
 gode oc christelige wilkaar, oc wdi wægtt, faste,
 arbejde, sang, læsning, lærdom, oc andre sliige aan-
 delige huerff theris [Q3b] liige, bewaaris, gæmmis,
 oc besterckis mod synd oc syndige tilfælde. 5

Ther nest schule the bewiise mett scrifftt oc skieill,
 att frïj oc ædele mend som haffue værett bisper,
 prelater oc forstandere ij then hellige kircke motte 10
 icke stiigte aff theris arffue godtz closter oc preben-
 der, ther mett att fræmdrage dwuelige oc lærde mend
 till kirckins bestand, ther the kwnne bruge for een
 metthielp att giøre theris embede fyldist wdi pre-
 dicken, lærdom, skrifftemaall, raad, trøst, wnder- 15
 wiisning, oc andre sliige huerff, som the kwnne ald-
 ene icke bære oc taale, oc haffue fordi metthielpere
 behoff.

Ther nest schulde the bewiise mett scrifftt oc skieill,
 att kirckins forstandere icke motte kiøbe for kirckins 20
 guld oc penninge godtz oc ejedom, till att forsee
 ther mett thenom som schule tiene wdi then hellige
 kircke, wdi lærdom, forsuar, hielp, oc trøst. Thette
 er fordi sagtt, att huess rente oc ejedom [Q4a] som
 klerckeriid nw haffuer, er somptt gifftuett fra herrer 25
 oc Furster, somptt haffue kirckins forstandere selffue
 stiigthat aff theris egett arffue gotz, oc somptt haffue
 the kiøptt for guld oc penninge.

Ther nest schulde the bewiise mett scrifftt oc skieill
 att sanctus Ambrosius syndede then thiid keijserin 30
 begærede aff hanwm een kircke wdi anttword mett
 strenge bud, oc feck dog sliige swar, Thet som pre-

sthen tilhør bør meg att giøre, thet som keijserin
børligt er scall hand giøre, før scall keijserin tage
mijtt liiff wdaff meg, end mijn tro oc mijn ære. Schatt
hør keijserin till, oc then negtis hanwm icke, men
5 kirckin hør Gud till, oc fordi negtis hwn hanwm.
Jeg haffuer anammett Gudtz tempill att bewaare
oc gæmme, oc icke att forraade. Thet sømmer eller
bekommer huerckin meg att antworde, eller hanwm
att anamme. Mange andre merc[Q4 b]kelige ord
10 oc raad scriffuer sanctus Ambrosius wdi eett sende-
breff till sijn syster Marcellinam, ther oc findis wdi
Decretorum bog inscreffuett xxij. q. viij. Conuenior.

Ther nest schulde the bewiise mett scrifft oc
skiell, att sanctus Thomas ærchebisp till Cantelberg
15 ij Engeland, gjorde synd then tiid hand torde være
een bisp, oc sette ij band alle thenom som seg haffde
tillweldett nogre aff kirckins grwnde oc ejedomme,
oc ther fore lod sith liiff Gud oc retferdighed till
loff oc ære, oc alle retsindige bisper oc prelater till
20 eett merckeligg exampill oc efftersyn, huess død
then hellige kircke dyrcker oc anseer for eett hel-
ligtt sandhedtz witnijsbyrd, ther then hellige kircke
kalder martijrium, fordi Gud haffuer hans død for-
klarett mett mange wnderliige teghen oc gierninger.
25 Ther nest schule the bewiise mett scrifft [Ria]
oc skiell, att keijsere, konger, herrer oc Furster haffue
storlige syndett, ther the mett screffuen low, beseg-
lede breff oc gammill lawhefft, priuilegier oc frii-
hed, haffue samtycktt oc samburd huess grwnde
30 ejedomme oc rente som kirckins bisper oc forstan-
dere nw haffue ij være oc forsuar. Oc helst fordi
att nar alting er almenning effter Gudtz low, som

alle mennischer bekiende oc tillstaa, ther aff wiid
oc skiell ere kloge oc sindige, tha giør kejserelow
oc landtzlow skelling paa gotz oc ejedom, som
Augustinus siiger offuer Joannem, oc scriffuis Dist.
vijj. Quo iure. Bortt tag (siiger hand) keijsere loghen,
oc tha wed ieg icke att mijtt er mijtt, eller dijtt er
dijtt.

Will oc noghen siige, Huad haffuer ieg mett keij-
serin att schaffe, hanwm bør meg saa att sware,
Tha haffuer thu heller inthet att giøre mett rente 10
oc ejedom, wor herre lader keijsere oc werdsins
[R 1b] herrer giøre sliige skiiffste, oc thenom saa
giorde samtøcker, stadfester, oc giffuer hand magtt,
fordi hand will selff thenom icke giøre. Ther Chri-
stus war beden, oc begærrett att hand wille offuer- 15
Luce xij. wäre wdi eett arffue skiiffste, swarde hand saa, Huem
haffuer meg giortt till skiifftere emellom eder?

Inghen will ieg heller høre, ther will siige, att
the som ere begaffuede oc forsynte mett kirckins
læn oc rente ere icke retsindige huerckin wdi skick, 20
leffnett, handell eller mening. Somme ere gode oc
somme ere onde, somme retsindige, oc somme wret-
sindige. Ther findis begge wall saa well blantt the-
nom, som blantt andett folck. Oc huess alle ere icke
end nw saa gode oc retsindige som wedburde, tha 25
er ther till haab att wore effterkommere schule worde
gode oc retsindige, saa well som mange tillforne
wærett haffue, ther schule fordi thet anamme wbe-
skaarett, som [R 2a] for thenom wbeskaarett wærett
haffuer, paa thet att kirckins læn oc rente maa een 30
tiid komme wnder eett retsindigtt brug, ther kand
dog icke før skee, end kirckins klerckerij bliffluer

fromptt oc retsindigtt. Oc fordi schule the oc saa bewiise mett scrifft oc skiel, att inghen syndere maa besiide oc bruge sijn rente som hand wundett haffuer mett lawheffd, oc er hanwm samtøcktt oc 5 stadfest, mett kejsere low oc landtz low, mett breff oc segell, priuilegier oc friihed.

Fræmdelis pucker thenne Malmøss bog mett no-gre haarde oc hadtzsche ord, icke alsomeniste mod klerckeriid, men oc saa mod Furster oc andre her-schaff, fordi hwn siiger att klerckerij saa well som her-rene, fogeder, oc andre høffwijtzmend bruge magtt, wold, oc trengsill offuer fattige bønder oc wnder-sotte. Wden her er wnder een anden mening, end then seg [R 2 b] strax giffuer aff the blotte ord, tha-
10 15 ere desse ord eett skarptt oc fortacktt klafferij, ther kand være orsage till eett stortt oc blodigtt oprør, oc møghen wlydilse. Oc fordi schulde the beschede wdi huess maade herschaff bruge magtt oc wold, oc huore the ther mett synde, ænthen fordi the op-
20 bære oc indkræffue eett seedwaanligtt landgiille, el-ler oc effter loghen tage sagefald aff thenom som bryde oc forsee seg emod low oc rett. Wdi the twenne wilkaar ere alle wndersotte sijne herschaff wnder-danige.
25 Thet kiende Gud, att ieg giffuer inghen streng haardhed magtt, huar fore ieg haffuer altiid stor mettønck offuer fattige wndersotte, nar the trengis ænthen offuer retthen, eller offuer theris emffne. Oc offste ønscher ieg menige mand thet sjnd, forstand,
30 oc wiisdom, att the motte seg forware oc wogte for altt faltzmaall [R 3 a], oc att the schulde icke forsee seg mett noghen brøde, men findis ij alle maade

wschyldige, paa thet att herschaff motte falde wdaff haardhedtz oc strenghedtz mijstancke. Thet giffue Gud wij haffde seett saa møghen frucktt aff thenne ny handell att bode herschaff oc wndersotte haffde seg merckelige forbædrett bode ij dygd oc fromhed, mijschund oc leeffsalighed, tha schulde manghen erlig mand tro oc meene, att Gud wore ij raad oc daad mett samme handell. Men nar lydilse war aldrig mijndre end hwn nw er, fordi att thenne handell wnder een christhen friihedtz skijn haffuer forstørett 10 all børlig straff, oc all erlig tucktt oc rædsle, tha er befrøctindis att øffuerigheden her effter nødis till att bruge møgett strengere magtt oc haardhed mod theris wndersotte, end the her till dags noghen tiid giortt haffue.

The soorte bønder haffue wij till eett exemplill, [R 3 b] ther bedragné till wlydilse aff thenne ny handell, haffue dyre betalett thet the wredelige begynte. Wdi gamble dage ræddis folck ænthen Gud eller mennischin, men nw rædis the huerckin Gud eller 20 noger øffuerighed, thi haffue mange wiise mend ther paa eett stortt twijll, att then ny handell scall være aff Gud, eller Gudtz raad.

Huar the kwnne saa møgett schaffe mett altt theris rob oc predickin, att fattige tiwfue som stiele 25 aff nød oc trang motte mijschundelige benaadis eller løsis for een maadelig penning, oc the mandrabere som mett beraad slaa ij hiell motte staa theris rett som børligt er, oc lade anden brøde straffis effter loghen, oc icke effter fogede tycke, eller wenners 30 yderste foreffning, tha wore thet ene stöcke stor ære werd, oc wden thet skeer, tha will wor herre een-

tiid haardelige straffe desse land oc thette riige. Then
ene broder dræber oc myrder then anden, oc er in-
thet wgeeff ther [R 4a] fore, oc icke heller mand
dess mijndre eller rijngere. Saa giør huer for seg, nar
5 hand will ænthen hemffne sijn wrede, eller hanwm
fattis penninge, fordi Mandrabere oc besynderlige
ij Jwltland ere icke alsomeniste mend liige geffue,
men bliffue ther oc saa riige wdaff oc dess geffweref.
Att synde oc bryde aff skrøbelighed thet er menni-
10 scheligt. Men att hente fordell oc baade wdaff sijn
synd oc ondschaff, thet hør dieffuelin till, oc er fordi
sliig lande seed oc waane eett rett dieffuels næd, ther
mett att bedrage oc behindre folck wdi synd oc ond-
schaff.

15 Then naade giffue Gud bode herschaff oc wnder-
sotte, att desse schulde inthet bryde huerckin mod
Gud eller mennischin, oc att the som ere herschaff,
schulde icke heller worde deelactige aff theris wn-
dersottis synd oc brøde, bedragne ænthen aff gjrig-
20 hed eller noger anden surfittig mening. Inghen baade
er slemmere end then [R 4b] som falder aff synd oc
brøde, ther burde att straffis mett hwnger oc tørst,
mett knyppell oc riiss, oc mett swerd oc reeb, oc
icke mett andett faldtzmaall. Ther fore haffuer Gud
25 skickett all øffuerighed att hwn scall paa hans wegne
formeene oc affstyre, straffe oc forhindre synd, oc all
syndig handell, ther dog kand icke skee then stwnd
stor skyld oc brøde staar till løssen for penninge el-
ler pennings werd, nar thet er att forde oc fremme
30 synd, oc icke att formeene eller affstyre.

Om pligtt oc bod.

Ca. xvij.

Een synderlig artichell haffde ieg nær forglemd,
 ther er dog een aff the største lögner som findis ij
 thenne Malmøs bog. Saa siiger hwn ij thet capitell
 om syndebod, Thet er icke (siiger hwn) som the
 løgenacktige papistische kiettere siige oc predicke,
 att Christus giorde fyldist alsomeniste for the synder
 som hand fantt fore seg, then tiid hand kom till
 werden, oc for the wij haffde før wij døptis, men
 siiden, oc for [S1a] the andre schule wij selffue giøre
 pligtt oc bod oc fyldist.

Jeg formaner eder alle som thette worde læsindis
 att ij tillstaa rwdelige, om ij haffue thenne mening
 noghen tiid læst eller hørرت, hoss the lærefædre som
 ere besynderlige stadfeste oc agte aff then Romere
 kircke. Att ieg haffuer then mening huerckin hørرت
 eller læst, wden aff thenne Malmøss bog, bekiender
 oc tillstaar ieg mett thenne mijnen eghen handscrifft
 for alle nærwærindis oc komme schulindis.

Thet ketterij som siiger att mennischin haffuer
 inghen salighedtz trøst hoss Gud, nar hwn synder
 paa thet ny siiden hwn er døptt, er fordømptt aff
 then Romere kircke for mange hwndrede aar. Then
 hellige kircke haffuer thet altiid lærtt oc troett, att
 som Christus er een ewig prest, aff eett ewigtt pre-
 stedømme, saa haffuer hans eniste offiyr een ewig
 krafft, oc er fordi een ewig syndebod alle thenom
 till salighed, som ther till sette loffue [S1b] mett alle
 gode wilkaar som høre till een retsjndig loffue.

Att digte fordi sliig een groff løghen paa hellige

fræmfarme paffuer, oc andre wtalige helghen, maa haffue grwnd oc orsage aff een forherdett oc een skammeløss conscientze. Om noger wforstandig oc wanwittig prest eller mwnck haffde thet wbeschede-
5 delige sagtt eller predicktett, schulde fordi paffuen oc then menige christhen kircke ther effter fordømmis? Nar nogre aff Luthers Suermere (huoredanne hand mange haffuer aff inghen ting merckelige wden aff raserij, geckerij, oc daarerij) tale nogett wwiislige
10 oc wforstandelige, tha wele the icke att thet gantsche Lutherij scall thet nyde oc wndgieldie. Men nar kirckins Suermere (huordanne hwn mange haffuer oc saa) nogett rase oc falde, tha wende the samme raserij ind oppaa then gantsche christendom, oc alle
15 Gudtz fræmfarme helghen.

Thet forstand, tro, oc mening haffuer then menige christhen kircke wdi all sjyne hellige [S 2 a] leemmjyr, att Christi død oc pijne er een krafftig bod for all werdsins synd. Men hwn er dog icke oss altiid krafftig, wden wij ere hanwm tillfeldige oc anhengindis mett een stadig tro oc loffue, ther er retsindig mett christelige skiell oc wilkaar. Thet er att wij schule icke aldene haffue loffue oc tilliid till hans hellige død oc pijne, ligerwiiss som till een krafftig bod,
20 men wij schule oc saa holde hanwm mett loffue, thet er att effterfølge hans ydmyghedtz, tolmodighedtz, kierlighedtz, oc mijschunhedtz exemplill nar thet bør seg. Christi død oc pijne er offste krafftig mennischins gierning forwden, nar mennischins tiid
25 men wijschunhedtz exemplill nar thet bør seg. Christi død oc pijne er offste krafftig mennischins gierning forwden, nar mennischins tiid
30 oc orsage till gode gierninger forkorttis henne. Men mennischins pligtt oc bod, Christi bod forwden er platt wdwuelig.

Haffde noger christhen lærefader saa sagtt, Men-nischin kand giøre pligtt oc bod ther dwuelig er till salighed, Christi pligtt oc bod forwden, tha motte thet lastis for eett santt [S 2 b] kietterij, men nw kand thet icke findis, fordi att huess dwuelighed oc behaffuelighed noghen tiid giffuis mennischins gierninger till salighed, giffuis fordi, att samme gierninger giørnis wdi oc wnder then tro oc loffue som haffuis oc settis till Gudtz mijskwnd formedels Je-sum Christum. Oc fordi setter icke nogher christhen 10 mand loffue till sjyne gierninger, men till Gudtz mijskwnd, mod huilcken hand bekieder seg att være tacknømmelig mett the gode gierninger hand giør efter Gudtz bud oc willie, oc synderlige nar hand wdaff een kierlig willighed, rwdhed, oc re- 15 debonhed lader ontt, oc giør gott.

Icke kalde wij heller noger mennischelig gierning pligtt oc bod wdi sliig mening, att the ere eett fuldsomptt wederlag for synden, eller oc kwnne giøre wor herre fyldist, nar wij alle wiide att hanwm kand aldrig skee fyldist aff mennischin for then mijnste gaffue hand giiffuer men[S 3 a]nischin, end sjye for syndtz forladilse, oc fordi ansee wij pligtt oc bod for een syndewæren oc skierem huar mett wij bøde mod synd, att wij schule icke synde igien, ligerwiiss 25 som then ther bøder mod hug oc slag, att hand scall icke huggis eller slaas forgeffwis.

Thet er iw bode scrifft oc skiell, att then som syndett haffuer scall icke synde meer, huar till wij saare hielpis aff the ting som nw kaldis pligtt oc 30 bod. Then som haffuer syndett oc sølett aff druckschaff oc fraatzerij, wdij horerij oc skiørleffnett

oc anden wreenhed, oc er kommen mett anger oc sorg, oc een sand syndegræmmilse till wederkien-dilse, oc setter loffue till Gudtz mÿschund, ther hans synd forlader gwnstelige formedels Christum, oc
5 annammer afflösning oc wnderwiisning aff presthen som ther till haffuer magtt oc befaling aff Gud paa kirckins wegne till att fortrøste hanwm wdi then loffue oc [S 3 b] tilliid hand haffue scall till Gudtz mÿschund, Huad wbørlichkeit er thet, att presthen
10 biwder hanwm mod druckinschaff oc fraatzerij faste oc ædrughed, mod wkyskhed oc wreenhed, forbiwder hanwm samfwnd oc selschaff mett onde oc løsacktige personer, Eller huad wbørlichkeit er thet att biwde een gjrig oc swrfittig mand rwndhed till mÿschund
15 oc almwse gierning, Eett forsømmeligt oc latt mennische vægtt oc gudelige bøner, Eett wretferdigtt mennische, retferdighed, oc eett hastigtt oc wtol-modigtt mennische, spagferdighed oc tolmodighed, oc desliigest mett dygd oc gode gierninger emod
20 wdygd oc onde gierninger, Wdaff huilckett wij først paamijndis till een daglig synde græmmijlse emod fræmfarne synder, oc saa beschermis wnder Gudtz naadis biistand, mod tilkommendis synder, wdi huilcke mand pleijer att falde aff syndig orsage oc till-
25 fælde? Oc ij sandhed tha er thette icke andett end att følge then gantsche scrifftt, ther alle desse [S 4 a] wilkaar strengelige biwder oc befaler, till huilcke oss burde fordi att være aldelis aff een kierlig wil-lighed redeboen, oc nar wij thet icke wele oss burde
30 att wele, tha er thet gott skiel att wij ther till skyn-dis mett raad oc wnderwiissning, eller oc trengis om wij ere haardnackede, mett bud oc befaling.

Oc korttelige att siige, all then strenghed, pijne oc modgang, tucktt, oc affwe, som kand forhindre oc formeene synd oc wdygd, oc all then kierlighed, lydilse, tucktt, oc tieniste som kand forde oc fræmme Gudtz bud, oc føge hans guddommelige willie, kalder then hellige kircke pligtt oc bod, icke anseendis samme pligtt oc bod for nogett wederlaw ther betaler fyldist, mett fyldist, men for een møyelig tacknømmelighed, ther saa bekiender wnder een retsindig tro oc Gudtz naade oc mijschund, Gudtz wellgierning 10 wdi syndtz forladilse, att hwn wed Jesu Christi ewige forskylding wäre [S 4 b] then eniste sag huar fore mennischins trofaste gierninger haffue ænthen behaff eller tacknømmelighed hoss Gud, oc tillstaar fordi, att nar hennis leemmiyr haffue giortt huess thenom 15 burde, om thet wore mwueligtt, som thet icke er, ere the end tha wnyttige tienere. Oc fordi tagis icke pligtt oc bod saa krappelige wdi Gudtz handell som wdi mennischins, ther desse ny predicanter well wiide oc forstaa, huar straghed oc twerhed haffde 20 thenom icke forbiistrett till att trøcke seg bode ij thet støcke oc andre flere, som nw fører ij twijll oc trette, wden stor nød oc trang wdaff eett hoffmodigtt sijnd oc tycke, ther for ord oc røckte skyld, søger effter oprør oc mytterij. 25

Roma. viij. Er thet saa wij wele regnere mett Christo (siiger sanctus Paulus) tha schule wij oc liide mett Christo. Oc att liide mett hanwm er een sand pligtt oc bod, ther haffuer icke dwuelighed aff seg selff, men aff Christi pligtt oc bod, huar fore Christi død oc pijne 30 scall [T 1 a] icke eniste ansees aff oss for all werd-sins syndebod, men oc saa for eett exemplill ther

wij schule effterfølge. Oc huess wij thet icke giøre, men altiid kaste wore synder paa hans ryg, ij huore sterck hand er, bære wij icke selffue nogett mett, tha kaster hand aff seg, bode oss oc wore synder.

- 5 Som Christus er pijntt, trwseerett, oc plagett fra Apoca. xiii. werdsins begyndilse, saa maa hand oc pijnis, trwseeris, oc plagis indtill werdsins ende, icke nw meer wdi sijn eghen person, (ther er mett wdødelighedtz maiestatt, ære, oc herlighed bleffuen wpijnacktelig)
- 10 men wdi sijne wduolde leemmijr, som ere hans aandelige krop, ther wdi plague oc modgang, tribulatz oc forfang schule worde hanwm liige, før end alting scall fuldkommis.

Oc fordi schule wij saa agte bode tro oc kierlig-
15 hedtz gierninger, wdi retsindighedtz oc salighedtz handell oc werck, att wij dog fuldkommelige tro bode retferdighed oc salighed giffuis oss mijschundelige aff Gud, aldene [Tib] for thet anseende Christus haffuer hoss hanwm, oc icke for wor forskyl-
20 ding.

Well kwnne wij mett een stadig loffue oc tillliid, mett inderlig bønn oc formaning, oc mett kierlige oc christelige gierninger forhuerffue, men icke forskylde retferdighed oc salighed. Thet siigis wij att
25 forhuerffue, ther wij bede oc begære oss scall naadelige oc mijschundelige giffuis aff Gud, anseendis ther wdi hanwm selff oc hans godhed, oc icke oss eller wor werdighed. Men thet siigis wij att forskylle ther noghen er oss plictig, ligerwiiss som wor for-
30 tiente lønn, mod huilcken hanwm er giortt aldelis fyldist, huoredan handell aldrig kand findis emellom Gud oc mennischin, nar inthet mennische kand no-

ghen tiid giøre Gud fyldist. Forskylding kand fordi findis eblantt folck, ther kwnne giøre huer andre fyldist, men forhuerffwing hoss Gud. Dog thet well offte skeer att propheter oc lærefædre, bruge eett ord [T 2 a] for eett andett, icke tenckindis att the folck schulde komme, ther schulde saa krappelige stoppe effter ord, som nw mange giøre, men dog giøre the thet icke wdi anden mening end nw sagtt 5 oc fortald er.

Saa formercke wij her wdaff att Jesu Christi krafftige bod er dwuelig wor forwden, men wor pligtt 10 oc bod hans forwden dwer platt inthet, fordi hans bod som er all werdsins krafftige forløssen, giør alting behaffuelig oc dwuelig for Gud, som noghen tiid behaffuis till nogett gott anseende, oc fordi søm- 15 mer hanwm altt loff, priiss, oc ære, heder, maiestatt, oc herlighed nw, altiid, oc ewinnelige.

Mett thenne føge beschede, eller een anden sliig forklaring kwnne the haffue stillett een stor partt 20 aff thenne trette, som berøris ij thenne Malmøs bog, mange eenfoldige conscientzer storlige till forbistring, oc till forargilse, oc ij sandhed forduld mange 25 aff the løgner the ij thenne bog indscreffuett haffue. Men nar theris gantsche anslag [T 2 b] er een løgenacktig, forbiistrett, skrømptelig, oc syndig handell, tha kand hand aff andett icke være bestandig end 30 aff wlydilse, mytterij, bulder, oc oprør, aff huilcke ting wdygd oc skalched plejē att være bestandige.

O thu himmilsche fader, aff inghen ting større 35 end aff naade oc mijschund, giff thijn hellige kircke formedels thijn eghen mijschund [ij] Christum Jesum then gaffue, att som hwn nw for syndtzins skyld

strengelige forfølgis, saa lad henne her effter mijschundelige besøgis, oc wæntt henne fra the fwle spottere, ther nw ere saa dierffue, aff thijn retferdige wrede, att the icke eniste forfølge oss arme syndere
5 som wij forskyldt haffue, men oc saa bespotte thijn sœns Jesu Christi legomme thet høgwerdige sacramentt, oc huerckin spare hans benedide moder, eller nogre thijne helghen, men hwdstryge thenom mett theris blodige mwnde oc hender, oc foragte wblu-
10 gelige thijne hellige sacramentt, oc huess anden hel-
liged thijn hellige kircke brugett [T 3 a] haffuer fra begyndelsen. Oc nar inthe mennische kand nw len-
ger hielpe oc affstyre desse hoffmod, tha wille thu werdis som alting haffuer ij formwge att affwiise
15 thenom, ænthen mett een retsindig wnderwiisning,
eller een naadelig dom, thu som æsst offuerwettis
een barmhiertig Gud altiid oc ewinnelige Amen.

Oc fordi huess thenne Malmøss bog ydermere indeholder, om lejtzer, oc Schole, om kjysthe till fattige
20 folck, om rijnghen oc om billede er een stor partt
then forwandling som er giortt mod all screffuen
low geestlig oc werdsliig, thenom wberaadde oc watt-
sporde, ther sliige ting burde mest att raade oc re-
geere, om the schulde ij nogre maade forwandlis,
25 tha giffuer ieg ther till inghe besynderlige swar paa
thenne tiid. Icke wele the heller ther mett andett
hente, end ord oc røckte, oc fordi wnder ieg thenom
gierne huess agtt oc ære som ther wdaff kand fødis,
huad heller hwn er nw kommen, eller scall oc her
30 effter komme. [T 3 b]

Thenne bogs swmmelige beslutting.

Saa haffuer thu nw hørtt fromme læsere huore
 thenne Malmøs bog er een stor partt grwndett paa
 eett falst fundamentt, oc een stor partt paa had oc
 affwijnd, oc lader seg fordi saare bemercke, att hwn
 er aff kietterlige wilkaar, ther aff inghen ting er meer
 bestandig end aff had oc hoffmod. Mod thet hwn
 haffuer først sagtt, att christendommen haffuer icke
 hafftt ij mange hwndrede aar noghen rett Gudtz dyr-
 ckilse, finder thet seg møgett anderledis, fordi then
 hellige kircke haffuer altiid rettelige forstandett oc
 lærtt fra seg sjne wduolde helghen eett christeligt
 forskiell paa wduortis oc induortis Gudtz dyrckilse,
 oc haffuer fordi saa brugett wduortis Gudtz tieniste
 att hwn well wiiste henne, forwden induortis Gudtz
 tieniste, wäre død oc wdwuelig till all salighedtz
 handell. Nar thet er nw forstandett, att induortis
 Gudtz dyrckilse som er een sand [T 4a] oc trofast
 kierlighed till Gud oc mennischin, er then ting, wd-
 aff huilckin wij aandelige leffue till behaffuelighed
 hoss Gud, Then tieniste som er wduortis, haffuer
 well ynde oc behaff hoss mennischin ther dømmer
 een ting aff legomlig kwndschaff, oc er fordi wn-
 derstwndwm eett gott exemplill andre till forbædring,
 Men nar thet er forgeffuis oc platt fordømmeligg, 25
 att wele aldene søger hoss mennischin ynde oc be-
 haff, oc wäre dog hoss Gud wbehaffuelig, tha for-
 mercke wij att then wduortis Gudtz dyrckilse er een
 legomlig handell om hand ansees aff sjne synlige
 wilkaar, men bliffuer dog aandelig, nar som hand
 raadis oc regeeris aff then som induortis er, wdi 30

huilckin inthet ansees wden Gud aldene, oc hans guddommeligewillie, oc mennischin for Gudtz skyld, thet er Gud till loff oc ære som aldene bør att loffuis, æris, oc prijsis ewinnelige.

- 5 Fræmdelis haffuer thu formercktt fromme læsere
att then første hoffuet sag thenne Malmøs bog siiger
wærett haffuer then hellige [T4 b] scrifftis wanwit-
tighed till then forblindilse kirckin haffuer wærett
wnder ij saa lang tiid. Thet eniste gaffen kietterij haff-
10 uer giortt christendommen, er then orsage till att ran-
sage scrifft oc skiell ther er aff kommen. Wdi fred
oc rolighed er klerckeriid aff leckerhed oc gode dage
kommett ij stor forsømmilse, oc then hellige scrifft
ther offuer ij stor forglemmilse, huar wdaff møgett
15 mijnsbrug oc mijshandell ere wdsprwngne, oc haffue
giffuett kietterij orsage till thet mod mange seg nw
fordriiste wdaff. Scriffthen att lære oc bruge er thet
stöcke handell, ther bode syndelige forsømmis oc
syndelige handlis. Som een groff oc wbesindig for-
20 sømmilse till att lære oc bruge scrifft er orsage till
møghen blindhed oc Gudtz fortørnilse, saa haff-
uer eett dristigtt hoffmod till att dierffuelige ransage
hellig scrifft wærett orsage till mange kietterij oc
stor wildfarilse. Thij er thet wnderstwndwm icke
25 mijndre, men meere fare, att trette oc tale mett
wran[V 1 a]gelige brugett scrifft, end forwden scrifft,
fordi wij offte haffuendis icke blott oc bar scrifft,
bruge dog thet skiell ther gjør saa fyldist som no-
ghen scrifft kwnne gjøre, huilckett bode Christus
30 oc Paulus haffue selff giortt for oss. Men att wran-
gelige bruge scriffthen er aldrig andett fyldist end
eett santt bedregerij.

Oc fordi scall thet icke ansees for een christhen handell att kiettere sandhedtz fiender giøre theris skudtzmaall wnder then hellige scrifft. Maa thet skudtzmaall nyde, tha er icke kietterij nw lenger kietterij, fordi alle kiettere ther wdaff berømme ⁵ seg, att scrifftrens rette mening findis hoss thenom. Saa giorde Nouatianer ther berømmede seg icke aldene aff scrifftrens kwndschaff oc rette forstand, men lefftde oc saa eett helligg leffnett till syne for mennischin, dog att inghen sand hellighed kand ¹⁰ noghen tiid findis wdi kietterige samfwnd, ther ere fra [V 1 b] Jesu Christi aandelige krop aldelis affskaarne. Arriani desligest som wore drabelige oc dybe ij allehaande lerdom, oc wdi leffnett oc streng-¹⁵ hed icke rjngere end mange rettsindige christne, berømmede seg oc saa aff scrifftrens dybe forstand, oc altiid hoss herrer oc Furster, oc all weldig magtt pwckede the mett scrifftrens skudtzmaall, mod the retsindige christendoms lærefædre oc forsuar, men wore dog kiettere, ther Luther oc tillstaar. Thet ²⁰ samme giorde Macedoniani, Sabelliani, Nestoriani, Apollinariste, Euticiani, Donatiste, Pelegiani, oc alle andre kiettere aff samme slag theris liige, ther saa well som Lutheraner nw giøre, saa skyde seg wnder scrifftrens dom, att kwnne the thet skudtzmaall ²⁵ nyde, tha findis the aldrig att være kiettere. Icke ere the heller kiettere fordi the bruge scrifft, men fordi att the wrangelige bruge scrifft, oc trenge scrifftren wnder een anden mening, end hwn taale kand, emod sith rette forstand hwn haffit haffuer ³⁰ hoss the fræmfarne helghen [V 2 a] som haffue oss skielnett bode scriffter oc kietterij, retsindig oc wret- sindig scrifternis mening.

Icke er thette heller sagtt ij sliig mening, att wij
maa giøre oc handle wdi salighedtz handell forwden
scriftelig bewiisning, men ij then mening, att wij
schule thenom icke mijsbruge, oc meer trenge the-
nom till att føge seg effter wor synderliige mening
wij haffue oss foretagett, end effter sandhed. Fordi
huar wij icke haffue betroett then fræmfarne chri-
sthen kircke som er bestandig aff saa mange hellige
martjribus Gudtz oc sandhedtz drabelige witnisi-
byrd, aff saa mange christne almijndige raad som
wore een forsambling aff mange hellige christne
Paffuer, bisper, prelater, keijsere, konger, Furster,
oc andre landtz herrer, forwden mangemaall twsinde
mennischir geestlige oc werdtzliige blantt then me-
nige christhen mand, Huess (som sagtt er) wij haffue
sliige hellige samfwnd icke meere betrode, end no-
gre faa kiettere, tha [V2 b] maa wij mett gott skiel
reppe alle gamble kietterij, oc føre thenom ij rette
paa thet ny mett the samme scriffter. Men nar thet
maa nw icke skee, huar fore? Icke fordi thenom fattis
scrifft, men the haffue icke scriffthens rette mening.

Then som fordi er till fredtz mett then mening
wdi scriffthen, som haffuer giortt fyldist saa mange
fræmfarne helghen Gudtz wduolde kar oc reedschaff,
hand er tryggest. Men then som will ther offuer-
træde, oc være wiisere end the som Gud haffuer selff
lærtt oc wnderwiist, oc randsage thet hand icke maa,
oc haffuer icke heller behoff, hand offuerfaldis aff
Gudtz klarhed oc maiestatt, oc ther offuer meer for-
blindis end oplysis, oc meer forbiistris end wnder-
wiisis, nar hand thet søger som wijtt offuergaar hans
forstand oc begreeb.

Thij kandthu formercke fromme læsere, huore theris eghen klage wdi then anden hoffuett sag kommer thenom selff wnder øghen, fordi the wele nw aff theris eghen [V 3 a] wiisdom, theris skiel, fornwfft, oc gode tycke, forwden scrifft rettelige wnderschedett, oc forwden skiel christelige brugett, wäre modstandige then menige christhen kircke, wdi all sijn christelige handell, ligerwiiss som hwn haffde aldrig værett bestandig ænthen aff scrifft eller skiel, dog hwn er then riigiste wdaff bestand, blantt alle 10 the ting som ere bestandige.

Oc for samme sag er then tredie hoffuett sag thenom oc saa wnder øghen wdi huilcken the siige oss att haffue her till dags seett mett fremmede øghen, oc hørtt mett fremmede ørhijn, ligerwiiss som thet 15 wore icke tryggere att see mett the hellige apostolorum oc martijrum øghen, oc alle fræmfarne helgens som opliwsde, raadde oc regeerede aff Gudtz aand, haffue leedsagett all werden till retferdighed oc salighed fra synd oc blindhed, end att see mett 20 Morthen Luthers oc andre sijne liigis øghen, som ere kettere, aff inghen [V 3 b] ting meer bestandige end wlydilse, hoffmod, staalthed, straghed, æregj-righed, stwmhed oc twerhed.

Then hellige kirckis mend Gudtz hellige folck, 25 kiende wij aff alder, hellighed, wiisdom, kraffft, strenghed, fromhed, godhed oc kierlighed, oc huess anden aandelig fructt, ther høre till att prøffue noghen aand att være aff Gud, eller ej. Synd oc wdygd, mijshandell oc mÿsbrug straffe desse saa well som 30 hijne, men sandhed, reenhed, hellighed wdi lærdom, leffnett, oc sacramentt, giiffue the loff, prijss, oc ære, ther desse ingelwnde wele giøre.

Desliigest haffue the gamble forfædre seett saa grannelige, att the haffue besindett bode theris oc all werdsins skrøbelighed, ther the haffue bode ync-kett oc begrætt, seg selffue oc andre mange till stor 5 ydmyghedtz bekiendilse. Men thette ny folck seer well grantt huad andre folck giøre eller haffue giortt, theris [V4a] egne gierninger see the platt inthet, huar fore the ere aldelis blinde, nar the kwnne andre see, oc icke seg selffue, andre dømme, oc icke seg 10 selffue.

Her wdaff kandthu fromme læsere fræmdelis be-sinde, huad magtt thet bør att haffue att the aff eett synderliggt wild haffue forwandlett alle messe rente, giortt paa then gantsche messe eett nytt skick oc 15 fantzwn, oc afflagtt alle stiigtede messer, wnder thet skijn att the schule wäre eett santt affgudij, oc een obenbare Gudtz søns korsfestilse paa thet ny.

Huar som the haffde selffue sagtt messe wdi een wrang mening, oc mett een ond conscientze, oc tha 20 ladett aff att siige messe, tha haffde the giortt thet børligtt war. Men att trenge then fra sith embede, oc sith embith rette brug, som samme embede kand christelige bruge wdi een retsindig mening, oc mett een god conscientze, thet er bode wchristeligt, oc 25 fordømmeligg. [V4b]

Theris største skijn the praaile mett mod sandhed, er een obenbare løghen, wdi eett støcke, oc eett for-tacktt klafferij wdi eett andett støcke. Then oben-barre løghen er sliig, The siige oss att giøre Messen 30 till eett nytt offiyr, som kand offrijs leffuendis oc døde till salighed, krafftelige aff seg selff Jesu Christi offiyr forwden. Till huilcken mening then hellige

kircke siiger dog aldelis neij, fordi hwn holder icke Messen att være nogett nytt offiyr, dwueligg till retferdighed eller salighed Christi offiyr forwden. Men hwn holder Messen for thet samme offrijs amijndelige begang som hengde paa korsett, oc kalder henne fordi eett amijndeligt offiyr ther wnder eett sacramentheligt fantzwn haffuer sandelige thet samme Christi legomme som paa korsett hengde obenbarlige for all werdsins synd, oc er fordi samme Messe een trofast formaning till deelactighed ind paa thet obenbare Christi offiyr som offredis paa korsett, wdaff huilckett [Xia] all naade som kommer leffuendis oc døde till gode wdi retferdighedtz oc salighedtz handell pleijer att komme, flyde, oc wdsprjinge.

Thet fortackte klafferij er oc sliigtt, The siige oss att giøre Messen till een god gierning aff sith mes selige fantzwn som wdwortelige brugis till syne, ther the kalde opus operatum, som kand giøris for leffuendis oc døde till syndtz forløsning, oc salighedtz forbædring. Her haffuer then hellige kircke atther wnderliggt folck att handle mett. Nar the wele nogett hadtzschelige tale eller scriffue kirckin oc kirckins helgen wnder øghen, the ting som schulde mest være tilhobe skillie the att, obenbare emod scriffthens oc alle lærefæders mening. Nar wij siige gode gierninger wäre dwuelige till salighed, menindis thenom som ere een retsindig tros gode fructt, oc ther giøris fordi wnder een rett christhen tro, tha siige the oss att wele mett wore gierninger worde salige forwden troen. Nar wij siige att wor frij [Xib] willie haffuendis trøst oc biistand aff Gudtz synder-

lige naade, oc aff henne rørd, raad, oc regeerett, kand holde Gudtz bud, oc giøre the gode gierninger som hoss Gud ansees till salighedtz lønn, tha siige the oss att giffue mennischelig magtt oc frij willie then
5 ære, att wij (Gudtz naade forwden) formedels the-nom kwnne forhuerffue himmeriigis riige. Desligest nar wij siige hellige ceremonier haffue frucktt oc dwuelighed mett seg, oc wäre gudelighedtz teghen om the rettelige brugis wnder een christhen
10 tro oc loffue, oc aff gudelige oc inderlige hierter, som aandelige begaa thet samme hoss Gud wdi een trofast kierlighed, ther the figurlige tegne oc mercke, oc offte røre oss till merckelige tancker, oss till forbædring oc wederkiendilse, tha siige the oss att
15 wele søge salighed mett the blotte ceremonier forwden tro oc kierlighed, ligerwiiss som wij icke wiiste att rett salighedtz oc retferdighedtz grwnd oc begyndilse [X 2 a] wore induortelig, oc wijrckedis fordi aff Gudtz raad oc rørilse formedels troen, haab-
20 bett oc kierlighed wdi wore hierter oc conscientzer. Desligest siige the nw att wij giøre Messen wdi sith wduortelige fantzwn, ther presthen synlige bruger wdi messens ceremonier wdi folckis nærwærilse, till een god gierning, oc eett offiyr, ther kand offrijs oc
25 giøris leffuendis ocdøde till gode, oc saaskillie the thet fra Messen, huilckett forwden messe er icke Messe. Wij tage icke messen eniste for sith messelige fantzwn hwn haffuer wdi mwndelig læsning oc legomlige ceremonier, huar mett presthen betegner for folkett
30 Jesu Christi dødtz oc pijnis atskillige fantzwn, wdi huilcke wij seendis messen, haffue att betencke mett anger oc græmmilse the atskillige wore synder, som

wærett haffue sag till sliig attskillig pijne wdi Christo Jesu. Men wij moegett meer tage Messen for een amijndelig begang som er [X 2 b] aandelig oc hier-telig, ther mett tro oc kierlighed inderlige beløber thet dybe kierlighedtz sacramentt, wdi huilckett ⁵ Christus Jesus mett sijn haarde død oc pijne wdaff sijn himmilsche faders befaling wnder een ydmyg willig oc kierlig lydilse haffuer forarbejdett all werd-sins salighed, mett samme haarde død oc pijne, li-gerwiiss som mett eett magteligtt offijr, ther schulde ¹⁰ wære een krafftig bod for synden till alle tiider, oc schulde fordi haffue een ewig begang wdi then hel-lige kircke, mett loffue, tacksigilse, tancke oc besin-dilse, oc besynderlige nar presthen wdi Jesu Christi sted scall sacrere samme Jesu Christi legomme, oc ¹⁵ thet amijndelige ind for Gud faders ansigtt offre, mett gudelig formaning ind paa thet rette obenbare offijr som skeede paa korsett, att wij maa nyde al-тиid samme offijrs krafft, oc synderlige nar wij thet amijndelige begaa mett then hellige messe, huar ²⁰ samme offijr sacramentelige findis saa [X 3 a] lenge werden staar effther Jesu Christi eghen iett oc till-saffen hand giortt haffuer sijn hellige kircke.

Besinde wij fordi Messen alsomeniste aff sijne messelige fantzwn oc synlige ceremonier, tha er ²⁵ Messen een rijnge ting, oc haffuer mett seg een føge frucktt till noger forbædring, nar hwn ij sliig maade, rører aldene mennischins wduortis sijnd, syn, oc hørilse, wdi huess maade hwn ingelwnde besindis aff thenom som wdi aandelig forstand ere rettelige ³⁰ wnderwiiste.

Men besindis hwn att wäre Jesu Christi sacra-

mentelige indsett till een ewig amijndilse blant christett folck, ther haffuer prest paa Jesu Christi wegne, som scall sacramentelige oc amijndelige betegne ij christhen folckis nærwærilse samme Jesu
5 Christi død oc pijne, oc ther fore sacrere mett Gudtz ord wijn oc brød till samme Jesu Christi sande legomme, thenom till een aandelig spiisning, thet er till syndtz forladilse, oc Gudtz [X 3 b] naadis forøgilse som ther till haffue hwnger oc tørst wnder
10 een stadig tro, oc wdi eett angerliggt synde had, ther seg for Gud ydmygelige bekiender, huilcken betegnilse som haffuer wnder attskillige ceremonier mange gudelige bøner till Gud om deelactighed aff Jesu Christi sande dødtz krafft, att thet som sacramen-
15 telige begaas samme døtz krafft till amijndilse motte oss well bekomme till naade oc salighed.

Besinde wij fordi Messen att være een synderlig formaning till Gud fader formedels Jesum Christum, paa then deelactighed wij forbiide daglige, mod dag-
20 lig synd, aff Jesu Christi dødtz oc pijnis ewige krafft oc forskylding oss till syndtz forladilse, tha forstaa wij att Messen er nogett andett end thet wduortis Messelige fantzwn som presthen lader till syne mett altere, kleder, oc attskillige ceremonier, oc haffuer
25 fordi anseende oc dwuelighed, aff thet som aandeliggitt er, ther all behaffuelighed pleijer att giffue the legomlige ting som nogett behaffuis. [X 4 a] Oc fordi schule wij Messen icke stöckelige attskillie, som nw mange giøre, men agte henne aff alle sjyne wilkaar,
30 oc lade henne henge altsammen tilhobe, oc tha findis hwn att være een amijndelig begang, till Jesu Christi natword, oc hans hellige død oc pijne ther haffuer

wdi seg sacramentelige, men dog sandelige Jesu Christi legomme oc blod. Oc fordi Gudtz sacramentt schule icke handlis een stadig tro, Gudtz ord, oc gudelige bøner forwden, som schule mett inderlig formaning thet hente hoss Gud, att samme dødtz 5
oc pijnis amijndelige begang motte oss well bekomme, tha agte wij oc saa huess gudelige bøner oc formaninger som begære troens formeering, syndtz forladilse, glæde oc salighed formedels Jesum Christum, att wäre een deell aff Messen, nar thet er forgeffuis 10
att hand tolde død oc pijne for oss, wden thet kommer oss till gode. Oc tha kommer thet oss till gode, nar wij ther till sette tro oc loffue wdi een ydmyg bønn oc begæring. [X4b] Fræmdelis nar Jesu Christi død 15
oc pijne scall wäre oss eett exemplill till weder-
kiendilse oc effterfølling, tha røre oss ther till gantsche gudelige the hellige oc gudelige ceremonier, som ere Messins wduortelige fantzwn, huar fore wij icke wbørlige agte thenom oc saa att wäre eett helligtt støcke aff Messen. 20

Saa kwnne wij besinde att Messen er nogett andett end Jesu Christi legomme oc blod, dog att the ere Messens ypperste wilkaar, ther serdelis giffue alle the andre parther dwuelighed oc behaffuelighed. Oc burde fordi desse ny messedræbere att bewiise 25
mett scrifft oc skiell, att then hellige kircke motte icke beholde samme Jesu Christi dødtz oc pijnis amijndelige begang wnder eett messeligt fantzwn sijne leemmijr till forbædring wdi tacksigilse, tro, oc loffue till daglig syndtz forladilse oc Gudtz naadis 30
formeering, aff Jesu Christi legoms oc blodtz aandelige anammijlse, oc till een sand wederkiendilse,

mett anger oc græmmilse for synden, ther hentis aff attskillige ceremoniers betenckilse, [Y 1a] som mercke Christi pijnis attskillige fantzwn, till huilcken attskillighed hand trengder war wdaff wore mang-
s foldige oc attskillige synder, ther wdi inhet spegell
saa klarlige skodis oc besees till forløsning som wdi
Jesu Christi hellige saar, død, oc pijne, ther amijndelige begaas wnder eett messeliggert fantzwn.

- Om huer oc een blantt then menige christhen
10 mand, kwnne icke end hente sliig frucktt aff Messen, icke schulde messen fordi dræbis oc forødis. Schulde noger hellig ting ther fore wiige oc affsettis, att hwn brugis icke rett aff huerman, oc ej heller kommer huerman till gode, tha schulde thet hellige
15 euangelium lenge siiden værett affwiist oc nederlagtt, fordi ther wdaff tager iw saa mange orsage till fordømmilse som till salighed, oc till forargilse som till forbædring. Fordi som thet er the gode een liiff- ij Cor. ij.
acktig lucktt, saa er thet the onde een dødelig stanck.
20 Nar wij fordi haffuendis then hellige kirckis sande
oc retsindige tro, fræmfarne helghens [Y 1b] gude-
lige oc retsindige mening, oc effterfølgje theris chri-
stelige exemplill, tha kwnne thet icke schade att wij
haffde .x. Messer for huer oc een wij nw haffue, oc
25 helst fordi att wortt gantsche leffnett burde att være
een ewig penitentze, oc een daglig synde græmmilse,
till huilcken wij aff inghen ting saa møgett røris
som aff Messen rettelige beseett, betencktt, oc hørtt,
ther amijndelige begaar Christi død oc pijne eett
30 krafftig offiyr, oc een magtelig syndebod, mod alle
wore synder om wij ther till sette loffue, mett een
kierlig synde græmmilse. Oc kand thet fordi hoss

mange formerckis att the meer søger effter Messe renthen, end effter Messens forderffue, fordi nar the kwnne renthen forwandle, tha skiøtte the aldrig huore mange messer presterne holde eller siige. Saa hader gjørighed gjørighed, ther paa thet siiste will icke anderledis komme till gaffens, end thet er heluedis riige bestandigtt, att eett trold foriager eett andett, oc een dieffweld [Y 2a] er een anden modstandig.

Fræmdelis fromme læsere kanthu formercke, huoredan theris daglige predickin maa være (huilcken the dog berømme att være euangelisk) nar the befindis wdi saa mange groffue løgner, wdi saa møgett klafferij, oc wdi saa møghen wstadighed, mett saa mange onde wilkaar, att huo thet kand icke forstaa, tha fattis hanwm inthet andett end sind oc skiell. Will oc noghen siige, thet er iw dog Gudtz ord the predicke oc lære, ieg staar well till att een partt er Gudtz ord ther the predicke. Thet war oc Gudtz ord, nogre falsche brødre predickede oc lærde,

Philip. i. huar om sanctus Paulus taler till the Philipper, oc siiger huore somme predickedede Gudtz ord aff een god mening, somme till had oc affwind, oc nogre till kiiff oc trette wrettsindelige, paa thet att sancti Pauli tribulatz schulde worde dess større. Att pre-
ij Cor. xi. dicke Gudtz ord fordi mett een wretsindig mening hør dieffuelind till oc icke Gud, ther saa plejjer att forwende seg wnder [Y 2b] liwsins engils fantzwn, att hand wnder samme skijn kand saa sijn sæd eblantt Gudtz gode sæd, oc saa wnder eett helligt skijn bedrage mange eenfoldige conscientzer.

Thet er tillforne sagtt, att maa the haffue fordi

skudtzmaall till Gudtz ord, att een partt aff theris lærdom følger Gudtz ord, tha schule wij mett liige gott skiell giffue magtt alle fordømde kietterij, nar mange blant thenom ere møgett meer bestandige s aff Gudtz ord, end thet gantsche Lutherij noghen tiid bliffuer, ij huore thet will seg offuer alle berømme aff Gudtz ord, ther bliffuer tha icke lenge wstraffett, nar thet er icke een rijnge synd, att nøde Gudtz ord till att tiene wor syndige wildfarilse.

- 10 Oc nar forwandling scall altiid agtis aff frucktt oc forbædring, tha kandtu fromme læsere oc saa besinde huess forbædring ther kommer aff then Dantsche sang som nw siwngis ij the luthersche forsamblinger, huar wdaff wij formercke rob oc
15 skraall være forøggt, [Y 3 a] latter oc gammen være formeerett, oc aldelis inghen gudelighed.

Wele the forbiwde oss att tale twngemaall ij then hellige kircke, ther then menige mand icke forstaar, oc synderlige nar wij haffue propheter som samme
20 twngemaall kwnne wnderschede oc forklare, tha giøre the obenbarlige emod sancti Pauli bud oc befaling, ther saa siiger till the Corinthier, ij schule icke forbiwde oc formeene att tale twngemaall.

Huess the fræmdelis tale emod kirckins sacra-
25 mentt, er wdaff een gammill kiettere artt ther altiid pwcker emod sacramenternis krafft, mett wrang wnderwiisning, ligerwiiss som wij icke wiste wdi then hellige kirckis samfwnd, huar wdaff sacramentt haffue bode krafft oc magtt, sandhed oc wished.

30 Sacramentene schule aff twenne wilkaar befindis, thet er, aff sandhed oc fructsommelighed. Aff thet Gudtz ord som tieneren taler, ther sacramentt giffuer,

i. Cor. xiiij.

er sacramentt santt, ther som hand end skemptelige talede [Y 3 b] samme Gudtz ord, men fruckttsom-meliggaff hans tro oc loffue till Gud oc Gudtz ord som sacramentett annammer.

Huar wdaff wij formercke kwnne att presthens (som er till sacramentett att skiiffte een tienere) hel-lighed eller godhed, giffuer icke sacramentett noger krafft. Er hand ond oc er hand god, ther som hand 5
ellers bruger the rette Gudtz ord, tha er sacramen-tett liige gott. Icke tage wij heller sacramenthens for 10
the blotte oc bare teghen, ligerwiiss som the aldene
wjrckede sacramenthens krafft, men for Gudtz ord,
oc trofaste bøner som then beder ther sacramentett
giiffuer, for hans tro oc loffue som sacramentett
anammer, oc thet elementt eller slag creatwr som 15
thet skeer wdi, mett eett wduortis oc synligt brug,
som er wandtn wdi dob, oc aaljē wdi færmilse.

Saa siiger Augustinus, Ordett kommer till ele-
mentett, oc saa blifuer ther aff eett [Y 4 a] sacramentt.
Marcii. xvi. Oc Christus sagde, Then som tror oc blifuer døptt 20
hand worder salig. Saa fuldkommis icke sacramen-thet wden ij desse trenne støcker, som er ord, teghen,
oc tro. Thegen er thet wduotelige fantzwn som
synis eett, oc mercker eett andett, som er wandtn
wdi dob, oc mercker att ligerwiiss som wandtnett 25
afftwor legomlig smijtte oc wreenhed, saa afftwor
then helliandtz naade induortis smijtte som er synd
wdi siell oc samwittighed, saa haffue wij wdi somme
aff the andre sacramentt smørie till teghen, som wdi
færmilse oc then hellige aaljē, ij somme henders 30
palegge, som wdi wijelse, ij penitentze, affløsning,
och ij æchteschaff henders samlegge, eller andre

theris liige wduortelige fantzwn, ther fordi att the ere ceremonier, maa komme att the ere icke eens wdi alle christne forsamblinger.

Wdi eett som er alterins sacramentt, kwnne wij
5 icke attskillie teghen, oc sijn merckilse, [Y 4 b] fordi
thet samme wij see er thet samme som betegnis,
thet er Jesu Christi legomme oc blod, huar fore
samme sacramentt haffuer eett synderliggt wilkaar
10 offuer alle andre, som thet oc er then hellige kirckis
naadefulde oc daglige sacramentt mod syndige men-
nischirs daglige brøst oc forsømmilse, ther oss giff-
uis for eett pantt till een fortrøstning paa then til-
kommendis ewige glæde oc salighed, oc huess anden
tillsaffen oss er loffuett oc tillsagd aff Gud formedels
15 Christum Jesum.

Saa ere huerckin sacramentt eller theris brug ij
then hellige kircke, saa dyb een handell, att the haff-
de behoff ther fore att giøre saa stor een trette, eller
tale saa mange wnyttelige ord, bode sacramentene
20 oc Gud ij thenom till bespottilse, oc saa mange
christne conscientzer till beschemmilse oc forargilse.
Oc att synderlige tale om then hellige aalije, ther
wij kalde then siiste smørilse, huad giordis behoff
till noghen forbaedring saa haanlige att tale om thette
25 sacramentt som mange [Z 1 a] nw giøre, ther oc wele
smørie theris skoo oc støffle mett samme aalije, saa
straffe thenom Gud nar tiiden bør seg. Eller huad
wbørlihed findis wdi samme sacramentt, huar fore
the maa thet saa wblwelige spotte? Christus biwder
30 selff sjyne discipеле, att the schulde smørie krancke Marci. vi.
mennischir mett aalije, ther the oc saa giorde, icke
wdi lægedoms wiiss, men wdi sacramento wiiss, fordi

wdi lægedoms wiiss haffde the icke smørie behoff,
nar the mett blotte ord kwnne giffue swndhed oc
karskhed. Icke kwnne heller eett slag smørie tiene
ij lægedoms wiiss till allehonde kranckhed, oc fordi
war samme smørie brugett sacramentelige. The hel-
lige apostele, som nw giøre prester talendis Gudtz
ord mett een trofast bønn, smwrde the krancke.
Aaljen the smwrdis mett betegner Gudtz mijskwnd,
fordi ligerwiiss som aalje læschijr oc formijlder
sweede oc werck wdi saar oc krancke leemmijr, saa
[*Z 1b*] læscher oc trøster Gudtz mijschund een be-
drøffuett conscientze, som er kranck aff synd oc sorg,
huar wdaff then krancke paamijndis att sette loffue
till samme Gudtz naade oc mijschwnd seg till syndtz
forladilse, oc wnderstwndwm till legomlig karskhed
oc swndhed, nar hans tro oc begæring er saa stor,
oc swndhed kand wäre hanwm nyttig oc bestandig.

Jacobi. v.

Oc fordi siiger Jacobus saa, Er noghen kranck
iblantt eder, hand kalde till seg kirckins prester oc
the schule bede offuer hanwm smøriendis hanwm
mett aalje wdi herrins namffn, oc then trofaste for-
maning scall frelse then krancke, oc ther som hand
er bested wdi synder, tha schule the forladis hanwm.
Her fattis nw inthet aff the ting som høre till eett
rett sacramentt. Her er then tienere som talindis
Gudtz ord giffuer sacramentett, her er then krancke
som wdi een stadig tro oc gudelig bønn oc begæring
anammer sacramentett, her er eett sacramenteligt
teghen som er aalje, ther mercker oc betegner Gudtz
[*Z 2a*] naade oc mijschund som giffuis mett syndtz
forladilse. Wele the oc siige att thet er icke eett rett
sacramentt, om thette ord sacramentt strengelige

wnderstaas, huad tha? Om thet er icke eett aff the ypperste sacramentt som ere platt aff nød, saa er thet dog eett sacramentt erligt oc nytteligt aff sacramentalige wilkaar, ther drager oc rører mett sijne hellige bøner oc ceremonier then krancke till sijn eghen bekiendilse, ther er een begyndilse till een sand penitentze, huilcken mange (dess vær) pleje wdi siwgom oc kranckhed att lenge forhale. Oc som een sand wederkiendilse, thet er, een sand synde græmmilse, pleijer att være eett gott følge wdi alle sacramentt, saa findis hwn besynderlige wdi thette sacramentt, huar wdaff then krancke henter stor fruckt, icke wdaff smørien aldene, men meer wdaff Gudtz ord oc herrins namffn, wnder huilcke smørien giffuis, oc wdaff then kranckis [Z 2 b] tro oc loffue hand setter till Gudtz ord oc herrins namffn som er sacramenthens fantzwn, oc till Gudtz naade oc mÿschund till huilcke hand paamijndis aff aaljien som thenom betegner wnder then mening tillforne berørd er.

Men thet nagger thenom, att wij kalde henne then hellige aaljje. Huad er thet thenom icke nagger som the ere besorne mod all helliged? Fordi hwn scall være till eett helligt brug, tha lade wij henne effter sancti Pauli scrifft wijes oc welsignis mett Gudtz ord oc trofaste bøner. Saa siiger hand till sijn discipell Timotheum, Formedels Gudtz ord oc bøner hellige giøris alle creatwr. Wij well wijde att aaljje er icke andett end aaljje, men nar Gudtz namffn paakaldis, wdi een stadig tro, mett inderlig formaning, tha kand hand forwandle aaljje wdi drwuile oc synderlig kraffft, ther mett att betee sijn guddommelige magtt.

i. ad Timo.
iiiij.

5   10   15   20   25

Exodi. xvij.
Deutero vijj.
oc xxxij
Judicum. xv.
Joannis. ij.

Thet nagger thenom oc saa att wij lade wij [Z 3 a] fwnthen, oc andett wandtn wdi then hellige kircke ther the oc spotte, ligerwiiss som wij icke forstode att wandtn er wandtn. Then samme Gud som haffuer dragett wandtn aff then haarde klippe, oc wdaff then taarre assne kiæge, oc wæntt wandtn omkring till wijn tiit oc offte, paakaldett wdi een stadig loffue, mett gudelige bøner oc inderlig formaning, kand oc saa forwandle wandtn till een synderlig krafft oc warafftighed, huar fore wij thet formercke, kiettere, oc spottere till een stor harm, att wiigdt wandtn wdi fwntt oc andre kar bliffuer ij lang tiid wden stanck oc fwlhed, huar till wijelse oc Gudtz ord, ere wden twyll een synderlig orsage. Saa spotte the oss fordi wij haffue wijgdt wandtn, wiigde liwss oc palmer, ligerwiiss som wij thenom haffde for een serdelis salighedtz handell, oc the dog well andett wiide. Sliige oc alle andre wduortis ceremonier, bruge wij for amijndelige teghen, ther schule røre oc opwecke wore sind oc tancker [Z 3 b] till penitentze, oc till Gudtz wnderlige gierningers besindilse, loff oc tacksiglse, huar wdaff tro, haab, kierlighed, oc gude-
lighed till the himmilsche ting pleje altiid gierne att forøgis.

Nar wij see oc bruge wiigdt wandtn tha tencke 25 wij paa wortt dob oc then wschyldighed wij haffue anammett ij samme dob, oc fræmdelis att wij samme wschyldighed haffue ijlide forspjælt mett mange syn- der, saa rører wij till anger oc græmmilse, saa fornyes wdi oss tro oc loffue till Gudtz naade oc mijs- 30 chund paa ydermere syndtz forladilse, huar till wiigdt wandtn er eett teghen. Saa meene wij icke att wiigdt

wandtn sletter synden aff, men Gud aldene forme-
delst tro oc loffue, anger oc græmmilse ther wij rører
till dess snarere, nar wij see oc bruge wiigdt wandtn.
Saa meene wij oc saa att wijelse oc Gudtz ord, oc
herrens namfn som ther [Z 4a] offuer kaldis giffuer
wandtnett een synderlig krafft till att twijnge oc
trenge dieffuelsschaff, huar om wij haffue eett mer-
ckeliggitt exempill wdi Tripartita historia, forwden
mange andre wij haffue lenge icke eniste hørtt oc
sportt, men oc mett øgne seett eblantt christett folck.

Desligeste bruge wij kyndermøsse liwss ther oss
paamijnder huore thet sande liwss som opliwser all
werden war offrijd ij Gudtz tempell, oc er thet sam-
me liwss, som oss scall opliwse till salighed mod
all syndelig mørckhed. Saa haffue wiigde palmer
sijn synderlige frucktt, mett aandelige oc himmilsche
tancker. Desligest andre ceremonier, ther ere icke
wden stor gudelighed optagne blantt christett folck
ij then hellige kircke, huar fore thet er wchristeliggitt
att agte thenom saa rijnge som mange nw giøre.

Saa kandthu fromme læsere fræmdelis besinde aff
mange wilkaar huad mening ieg [Z 4b] haffuer om
desse ny æchteschaff ther brugis aff prester oc mwn-
cke ij thenne tiid, wnder thet skijn att skiørleffnett,
hoor, oc anden wreenhed schule icke lenger regneere
blantt christett folck. Kwnne sliige giifftermaall for-
meene skiørleffnett, hoor, oc anden wreenhed, giffue
Gud att alle wgiiffté folck ij huad slag the ere wdaff
wore well giiffté paa thenne dag.

Men nw findis mange aff the wiise oc kloge som
meene, att desse ny giifftermaall wnder the wilkaar
the nw brugis, ere icke møgett reenere end wreentt

ix libro
ca. xxxiiij.

hoor oc skiørleffnett. Maa icke lydige oc gode børen giifftse seg mett the personer som ere aldelis wbehindrede, theris forældre wberaadde oc watsporde, tha maa icke heller geestlige folck som ere iw behindrede fra æchteschaffs wilkaar mett synderlig iett ⁵ oc forplichtilse, heller thet giøre wden kirckins prelaters oc forstanderis samtøcke oc tilladilse, som ere .i. Cor. vij. theris aandelige foreldre. [&1a] Sancti Pauli tilladilse wdi huilcken hand offuerseer paa Gudtz wegne mett thenom som ere skrøbelige, oc will fordi att the ¹⁰ schule heller giifftse seg erlige end haffue then brynde ther thenom schulde ellers komme wdi skiørleffnett oc anden wrenighed, kand icke wnderstaas att være saa blott oc bar, att hwn scall iw haffue nogre merckelige wilkaar till sith erlige bestand, saa well som ¹⁵ anden hellig scrifft, ther klarlige nock till sith forstand tillsteder wilkaar, aff tiiders oc personers leijlighed.

Att the scriffue oc siige att ewig kyskhedtz løffte war aldrig giortt wdi then hellige kircke aff noghen, ²⁰ ij the hellige apostolorum oc martjrum tiid, icke heller wdi Hieronijmi oc Augustini dage, er saa schammelig een løghen, att hwn kand huerckin forfejris mett scrifft eller skiel, ej heller mett ord eller røckte, eller met noghen christelig historie. Thet ²⁵ er well santt att løffte oc iett giordis [&1b] ij gammill tiid wdaff større wiisdom oc besindilse, mett større prøffwilse oc gudelighed, oc aff gudelige oc aandelige folck, ther mett eett langtt oc alffuarligt beraad giorde huess the giorde, huilckett (dess vær) ³⁰ er icke holdett ij nogre aar blantt christett folck, huar fore then hellige kircke nw saare trwseeris mett thenne nærwærindis tribulatz.

Dog er thet icke fordi sømmeligt att huer maa bryde thet hand haffuer wforstandelige oc wbesimalige loffuett. Men thet er well sag att the schule mijschundelige benaadis, mett forløssen aff thenom som forstandere ere, om the kwnne ingelunde holde thet the loffuett haffue, wden syndelig fare.

Thij haffuer thu fromme læsere well forstandett, att scall preste embedett være wdi børlig agtt oc ære, tha scall oc prestegiiffte være bestandig aff andre wilkaar end hwn nw anhæffuis. Ther som the [§ 2 a] haffde mett gode wilkaar for xx eller xxx aar siiden trengd saa haartt paa prestegiiffte som the nw giøre, tha kwnne thet bleffuett een bestandig handell, fordi presterne haffde tha agtt oc ære, lycke oc welferd blantt christett folck. Men att thet scall nw worde bestandigtt, siiden the haffue predicktett presterne fra agtt oc ære, fra tiiende, offjyr, oc anden rente, er icke well troligtt. Nar noghen først er wdaff mett lycke oc wellferd, oc trengis ther offuer till giifftermaall, tha er hand wsjill oc arm, oc wlycksalig till wisse.

Ther som prestegiiffte scall noghen tiid worde bestandig, tha schule prester icke eniste nyde theris gamble priuilegier oc friihed, som the haffue wdaff kirckelow oc kejsere rett, landtzlow oc gammill lawheffd, men fræmdelis beschytts oc besterckis mett ny priuilegier effter thenne tiidtz leijlighed seg nw begiffuer møgett anderledis [§ 2 b] end ij fordwm tiid. Som handelin er ny, oc wseedwaanlig, saa scall hand oc worde bestandig aff mange ny wilkaar, huess thet icke skeer, tha scall handelin griibe sliig ende, att wij schule huerckin faa prester eller klercke,

oc paa thet siiste, huerckin beholde tro eller euangelium, ej heller wijde aff scrifft eller nogett christeligt skiel. Fordi att mange røris till thenne handell meer aff kiød oc blod end aff Gudtz aand, tha haffue the icke tiid oc stwnd, att besinde nogre gode wilkaar handelin till bestand, befrøctindis att ther som hand kommer ij beraad oc forhaling, tha schulde the faa nogett hinder, ther theris giifftermaall kwnne forsijncke. Men huad fruckt ther will tha fødis aff prestegiifte scall møgett bæder spøries xx aar her 10 effter, end thet kand nw bescriffuis. Oc end haffde thenne handell hafftt eett erligere skijn, haffde hand ænthen beholdett thet gamble testamentis [§ 3 a] seed, wnder huilckett presthen tog icke skiøge, eller noghen mandtz effterleffuerske, eller offuergiffuen 15 qwinne (wden hwn war een anden prestis effterleffuerske) men een god erlig iomfrw. Eller oc then Greettske maneering, wnder huilcken presthen icke giiffter seg igien, om hans første hustrw ther kom een iomfrw till hanwm døde før wdaff end presthen. 20 Huilcken samme seed war oc saa holden wdi then første christen kircke, mett the prester som wore giiffte, før end the wiigdis till prester. Men nar the wele altiid sole for wden ende, tha kwnne the huerckin tencke paa høffuiskhed eller erlighed, ther 25 mange leegmend plejje dog att giøre.

Fræmdelis (fromme læsere) nar thu haffuer forstandett att begang for affgangne christne siele, biwdis oc befalis aff sancto Petro, som sanctus Clemens scrifuer, oc att thet samme er holdett oc brugett 30 fra begyndilsen, som Tertullianus oc Chrijsostomus siige, oc be[§ 3 b]synderlige wdi then hellige Messe,

Leuitici xxi.
Exechielis
xliij.

ther sanctus Augustinus oc merckelige bescriffuer,
tha kandthu klarlige formercke, huore thet er een
klar løghen oc eett santt klafferij, nar the siige att
preste oc mwncke gjrigheid haffue diigthet skiersjld,
5 oc huess amijndelige begang som christne siele haffue
ij then hellige kircke, wdi gudelige bøner oc almwsse
gierninger.

Desligest haffuer thu forstandett om Tiiende, att
huo som Tiiende negter presterne, oc synderlige her
10 ij Danmarck, som er eett riige icke saare penninge
riigtt, men haffuer sijn største lycke oc wellferd wdi
qweg oc iordtzins grøde, hand er saare groff oc wfor-
standig till att besinde oc grantsche scrifft oc skiell.
Desligest will hand emod all hellig scrifft forkrencke
15 gamble christne seeder oc wedtecktt, ther ere stad-
feste mett eett langsomptt brug, een screffuen low,
oc fræmfarme christne Fursters breff oc segell, hand-
festning oc recess. [&4a]

Om hospitall er thet befrøctindis, att ther som
20 the end wore børlige stiigtede, inghen mand ther
offuer fortrengd oc wforretthett, tha wele the dog
mett tiiden komme ij mjsbrug, oc forwandlis till for-
læninger, ther wij see wäre skeed ij gammill tiid,
mett mange andre hospitall, fattige mennischer siwge
25 oc krancke storlige till schade. Ther begynde alle-
rede nogre att arbejde om breff oc befaling paa no-
gre hospitall, seg till ophold oc wellferd, møgett
meer end krancke oc siwge mennischer till gode oc
gaffen. Saa scall thet skee, att wore effterkommere,
30 schule icke mijndre, men møgett meere klage paa
mjsbrug oc mijshandell end wij nw giøre.

Fræmdelis haffuer thu formercktt (fromme læsere)

om closter, att huess wduortelige seeder oc ceremonier ther brugis wdi closter, tha brugis the icke hoss retsindige clostermend wdi noger retsindighedtz eller salighedtz mening, men for eett gæmme, oc [§4b] een forwaring mod synd oc syndige tillfælde, wnder huilcke Gudtz hellige bud kwnne dess bæder holdis, oc all anden gudelighed tryggelige brugis.

Huar closterleffnett fordi rettelige holdis, tha er thet end nw then reniste partt aff christendommen, oc haffuer hafftt mange hellige oc drabelige mend 10 ther værett haffue merckelige pijllere ij then hellige kircke, huoredanne wij ere icke nw werdige at haffue for wore synder skyld, huar fore thet haffde værett christendommen møgett bestandigere, att kommett closter oc clostermend wnder eett christeligt oc ret- 15 sindigtt brug, end att lagtt thenom platt øde, som nw skeer paa mange steder, Gud storlige till fortørnilse, oc mange menigheder till een wbodelig schade, ther icke end nw besindis, men scall dog mange aar her effter. Aldrig schule closter komme wnder eett 20 bædre brug end the værett haffue. The haffue hugswalett mange bedrøffuede hierte, oc laantt herbere mange fattige mennischir, [aa ia] oc taarrett manghen fattig mandtz kaabe, som mand pleijer att siige. Oc huar the komme wnder eett andett brug end the 25 nw ere, tha schule the neppelige worde fattig oc riig, leeg oc lærdt saa aabijn een kieldere som the nw ere, oc lenge værett haffue. Ther ædýr oc dricker emellom aar oc dag mett closter oc kirckins klerckerij, saa mange fattige mennischir, att huar the haffde 30 icke thet tilhold, tha schulde manghen stackarll liide stor hwngers nød, oc møgett andett ønckeligt armod.

Nw haffue ij werdiige fædre hørte effter eder be-
gæring mijtt tycke, oc mijne suar, till then Malmøs
bog, som the wnge Malmøs mend lode prente oc
wdgaa. Huosom meg kand anderledis wnderwiise,
5 tha will ieg gierne lade meg lære oc siige mett scrifft
oc skiel, oc aff eder besynderlige, nar ij rettelige
wnderwiiste, haffue alting christelige besindett.

Thij raader ieg alle oc synderlige geestliige [aa 1 b]
mend som nw kaldis kirckins personer, att ij wende
10 eder till Gud, saa wendis hand till eder, som pro-
pheten siiger. Oc huess thet icke skeer, er thet be-
frøctindis, att thenne tribulatz ^{wnd/plage} will endis mett een
anden møgett større. Oc kwnne wij end wndgaa
thenne nærwærindis tribulatz som er tijmelig, tha
15 wndgaa wij neppelige then ewige, som effter døden
till stwnder, wden wij oss rette oc bædre. Forglem-
mer gierne edre personlige hoffmod oc foracktt, oc
bekiender att the ere edre synders forskylding. Men
the hoffmod som giøris emod Gud, oc emod chri-
20 stendoms sacramentt oc helliged, schule ij legge
haart paa sinde oc hierte, fordi the ere saa store oc
wgudelige, att thenom bør att røre huer christhen
mand till een sand Gudtz græmmilse.

Wdaff drabelige hellige mend, oc mett mange
25 himmilsche teghen, haffue wij annammett huess
christelige tro oc lærdom som christendommen er
nw bestandig wdaff. [aa 2 a] Ther som wij end nw
saage sliige mend, oc sliige samme teghen, schulde
wij end tha well beraade oc besinde oss om thet
30 wore nytteliggitt, att trade fra saa gammill lawheffd.
Hwij schulde wij icke nw møgett meer beraade oss
nar wij see att thenne ny handell haffuer inghe hel-

lighedtz willkaar, huerckin aff personer, eller ierteghen, agtt eller ære, wiisdom eller hellighed. Oc endog att wij ere langtt fra wore forfædris hellighed, retsindighed, oc godhed, saa wele wij dog beholde samme tro oc loffue som the leffde wnder. Troen ⁵ wele wij beholde, helligheden faa wij nar Gud will, oc møgett dess snarere, att wij beholde then gamble tro, som er besegld oc stadfest mett wor herris Jesu Christi død oc pijne, mett hellige martijrum blod, oc mett alle Gudtz helghens gudelige oc strenge lefnett ¹⁰ oc wellwillige død, forwden wtalige oc wnderlige ierteghen, till huilcke Gud haffuer [aa 2 b] brugett seg till ære sjyne trofaste helghen. Oc nar ij ere then hellige kirckis forstandere, wægttere, gæmmere, wogttere, hiwrder, besørgere, oc tillsyns mend paa ¹⁵ Gudtz wegne, tha lader oppeholde een christhen schole, oc ther till besøger nogre lærde mend, som fræmdelis kwnne lære oc wnderwiise andre qwemme personer, ther ij mett tiiden bruge kwnne for mett-hielpere, till att forde oc fremme Gudtz ord, som ²⁰ haffuer dog værett forsømmett, oc ther kwnne paa edre wegne, ther till haffue tillsyen, att wlærde oc wanwittige prester motte nogett redelige handle Gudtz ord, saa lenge Gud oss forseer mett nogre wiisere prester, att som wij haffue alle een scrifft, ²⁵ saa motte wij oc saa tale met een mwnd, oc wdi een mening, oc huer thet hanwm burde, meer end thet hanwm løster. I haffue nw ij mange aar giortt kaast oc tæring paa møghen wnyttig handell, [aa 3 a] oc edre embede saare wsømmelig, lader nw Gudtz ³⁰ ord oc saa kaaste eder nogett, huess ij aff nøden plictige ere, oc ther haffuer eett saare erligg skijn

offuer all then kaast ij noghen tiid giøre kwnne, æn-
then riigett till ære eller tieniste for tiidtz leijlighed,
eller eder oc edre wenner selffue till gode. Inghen
ting holder edertt embede meer, eller er riigett een
5 større ære, end Gudtz ord predicktett oc lærdt wdi
een retsindig mening, eett fordømmeligt kietterij
till affald, oc een rett christendom till bestand.

Forglemmer icke heller thet som Ambrosius sii-
ger in officiis, oc ther staar wdi Decreti bog xij q.
10 ij. c. Aurum, Att kirckin haffuer guld oc ejedom
icke till att gæmme, men till att wdskiiffte, fattige
mennischir till hielp oc trøst, att løse ther mett fat-
tige oc wskyldige fanger. Kirckin haffuer inghe bædre
oc tryggere kjyster oc kontoor [aa 3 b] end arme men-
15 nischirs tomme oc hwngrw buge, huad ther ind-
leggis er well forwarett, oc thet tager huerckin fade-
bwr eller landtzkneckte, ej heller gjirige arffwinge,
ther aldrig kwnne mettis.

Forglemmer icke heller thet forsuar ij ere plictige
20 fattige wiidwuer oc faderløse børen, att wjyde hwo
the ere, oc kiende theris brøst, oc haffue kwndschaff
mett thenom wdi theris armod, nød, oc trang, thet
er att kiendis aff Gud.

Besinder att thet ord oc røckte som talis oc scriff-
25 uis ij then hellige kircke om sancto Augustino, huore
hand giorde inthe testamentt effter sijn død, fordi
att Christi tro tienere haffde inthet att giøre wdaff,
er hanwm een større ære, end hand haffde latt effter
seg twsjnde pwnd guld.

30 Then dør icke riig som lader effter seg møgett
gotz oc mange penninge, men then som haffuer mø-
gett giiffuett ij Gudtz namfn aff een retferdig biering,

oc er fordi aff [aa 4a] rwdhed, mijschund, oc kierlighed, oc andre drabelige dygder riig oc wederhefftig. Gud siigis att være then riigiste, fordi hand er offuerwettis mijschundelig, oc fordi er mijschundhed eett stortt liggindefææ. Christus wdi sijne fattige ⁵ leemmiyr bør att være arffwijng till huess lycke oc welferd som hand haffuer forseett oc forsørgett thet menige klerckerij mett, oc fordi hand maa thet icke nyde, icke haffuer heller mott wdi nogre forleedne aar, tha lader hand sijn kircke nw trwseeris, hud- ¹⁰ strygis till wederkiendilse om hwn will, will hwn oc icke, tha bereder hand thet riiss som worder møgett skarpere. Haffue the nogett arffuelige mett seg indførtt wdi kirckins embede oc befaling, thet maa theris arffwinge nyde oc beholde, oc inthet andett, ¹⁵ wden huess the ere fattige, oc tha nyde kirckins allmwse mett andre fattige, eller the oc nogett faa forwmage oc tieniste [aa 4b] som the haffue, eller giøre wdi then hellige kirckis christelige oc retsindige handell. Saa schule ij oc saa gierne høre ij rette fat- ²⁰ tige folckis sager, oc aldrig dømme noghen effter første klage, før end ij høre bode tilltall oc giensuar, ther wdi icke andett anseendis end Gudtz retferdig- hed. Tencker huore wild oc wenschaff, had oc wrede, gjirighed oc fordeell haffue forblindett manghen ²⁵ mand fra rett oc sandhed, thenom till ewig schade oc fordømmilse.

Affstjiller oc saa huess wretferdighed oc syndig handell som findis kand hoess edre fogeder oc embitzmend, ænthen mett wskiell, parighed, eller noger ³⁰ gjirighed, oc agter thenom meer aff fromhed oc retferdighed, end aff snedig gjirighed.

Oc nar thet kand neppelige skee, att edre daglige
tienere kwnne altiid oc alle wære fromme oc gode,
tha legger ther wijnd oppa att the icke ere for mø-
grett onde. Oc fordi aff eder største fliid oc magtt,
5 seer bode selffue [bbıa] till, oc lader andre see till,
att the ere icke bespottere, ejj meenedere, ejj hoor-
karle, ejj mandrabere, ejj daablere eller dranckere,
eller wdi andre maade wdedere, men trofaste, gud-
frøctige, oc retsindige. Thet schule ij altiid besinde,
10 att the som ere sijn eghen salighed icke gode, the
bliffue eder aldrig rettelige hwilde oc tro.

Saa siiger propheten ij psalterin, Ett forwentt hierte Psal. c.
scall wiige fra meg, then onde will ieg icke fordrage.

Then som hemelige hoess meg forklager sijn næste,
15 forfølger ieg. Then kand ieg icke fordrage som haff-
uer eett staaltt siigte, oc eett homodigtt hierte. Mijne
øghen ere till the trofaste paa iorden, att the schule
boo hoss meg. Oc then som haffuer eett wstraffe-
liggt leffnett, hand scall meg tiene. Then som om-
20 gaar mett bedregerij, scall icke boo wdi mitt hwss.
Oc then som liwger scall icke teckis for mijtt an-
sigt. Alle desse merckelige sententzer talis aff then
helliand [bbıb] oss alle till exempill oc lærdom.

Wdaff sliige wijnskiffuelige anslag oc anden mø-
25 ghen retsindighed kand thet skee att then mijlde oc
barmhiertige Gud frawender oss sijn wrede haand
oc retferdige strenghed, oc wdaff thenne nærwærindis
orsage, schaffer sijn hellige kircke een bestandig fred,
oc een christelig reformatz seg till loff oc ære, oc oss
30 alle till glæde oc salighed. Paa thet siiste formaner
ieg alle som desse mijne raad oc suar worde læsin-
dis, oc besynderlige herrer oc Furster, ridder oc

riddermendtz mend, oc alle andre ehwo the helstere, som mett raad oc rett schule regeere land oc riige, att ij besinde huad folck som forstøre thenne tiid mett bulder oc oprør. Anseer thenom icke for thet skijn the føre mett Gudtz ord, fordi inthet hellighedtz skijn er saa skrømpteligt som thet ther teckis oc skiwlis wnder Gudtz ord. Inthe falk oc swijg er heller større, end att skiwle skalckhed [bb 2 a] wnder Gudtz ord, fordi thet kand tha best bedrage oc beswijge, nar thet er een falk sødhed, oc een sød falskhed.

Thet er icke Gudtz ord (ij edele mend) wij nw trette om, men thet Gudtz ordtz christelige oc retsindige mening, ther aldrig er befwnden wnder kietterlige handell. Alle kietterij bode ny oc gamble haffue altiid giortt theris skudtzmaall wnder scrifthen, ther thenom bør dog ingelwnde att nyde som tillforne bewiist er. Fordi schulde kietterij samtyckis oc samburdis for thet skudtzmaall, tha schulde alle fordømde kietterij ij gammill tiid haffue magtt, blantt huilcke nogre haffue møgett større skijn aff scrifthens biistand, end største parten aff then luthersche handell synis nw att haffue.

Schule oc alle kietterij fordi haffue magtt att the haffue thet skudtzmaall, tha haffde wij aldrig noghen sand christhen kircke. Then som wij ansee ther fore negte the [bb 2 b] att være een christhen kircke. Icke kand hwn heller findis hoess thenom, fordi kirckin som scall være retsindig, er een oc eensindig wdi tro, lærdom, oc handell, men theris kircke er huerckin een aff samfwnd, oc icke heller eensindig aff lærdom, tro, oc handell, oc fordi kand hwn ingelwnde wäre then retsindige christhen kircke.

Besinder fordi (erlige oc fromme mend) huore alle
kietterij som Chrijsostomus siiger ere ther wdaff begynte, att kiettere kwnne icke liide wnderdanighed,
oc fordi kwnne inghen øffuerighed fordrage. Ænthen
5 haffue the alle stemplett effter welde oc magtt, eller
nar the kwnne thet icke naa forstørrett welde oc
magtt, oc nar the kwnne magthen oc øffuerigheden
icke nærmer gaa, tha haffue the foragthet øffuerig-
heden sett oc skick, agtt oc ære, statt oc werdighed,
10 low oc rett, oc ther mett wnder eett friihedtz oc
sandhedtz skijn forbiistrett mange land icke alsom-
eniste mett wildfarilse, men oc saa mett bulder [bb 3a]
oc oprør, wlydilse oc mytterij.

Offuerwejær fræmdelis huad the ere oc værett
15 haffue for folck, som thenne ny handell begynde,
bruge, forde oc fremme, oc huore een stor partt aff
thenom stwnde oc søger effter legoms eghen oc frij
willie, wdi selsswold, leckerhed, oc gode dage. Een
partt aff hoffmod effter agtt oc ære, ther the mett
20 exemplill oc handell klarliige bewiise, nar the for eett
werdsligt anseende, oc folcke behaff føge seg synde-
rige effter mange løsacktige hoffwitz syndige be-
gæring oc mening.

Saa bruge the then hellige scrifft till syndestraff,
25 ligerwiiss som hwn wore aldene screffuen klercke
till lerdom oc straff, oc haffde mett andett folck platt
inhet att giøre. Oc fordi haffue the nw saa lenge
straffett klerckeriidtz gjrighed, att the haffue forøggt
all werdsins gjrighed, oc thet wdi saa stor blindhed,
30 att inghen kand see sijn eghen synd. Ther wdaff
will nw huermand være hellig [bb 3b] oc retferdig,
att klerckeriid er beroptt offuer all werden for noger

mennischelig brøst oc skrøbelighed, dog inthe gecckerij er større end att holde seg god aff andre folckis brøst oc skrøbelighed.

Besinder desligest huore langtt the ere tredde fra theris første anslag, oc fra thenom selffue indbyrdis, som seg haffue fra begyndelsen forbwndett oc besooret till handelin, oc thet besynderlige, att som the kwnne icke være offuer eens mett theris eghett sind, nar thet haffuer kast een mening, oc tagett een anden, oc daglige kaster then anden, oc tager then tredie, saa kwnne the icke heller være offuer eens wdi eett forbaand oc een beswæring. Men huer som hand haffuer sjnd oc mod, saa finder hand oc paa ny lærdom, eller nytt fantzwn att bruge gammill lærdom. Then lærdom maa være een wnderlig salighedtz lærdom, som icke forliigis wnder een mening wdi eett gantsche land, wdi een by oc eett hwss, icke heller wdi eett hoffuett eller eett bryst. [bb4a]

Oc nar then helliland er altiid wdi sjn obenbarede scrifft oc lærdom eensjndig oc eenraadig, tha besjnder skarpelige, om thet er well mwueligtt, att hand kand være mestere oc tillskyndere ij thenne lærdom oc handell ther er saa saare forbiistrett mett twedracktt, splijdacktighed, bulder, oprør, oc myterij. Oc effter thij then helliland er kierlighedtz baand, oc een fredsommelig aand, tha offuerweijer om hand kand besiide saa gjirige oc saa blodige hierter, som the bewiise mett roff oc tag, mett maledidelig sprock, spotzsche ord, oc skendtz tale, oc anden theris liige hadtzskhed, oc haardhed, nar then helliland pleijer att være kierlig, spagferdig, oc sagtmodig.

Besinder fremdelis huore lydilse oc hørsomme er

wnderganghen blantt alle folck, oc offuerweijer then
gantsche frucktt som fødis aff samme handell. In-
ghen offuermagtt haffuer nw børlig lydilse aff sjyne
wndersotte, fordij synd er icke nw lenger [bb4b]
5 synd. Att bedrage, beswijge, belacke, beklaffe, oc
besiige folck paa ord oc røgte, paa heder oc ære,
thet er icke nw heller synd, fordi ther er inghen
straff till. Then seg kand wogte for mandrab, for
tiwffwerij oc forræderij, som werden oc werdsins
10 rett wnderstwndwm straffer, hand holdis oc ansees
for een christhen mand, ij huore møgett hand seg
forseer mod Gud oc mod Gudtz hellige bud.

Offuerwejær oc saa, att thet er icke alsomeniste
kirckins magtt ther thenne ny handell stempler eff-
ter, men eder eghen wellferd oc salighed, ther tha
15 forspjöldis, nar kirckins magtt forstørris, som haffuer
christendoms sacramentt oc hellighed wdi befaling
oc forsuar. Saa tiit oc offte som werdslig magtt haff-
uer seg aff dierffhed oc hoffmod befatthet mett geest-
20 lig handell, tha er ther effter ganghen stor Gudtz
hemffn, huilckett end nw befrøctindis er, fordi att
samme anslag er — — — — —

[Her mangler Blad cc I]

[cc 2 a] [Dieff]uelind skrømpter oc lader som hand
ther fore wiiger, dog hand wiiger for andre synder-
lige sager. Men wij tro dog fuldkommelige att Gudtz
ord trenger hanwm till att wiige. Wellsigne wij mad-
mett Gudtz ord, eller nogett andett creatwr, huess
brug wij begære oss scall well bekomme, tha spotte
the strax wden allt skiell obenbarlige emod sancti
Pauli lerdom, ther siiger, att alle creatwr giøris hellig
formedels Gudtz ord oc een gudelig bønn. Saa kwnne

ij formercke, att ij huore the berømme seg aff Gudtz ord, the giiffue dog Gudtz ord huerckin then børlige krafft thet haffuer ij sandhed, ej heller then agtt oc ære thet christelige sømmer. Oc nar the ere alle for-
sorne oc forløbne mend, icke eniste fra orden oc
wijelse, men oc saa fra tro oc loffue, tha wele the
gierne oc ther till giøre theris største flijtt att huer-
mand scall worde theris liige, kirckins oc christen-
doms obenbare fiende. [cc2 b]

Besinder fordi att the icke alsomeniste gaa effter
siell oc salighed, men oc saa effter heder oc ære,
agtt oc wellferd. Som the haffue eentiid foragthet
all then christhen lærdom som er beholden hoss
hellige mend Gudtz apostele, martijres, oc confes-
sores, saa forackte the oc saa alle thenom som wæ-
rett haffue samme lærdom biistandige, mett scrifft
oc tale, mett segell oc breff, mett død oc blod, oc
mett halss oc wellferd. Saa forackte the alle chri-
stendoms raad e huore gamble the ere wdaff be-
wiisning oc lawheffd, endog att mange haffue the-
nom stadfest oc wnderscreffuet.

Saa forackte the oc saa christne keijsere, konger,
herrer, oc Furster, som haffue ænthen mett screffuen
low, eller mett breff oc segell samtycktt, stadfest oc
giffuett magtt, tro, lærdom, raad, wnderschede, for-
klaring, eller huess andett som bestyrcker christen-
doms tro oc loffue.

Oc fordi haffue the giortt mange wiise, att — —

[*Her mangler noget*]

menige mand icke till sinde. Men huad giøre the dog
andett end foragte helgen nar the alle helgens lær-
dom, scrifft oc brug som thenom ere emod kalde al-
somstørst affgudij, spott, Christi hoffmod oc haanhed.

BREV IMOD PRÆSTERS ÆGTESKAB
AF EN DOCTOR JURIS
FORDANSKET AF
LEKTOR PAULUS HELIE

AARHUS 1530

[TABT]

Skriftet tabt, se i Tekstkritik.

TEKSTKRITIK

*x Underwijsning huore krancke ... menniskirschule
tracteris.* | Trykt i København 1528 af Peder Brandis (s. 37). Allerede Olivarius har kun kendt det samme ufuldstændige Eksemplar af denne Bog, som endnu findes i Karen Brahes Bogsamling, indbundet sammen med Frands Vormordens Messe-Haandbog for Lunds Stift (1539), hvad der har forledt Olivarius til at henføre denne Afhandling til samme Aar (De vita et scriptis Pauli Eliæ S. 107). Olivarius har dog ikke benyttet dette Tryk, men en Afskrift, som P. H. Resen har ladet tage som Indledning til sin Samling af Oplysninger om Københavns Forsørgelsvæsen. Ogsaa denne Afskrift (tidligere i Vartovs Arkiv, nu i Københavns Raadhusarkiv) er endnu bevaret, og den er afskrevet efter et fuldstændigt Eksemplar af Trykket. Den findes i 1. Bind af Raadstuearkivets Protokoller Nr. 10, som er udarbejdet i Aarene 1675-78. Den indledes med følgende Oplysning:

Ellers haffuer Niels Stampe(!) Borgemester i Kiøbenhafn Aar 1527, i Paasch Ugge, Raadført sig med Paulo Eliæ (som da var Lector udi Carmeliternes Collegio i Kiøbenhafn, hvor nu er Walkendorfs boeder i St: Peders stræde) om it Hospital at retteligen stigte och skicke Gud til lof oc ære, arme mislige oc krancke mennisker til hielp, trøst oc bistand, oc har bemelte Paulus Eliæ derom skrefuet en kort Theologisch underviisning paa Dansche, dend i Julij bemelte Aar, Huilcken udi strax efterfølgende Aar 1628(!) er trøgt in Quarto i Kiøbenhafn, men derpaa er inted fuldt, Pauli Eliæ Tractat, efersom (!) dend er meget raer oc ond at bekomme, hafuer ieg den her indført.

Derefter følger hele „Undervisningen“, som er nøjagtigt, om end ikke bogstavret, afskrevet.

Aftrykket her følger for de bevarede 5 Kvartark (til S. 32 L. 4)

Trykket, og derefter Resens Afskrift, som tidligere har været aftrykt af H. F. Rørdam i Ny kirkeh. Saml. II S. 791 flg. Trykket betegnes i Noterne ved *O*, Resens Afskrift ved *R*. I Citater er stort Begyndelsesbogstav gennemført.

3,8 sckike] herefter . i *O*. | 3,16 falde] salde *O*. | 3,22 . Ther], ther *O*. | 4,11 fornwfft] førnwfft *O*. | 7,16 for-smaa] Forsmaa *O*. | 7,25 almuse] Custos: almws. | 7,31 ij] ij *O*. | 8,27 , swaredel] Swaredel *O*. | 9,6 . Haffuer], haffuer *O*. | 9,9 , ther]. Ther *O*. | 9,29 ære] Custos: ere. | 10,8 . Offte] offte *O*. | 11,5 falsk] falk *O*. | 11,16-17 halthet] saal. Custos, B3b: haldhet. | 12,16 . Hospitals], hospitals *O*. | 12,18 , wdhen]. Wdhen *O*. | 13,23 mijslighe] saal. Custos, C1a: -ge. | 15,7 hustrw] Custos: hw-. | 16,16 Hospitalen] Fejl for Hospitaler? | 19,19 fordømmilse] fordømmise *O*. | 20,5 naffen] naffn m. Streg over n (namfn?) *O*, og saal. oftere, li- gesom i gagen (gangn?). | 20,12 bedrøffuedel] bedroffuede *O*. | 21,8 en] een *O*. | 21,9 nar] Nar *O*. | 22,25 kranckhede] kranchedt *O*. | 23,21 . Mange], mange *O*. | 24,9 ther til- giffuis] vel Fejl for thertil giffuis. | 25,11 skalkhede] skalhede *O*. | 26,32 affledd] affladt *O*. | 29,4 men] Men *O*. | 32,5 Herfra er y og ij, som i *R* bruges aldeles vilkaarligt, brugt, som det plejer at være Tilfældet i P. H.s Skrifter. | 34,20 . Thensom], thensom *R*. | 36,16 anrørendis] anrørendis *R*. | 36,22 frambringe] frabringe *R*. | 36,26 Snijhede] Seijhede *R*. | 37,8 . Men] men *R*. | 37,11 mijszlige] mijssige *R*. |

38 Bogen om Psalterens Kraft, en Oversættelse af Angelus Politianus' Sammendrag: Magni Athanasii in psalmos opusculum (trykt hos Matthias Schurer i Strassburg 1508), er et Tillæg til Dauids psaltere paa danske wdsat aff B. Francisco Wormordo Carmelita mett nogre føjje vnderscheede till the steder som mest giordis behoff oc mett eett sckønt Register bag ij boghen om huer psalmis brvgilse dygdt och krafft (Rostock ij Sancti Michaelis closter. 1528), og staar paa Bl. Kk 4a—Ll 4a. Foran Stykkerne staar skiftevis en lille pegende Haand (her gengivet ved Stjerne) og et Alinea-Tegn (som her). Trykket betegnes i Noterne ved *O*, den latinske Original ved *AP*.

38,4 psalterins] psalternis *O.* | 42,9 huore iøerde forføre] iudeorum .. insidas *AP.* | 43,3 for pærseer] pro torcularibus *AP.* | 44,6 Æsthу] Aesthu *O.* | 47,2 men] Men *O.* | 47,30 frøctactig] frøcactig *O.* | 52,30 thijne] thyne *O.* | 54,14 cxvij] xvij *O.* | 54,19 oc cxlix] cxlix (*uden oc*) *O.* | 54,25 Desse] desse *O.* | 55,3 The] the *O.* | 55,7 har *O* ¶ foran Then. | 55,12 tha] Tha *O.*

57 Skriftet mod Malmø-Bogen er næppe trykt i Samtiden, men findes næsten fuldstændig bevaret i en omhyggelig kalligrafisk udført Renskrift, som nu tilhører Det kgl. Bibliotek i Stockholm (K 44, 4to). Secher antog, at det er fra sidste Halvdel af det 16. Aarh., men nogle egenhændige Ændringer af P. H. viser, at det ikke er en alm. Afskrift, men en Renskrift, som Forfatteren selv har haft i Hænde og maa ske ejet. Samtidige eller næsten samtidige Randbemærkninger med katolsk Tendens viser, at Bogen har haft ligesindede Læsere. Disse (senere) Randnoter gives her, medens oprindelige Randnoter er optagne i Tekstaftrykket. De Rettelser i Teksten, som er gjorte af Skriveren selv, nævnes i Reglen ikke her, medens Forfatterrettelser naturligvis angives. Som Skilletegn bruger Skriveren næsten kun Komma, i Aftrykket bruges derimod Punktum som Afslutningstegn. Det kan ofte være vanskeligt at afgøre, hvor Skriveren har begyndt nyt Afsnit; Afgangser fra hans Fordeling angives i Noterne. Nogle senere tilføjede Sideoverskrifter er der ikke taget Hensyn til. Forkortelsestregerne over *gn* og *fn* er i Reglen opløst til *ngn* og *mfn*, men *tilsaffen* o. lign. Haandskriftets forskellige Former af stort I(J) og F(f) o. lign. er der ikke skelnet imellem. Haandskriftet betegnes i Noterne *H.*

59 Over Fortalen staar dels et Ejernavn: Severinus Martini p. Ao. 1593 (3 lidt usikkert), dels med samme Haand som nogle af Randnoterne: est manus fratris Antonij pueri Pauli Heliæ nati in Hol landia vixit aliquando Soræ, mortuus Roschildiæ · 15

En næsten samtidig Haand (c. 1550?) har paa det foregaaende Blads Forside skrevet følgende (tidligere trykt i Kirkehist. Saml. II S. 589 f.):

Incomparabiliter sacrosanctæ theologiæ professoris D: Lectoris Pauli Heliæ Halandj Epitaphium per Christiernum Vmbram Cimbrum.

Verte hunc in tumulum tua lumina, verte viator,
 et modicum à trepido queso resiste gradu.
 Forsitan et leuior labor hinc tolerandus euntj,
 quod legis ingenuj fata gemenda virj.
 Paulus Carmeli Mariani gloria montis
 maxima, sed maior, Dania, te Patria,
 Hac recubat gelidæ clausus sub tegmine glebæ,
 quem iugulas gladio mors inimica tuo.
 Fundere qua radios sol accipit ortus, anhelos
 ad mare quo medio gurgite mergit equos,
 Vix Europa virum vidit populosa priorem,
 flexanima è cuius fluxerat ore dea.
 Vt ruit irriguus montano è flumine riuus,
 stillauit lingua Paule ita Pijtho tua.
 At non funestum valuisti flectere fatum,
 non tibi Parca tuum parcit ob eloquium.
 Nemo mortalis fatalia fila reuoluit,
 vltima cuj dies forte statuta venit.
 Nunc¹⁾ cum cælicolis placida modo pace quiescit.
 quid cessas ceptum carpere lector iter?

03,1 fordømme] fordømme *H.* | 64,25 Icke] *Vist ny L. i H.*
 | 67,16 Thenne] thenne *H.* | 68,6 Nar] *ny L. i H.* | 68,9
 men] mend *H.* | 68,19 bødele] bodele *H.* | 68,23 Mwnne]
ny L. i H. | 69,2 Gudtz] *ny L. i H.* | 69,18 wnderwiisstt]
wnderwiiftt H. | 69,27 Som] *Maaske ny L. i H.* | 70,5 oc]
Oc H. | 71,7 Lader] *vist: lader H.* | 71,29 Men] *ny L. i H.* | 73,19ff. *I Randen en pegende Haand og: Ath fortrenge*
faste, wect, læsning sampt capper kleder etcetera. | 74,14
Øverst paa Siden: Doctores Ecclesiastici nunquam quempiam hominem solis operibus sed misericordia dei dixerunt posse iustificari. | 74,28 *Oc saa]* *ny L. i H.* | 74,32 Kand] *kand H.* | 75,3 *I Randen:* Kircken schal icke foractis for mijsbrug. | 75,7 *Saa; 16 Desligest; 25 Saa]* *ny L. i H.* | 75,26 *I Randen en pegende Haand.* | 76,0ff. *I Randen:* Menisken bliiffuer icke salig aff sin eghen gerninger. | 76,16 *Øverst paa Siden:* Lege sequentia folia de fide et operibus. | 76,22 *Then]* *ny L. i H;*

---

1) *H har Hunc.*

i Randen en pegende Haand. | 78,24 oc] Oc H. | 80,3ff.
I Randen: Deo seruatur fides nostris operibus. | 80,6 *I Randen:*
 Nota de operibus. | 80,28 Then] ny L. i H. | 80,29ff.
I Randen: Ther schall sættis loffue till Gud. | 81,32 *I Randen:*
 Opera confirmantur. | 82,1 men] Men H. | 82,4 gør] gior
 H. | 83,1 wandn] Forkortelsesstreg over de tre sidste Bogstaver. |
 84,12ff. *I Randen:* Om nogeth wittherligh oc fortrædelig for-
 sømmes. | 85,1 *I Randen:* Opera uana per se. | 85,4 men]
 Men H. | 85,25ff. *I Randen:* Then ene sandhet fordyll met
 then anden. | 85,30ff. *I Randen pegende Haand og:* Predican-
 ternes falsche glose om troenn forderffuer all simpell falk. |
 86,12 *I Randen:* Fides sine operibus. | 86,27 Thet] Ny L.
i H; *i Randen:* Collecte omnes in deo concluduntur. | 87,23
 wantn] Forkortelsesstreg over ntn. | 88,13 ærchedegene] H har
 Streg over egn (ærchedengne?). | 88,23 Huess] huess H. |
 89,23 till forne] H har till forn med Streg over rn; ligesaa 100,26
 o. fl. St. | 90,13 wdaff] wadaff H. | 93,30 Oc wdaff] ny L.
i H: Oc waff. | 94,28 Oc] ny L. i H. | 98,29 icke] Icke
 H. | 99,3 og 5 men] vist: Men H. | 99,25ff. *I Randen:*
 Christus eiecit vendentes e templo. | 100,10 afflegge] Aff-
 legge H. | 100,30 *I Randen:* Excusatio authoris. | 101,10
I Randen: Att dræbe synd och folck er icke eth. | 101,24 icke]
 vist: Icke H. | 102,4ff. *I Randen:* Heller hende schade end
 gjøre schade. | 103,9ff. *I Randen:* Si apostoli presiderent in
 consiliis. | 104,11 wdgangene] H har wdgangne med Streg over
 angn. | 104,30 dog] Dog H. | 105,19ff. *I Randen:* Multa
 debent obseruarj quæ omnia in scriptura canonica non reperi-
 untur. | 105,29ff. *I Randen:* De communione sub utraque
 specie. | 107,19 spijldis] spyldis H. | 109,19ff. *I Randen:*
 Nunquam satisfit iis qui sinistre sunt opinionis in iudicando. |
 110,13ff. *I Randen:* Nar kirckeloghen er thenom anthen emod
 eller medt. | 111,2 Fraemdelis] ny L. i H. | 111,7 huore-
 danne] Huoredanne H. | 111,10 thenne] then? H. | 111,27ff.
I Randen: Ther ladiss mange synder for messens schyld. |
 112,22ff. *I Randen:* Messen tagis icke alsomenest for Christi
 legom. | 113,8 Foran Oecolampadianer har H Komma. |
 113,13 saa] Saa H. | 113,27f. *I Randen:* Messen er inthet
 nyt offuer. | 113,30 begang] over de sidste 3 Bogstaver Forkor-

telsesstreg. | 114,23-24 Fordi . . . thet] fordi . . . Thet H. | 115,3 I Randen en pegende Haand. | 115,27 skyld] skijld H.
 | 116,16 Wille] ny L. i H. | 117,3f. I Randen: Ath dømme paa the stycke lerdom. | 117,16 icke] Icke H. | 118,27
 gjør] gior H. | 118,31ff. I Randen: Diwbe sacramente haffuer
 weritt hemmelig tracterede. | 119,5 icke] Icke H; i Randen
 en pegende Haand. | 119,21 I Randen: Qwæde oc robe j hore-
 huss. | 120,11 I Randen: De offertorio. | 120,16 ny] nij
 H. | 120,17 I Randen: Korsfesthe Christum paa thet ny. |
 121,1ff. I Randen: Inghen bøen er saa krafftigh som then ther
 bedis i messen. | 121,3 bønn] H har bøn med Streg over n;
 skulde maaske læses bøen (saal, ogsaa ellers). | 121,18 I Randen:
 Giilnene messer. | 122,6ff. I Randen: Ath bede gott for men-
 nischen j messen. | 122,22ff. I Randen en pegende Haand og:
 Memoria mortuorum apud Dyonisium, Cle[mentem], Tertulli-
 [anum] ac Chryso[stomum]. | 123,7 I Randen: At bede for
 heste. | 123,17 I Randen: En hoffuitt løghen. | 124,1 I
 Randen: Canon in missa. | 124,12 I Randen: Bandh offuer
 Helgness spottere. | 124,27 I Randen en Haand og: Wij trætte
 icke om schriiffthen. | 125,10 I Randen: Gamble kiettere. |
 125,23 I Randen: Mors sanctorum vera glosa scripture. |
 125,33 helghen] Herefter tilføjet: Schriiffthen er icke clar paa
 alle steder. | 126,16 I Randen en Haand og: Impudentissimum
 mendacium Lutheræ: | 126,25 huilcken] Huilcken H. |
 127,9ff. I Randen: Giirighet skal straffuis oc icke messen. |
 127,17ff. I Randen en Haand og: Tempore beati Bernhardi
 missa fuit eo modo celebrata sicut nunc. | 127,28f. I Randen:
 Dignum Misse testimonium. | 128,9f. I Randen: Missa dicta
 offertorium. | 129,23f. I Randen: Exhortacio ad prelatos. |
 130,6 I Randen: Lærde mendt. | 130,28f. I Randen: Con-
 clusio pro capellanicis. | 130,32 lønn] H har her og ellers løn
 med Streg over n, jfr. til S. 121,3. | 131,27 I Randen: Sanctus
 Silvester. | 132,10 I Randen: Notatu dignissimum de missa.
 | 132,23 I Randen: Hwad verdighed Messen sommer. |
 132,25 annamme] Fejl for anamme. | 135,8 gjøre] giore H.
 | 135,18 huerckin] Huerckin H. | 135,29 I Randen en
 Haand og over Siden: Lege, immo diligenter lege subsequentia fo-
 lia, vbi inuenies fructum Lutheranismj. | 136,25 forlade] fo-

lade H. | 139,2 oc ny] tilf. vist af P. H. | 140,6 wijns oc
 brødz fantzwn] rett. af P. H. fra wijn oc brød. | 142,22 oc]
 Oc H. | 142,29-32 gieldere ... giemmere .. wenner] Giel-
 dere .. Giemmere .. Wenner H. | 143,2 scholemestere]
 Scholemestere H. | 143,14 thet] Thet H. | 146,9 tha]
 Tha H. | 146,20 oc] Oc H. | 149,7 sacrament] sacra-
 crament H. | 151,10 wij] Wij H. | 153,10ff. I Randen:
 Nota Paulum contra hereticos de coniugio. | 153,17ff. I Randen:
 en Haand og: Vis tocius articuli de coniugio sacerdotum. |
 153,20 oc] Oc H. | 153,22 Tilf.: Argumen[ta]tio. | 154,3
 I Randen en Haand og: A tempore Apostolorum. | 154,5 gode]
 rett. (af P. H.?) fra fijne. | 154,27 Christieren] H har Chri-
 stiern m. Streg over n. | 154,28 skrockett] rett. af P. H. fra
 slagett. | 155,10ff. I Randen: Indeferenter interdicitur om-
 nibus clericis contrahere preter acolitis. | 155,23ff. I Randen:
 Citra tempora Apostolorum sacer: non contraxerunt. | 155,23
 Ehwo og 27 Oc] ny L. i H. | 156,8 I Randen: Ante consilium
 Nicenum sa: non contraxerunt. | 156,12 offte] rett. (af P. H.?)
 fra alsomeniste. | 157,12 att] Att H. | 157,14 oc] Oc H.
 | 157,19 giifste(1)] Giifste H. | 157,20 I Randen: Nunquam
 citra tempora Apostolorum contraxerunt. | 157,25 Paffuis]
 herefter med Henvisningstegn: men apostolorum. | 157,26 men]
 mend H. | 157,32 I Randen: Professio Autoris. | 158,8
 oc(1)] Oc H. | 158,19 I Randen en Haand og: Citra tempora
 Apostolorum. | 159,10 I Randen: Sacerdo: non eliguntur
 rite. | 159,18 wij] wy H. | 159,26 læn] H har Streg over
 n (lænn, læen?). | 160,20 I Randen: Conditiones episcoporum.
 | 160,22 een] end H. | 160,27 børn] H har børn med
 Streg over n. | 161,9 Hustrwuer] hustrwuer H. | 161,30ff.
 I Randen: Vnius uxoris vir quomodo intelligatur. | 162,31
 men] Men H. | 163,17 I Randen: Maiora peccata deberent
 magis taxari. | 164,3 I Randen: Scortator alienus a regno. |
 164,11 effter] effer H. | 164,16 I Randen: Comparatio
 peccatorum. | 165,8 I Randen: Iam delinquitur ex superbia.
 | 165,17 Herodis] horodis H. | 165,17 horkone] rett. af
 P. H. fra hore. | 165,24 I Randen: Causa tractantium. |
 166,8 men] Men H. | 166,12ff. I Randen en Haand og:
 Ecclesia Grecorum propter inobedientiam Romane ecclesie iam

omnimode destructa. | 166,20ff. *I Randen en Haand og: Beata Birgitta Grecorum aduersa diu ante prophetauit.* | 166,28
 Then] Tthen H. | 167,12 Tatiani] Taciani H. | 167,17
 men] Men H. | 167,28 *I Randen:* Delectus ciborum ad do-
 mandam carnem. | 168,3 *I Randen:* Contra digamiam. |
 168,10 Christiern] H har Christien med Streg over en. | 168,14
 men] Men H. | 168,17 *I Randen:* Inuectio in Vsurarios. |
 169,17 *I Randen:* Testimonium contra Digamiam ex legibus.
 | 169,21 mandtz] madtz H. | 170,8f. *I Randen:* Ludo-
 uicus Celius contra Digamiam. | 170,25 *I Randen:* Hiero:
 contra Digamiam. | 171,12 og Randnote siette (vj)] Fejl i H
 for femte(v). | 171,14f. *I Randen:* Nulla vera vidua nisi semel
 nupta. | 172,7f. *I Randen:* Mentirj in Apostolos, Papam et
 episcopos. | 172,27f. *I Randen:* Obscenum adagium Luthe:
 | 172,32 *I Randen en Haand og:* Verba autoris. | 173,12ff.
I Randen: Liber Malmogiensis malo spiritu Asmodeo videlicet(?)
 | 174,1ff. *I Randen en Haand og:* Statutum Apostolorum de
 non contrahendo matrimonio. | 174,3 men] Men H. |
 174,14ff. *I Randen:* Tempore Apostolorum ecclesia fuit noua
 plantacio. | 174,25 redebone] H har redebon med Streg over
 n. | 175,11ff. *I Randen:* Vltilma Ecclesia non tam sincera vt
 prima. | 175,32f. *I Randen:* Luxuria plurimum triumphat. |
 176,5 *I Randen en pegende Haand.* | 177,5 wäre] wore H. |
 177,25 wilkaar] welkaar H. | 178,9 tillforne] tillforn, med
 Streg over, H; ligesaa 192,19. 197,2. 218,16. 238,37. 262,32.
 280,18. | 179,2 Men] 6 Icke] og 24 Oc] Ny L. i H. |
 179,9 *I Randen:* Monachi nunquam contraxerunt. | 180,16
I Randen: Adhuc non est probatum monachos posse apostatare
 et vxorem ducere. | 180,23 *I Randen en Haand og:* Perspi-
 cuum est vota posse fieri et obseruari. | 181,21 *I Randen:*
 Matrimonium. | 181,23 Maaske ny L. ved Saa; *i Randen:* Ca-
 stitas bonorum non polluitur peruerso usu malorum. | 181,30
I Randen: Matrimonium quorundam peius est quorundam scor-
 tatione. | 182,3 men] mend H. | 182,14 *I Randen:* Trans-
 gressores votorum mortaliter peccabant. | 182,30 *I Randen:*
 Testimonium Luthe: de impedimentis matrimonij. | 182,32
 Att] att H. | 183,21 *I Randen:* Castitas habet fundamentum
 a sacra scriptura. | 184,3 *I Randen:* Complura verba impu-

dica a scortatoribus. | 185,3 *I Randen*: Notantur considera beatum Paulum de matrimonio episcoporum. | 185,29 *I Randen en Haand og*: Definitiua sententia contra coniugium sacerdotum. | 186,2 icke] Icke *H.* | 186,5 *I Randen*: Vita preteritorum sanctorum est vera historia et glosa apostolice doctrine. — 186,32 ett] Ett *H.* | 187,17 faldne] rettet i *H* fra faldene, jfr. 188,18. | 187,18 tha] Tha *H.* | 187,23 bøn] bøn m. Streg over *H*; ligesaa 189,4, 247,22 o. fl. *St.* | 189,4 begang] Streg over ng i *H.* | 189,5 *I Randen* (*skrevet af P. H.*): De cura pro mortuis agenda. | 189,22 The] og 25 Thette] *Ny L. i H.* | 190,13 ther] Ther *H.* | 190,14 affgangene] affgangne m. Streg over ngn *H*; ligesaa 199,18,29. 200,16. | 190,21 Oc] og 28 Mett] Maaske ny *L. i H.* | 191,5 men] Men *H.* | 193,11 giiffuis] Giiffuis *H.* | 193,15 ænthen] Ænthen *H.* | 194,20 (siige the)] tilf. af *P. H.* | 194,22f. (som the ock siige)] ændret fra (siige the) af *P. H.* | 195,5, 9 og 19 wandtn] Over ndtn Streg i *H.* | 195,26 sørn] Over n Streg i *Hdskr.*; ligesaa 196,8. | 196,4 thronen] thronem *H.* | 196,13 cxijj] xijj *H.* | 196,16 icke] Icke *H.* | 196,18 Will] *Ny L. i H.* | 196,27 Wdi] wdi *H*; psalmo er opr. glemt i *Teksten* og tilskrevet *i Randen med Indvisningstegn*, men saa glemt i *Randen*, saa der kun staar lxxxv. | 200,28 fordi] Fordi *H.* | 202,15 eller] Eller *H.* | 203,4 The] *Ny L. i H.* | 203,21 wblodige] w er Custos, S. I 3a har kun blodige. | 203,24 dømme] domme *H.* | 204,17 wdspring] wspring *H.* | 204,18 Sasszenn] Sasszen m. Streg over zen i *H.* | 206,18 forsyn] Rett. fra forsiwn. | 206,20 ther] Ther *H.* | 207,12 oc] Oc *H.* | 207,18 offijr] Herefter overstreget nandist. | 208,16 oc] Oc *H.* | 211,7 *I Randen*: Ceremoniæ per se non saluant. | 211,22 *I Randen en Haand og*: Traditiones phariseorum suppressis preceptis dei quidam saluare credebant. | 213,3 dygder] dijgder *H.* | 213,19 *I Randen*: Testimonium Sancte Birgitte de bonis operibus. | 214,5 handtn] Streg over ndtn i *H.* | 214,12 lønn] løn m. Streg over *H*; ligesaa 247,30. | 214,31 Her] her *H.* | 215,14 *I Randen en Haand og*: Monastica vita cum suis ceremoniis ad facilius seruanda precepta instituta est. | 216,6 *I Randen*: Serui inutiles sumus. | 216,21 oc] Oc *H.* | 216,24 *I Randen*: Christianismus non damnatur ex peruersitate hominum. | 217,8 *I*

Randen: Monastica vita nunquam fuit libera. | 217,16 hooss] tilf. (af P. H.?). | 217,25 *I Randen en Haand og*: Nunquam fuit Monachis librum contrahere post votum. | 217,26 nar] Nar H. | 218,3 *I Randen*: Nota Chrysostomum de monastica vita. | 218,12f. thenom] Thenom H. | 218,15 *Randnote* iij] iij H. | 218,19 Hand] hand H. | 218,30 *I Randen*: Muncke namffn. | 219,5 *I Randen*: Monastica vita non est perpetua seruitus. | 219,10 haandn] Streg over ndn i H. | 219,15 *I Randen*: Christiana libertas. | 219,19 wæren.. skierem] H har wærn.. skierm m. Streg over; ligesaa 229,27. 244,24. | 219,27 Over Siden: Sequentia folia diligenter lege. | 219,30 *I Randen en Haand og*: Habitus Monachorum commendatur ex vetustate. | 219,32 kledeboen] H har kledebon med Streg over n; ligesaa 220,3. | 220,21 *I Randen*: Vt habitus non facit monachum ita nec reges atque principes. | 220,31 saa] Saa H. | 221,24 *I Randen*: Judicium dominj Nicolaj Ericj de vestitu maiorum (Hr. Niels Eriksen Rosenkrantz, Rigshofmester, d. 1516). | 221,25 og 28 Ericksen] Over n Streg i H. | 221,28 Ther] ther H. | 223,27 men] Men H. | 224,25 begyndilsen] Over en Streg i H. | 226,8 afflad] Rett. fra afflatt, jfr. S. 233,30. | 227,21 tha] Tha og ny L. i H. | 227,24 oc] Oc H. | 229,2 Men] Ny L. i H. | 229,17 men] Men H. | 229,20 Huilckett] huilckett H. | 229,21 oc] Oc H. | 229,25 ordenn] orden m. Streg over n H. | 230,30 er] Er H. | 231,13 Huess] huess H. | 232,32 fordi] Fordi H. | 233,22 retteregang] Streg over ng i H. | 234,6 nar] Nar H. | 234,24 dørren] Streg over ren i H. | 237,1 thet] Thet H. | 238,10 Tha] tha H. | 238,20 og 30 lænd] Streg over n i H. | 238,22 somme(1)] Somme H. | 240,28 *I Randen*: Om tiwffnet oc mandrab. | 242,10 men] Men H. | 243,16 haffuer] haffue H. | 243,25 men] Men H. | 243,26 thet] Thet H. | 244,24 syndewæren oc skierem] som S. 219,19. | 245,28f. kierlig willighed] Rett. under Skrivningen fra willig kierlighed. | 245,29 redeboen] redebon m. Streg over n H. | 247,11 modgang] Streg over ng i H. | 247,21 tilliid] Saal. ved Liniedeling, ligesom dieffuelsschaff S. 269,7. | 248,29 *I Randen*: Deprecatio in deum op. max. | 248,31 ij] Mgl. i H. | 250,5 *I Randen*: All kietterij aff had och hoffmod. | 251,6 att] aff H. |

- 251,9 *I Randen*: Thet eneste gaffen aff kietteriidt. | 251,21
saa] Saa H. | 251,30 *I Randen*: Ath wrangelig brwge schrifften.
| 252,21 *I Randen*: Heretici enumerantur. | 253,7 wij
wy H. | 253,25 *I Randen*: Scrutator martyrum opprimitur a
gloria. | 254,11 *Mellem Linierne*: Lutherani ironice loquuntur.
| 254,28 *I Randen*: Verj christianj ab antiquitate etc. |
255,10 *Mellem Linierne*: Quam male Luthe: loquuntur de Missa.
| 256,4 *I Randen en Haand og*: Optima definitio misse vbi
opinio Luthe: eliditur. | 256,26 *I Randen*: De bonis operibus.
| 256,31 troen] tron m. Streg over n H. | 257,7 *I Randen*:
Ceremonie. | 257,26 *I Randen*: Missa. | 257,27 *I Randen*:
Sequentia cum diligentia legantur. | 258,10 og 19 offiir(s)]
offyr(s) H. | 258,31 *Mellem Linierne*: Missa dicitur sacramen-
tale institutum. | 259,17 *I Randen*: Messen. | 259,30 alt-
sammen] altsamme H. | 260,21 *I Randen*: Missa. | 261,15
I Randen: Euangelium. | 262,10 *I Randen*: Om predicken. |
263,10 *I Randen*: Forwandlingh aff frucht oc forbedringh. |
263,13 *Hertil under Siden*: Danscke sangh medt rob oc schroll.
| 263,30 *I Randen*: Sacramentene aff thwenne vilkaar. |
264,5 att] aff H. | 264,8 krafft] kraff H. | 264,12 men]
Men H. | 264,21 *I Randen*: Sacramentitt fulkommis i trenne
stycker. | 265,22 *I Randen*: De oleo sancto et extrema vnxione.
| 265,23 huad] Huad H. | 266,21 oc] Oc H. | 266,28
her] Her H. | 267,4 sijne] syne H. | 267,22 Huad] huad
H. | 267,23 Fordi] fordi H. | 268,1 *I Randen*: Om fwnth
wiigdt wantn palmer och kyndermøsselijfs. | 268,2, 4, 5, 9,
11, 15, 25 og 269,1, 3, 6 wandtn] wadtn m. Streg over dtm i
H. | 269,11 kyndermøsse] kijndermøsse H. | 269,22 *I
Randen*: Om presthe oc mwncke gjiffthermoell. | 269,26
Kwnne] kwnne H. | 270,13 kand] hand H. | 270,19
I Randen: Contra castitatis vota denegantes. | 270,21 icke]
Icke H. | 271,29 Som] Ny L. i H. | 272,1 oc] Oc H. |
272,27 *I Randen*: Begengels for alle christne sielle. | 273,8
I Randen: Om tiindhe. | 273,11 men] Men H. | 273,19
I Randen: Om hospitall. | 273,32 *I Randen*: Om closther. |
| 276,5 *I Randen*: Notatu dignissimum quomodo fides robo-
rata est sanguine Christi. | 278,9 haffuer] haffue H. |
278,16 wden] Wden H. | 279,12 *Randnote psal.*] Der staar

egentlig pars. | 279,30 *I Randen*: Quales hii sunt qui sub vmbra veritatis heresiam predican. | 280,13 men] mend *H*; ligesaa 283,15. | 281,1 *I Randen*: Heretici non patiuntur superioritatem. | 282,4 *I Randen*: Lutheranj sibiipsis non constant. | 282,15 *I Randen*: Desperata doctrina. | 282,25 *I Randen*: Spiritus sanctus vinculum charitatis et non dissensionis. | 283,18 *I Randen*: Male succedit laicis qui se ingerunt rebus ecclesiasticis. | 283,23 er] er *Custos i H.* | 283,24 Dieffuelind] *Første Stavelse mgl.* | 284,22 *I Randen*: Despiciunt christianos principes. | 284,28 *Custos mangler paa denne Side (og har aldrig været der)*. | 284,30 *Dette lille Stykke staar dels sidst i Hdskr. paa Forsatspapiret (A), dels Forrest, paa et til Forsats benyttet Blad (B).* | 284,31 lærdom, scriptt] *B*: scriptt lærdom. | 284,33 hoffmod oc haanhed] *mgl. i A, som efter Christi paa ny Linie har Gentagelsen*: menige mand icke till sinde. | Derefter en Linie med senere Haand, ufuldstændig paa Grund af Flænger i Papiret: pecunia Regia in . . . . . lxxiiij marck. | Formen till-syen (*uforkortet*) S. 276,22 tyder paa, at bøn, løn, løn osv. m. Streg over skulde have været opløst bøen, løn osv., men et tilsvarende øen er dog vel næppe tænklig. *Det havde maaske været bedst slet ikke at have taget Hensyn til disse Streger i Teksten og blot nævnt dem i Noterne, men de givne Former vil forhaabentlig ikke volde Skade.*

285 Brev mod Præsters Ægteskab. | Trykt hos Pouel Reff i Aarhus 1530. Om dette Skrift, som er fuldstændig tabt, og som allerede Olivarius ikke synes at have kendt, finder vi Underretning hos Peder Laurentsen, En sand oc ret christen vnderuisning om preste embede &c., Malmø 1532 og Franciscus Vormordus, Een korth oc lydhen forklaring oc forskell &c. Malmø 1531. P. Laurentsen har nemlig et Tillæg (S.G2a): Om det vecteløshedz breff emod Presters gifftermaall, som wor prentet i Aarss. Anno domini DMXXX(!); og Fr. Vormordus ligeledes (S.D4a) Een kort (dog christelig oc tilbørlig) Suar... paa then vnderuisning som prentett er aff Paawel Ræff y Aarss nu snimen Om presteleffnet medt gifftemaall oc kyskhedt. Hvad Del Paulus Helie har haft i dette Skrift, fremgaar af P. Laurentsens Ord (S.G2b): det vchristelige breff och

løgnachtige falske vnderuisningis tilhobe skrabelse, som her Pouil Reff prentede, nw lidet mere en ith aar forledet siden i Aars, aff en iuriste Docter der i byen til hobe set (som det sigis) Oc aff Lector Pouil Helgesen min gamle staalbroder, konstelige fordanskit, emod Presters, Bispers, Munchis oc Nynners ectegifftermaal. Efter dette skal Skriftet altsaa ikke være forfattet, men kun oversat af P. H., saa et Referat af Indholdet kun har Interesse for saa vidt, som P. H. vel maa have godkendt det, naar han har oversat det. Det fremgaar af Modstandernes Skrifter, at et Hovedargument maa have været Henvisning til Canones Apostolorum (Fr. Vorm. D 4b, E 1a; P. Laur. F 3b, F 4a. G 3a; jfr. ovenfor S. 154). Ligeledes har der været henvist til Enkernes Kyskhedsløfte (P. Laur. I 2b; jfr. ovenfor S. 171) og til Birgittas Aabenbaringer (P. Laur. F 4a, K 2b o. fl. St.) Der har altsaa været nære Berørninger mellem Brevet og 10. Afsnit af Skriftet mod Malmøbogen, men Bogen har vist været skrappere, idet den har haft: Ath de ere vdi band som gifte sig, Och der till bør dem ath miste kirckens rente (P. Laur. K 2b, jfr. L 1b). Et Sted skriver P. Laur., der ellers altid nævner Povl Reff som sin Modstander: Lector Pouil Elye ... scriffuer Ath kirckens gotz som nw misbrugis (oc fattige klercke oc arme menniske till hører ...) Ath thet gotz skal hordelige holdis i den mening, ath det skall met tiiden komme i en bredre(!) brug oc skickelse... Men her forinden, før end det kommer til fattige klerckeriis oc arme fangers, oc til de armis hielp oc trøst. Da lærer han ... met nogle exempel ath de skulle woffue liiff och hals, før end de skulle miste nogit der aff (P. Laur. Lib; jfr. ovenfor S. 236 fig.). Mon dette virkelig henviser til Brevet om Præsternes Ægteskab? Eller er det taget andetsteds fra? Det staar imellem de to Steder om at miste Kirkens Rente, men nogen direkte Sammenhæng synes der ikke at være.